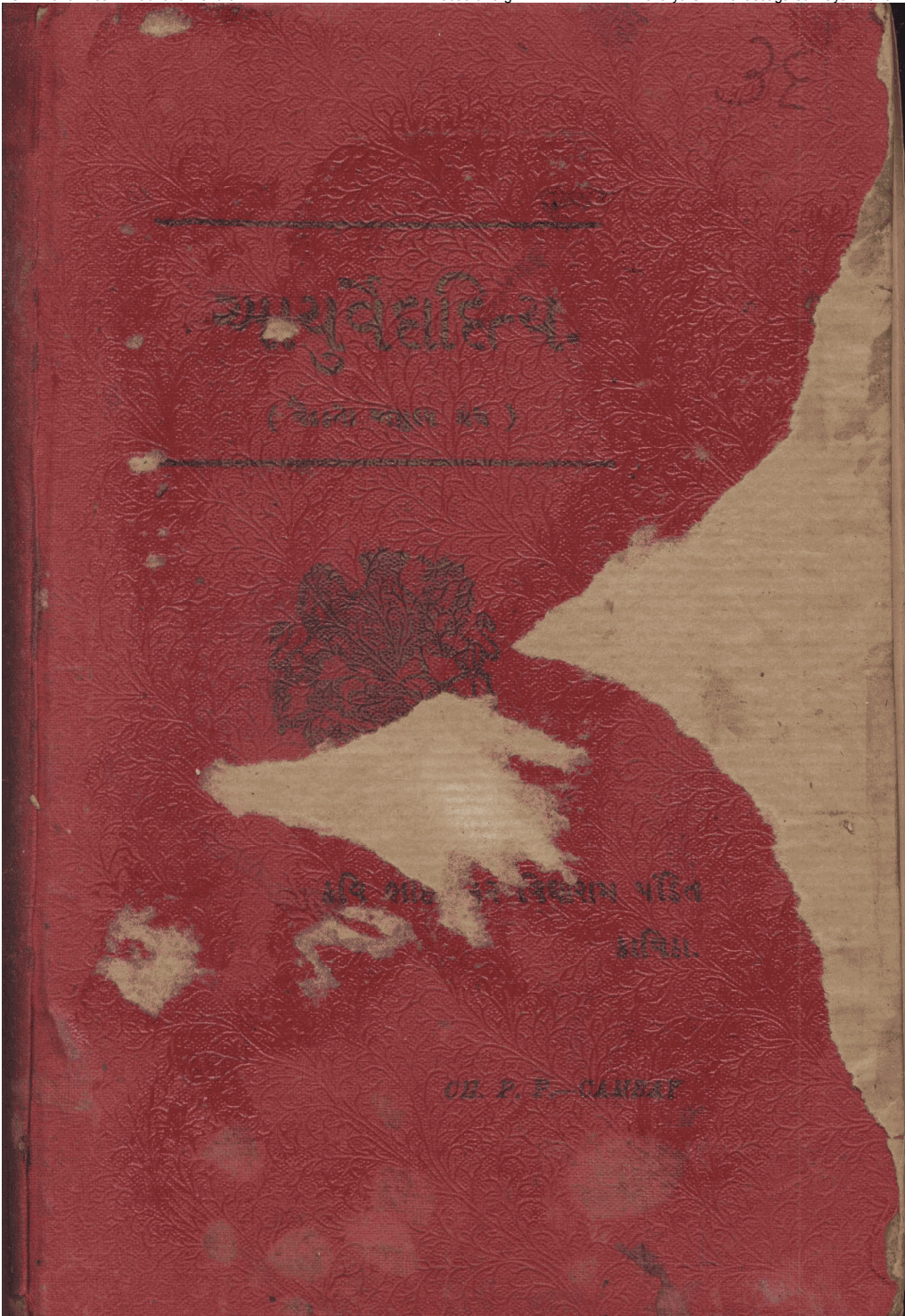

સામ્યવેદાદિત્ય

(સામ્ય વેદાદિત્ય)

સામ્ય વેદાદિત્ય

સામ્ય

O.E. P. F. - CANBAT

आयुर्वेदादित्य

(પૈઠ સાંઝાંથી અસાંઝાં ઉપયોગી વિષયથી ભરપુર)

“ इतितामां द्येजे। अथ ”

॥ उपजाति वृत्त ॥

मीर्वाण बाणीतु विशिष्ट बाहे ।

तथापि भाषांतर लाला उडम ॥

यथा सुधायांच सुरेषु सत्यां ।

स्वर्गा गनाना मधरो सेव रुचि ॥ १ ॥

[illegible]

२५१।२०

1940-1941 - 1942-1943

कृष्णपुर—काविठा. १०

प्राप्ति : ली.

विमार्क संवत् १९५५

(Registered for COPY RIGHT Under The Government of India's ACT XXV of 1867 1000 COPIES.

Page 2

(શાદુલ વિક્રોદિતિ વૃત)

સંપાપ્તોઽપિ મહોદાર્થે નાવિતૃષો, જાતો જલૈર્બોદ્ધો

મેઘં પ્રાપ્ય ચાતકોઽપિચરણૌ, માનૂ ન લેભે રુણઃ

ચંદ્રઃ શંકર શેષરેઽપિ સતતં, સોઽપિ ક્ષયી દશ્યતે

પ્રાયઃ સત્પુરુષાશ્રિતોઽષિલભતે, દૈવાનુ રૂપં ફલમ ॥

અર્થ—વાડવાશ્રિએ સમુદ્રનો આશ્રય કિધો, તોપણ “તનાંજળે” તૃપ્તા હરી નહીં, ચાતકે બેધનો આશ્રય કિધો તો પણ તેની તૃપ્તા તે તેવીજ રહી; અરુણે સુર્યની સેવા સ્વિકારી તોપણ તેને પણ મળ્યા હોં ને ચંદ્ર પણ શંકરને મસ્તકે છતાં પુર્યવત ક્ષયીજ રહ્યો.—મારે સંકલ્પોનાઅશ્રય મળ્યા છતાં પણ સંવેને પોતપોતાના “પ્રારબ્ધાનુસાર” જ ફળ મળેછે.

નોંધ

(આ પુસ્તકનો સર્વ હક અમે કર્તાને સ્વાધિન છે; તો આ પુસ્તક “ માંના કોઈ આગ માતો એકંદર સંબંધ કોઈ છાપણે છપાવણે કે મારી સહી શિક્ષા વગરનો એકાદો અંથ પોતાના મકાન યા સાયબ્રે માં રાખણે તો તેને સરકારી કાનુન મુજબ શિક્ષા થશે તે ખચુસ રજૂ તા; ૨-૧-૯૬ ”)

(સહી) _____

જ્ઞાત તરેખ ઓફીસનો શિક્ષો

ફળપુર (કાવિઢા)

અમદાવાદ— “ પ્રમોલ ” પ્રકાશન

અને

અમદાવાદ— “ ચિંતામણી ” પ્રેસમાં પ્રકાશિત

કૃતિચાત્ર

॥ શ્લોક ૧ ॥

અનન શાસ્ત્રં વહુ લાપન્નમ્

અરુપશ્ચ કાલો વહુ વિચિતાચ

ચન્માર ભૂતં તદ્ પાસ નિયં

હંસા યયાક્ષીર મિસામ્બુ મધ્યાન્

॥ ૧ ॥

ટિકા—હે માણસ તું એમ પાસે હોદ્દા કે હું અર્ધા શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ કરીશ તો શાસ્ત્રોના પાર નથી. વિદ્યા પણ ધણી છે. ને આવશ્યક થોડો છે તેમાં વિદ્યન ધણી છે વાસ્તે ને સાર એટલે ખરી વસ્તુ હોય તેનું જ સેવન કરવું જોઈ છે. દૂધ અને પાણી એટલા હિંદુમાં હોય તો પણ હંસ જેમ પાણીમાંથી દૂધ જીંદુ કરીને તેનું જ શુદ્ધ કરે છે તેમ ડાહ્યા માણસે અર્ધું અભ્યાસ કરીને તેમાંથી સાર હોય તે જ લેવું.

આ સંસાર રોગથી ભરેલ છે. માટે તેના ધિ યોગ્ય ચિકિત્સા સમીપી નિયમો ઠરાવતા તે યોગ્યતાની અનુસરણ સનંદ આપણા દેશાન્ત આપણી. લોકો પુનઃપુનઃ પુનઃ પ્રશ્નમાપાત્ર ને પરિશ્રમે લિધેલો છે તે અપણે મનુષ્ય થવા ને પુનઃ છે અને તેજ પ્રયોગથી માલિની વાળને જેમ અને તેમ તેને સંતોષાઈ પાવરી જ છે જ્યાં આપણી પ્રથમ દરજ્જા છે. કટ પતંગાદીની મારીને દરજ્જા, અર્ધ, વાધ, પદ, વગેરે સર્વ જાતના પ્રાણી અને સર્વ જાતના પુરુષોને વ્યાધિ પડે છે.

॥ શ્લોક ૨ ॥

કશ્યદોષ કુલે નાસ્તિ, વ્યાધિ ના કેન પીડિતા

વ્યવન કેનનં પ્રાપ્ત, કશ્ય સૌખ્યં નિરતરં

॥ ૨ ॥

ટિકા—કોના કુળમાં દોષ નથી ! વ્યાધી વડે કાણ પીડીત નથી ? કોને દુઃખ નથી પડ્યું ? કોનું સુખ સદાશાળ એક સરખું ટકી રહ્યું છે !

આમ ધણીએક શક્તિભૂત પ્રાણોને લીધે સમયાનુસાર, સમય મુજબ લેખક ના સ્વદસ્તથી વેદાન્તે ને કૃતિસંસ્કારે સુખીએક શ્રેણીએક સ્વચિતમાં ભન્ય નિન્ય રંગ તરંગે આસેન કરતા હતા, તે અપૂર્વ હુદ્દાશાસ્ત્રો અભ્યાસ સાંગો પાંગતો નહિન પ્રજ્ઞા દેશાગ્રને અનુસરીને યોગ્યા ચેરુપે પ્રયોગથી માલિતમાર બની ચુક્યો હતો. અને પાસી સાક્ષી-કૃતિ-સાકેની ચેરુ મિન્ય મારવા (વધારામાં)

૬

કામ જનક ત્યાત) ગુંથાએલી હતી, આ વખતમાં મારામાં ઘણાએક ગુણો પ્ર-
 દુક્ષિત હતા. તેમાંનો મુખ્ય ગૂણ નાડિ પરિક્ષા હતો, કે જેણે કરિને હિંદુમાંના રા. બા.
 ખિતાબવાળા અને અન્ય પ્રજામાંના બા. બા. ખિતાબવાળા પુરુષો મારા તરફ એક
 દ્રષ્ટિથી હર્ષ બિંજીત મ્હેરે નિહાળતા હતા. તેમાંના સ્વદેશાભિમાની સમૂહનો એ મને લ-
 લામણુ કિધી કે તમારી કવિતાશક્તિ તથા વિચારશક્તિ બેશક ઉત્તમ છે તો હાલ વપરાત
 સરળ ભાષ્યામાં તમે પેદદનો અંથ સ્વી તૈયાર કરો. કે જેથી તમારી કિર્તિને અગાધ
 શક્તિ એમેર પ્રદર્શિત થશે આખો તે મહેરબાનોનો આગ્રહ જેઠ મેં અંથ લખવે
 શરૂ દિધો કથયઃ કિંનરયંતિ (કવિએ રાત્ર વડે શું જોતા નથી) અર્થાત્ સર્વ
 જુએકે મેં ઉત્કલેર તે અંથના ૩૦ પૃષ્ઠ લગભગ પ્રથમ દિવસે લખી કાઢ્યાં તે પછી
 પાછો વિચાર ઉત્પન્ન થયો કે જ્યાં સંસ્કૃત અંથોની અંથમાળાઓ ગરબડે છે ત્યાં આ
 મારો લઘુ પરિચય વૃથા છે. આવા કેટલાક તર્ક વિતર્કથી ઉન્નિરાસલી મને ઉર્મીઓએ
 માછી પાતી કરવા માંડી આવસ્યકતાનો અભાવ જણાતાં નિઃશ્વાસથી થતા શોકોદ્ગાર
 સાથે કલમ અને કાગળિયાં ફેંકી દિધાં, વળિ જેવો વિચાર કરજી કે પ્રારબ્ધ મુક્તમ
 જનાન પરિત્યાજન્તી આ નિતી વચન માદ આપ્યું. અરે ! એ વચન યાદ આ
 વતા વારજ ઉત્તમ જનોની અનુક્રિ કરવા સારું મન ઉરકેનાણું.

આ પુસ્તકમાં વનસ્પતિના નામ કેટલેક સ્થળે સંસ્કૃત દ્રાવિડ કિથેલાં છે, માટે તે
 સમજવા સારૂ પાછળ કહેણુ શબ્દોનો કોપ બતાવ્યો છે તેમજ તોલ માપ માટે છેવટ કોષ્ટક
 ગોઠવ્યાં છે,

આયુર્વેદ વિદ્યાનો વિષય મહેરો છે, અને ખરા વિદ્વાનજ તેનું પુરતી રિતે વિષે-
 ચન કરી શકે છે. આ પુસ્તકની કલમ ઈંગ્લારત ઉંચા પ્રકારની છે. એમ તો ક્યારનું
 એ સિદ્ધ થઈ ચુકેલ છે. કે જેને માટે દેશ ત્રિદેશથી પ્રસિદ્ધ ડોક્ટરો, અને ઉત્તમ
 વૈદ્યોએ જયામધ સપ્રેમાંશિગદ પત્ર (સર્ટીફિકેટ) મારા જેવા અલ્પજ્ઞાની, કાવ્યમરત
 મનુષ્યઉપર મોકલી મને અસંત ઉપકારી કિધો છે. ને હજી પણ આશા રાખિ શકાય
 છે કે પુસ્તક નાંચી સુઝ જનો તેવાં આનંદપત્ર મોકલાવશે અને મારી કાવતા શક્તિ
 ની ઉન્નતિ માટે તેન પુરતો આશ્રય આપશે.

સર્ટીફિકેટો એટલાં બધાં છે. કે તેઓ અંથમાં કાખલ કરતાં કેટલેક પ્રકારે મંથ
 નકમો વડી જઈ વધારે કિમ્મતી થઈ પડે ને ગરિમ લોકો તેમો લાભ ન લઈ શકે.
 આવા અનિયત વિધનથી તેણું લખાણ જુદું છપાવવા મુલતવી રાખ્યું છે તે અગ્રસ
 લેખકી નિકળતા “ જ્ઞાન લરંગ ” નામના માસિક પુસ્તક માથે છપાવી અવાર
 પડેથી વહેચાશે અને અગ્રાકથી એ આનાની ટિકિટ મોકલનારને વગર કિંમતે
 મોકલી આપવામાં આવશે.

૭

આ પુરતકમાં બતાવેલી સદાચી દવાઓ અમારી ૧૧ આર્ય માર્તિંગ ઔષધાલય ૧૧ માંથી રોકડી કિંમતે તૈયાર મળશે, તેમાં કોઇ પ્રકારની જૂલ થાપ કે ભેદભેદ કરવા માં આવશે નહીં પરગામના બોકોને તેને લાભ લેવા માટે યોગ્ય સવડ કરી રાખેલી છે, એક આનાની ટ્રિકિટ મોકલવાથી દવાઓના ભાવનું લિષ્ટ મફત મોકલ વં.શું એજેટા થનારે ખસુસ અમને મળવું કે પત્રદારા જવાબ મેળવવો.

આ મારા પ્રથમ પ્રયાસમાં નેહલી જૂલું સુક માટે વાહાલા વાંચક સદગ્રહરથો દર સુજર કરી હોંચિલા આર્ય ભાઈઓ તેને પુણું કાલાદથી પ્રેમ ભક્તિ આલિંગન કરી વિ જય પતાકામાં મવતશે તો હું મારા અગાગ પરિશ્રમથી પણ કૃતાર્થી થયો સમજીશ.

॥ સ્લોક ॥

અથ: પડ્ય સિક્કેબાલે પાતેને તત્તકિ મુવિ ।

રે રં મુર્ખ ન જાનાસિ ગતં તારુણ્ય મૈત્રિકે કં ॥ ૧ ॥

ટિકા—કોઇ એક જુવાન સ્ત્રી પોતાના સ્તન (ધાધઓ તરફ જોતી જોતી રહે જતી હતી, તેને જોઇને કોઇ એક પુરુષ પૂછે છે કે હે? સફારી! તું નિચું શું જુ એ છે. તારું કાંઈ ખોવાયું છે કેમ વાઈ? આન તેનું માલવું સાંભળી પેલી સ્ત્રી ખેલે છે. હે મુર્ખ તું કેમ જાણુતો નથી, મારું જુવાની રૂપી મોતી ખોવાયું છે તે જોડણી મળ્યાં

આમિન?

આમિન?

આમિન?

આમિન?

કવિ. ભાઈશંકર ઉર્ફે અનુભવિ લેખક

કૃષ્ણપુર (કાવિડા) પો. બોરસદ

અનુક્રમાંલિકા (તરંગાવળી)

પ્રથમ પ્રકાશ		પૃષ્ઠાંક	પૃષ્ઠાંક	
૧—ગણપતિની સ્તુતી...	૧	૨૮... શુભ સ્વસ્ત્ર પરિક્ષા	૧૬	
૨—સરસ્વતિની સ્તુતી...	૨	૨૯... અશુભ સ્વસ્ત્ર પરિક્ષા...	૧૭	
૩—ગુરુ સ્તુતી...	૨	૩૦... સરોધ જ્ઞાન	૧૭	
૪... રત્ન જ્ઞાન...	૨	૩૧... છાયા જ્ઞાન	૧૮	
૫—સ્વર્ગ પરિક્ષા...	૩	૩૨... દિશા ચંદ્રજ્ઞાન	૨૦	
૬—વર્ણ પરિક્ષા...	૩	૩૩—રાશીકોપરથી ચંદ્ર સન્મુખ જોવાવિષે	૨૦	
૭... શ્રેષ્ઠ કુતના મુખ્ય આઠ ગુણ	૪	૩૪... લગ્ન ઉપરથી વૈદને જોવાવતી વખત		
૮... શ્રેષ્ઠ કુત જ્ઞાન કથન...	૪	૩૫... પુરુષે વિચારકિધેલે તે શોધવા વિષે	૨૧	
૯—નાડ પાંક્ષા ..	૫	૩૫... નક્ષત્ર શુભ યોગ જ્ઞાન...	૨૧	
૧૦—નાડે પાંક્ષા થે જો વૈદ...	૬	૩૬... શુભા શુભ ચંદ્ર જ્ઞાન...	૨૧	
૧૧—નાડે દંડે થે જો રોગી ..	૬	૩૭... દશા શુભ જ્ઞાન...	૨૨	
૧૨... પુરુષના જન્મથી ન રવાની ગયા		૪—યાગથી ધર જ્ઞાન	૨૩	
નાડી જોવા વિષે	૭	૩૮... સારિર જ્ઞાન	૨૩	
૧૩... કુતના જ્ઞાન નાડે પરિક્ષા	૮	૪૦... નક્ષત્ર જ્ઞાન	૨૫	
૧૪... કાલકાળનાડે જોતે નાડ	૮	૪૧... દે (ચિત્તિસા કરવા કાલક પુરુષો	૨૫	
૧૫... નિતરસ નાડે જોતે નાડ...	૯	૪૨... દેવ આપનારી ચિત્તિસા	૨૬	
૧૬... પાંક્ષા નાડે જોતે રાહ	૯	૪૩... દશા આલતી હેય સારે રોગીની		
૧૭... શાખાદેવો રાગ જ્ઞાન માંડ	૧૦	દવા ન કરી...	૨૭	
૧૮... નાસ પરિક્ષા...	૧૦	૪૪... લંબનના ચંદ્રના	૨૭	
૧૯... રસ પરિક્ષા ..	૧૦	૪૫—કોપરથી થતાં નુકશાન	૨૭	
૨૦... હાડ પાંક્ષા...	૧૧	૪૬... આઠ પ્રકારની ચિત્તિસા	૨૮	
૨૧... નેવ પરિક્ષા ..	૧૧	૪૮—રોગિને આપક આપવાનો વખત	૩૦	
૨૨... રાગ પાંક્ષા...	૧૨	૪૭... નુવૈદને શિખામણુ...	૩૨	
૨૩... સુવ પરિક્ષા	૧૨	૪૮... કુવૈદનું કર્મ	૩૨	
૨૪... સાસ રાગ તિયા જ્ઞાન	૧૩	૫—વતારોગોને ડેરીકાળ બેડેમુ	૩૩	
૨૫... સાસ રાગ શુભ પાંક્ષા	૧૩	૫૧... વૈદને નાંહિ નાંહિ તેવાવના ગુણુ-૩૩		
૨૬... સામો કાળ જોવા વિષે	૧૫	૫૨... કુવૈદની દવા ન આવા-રોગિને શિ-૩૩		
૨૭... રોગીના દાણા જોવા વિષે	૧૫	૫૩... કુવૈદને શિખામણુ...	૩૪	
		૫૪—આપવાના અં પ્રકારના ઉપક્રમ	૩૫	

૬

૫૫... કાળીકાંત...

૫૬-ચતુરસ્રી શાસ્ત્ર

(અ)	૩૯
(આ)	૪૦
(ઇ)	૪૧
(ઊ)	૪૨
(ણ)	૪૩
(ક)	૪૪
(ષ)	૫૦
(ગ)	૫૧
(ઘ-ચ)	૫૩
(જ)	૫૪
(ઙ-ટ)	૫૬
(ઠ-ડ-ઢ)	૫૭
(ત)	૫૮
(થ-દ)	૬૦
(ધ)	૬૧
(ન)	૬૨
(પ)	૬૩
(ફ-બ)	૬૪
(મ-મ)	૬૬
(ર)	૬૯
(લ)	૭૦
(વ)	૭૧
(શ-સ)	૭૨
[હ]	૭૩

૫૭-ઉપધાતુ-ધાતુચોના ગુણ,

ગુરુ સ્તવ (કં)	૭૫
(ઘ-ચ-ન)	૭૬
(ટ-ા-ન-પ)	૭૭
(ફ-મ-ર-લ)	૭૮
(બ-શ-સ)	૭૯

૩૫-૩૮

(હ)

૮૦

૫૮-પરિશિષ્ટ

૮૧

૫૯-મોઢા નાના પેઢ વચ્ચા પ્રયકરણ	૮૨
૬૦-દવા દેતા વિશેષ વચ્ચાર નિર્ણય	૮૨
૬૧-વેદ શિક્ષા અતિ	૮૨
૬૨-વ્યભિચાર નિષેધ...	૮૪
૬૩-મદિરા નિષેધ...	૮૬
૬૪-કૃષ્ણ સ્તવને સમાપ્ત...	૮૭

દ્વિતીય પ્રકાશ

૧-ચાગેધરીની રટુતી...	૮૯
૨-જવર ચિકિત્સા...	૯૦
૩-સનેપાત જવરનાં લક્ષણ...	૧૦૦
૪-અતિસારની ચિકિત્સા...	૧૦૩
૫-ગૃહણિ રોગની ચિકિત્સા...	૧૦૭
૬-ગુદમ (ગાંઠ) રોગની ચિકિત્સા...	૧૧૧
૭-અનિર્ણય રોગની ચિકિત્સા...	૧૧૫
૮-કૃમિ રોગની ચિકિત્સા.	૧૨૦
૯-મંદાગ્નિ રોગની ચિકિત્સા	૧૨૪
૧૦-આર્શ રોગની ચિકિત્સા	૧૨૮
૧૧-શુલ રોગની ચિકિત્સા.	૧૩૫
૧૨-પાંડુ રોગની ચિકિત્સા	૧૪૨
૧૩-ક્ષય રોગની ચિકિત્સા.	૧૪૯
૧૪-રક્તપિત રોગની ચિકિત્સા	૧૫૫
૧૫-કાસ રોગની ચિકિત્સા	૧૬૨
૧૬-હેડકી રોગની ચિકિત્સા	૧૬૭
૧૭-શ્વાસ રોગની ચિકિત્સા	૧૭૦
૧૮-અપસ્માર રોગની ચિકિત્સા	૧૭૩
૧૯-દાહ રોગની ચિકિત્સા	૧૭૯
૨૦-ઉન્માદ રોગની ચિકિત્સા	૧૮૩
૨૧-વાત વ્યાધિ રોગની ચિકિત્સા	૧૮૭
૨૨-આમ્લપિત રોગની ચિકિત્સા	૧૯૪
૨૩-પ્રમેહ રોગની ચિકિત્સા	૧૯૬

૧૦

૨૩ મુનકચ્છ રોગની ચિકિત્સા	૨૦૩
૨૪ મનરિ રોગની ચિકિત્સા	૨૦૭
૨૫ સ્ત્રિ રોગની ચિકિત્સા	૨૧૦
૨૬ આપ રોગની ચિકિત્સા	૨૧૯
૨૭ પદ રોગની ચિકિત્સા	૨૨૮
૨૮ દ્વીપેય પ્રકાશ સમાપ્ત વર્ણન	૨૩૫

ત્રિનિય પ્રકાશ,

૧-જગનના પાત્ર વિદ્યાતાની સ્તુતી,

૨-ચુદ્ધાધિકાર.

૧...શાર્દૂલ ચુદ્ધિ...	૨૩૭
૨-ધાતુકિ ચુદ્ધિ...	૨૩૮
૩...સઠિયાદિ ચુદ્ધિ...	૨૩૮
૪...શુભક્ષારાદિ ચુદ્ધિ...	૨૩૮
૫...શ્રેષ્ઠ મુદ્રાંશન ચુદ્ધિ...	૨૩૯
૬...અક્ષાદિ ચુદ્ધિ...	૨૩૯
૭...વિષ્ણુક્રાંતાદિ ચુદ્ધિ	૨૪૦
૮...મહર્ષિ ચુદ્ધિ...	૨૪૦
૯...લઘુત્રાદી ચુદ્ધિ	૨૪૧
૧૦...રાગાદિ ચુદ્ધિ...	૨૪૧
૧૧-બોધાદિ ચુદ્ધિ...	૨૪૧
૧૨...હિંચ પંચક ચુદ્ધિ...	૨૪૨
૧૩-ત્રિકટુ ચુદ્ધિ...	૨૪૨
૧૪...કાકડશિંગાદિ ચુદ્ધિ...	૨૪૨
૧૫...ધંદ્રજતાબટક ચુદ્ધિ...	૨૪૩
૧૬-હિંચ ટંકાદિ ચુદ્ધિ...	૨૪૩
૧૭...નારાયણ ચુદ્ધિ ..	૨૪૩
૧૮-કંકટાદિ ચુદ્ધિ...	૨૪૪
૧૯...ત્રિકળાદિ ચુદ્ધિ—	૨૪૪
૨૦...રસાયન ચુદ્ધિ...	૨૪૪
૨૧...વેદક્ષારાદિ ચુદ્ધિ...	૨૪૪
૨૨-ચંદ્રદિવાકર ચુદ્ધિ—	૨૪૫
૨૩-ચત્રાદિ ચુદ્ધિ...	૨૪૫

૨૪...હિંચાદિ ચુદ્ધિ...	૨૪૫
૨૫...રાજ્યાદિ ચુદ્ધિ...	૨૪૫
૨૬...સિનોપલાદિ ચુદ્ધિ...	૨૪૫
૩-ગુટિકાધિકાર.	
૧...ધમ્મ લેદિરસ ગુટિકા...	૨૪૭
૨...જવરાંરિ રસ ગુટિકા...	૨૪૭
૩...વિદ્વદ્વરસ ગુટિકા...	૨૪૮
૪...દંઠ્ય વજનઆદિ ગુટિકા...	૨૪૮
૫...અંજની ગુટિકા—	૨૪૮
૬...માલતીઆદિ ગુટિકા	૨૪૮
૭...ગંધાદિ ગુટિકા...	૨૪૦
૮-અશ્વગંધાદિ ગુટિકા...	૨૫૦
૯...મધુ વટક...	૨૫૧
૧૦...શુરણ વટિકા...	૨૫૨
૧૧...ગૂડમાગ ધ ગુટિકા...	૨૫૩
૧૨...સુવર્ણ પપટિકા...	૨૫૩
૧૩...જવર ધુમ કેતુરસ...	૨૫૪

૪-મોદકાધિકાર

૧...તાલિસાદિ મોદક...	૨૫૪
૨...દિપ્યાદિ મોદક...	૨૫૪
૩...કૃષ્ણ મોદક...	૨૫૫
૪...માણિભદ્ર મોદક...	૨૫૬
૫...ત્રિસુગંધાદિ મોદક...	૨૫૭
૮...મરિચાદિ મોદક,—	૨૫૭

૫-કવાથાધિકાર

૧...છિનોબ્દવાદિ કવાથ...	૨૫૮
૨...શ્લગવાદિ કવાથ...	૨૫૮
૩...પંચભદ્ર કવાથ...	૨૫૯
૪-શુક્રવાદિ કવાથ,—	૨૫૯
૫...દ્રાક્ષાદિ કવાથ	૨૫૯
૬...ભાગ્યવાદિ કવાથ...	૨૫૯
૭...પટ શુક્રવાદિ કવાથ...	૨૬૦

૧૧

૪...પુષ્કળમુગાદિ કવાથ...	૨૬૦
૯...અનેન્દ્રપ કવાથ...	૨૬૦
૧૦...ચવાદિ કવાથ...	૨૬૧
૧૧...શૂંગાદિ કવાથ...	૨૬૧
૧૨...ભૂત કવાથ...	૨૬૨
૧૩...મુસ્તા અપગાદિ કવાથ,	૨૬૨
૧૪...મજ્જાદિ કવાથ...	૨૬૨
૧૫—અઠ કવાથ...	૨૬૩
૧૬...પડાનન કવાથ ...	૨૬૩
૧૭...પથ્યાદિદિ મદિશ્વ કવાથ	૨૬૩
૧૮...મણુધરી કવાથ....	૨૬૪
૬—અવલેહા ધિકાર.	
૧—હારિદ્રાદિ અવલેહ....	૨૬૫
૨—એઝાદિ અવલેહ ...	૨૬૫
૩...શુલ્વાદિ અવલેહ...	૨૬૫
૪...અપગાદિ વલેહ.	૨૬૬
૫...આદ્રકા વલેહ...	૨૬૬
૬...અક્ષાવલેહ....	૨૬૬
૭...ખદિરા ધવલેહ	૨૬૭
૮...વરતકા વલેહ ...	૨૬૭
૯...વાના વલેહ.—	૨૬૮
૧૦—દ્રાક્ષાદિ વલેહ. ...	૨૬૮
૭—તૈજાધિકાર.	
૧...મોહક તૈજ.	૨૬૯
૨...અન્વાશન તૈજ....	૨૬૯
૩—મુર્ચાદિ તૈજ...	૨૭૦
૪...૫૬ બિંદુ તૈજ	૨૭૦
૫—યક્ષકર્દમાદિ તૈજ ...	૨૭૦
૬...ત્રિશારાદિ તૈજ,...	૨૭૨
૭—શિશ્વરસાદિ તૈજ....	૨૭૩
૮...નગનામત તૈજ.	૨૭૩
૯...ખલા તૈજ....	૨૭૪

૧—વજ્ર તૈજ ...	૨૭૫
૧૨...મહાનિજ તૈજ ...	૨૭૫
૧૨...સતાવરિ તૈજ,...	૨૭૬
૮—ધૂતાધિકાર.	
૧...કુંકુમાદિ ધૂત...	૨૭૭
૨...અષાંગ ધૂત —	૨૭૭
૩...ખદિરાધૂત...	૨૭૮
૪...ખલાદિ ધૂત...	૨૭૮
૫...બિંદુ ધૂત...	૨૭૮
૬...કુશાદિ ધૂત,...	૨૭૯
૭...અષાંગ ધૂત....	૨૭૯
૯...કલ્કાધિકાર.	
૧...દન્તિ મુગાદિ કલ્ક....	૨૮૦
૨...જાપાળ કલ્ક...	૨૮૧
૩...હરિંગાદિ કલ્ક...	૨૮૧
૪...પથ્યાદિ કલ્ક...	૨૮૧
૫...અપગા કલ્ક...	૨૮૧
૬...રસોન કલ્ક...	૨૮૧
૭...શુલ્કા કલ્ક ..	૨૮૨
૮...ખલા કલ્ક...	૨૮૨
૧૦—પરિશિષ્ટા ધિકાર.	
૧...ખતીશ્વગાદિ દુગ્ધ ...	૨૮૨
૨...ગૌ દુગ્ધ...કુંકુમ દુગ્ધ ...	૨૮૩
૪...શ્વિધર કેસર દુગ્ધ....	૨૮૩
૫...મરિચાદિ દુગ્ધ....	૨૮૩
૬...સર્પાક્ષિ મુગ પ્રયોગ...	૨૮૪
૭...કંપીલાદિ પ્રયોગ —	૨૮૪
૮...કિશન લવણાદિ પ્રયોગ—	૨૮૪
૯...કાકમાચી પ્રયોગ ...	૨૮૪
૧૦...કોલક પ્રયોગ...	૨૮૫
૧૧—અગરન પત્રરસ પ્રયોગ...	૨૮૫

૧૨

૧૨...નીચાપત્ર પ્રયોગ ...	૨૮૪
૧૩...સ્નાન સ્નાન યોગ ...	૨૮૬
૧૪...ગાસારસ પ્રયોગ—	૨૮૬
૧૫...દુધ માગતી પ્રયોગ ...	૨૮૮
૧૬...ફલપાત્ર પ્રયોગ,...	૨૮૬
૧૭—ટિડુકાદિ પુષ્પાક	૨૮૭
૧૮—કોશાનકી પુષ્પાક	૨૮૭
૧૯...અન્ન પુષ્પાક...	૨૮૭
૨૦...નિદારીકાદિ લેપન	૨૮૮
૨૧...કુદ્યાદિ લેપન....	૨૮૮
૨૨...તુલ્યાદિ લેપન...	૨૮૮
૨૩...સર્પાદિ લેપન—	૨૮૮
૨૪...ગંધાદિ મલમ ..	૨૮૯
૨૫...કતક બિલ્વદી મલમ ..	૨૮૯
૨૬...દાર્દ્રાદિ લેપન...	૨૮૯
૨૭...પ્રભુ ઉપકાર કથનને સમાપ્ત—૯૦	

(ચતુર્થ પ્રકાશ)

૧...કાળની ન્યારી ગતી વિષે વિવેચન	૨૯૧
૨—જન્મકળા લખવા પ્રભુ શત્રુતી	૨૯૨
૩...રોગ વિનાશક જન્મ...	૨૯૩
૪—વશીકરણ-દુઃખહારક જન્મ.	૨૯૪
૫—ધનુષ્ય બળ વધક જન્મ—	૨૯૫
૭—ખેતીજનક લાયક જન્મ	૨૯૬
૮—વિષ વિગરણ જન્મ...	૨૯૭
૧૦...પ્રત્યુત્તીકરનારો જન્મ...	૨૯૭
૧૧...સ્નાન વર્ધક જન્મ...	૨૯૮
૧૨...તુલ્ય જવરહારક જન્મ...	૨૯૯
૧૩...પુત્ર પ્રાપ્તિકર સાધન જન્મ	૨૯૯
૧૪...શત્રુ વિનાશક જન્મ—	૩૦૦
૧૫—ગમ પિડા હર જન્મ...	૩૦૦

૧૧...પર પ્રિતિ મેળક જન્મ...	૩૦૧
૧૭...બળ વિગરણ જન્મ...	૩૦૧
૧૮...ધન્ય વધક જન્મ...	૩૦૨
૧૯...હિંદના શાયમાં સાવધતા	૩૦૨
૨૦...ધાતુ તથા ઉપધાતુની શાયન તથા મારણવિધી.	
૧...કથીર વિષે—	૩૦૩
૨...ગંધક ચણેલી-નિમિત્ત વિષે	૩૦૪
૫...જસત વિષે ..	૩૦૪
૬...ઝેરક્યેલાં વિષે...	૩૦૫
૭...ટંકણુ ખાર...માંથી વિ.	૩૦૫
૮—પરવાનાં-પાસ-પાછળ વિષે	૩૦૭
૧૨...ભિત્તિમાં-મનશીળ વિષે...	૩૦૮
૧૪—રૂપા (ચાંદી) વિષે...	૩૦૮
૧૫—લેક...વજનાળ વિષે—	૩૦૯
૧૭...શિક્ષાસ્થળ વિષે...	૩૦૯
૧૮...નિસા વિષે ..	૩૧૦
૧૯—સોના વિષે...	૩૧૦
૨૦...હસ્તાળ વિષે ...	૩૧૧
૨૧...હિંગળેક વિષે—	૩૧૧
૨૨...મોતી વીધે ..	૩૧૨
૨૩...હીરા વીધે...	૩૧૨
૨૨—ધનજ્ઞાન	૩૧૩
૨૨—દેશી દવાનાં તોલમાપનાં કોષ્ટક	
૨૩—હાથી સોકનાં કુચન સાંખી પ્રભુ આ- શ્રયે યથા પુરો કર્યો તે વીધે	૩૧૭
૨૬...આશ્રય લીધેલા અંધની અનુક્રમણીકા ને યંચ પુરો કરવાની જન્મકલ	૩૧૭
૨૫...સમાપ્તતા—	૩૧૮
૨૬...વૈદ્યાની મહત્વતા...	૩૨૦

આયુર્વેદાદિત્ય

પ્રથમપ્રકાશ.

શ્રીચારણનાં ગ્રંથ નિવિંધન પુર્ણ થાય, માટે મૂલક વાહકને કરેલી સ્તુતી.

બુદ્ધિ દાતા—ગણપતિની સ્તુતી

(શિખરણી છંદ)

અહો, દાતા, ધાતા, ગુણિશ, ગણરાયા, ગણપતી,
હરો, વિઘ્નો, કોટી, સ્તવું, કંઠ રિતે, હું, ભુજમતી, ૧
તદા, ગ્રંથા; રંભે, નમુજ, ગિરિજ સૂત, તમને,
થયા ધાર્પુ, પુર; અતિય બુધ દેજે, તું અમને.

(૨)

આયુર્વેદાદિત્ય

સરસ્વતીની સ્તુતી.

॥ શ્લોક ॥

ચતુર્મેશ્વ પુષ્પાંભોજ વન હંસ વધૂર્વમ ॥

માનસે રમતાં નિત્યં સર્વ શુક્લા સરસ્વતી ॥ ૧ ॥

અર્થ—બ્રહ્માના મુખ કમળમાં હંસી સરખી શુદ્ધ સરસ્વતી
નિત્ય મારા મનમાં વિહાર કરે.

ૐ:—૦—:ૐ:

ગુરુ સ્તુતી.

॥ શ્લોક ॥

ઉત્કંઠિતાર્થ સંસિદ્ધિ વિદ્યારામેશ્વ ગુરોઃ કૃપા ॥

ત્રિયોગ્યધર પીયૂષપાનૈ રત્નમલં મમ ॥ ૧ ॥

અર્થ—ધૂંધીત અર્થની સિદ્ધિ તે વિદ્યારામ ગુરુની કૃપાથીજ (કે
બેની કૃપાથી) મને હવે લક્ષ્મીના અધરપાનની પણ કરી જશું નથી.

રત્ન જ્ઞાન

(ભુજંગી જી)

વસતે કરેથી મહા કેર થાયે,

પ્રથમ પ્રકાશ

(૩)

અને પિત્તથી ગ્રિસ્મ શરૂ પડાયે;
શશી ને વૃષા હેમતે વાયુ વેરી,
ભઈલાલ વેદો લાહો એ વિચારી.

૧

સ્પર્શ પરિક્ષા.

(ભુજંગી છંદ)

લહો ઉષ્ણ અગ્ની; તદા પિત્ત દોષી;
શિતે વાયુ વ્યાપી, દુભે દેહિ શોષી;
વળી શીત ને ચિકણું, અંગ આણો;
૧ કક્ષાચ્યાદ્ર, ભઈલાલ તેને પ્રમાણો.

૨

વર્ણ પરિક્ષા.

(ભુજંગી છંદ)

પિળી રક્ત નો શ્યામ, ને દેહ નાણું;
સદા વાયુ પીડિત, તેને પ્રમાણું;
વળી સ્નિગ્ધ ને શુક્લ, ને વણુ દેહી;
કે કાયલી રોગ પીડિત તેહી
દુરેથી જીવો, તૈલથી હોય જીવું;
ભર્યું અંગ ભાસે પિળૂ ધારિ લેવું;
ખરે તે પિત્તથી, ભયા પિંડ દાખો;
ભઈલાલ આ જ્ઞાન, સૌ ચિત્ત રાખો.

૩

૪

૧ કક્ષી વિંટાએયો.

(૪)

આયુર્વેદાદિત્ય

શેષ દૂતના મુખ્ય આઠ ગુણ.

(શાહરો)

નિઃઅભિમાની, પ્રાકૃતી, ત્વરાચાલ, ગુણવંત;

મધુર, મજાકી, અપ્રુટયો. દેહસ્વરૂપિ, મહંત ૧

એ ગૂણથી અરચેલ તે, દૂત નામ પરમાણુ;

કવિ ભઠશંકર કહે તદા, શેષ દૂત એ જાણુ. ૨

શેષ દૂત જ્ઞાન કથન.

(ભુજંગી હંદ)

ધર્યાં વચ્ચે ધોળાં અને ૧ જોર વર્ણે

સ્વરૂપી સગોત્રી, અને ધૈર્ય વંતે;

લઘુ વૈદની શીખ, તે પાલખીથી;

ચહે તેડવા વૈદને, સ્વહિતે થી ૧

કરે શૂભ ચેષ્ટા, રૂઢવ યુક્ત દેખો;

પુછી વાત તેની પછીથી ઉવેખો,

પ્રણામે જઘ વૈદની, પાસ જેવો;

ભઠલાલ તે દૂતને, શેષ કેવો; ૨

નાડિપરીક્ષા.

(શાહરો)

નાડિ પરિક્ષા હું લખું, વાંચી કરો વિચાર;

અંતર શબ્દ ઉચારતાં, થાશે જ્ઞાન પ્રસાર. ૧

* * * * *

૧ શરીરે જોરો. ૨ વૈદની શી ભેદ આવેજો.

પ્રથમ પ્રકાશ

(૫)

(કાપી-કટાવ-સોરઠ)

જૂઓ જૂઓ આ નાડી પરિક્ષા,
 મુણતાં સ્હેજ જનો લે શિક્ષા;
 પ્રાણ વાયુની, શાક્ષિ ભૂતએ, એવી ધમનિ,
 અંગૂઠા મૂળ, માંહિ ચાલતી, જરા હાલતી,
 સુખ દુઃખ કેરાં, કાર્ય દાખતી, તે ધમનીનું,
 નામ નાડિ છે, તેહ વિષે કંઈ જ્ઞાન બતાવું,—જૂઓ....૧
 સરખ જોનાની, ચાલ અઢૂકી, વાંકી ચૂંકી;
 વેગ ધરીને, નાડી ચાલે, એમ તું જાણે;
 તો તે જન છે, વાયુ પ્રકોપી, તદ્દયા રોપી,
 જરૂર જણવો, સાધ્ય રોગિ છે, પૂરણ ભોગી;—જૂઓ....૨
 ભવ્ય દુઃખથી, હોય પિડાતા, જે જે પ્રાણી,
 તેની નાડી, કામ કુલિંગા, ને મેડકની,
 રિત મહીને, કૂદી કૂદી, નાડી ચાલે,
 તો તો જણો, પિત પ્રકોપી, જન તે કાળે—જૂઓ....૩
 ખું ખું કરતા, દુઃખ ખાડમાં, જેહ દબાણા;
 નાડિ તેમની, વેદ પેખતાં, હંશ પક્ષિએ,
 કબૂતર પેઠે, હજવે હજવે, શ્વાસ ભરાણી;
 નાડી જણી, લે કફ દોષી, તેહ પ્રમાણી—જૂઓ....૪
 સન્નિપાત એ, રોગ પ્રકોપે, લહાવા તેતર,
 એ પક્ષી સમ, નાડિ પ્રકાશે, પણ બે રોગો,
 તિમ્મ રૂપથી, શુન્ય વિધારે, તો નાડી તે,
 નર્મ ચાલતાં, ઝર ઝર ઝર ઝર, વેગ વધારે,—જૂઓ....૫
 મુખ્ય સ્થાન, છોડી જે નાડી, આધી પાછી,

(૬)

આયુર્વેદાદિત્ય

નર્મ વેગથી, પુરુષ શીતળ રૂપ, કરે હલેશાં,
 રહી તિરકસ રૂપ. મર્મ સ્થાનમાં, વણિ વણિ ભાગે.
 જરૂર પ્રાણિ તે, પ્રાણજ ત્યાગે; —જૂઓ....૬
 ર જેવીને, નર્મ શુંવાળી. જેની ધમની,
 કળા યુક્તથી, પાણી રેલા પેર ચાલતી,
 અચળ સ્વરૂપે, તૃપ્ત મ્હાલતી, નિઃસંશયથી.
 દિવ આયુષી, તે જન જાણે જૂઓ....૭
 આ રિતે, રમદગુહ્ય વિચારે, શાસ્ત્ર માર્ગ,
 ગતિને અનુસારે. તર્ક શક્તીથી. નાડી ધારે,
 ભઘશંકર તે, વૈદ યશસ્વી, પિયૂષ પાણી;
 રગતઃસ્પૃહાએ, બૃહસ્પતિ સમ, તપ તેજસ્વી—જૂઓ....૮

નાડી પરિક્ષા યોગ્યો વૈદ.

(રાહરો)

સ્વસ્થ, નિરોગી પ્રશનને, નહીં કાંમ પીડિત.
 માદકિ, લોભી ક્રોધિ નહિ ઝેર મોહથી રહિત. ૧
 મજા, મુત્રે, વેગસ્ત, નહીં, જાણે સૌ ઉપચાર.
 નાડિ, પરિક્ષક, વૈદ, એ, ભઘશંકર, વિચાર.

નાડી દષ્ટુ યોગ્યો રોગી.

(ઇશ્વરીજે ૭૬)

મુત્ર મજે નહિ તેહ પિડીત, અને નહિ સ્નાન કરેલ વિચારી
 તૈલ અભંગિ મુધા પિડિતા, નહિ મુઘ રહેલ ભલો દિન ભારી,

૧ વધારે ગુપ્ત

૨ ક્રોધની અપ્રશા નહીં

પ્રથમ પ્રકાશ

(૭)

પાપિ નહીં પરમેશ જપે, પર પ્રિત્ય થકો નહિ પ્રેમ વિસારી;
આજ ગુણે ભઠ્ઠાલ ભરેલજ, તેહનિ નાડય વિચાર નિહાળી;-૧

*

પુરુષની જમણી ને સ્ત્રીની ડાબી નાડી બેવા
વિષે વિચાર પ્રથક્કરણ.

(મનહર છંદ)

મનુષ્યની નાલીસ્થાન * કૂર્મ સ્થીત હોય જયા;
પુરુષ ને અધો મૂખ, કુર્મ એ જણાયછે;
અને સ્ત્રીને કૂર્મ સ્થિત, ઉર્ધ્વ મૂખ રહે તેથી,
નારી જતી તણી નાડી, ડાબી એ ગણાયછે;
૧૬હન એ હાથ નરો, રવામ હાથ નારી તણો;
શાસ્ત્ર મહીં સાખ્ય સાથે, આમજ જણાયછે;
અરે રે રે આજ કાલ, જ્ઞાન વિના ભાઈલાલ;
મતી હીણ વૈદ થકું, અધૂટ તણાયછે. ૧

○*○

દુઃખ સ્થળ શોધક નાડી પરિક્ષા.

(સુજંગી છંદ)

વધુ જ્ઞાન નાડી તણું વૈદ દેખો.
વિચારી વિચારી વિધીથી ઉવેખો;
ખતાવું બલી વીધ એ જ્ઞાન શિક્ષા,
બલી યંત્ર રૂપેણ નાડી પરિક્ષા;
લહો નાડિ બે શકિતથી હીણ ભાગે;
નરો ચેતને ફેફસાં માંહિ લાગે,
લગાવે ખરે ઉમગ્ગમાં કાંઈ ઈર્ષા;

૧

* કુર્મમો. ૧ નામલો. ૨ ડાબો. ૩ એ શરસી સખદ છે. ૪ મગજ,

(૮)

આયુર્વેદાદિત્ય

ભલી યંત્ર રૂપેણ નાડી પરિક્ષા.	૨
બધુ પ્રાપ્તી નાદિ જે કોનિ ચાલે,	
ખરે જણ્ય તો રક્તનું જેર સાલે;	
અરે રક્ત દોષી તુ લે વેદ દિક્ષા;	
ભલી યંત્ર રૂપેણ નાડી પરિક્ષા,	૩
ત્વરાથી જતી નાદિ આભાસ લાગે;	
ચઢી ઉષ્ણતા શીષના રમ્મ ભાગે;	
તજે વેદ વીના મટે તે અપેક્ષા;	
ભલી યંત્ર રૂપેણ નાડી પરિક્ષા.	૪
વળી નર્મ વેગાવતી નાદિ જેની,	
નપુર્ણ સોદા પુઠે વ્યાપિ તેની;	
રહે ના છુપાવ્યું દિઠે તંગ રેષા;	
ભલી યંત્ર રૂપેણ નાડી પરિક્ષા;	૫
ખરે નાદિ જેની ખઈ ઠેસ ચાલે;	
તથાપી ગણો જે ગ્રહી સ્વસ્થ કાળે;	
ભઈલાલ આ અલ્પ વિદ્યા નિભિક્ષા,	
ભલી યંત્ર રૂપેણ નાડી પરિક્ષા.	૬

હાર વશાન્નાડી ગતી રાહ

(ભુજંગી કંઠ)

મિઠા ભોજને મોરની ચાલ લેવી;
 તિખા ભોજને સ્થૂળને સર્પ જેવી.
 વળી આમ્લ સ્વાદે રદ્દ પથ દેખો;

૨ ખાટું ૩ દેડકા

પ્રથમ પ્રકાશ

(૯)

કદ્દ ભોજને ૧ ધ્વર્મ રિતી ઉવેળો. ૧
 તુરા ભોજને મંદને શુશક કાબે;
 ૨ શિરેસ્તી થકી શિવ્ર ગતિ ચલાવે,
 ભઈલાલ એ ૩ પકવ રિતે ભણીને;
 વહો વેદ એ રીત ચિત્ત ૪ ગ્રહીને ૨

મિશ્ર રશે નાડી ગતી રાહ.

(ઇંદ વિજે છંદ)

આમ્લ, મધૂર રશે થકિ નાડિ, સદૈવજ રીતગ વેદ નિહાળો;
 મંદ શિરેસ્તિ ગતી પકડે તબ. દુધ વિષે નિચરેલજ ધારો,
 દ્રવ પદાર્થ થકી કઠની, કઠનીજ પદાર્થથિ મંદ હઠારો;
 કે' ભઈલાલ પવિત્ર પ્રબીન, પ્રમાણ કરી ચહિ બાત બિચારો.

પરિ શિષ્ટ નાડી ગતી રાહ

(દાહરો.)

મૈથુન અતે ૫ ધામિની, સરગ શિવ્ર તે હોષ,
 ભઈશંકર મલજર્ણમાં, તંતુ માકડ જોય; ૧
 વિશુચિકામાં દહુ સમી, પકવ જર્ણમાં પુષ્ટ,
 પ્રમેહ પ્રદર દંશમાં, ગ્રંથિ રૂપ ને શુષ્ક ૨
 અજર્ણની જડ રૂક્ષ છે. પરિ શિષ્ટ આ જ્ઞાન
 ભઈશંકર મિત્રો સદા, ધરો તેણિગમ ધ્યાન; ૩

૧ ભમરો ૨ ખાર. ૩ પાકું. ૪ ગ્રહીને. ૫ નાડી.

(૧૦)

આયુર્વેદાદિત્ય

શબ્દાદિ ભયે રોગ જ્ઞાન માહ;

(ભુજંગી છંદ)

કફે પ્રાણિને શબ્દ ગંભીર કહાવે,
પિત્તે સ્પષ્ટ ને સ્વચ્છ તે શબ્દ થાવે;
બને વાયુથી મધ્યમ ગુણ વાણી,
ભઈલાલ વેદો લહે એમ જાણી.

૧

નાસા પરિક્ષા.

(ભુજંગી છંદ)

શુક્ર વાયુથી પિત્તથી ઉષ્ણ જાણે,
કફાદી પ્રકોષે ૧ દિમાળું પ્રમાણે;
ત્રિદોષે વળે ૨ વક્ર સૌ દોષ જાણે,
ભઈલાલ દે જ્ઞાન સૌ હુઃખ ભાણે.

૧

❀:—*:❀

૨શ પરિક્ષા

(ભુજંગી છંદ)

બને વાયુથી મૂળ તુરં ઓશિરેસ્તી,
૪૬૮૫ આમલ તીજૂ તદા તે પિતેથી;
કફે મૂળ મીઠું અને ખાર લાગે
ત્રિદોષે મળી સર્વ તે દોષ જાણે
વળી અગ્નિ માંધે તુરં આપ તેવું
અશર્ણુ બને ધૃત્તના પાન જેવું
વડા વેદ એ રિતથી રોગ ગાંધે
૨શાદી પરિક્ષા ભઈલાલ ભાંધે

૨

૧ કાફા ૨ વાંકુ ૩ ખાર ૪ કમ્બુ ૫ ખાદું.

મથમ પ્રકાશ

(૧૧)

જીભ પરીક્ષા

(કાવ્ય વૃત)

વાત રોગથી જીભ, સોગના પત્ર સરીખી
 કરો પરિક્ષા ખરે, રક્ષ ને ફાટી દેખી
 બને પિત્તથી રક્ત, શ્યામ ને ૧ પિત્ત પ્રમાણે ૧
 કફે શ્વેત ને શ્યામ. વિમળથી મિશ્ર વખાણે
 વળી ત્રિદોષે ૨ બલી, રૂપ તે શ્યામ સમ્પાદે
 બે દોષે તે મલી; મિશ્ર બે રૂપજ ધારે
 એમ મિશ્રથી મિશ્ર લક્ષણે તેને દેખો
 ભઠરાંકર, વિચાર, કરીઆ સીત ઉવેખો ૨

નેત્ર પરિક્ષા.

વાત રોગની નેત્ર પરિક્ષા

(દાહરો)

પવન રોગથી નેત્ર તે, રક્ષ ધ્રુમેરું હોય
 એક ખુણામાં લાલને; વશલેલૂ રૂપ જોય ૧
 સ્તબ્ધ વિલોકન તે કરે, આંખ લીલ ચરકાય
 ભઠરાંકર, નક્કી જ્યા, વાયુ રોગિ તે માય ૨

(જીભની જાંઘ)

વહે નિર ઝાઝૂ સુટી આંખ થાયે
 છુરા રોગની સાથ ધેરી જણાયે
 બને રક્ત વણી કમી તેજ થાયે
 ભઠલાલ તે ઉવાત દોષી ગણાયે ૧

૧ પીઠા. ૨ બહેલા જેવી. ૩ વાયુના વિકારવાળી.

(૧૨)

આયુર્વેદાદિત્ય

પિત્ત દોષીની આંખની પરિક્ષા

(ભુજંગી છંદ)

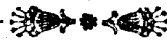
પિંડે પિત્તથી તો પિળો રંગ ધારે

નહીં સુર્યનું તેજ તે આંખ સારે

પિળા લાલથી મિશ્ર છે રૂપ જેનું

ભઘલાલ પિત્ત દોષણી નામ તેનું

કફ દોષીની આંખની પરિક્ષા

(ભુજંગી છંદ)

દિશે શ્વેત રંગે ચિકાશે ચકેલી

વળી ઘોળી રાત્રી ચિપેથી ભરેલી

ખરે ખુંચતા ફીણના માંદિ રેષા

ભઘલાલ કફ ચયુની એ પરિક્ષા

મઠ પરિક્ષા.

(હપ્પ્ય છંદ)

વાત દોષથી રૂક્ષ; ધુર્ભ ને ધટ્ટ વધારે

પિત્ત નર્મ ને પિત્ત, સિથળતા સુન્ય સુધારે

કફે શ્વેત ને સ્નિગ્ધ; વધારે ઝાડો આવે

જે આગે ના કદા; ફાંટ ચુરણનું ફાવે

તે મિશ્રીત યોગે મિશ્ર છે; એમ ધરો સૌ ધ્યાનમાં

ભઘશંકર કે' તેને ગુટી; નભ શારિણ દે પાનમાં

અસાધ્યમળ પરિક્ષા

દાહરો

રક્ત, શ્યામ, પિત, રૂવેતને, ઉષ્ણ ધરે ચળકાટ;

પ્રથમ પ્રકાશ

(૧૩)

આ ઝાડો મૃત્યુ કરે, નિઃસંશય એ વાત

૧

મુત્ર પરિક્ષા.

ભુજંગી છંદ

બને વાતથી મુત્ર લૂખું નિજેલી.
પિતેથી પિળૂ ધુમ્મ ને ધાર તેલી
કરે ચિંકણું સ્વેત ગાદૂ ફિણાણું
ભઘલાલ એ * જ્ઞાનથી દોષ ધારં

૧

વૈદને જતાં સારા સાર તિથી જ્ઞાન

(ઉપદ્રવજ છંદ)

ગણો પ્રતિપાદ સદૈવ સારો,
દ્વિત્યા સુખાચ્છિધ હમેશ ધારો;
ત્રતી ત્રિયા ભોગ અત્યંત લાવે,
ચતુર્થ કે કલેશ કદા ન જવે.
પુરાં સૂખો પંચમિથી પમાશે,
જતાં છઠે કલેશ કદાન જશે;
ઢળે સુખો સપ્તમિથી સવાયાં,
હસ્તી દુઃખે અષ્ટમિથી ખવાયાં
ભક્તી ગયો એહ કદા ન જોષે,
દશે જતાં પાટિ મળે પ્રદેશે;
દ્વા ગુણી દોનુ અતુલ્ય આપે,
અત્યંત આનંદ સદેહિ વ્યાપે.

૧

૨

૩

એ રીતથી કયો રાગ છે તે હું કળી શકું છું

(૧૪)

આયુર્વેદાદિત્ય

ન ખારશે બહાર જવું વિચારી,
 ત્રિયો દશા સિદ્ધિ જણાય સારી;
 મુક્તી દશા પાપણિ બેઉ જણો,
 સશે દશા કબજ ગયે હરાણો. ૪
 તદા ગુણી જ્ઞાન વિચારિ ખેલો
 વિરા ધિરા પાગ સદૈવ મ્હેલો;
 વિચાર એ વિર ધિરા વિચારો.
 મુજો બહાલ ઉદેશ ખારો. ૫

વૈદને જતાં સારા સાર શુકન પરિક્ષા.

(ડાહરા)

ઝા, વૃષભ, તૂરંગિને, *ધ્રુવ રાય, ને પુલ,
 આસ, હંશ, ચક્ર. મોરના, શુકન સ્પષ્ટ અનુકુળ ૧
 મોદક, લાડૂ, ૧ મત્સ્યને. વેણુ, શંખ ને વેદ,
 સોળ, શુકન એ શુભ છે, જતાં દંદ રે' રકેદ. ૨
 બવજ, કબની, ને ખરિતા, અગ્નિ પ્રદીપ્ત ને અન્ન,
 માંસ, કન્યકા, મોદધી. વળી પ્રપુલિત મન્ન; ૩
 પુત્ર સાથ સ્ત્રી શેલતી, અલંકારથી યુક્ત
 તે શુકને વૈદે જતાં. થાય રોગ સૌ મુક્ત. ૪
 ગાય સગ્ગસા, પાલખી, છત્ર, હેમ, ગાગેર,
 વૈદ જતાં સૌ પેખજો. શૂભ શુકન એ પેર. ૫
 એ રિતે શાસ્ત્રો વિધે, વધૂ જણાવી વાત,
 ભરિંકર જે પારખી, વૈદ આપ શાક્ષાત. ૬

* અપ્પાણ. ૧ ગાઘ્ર્યાંતું માંસ ૨ દંદનું જોર માપમાં સ્થે

પ્રથમ પ્રકાશ

(૧૫)

* સામે કાળ જોવા વિષે.

(જુજગી છંદ)

રહે ઉત્તરે કાળ આદિત્ય વારે,
 અને વાવ્ય ખૂણે વસે સોમવારે;
 લહો પશ્ચિમે મંગળે આંત ભાગી,
 બુધે નૈરતે તે રહે આપ ભાગી.
 વળી બ્રહ્મપતે દક્ષિણે કો ન જાશે,
 જતાં અગ્નિમાં શુક્રવારે રિખાશે;
 શનીવાર થાતાં સદા પુર્વ માંહી,
 ભઈલાલ જતું ન તે દિન ત્યાંહી

૧

૨

૧ રોગીના દાણા જોઈ દોષ વિચારવા વિષે.

(દોહરો)

મુકો દાણા જે પળે, તે પળ લગ્ન વિચાર
 પછી વિધી ભઈલાલ આ, વૈદ ચિત્તમાં ધાર

૧

* * * (જુજગી છંદ) * * *

લહો મેષ તો પિત્રિ તેને પિડેછે,
 વૃષે જ્ઞાન દેવી પિછાનો નડેછે;
 મિથૂને કંકે જોગણી ઝડે જાણે,
 સહી પ્રેત પિડે, જથા એ પ્રમાણે.
 કન્યા રશિમાં કર્મનો દોષ કા'વે
 તુળામાં કર્મ પુર્વનાં પાપ આવે;
 વડે દોષ વૈતાળનો વૃશ્ચિકે છે
 ધને મકરે જોગણી દોષ કે'છે

૧

* જોતિષ સ્મૃતિના નિયમાનુસાર: ૧ આ વિષય મહાગાયત્રીમાં લીધેલ છે

(૧૧)

આયુર્વેદાદિત્ય

મુવા પુર્વજે કુંભ મિને મચેછે,
કરી પુન્યને કંઈકે છવો બચેછે;
બધલાલ એ રીતથી જો તપાસે,
તદા દુઃખથી રોગિ શેને વરાંસે.

૩

શુભ સ્વપ્ન પરિક્ષા. #

(દાહરો)

- સ્વપ્ન મહિ સુર્ય ચંદ્રને. તારા મંડળ ભાસ,
કે ખીસેલા કમળથી સર શોભીત સુવાસ. ૧
- દેવ પિતૃ કે રાયજો, સ્વપ્ને તે દેખાય,
તો તે વખતે જોમ ત્યમ, તેમ પછીથી થાય. ૨
- ગાય હસ્તિને ઘોડો; જો દેખે તે કાળ,
તો તેની દુઃખ આપદા, સર્વ જાય તતકાળ. ૨
- કે મંદિર કૌમાર રૂપ, દાહિં માછલાં જોઈ,
પુષ્પ વેલ રૂળવેલ કે, દ્રષ્ટિ પડે જો કાંઈ. ૪
- તો નિઃરોગી તે બની, ધાન્ય પ્રાપ્ત બહુ થાય;
નિધન હોય તથાપિ ધણુ, લક્ષ્મિવંત કેહેવાય. ૫
- સ્વપ્ન વિષે દુધ પાન તે, રૂગદાયક સુખકાર,
જ્ઞાત ખીચડી ધૂત્ત જમે, તો તે સ્વપ્ન સાર. ૬
- શ્વેત સર્પના ડંસથી, પુત્ર પ્રાપ્તિ આભાર,
શ્વેત આશ્વણે સ્ત્રી દિશે, આલિંગે તે વાર. ૭
- તો સ્મૃદ્ધિ સુખ તેહને, તેમ પુત્રની પેર;
એમ ગુણી ભધલાલ એ સદા કાળ સુખસેર. ૮

* આ સર્વ વિષય વેદક શાસ્ત્ર ના પેટા ભાગીદારો જાણી અત્રે લખેલા છે.

પ્રથમ પ્રકાશ

(૧૭)

અશુભ સ્વપ્ન પરિક્ષા

(* પક્ષિ વર્ગ)

(ચોપાઠ છંદ)

શ્વાન, કાગ, ને કુકળ ધૂડ,	
ઊંટ; સાપ; ને ફાલુ ભુંડ	૧
શિયાળ, પાડો, ખર, ગરજેણ;	
વાઘ, વાંદરાં, વદતાં વેણ.	૨
મધર, મચ્છ, ને ટેણી, પોજ'	
કપોત, મેઘાં, લક્કડ ખોજ;	૩
એવાં પક્ષી તણે આભાસ,	
પુણ્ય -હૃદયમાં, પુરે વાસ.	૪
તો તન, ધન, મરિઆદા જાય;	
દુઃખ અતીધે અંગે થાય.	૫
એહ સ્વપ્નનો કાળો કેર,	
ભયશંકર સમજવે પેર.	૬

૧ સરોદા જ્ઞાન,

(દાહરો)

નાસ રંધના સ્વર વિષે, વિશ્વં પ્રતિષ્ઠિત સાર;	
કરે કામ તે, કારમાં, જેહ શિખે નર નાર.	૧
વ્યામ જોત્ય છે ચંદ્રની, સુર્ય દક્ષિણે ક્ષેમ;	
પ્રથક નામ તેનાં વદ્, ઈંડા પિંડા એમ.	૨
ઈંડાથી ભૂતો દશા, શ્વાસ જતાં તું આમ,	

* સ્વપ્નમાં કાળી ગાય શિવાય બધાં પક્ષી અરિષ્ટ ફળને આપનાર છે. ૧ જ્યોતિષ શાસ્ત્રના નિયમાનુસાર જાણેલ છે. આ પ્રમાણે બધી વખત કામ શિધ થઇ શકેલે.

(૧૮)

આયુર્વેદાદિત્ય

બહાણુ લગ્ન વ્યાપારનાં કરો સર્વથા કામ;	૪
મોલ પાટ વાસ્તૂ તથા, દેવળ કર્ણુ વિરામ;	
ખાળાવાળ, યાત્રા તથા, ક્રિયા ચંત્રનાં કામ.	૪
પિંડા જોત્ય વહે દશા, કહ્યાં કરો આ રીત,	
પ્રાશ્યન શ્રુતી સ્નાન તે. કરો ધરીને પ્રીત;	૫
પ્રિયા સંગ શાન્તી તથા; શેકટ ચક્રને પેક,	
ભૂષણ આપધ પારણુ, દ્વાર પટાલિષેક	૬
ચુડો ચક્ર મોલ તથા; ધામ કળશને કુંભ;	
કુંડ અશ્વ જળ પાલખી. કરો કાળ છે શૂભ;	૭
એમ જોત્ય જો પેખિને કરે સર્વથા કામ;	
તો તેનું ધાર્યું બને, અમર જગતમાં નામ;	૮
શાસ્ત્ર વિષે એવું લખ્યું આમ જોત્ય જો હોય	
ને તે કાળે તે પળે; સદ્ ભવત્તે કોઈ	૯
શું લહુ તેના ભાગ્યનું, કફે વિચાર્યો કામ	
કે' ભયજનકર હેતથી, ફળે કામને દામ	૧૦

* છાયા જ્ઞાન;

છાયા જ્ઞાનની ઉત્પત્તિ.

(ભુજંગી છંદ)

સદા શંકરાચાર્યને શીશ નામી
 વદ્ધ પુર્વછાયા ત્રિશ્વ દુઃખ વામી
 હિમા પુત્રિ પ્રત્યે કહ્યા જે ત્રિનેત્ર
 જથા સારમાં તે કહ્યું આપ પૃત્યે

૧

* આ વિષય નિબંધમાંથી લીધેલો છે.

અગ્રમ પ્રકાશ

(૧૯)

છાયા પુરુષ જોવાની રિતી

(કુડળીઆ)

કાળજ્ઞાન પરિક્ષકે, સ્મર્યાને ભૂમિ માંદ
 મંદ્યાને જલુ તદા, સ્વગત એકલા ત્યાંદ ૧
 સ્વગત એકલા ત્યાંદ, સુર્ય ગમ પૂડ કરીને
 રહે ઘટી બે સ્થીર, ધ્યયમાં ચિત્ત ધરીને
 પછી જુવે નભ માંદ. શીવની સિંચે દિક્ષા
 એ રિતે ભઠ્ઠાલ, જુવે સૌ કાળ પરિક્ષા ૧

છાયા પુરુષ લક્ષણુ છ માસ જોવાથી શું ફળ

॥ શ્લોક ॥

* જૈં હીં પરબ્રહ્મણે નમઃ દેવા, સદ્સુવાસં જન જપેત ॥

ષષ્માસાભ્યાસ ઇ યોગે, પૃથ્વિયાંચે પતિભવેત ॥ ૧ ॥

અર્થ—જૈં હીં પરબ્રહ્મણે નમઃ આ મંત્ર ૧૦૦૦ વખત (દરરોજ) જે
 માણુસ જપે, તે તેવો અભ્યાસ છમાસ રાખવાથી પૃથ્વી માત્રનો
 પતિ થાયછે.

છાયા પુરુષ બે વર્ષકે દિનપ્રતિદીન જોવાથી

થતા ફળ વિષે.

(દાહરો)

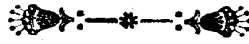
ઈસ ક્રિયા દો વર્ષજો, સ્થીર ચિત્તની સાથ
 કરે કરે ત્રિકાળીએ' જ્ઞાન માનનો નાથ ૧
 નિત્ય પ્રતિદીન એમજો, કરે ભાવથી જોહ

* આ શ્લોક વિદ્યારામ સંહિતામાંથી લીધેલો છે આજ વિદ્યારામ અમારા પિતા
 તથા ગુરુ રૂપ છે.

(૨૦)

આયુર્વેદાદિત્ય •

આહ્ય ચિત પ્રાપ્તી કરે નિઃસંશય જન તેહ ૨

છાયા પુરૂષ લક્ષણ જોવાને યોગ્યા યોગ્ય
વિચાર.

(દાહરો)

સંસારીથી નહિ બને, વધે ઉલેટી રોગ
ભયશંકર આ જ્ઞાન છે; પુણ્ય યોગિને યોગ

—*—

દિશા ચંદ્ર ફળ જ્ઞાન

(ભુજંગી છંદ)

ધરો સન્મુખે તો ધસી લાભ આપે
અને દક્ષિણે રાખતાં સુખ વ્યાપે
રહે ચંદ્ર પુઠે તદા દેહ વાણે
દિશા વ્યાપ રહેતો ગયુ ધાન્ય જાણે
શુભે ચંદ્ર એ રીતથી જે નિહાણે
ન દુઃખે દબારો કદા કોઈ કાળે
રહે ચંદ્ર સન્મુખ તે શ્રેષ્ઠ સાથી
ભયભાસ સૌ દોષની હાર તેથી

૧

રાસી ઉપરથી ચંદ્ર સન્મુખ જોવા વિધે.

(ભુજંગી છંદ)

ધને મેશ સિંહે સશી પુર્વમાં છે
કન્યા નક વર્જે સદા દક્ષિણે છે
મિથુન કુંભ તોળા મહી પાશ્વમે તે
કરક મીન વૃશ્ચિકમાં ઉત્તરે એ
તદા શુભ કામે જુગ જો વિચારો

૧

પ્રથમ પ્રકાશ

(૨૧)

સદા ચંદ્રને સન્મુખે આપ ધારો
 ન રોગો દુભે કે ધરે આપતિમાં
 ભઠ્ઠાલ એ જ્ઞાન છે મુખ્ય એમાં

૨.

લજ ઉપરથી વૈદને બોલાવતી વખત કેટલા પુરુષોએ
 વિચાર કરેલો તે શોધવા વિષે

(દાહરે)

મીન મેષ એ લજમાં, બેજણુ કરે વિચાર

વર્ષે કુંભે સર્વદા, જનો જણવા ચાર

૧

તોળા કન્યા લજમાં; સાત મળેલા સત્ય

ધન, કરકે સૌ જણુજે; પાંચ જણુની પ્રાંત્ય

૨

એ રિતે લજો થકી, લગત લાભ એ લેખ

ભઠ્ઠાંકર એ રિતથી, પુર્વ વાત તું પેખ

૩

નક્ષત્ર શુભ યોગ જ્ઞાન

(કુંડળીયા)

ચિત્રામાં દક્ષિણ દિશા, ઉત્તર હસ્ત પ્રવેશ

પુર્વ દિશામાં રોહિણી, શ્રવણ પાશ્વમે કે'શ

શ્રવણ પશ્ચિમે કે'શ, જસોમાં જરૂર કોઈએ

જય વિના વિચાર. ભારી કાં વિધન હોએ

કહત કવી ભઠ્ઠાલ; હરે સમૃદ્ધિ સાતા

ઉત્તર હસ્ત પ્રવેશ; દક્ષિણે જવું ન ચિત્રા

૧

❀:—*:❀

સુભા સુભ ચંદ્ર જ્ઞાન

(ભુજંગી છંદ)

ગણો ચંદ્ર જન્મે સદા સુખખડારી,

૨૨.)

આયુર્વેદ દિત્ય

ભુજ ચંદ્ર તે નષ્ટ નિર્મલિ ધારી;
 ત્રિજે ચંદ્ર તે રાજ્યમાં માન ધારે.
 લહો વેદમાં ચંદ્ર ઇર્ષા વધારે. ૧
 વળી પંચમે ચંદ્ર ધાર્યું ન થાયે,
 ઋતુ ચંદ્ર તે શુષ્કકારી મનાયે,
 શશી સાતમે રાય શું પ્રિત્ય વાધે,
 વળી મૃત્યુકારી વસૂ ચંદ્ર લાધે. ૨
 શશી ખંડ તે સંપ ને ખંડ દાતા,
 દિશા ચંદ્ર ચિત્તે કરે શાન્તિ શાતા;
 શશી ગ્યારમે વિજયી તે પ્રદેશે,
 શશી રૂઢથી મરણનો લાભ લેશે. ૩
 ભલો ને ભુડો ચંદ્ર એ રીત ધારી,
 શિખે વૈદ તે માટ લિખ્યૂ વિચારી;
 ભઘલાલ પંડીત એ રીત નાણે,
 કરે ના કરે તે કૃપાસિંધુ જાણે, ૪

દિશા શૂળ જ્ઞાન

(કુંડળીઆ.)

શનિ આદિત્યે પુર્વમાં, ગુરુવારે દક્ષીણ,
 શુક્ર સોમમાં પ્રશ્નિમે, પરવરણું ન પ્રવીણ;
 પરવરણું ન પ્રવીણ, ઉત્તરે બુધે ભોમે,
 તે દી' તે પા શૂળ, હીણ તે કરેજ નેમે;
 કહત કવી ભાઈલાલ પુર્વનું લખેલ ભણીયે;
 પુર્વ દીશા મત જવ, વાર આદિત ને શનિયે. ૧

પ્રથમ પ્રકાશ

(૨૩)

યોગણી ધર જ્ઞાન.

(ભુજંગી છંદ)

- પ્રતીપાદ ખંડે રૂપી પુર્વ જાણે
 ગુણે રૂદ્ર દીને રહે અગ્નિ ખૂણે;
 વળી પશ્ચિમે તેરસે દક્ષિણે તે;
 રહે નૈરૂતે આપ તે જ્ઞાનુ ચોથે. ૧
 દિને પાશ્વમે યજ્ઞ ને શષ્ટમીમાં
 તિથી વાગ્ય દીશે સદા સપ્તમીમાં
 ભુજ પાડ ને દીન તે ઉત્તરે છે;
 વસૂ ને અમાસે ઇસાને રહેછે. ૨
 ધરે યોગણીનું લખ્યું એમ જોવા
 ભઈલાલ વદો તથા બહેમ ખોવા;
 રણ સ્થંભમાં યોગણી કામ ભૂંડું;
 કરો કામ રૂઢુ થતાં થાય રૂંડું. ૩

શારિર જ્ઞાન,

શરીરના રંધ્રા (વિંધો) નું વર્ણન.

(દાહરો.)

- નાક, કાન, ને આંખના, ભુજ રંધ્ર કહેવાય;
 કામ, ઈંદ્રિ, ગુદ, મોં, તથા, શરી રંધ્ર ગણવાય. ૧
 વળી તાળુ સ્થળ એક છે જ્ઞર્મ રંધ્ર વિક્ષાત,
 એ રીતે દશ વિંધની. બની જનોની જાત. ૨
 મુગ્ધ રંધ્ર છે સ્તન તથા, માદાનેજ વિશેષ;
 ગર્ભ રંધ્ર મળિ નારને; વન્હિ પુરૂષથી શેષ. ૩
 એ વીના અતી તિવ્ર છે, વધુ અંગમાં છેહ;

(૨૪)

આયુર્વેદાદિત્ય

ભઘશંકર સમજે જનો, ખની છિદ્રની દેહ.

૪

સાત ત્વચાનાં નામ.

(બેત.)

અવભાસિની, લોહિતા, શ્વેતા. તામ્રા, વેદિની, રોહણી;
 સ્થુળા. સિંધુ, ત્વચા, માંશ. લપટી, લે દુઃખ તારાં હણી;
 એ રીતે અંગ લખ્ય વિધિથી, ભઘલાલ બ્રહ્મા કરે,
 તો તૂ મુખ વિચાર ચિત્ત થી, શું ધ્યાનથી પરહરે,

૧

શરીરના મર્મોનું વર્ણન;

(છંદ—કેચુર વિભૂષિત.)

માંશ મર્મો ૧૧ એકાદશ ધારો,

૪ વેદ ૧ શશી શીરા મર્મ વિચારો;

સ્નાયુ મર્મ ૨૭ સત્તાવિંશ કા'વે.

અષ્ટ અસ્તિના મર્મ જણાવે,

સાંધ મમ વીશ વેદમાં, મળી એક સૌ સાત;

શરીર જ્ઞાન સિંધુ થકો, કે' ભઘશંકર વાત.

૧.

શરીરની નસોનું વર્ણન.

(દાહરો.)

૪ વેદ શુન્ય નાલી સ્થગે, સ્થૂળ શિરાથી દેહ

તેમાં પિત્ત કફ વાતની પાડ ૧૦ પાડ છે તેહ.

૧

વળી વાહિની લોહિની, ૧૦ દિશા ગણોજ જરૂર,

એ રીતે આ અંગ છે, ૪૦ ચાળિ વાહિની પુર.

૨

તેમાં ભુક્ષ્મરૂપે ઘણી, વહે વાહિની વાર,

તે સમજાવું સહેલમાં શાણા જન ઉરધાર.

૩

પ્રથમપ્રકાશ

(૨૫)

વાત પિત્ત કફ રક્તથી, ૧ શરી ૦ સમ ને ૫ ભૂત.

વહે વાહિની શું વંદૂ, ઇંદ્રિ કર્મ અદભૂત.

૪

સ્થૂળ સુક્ષ્મ મળિ વાહિની. પુર્ય સાતસેં નેક,

ભઈશંકર સૌ જન ઠરો, પ્રભુ ભક્તિનો પેક.

૫

શરીરમાં રસાદિ સાત ધાતૂની

ઉત્પત્તિ.

(કુંડળીઆ)

પ્રથમ અંગમાં રસ યઈ; પછી તેહનું લોહિ,

પછી રક્તનું માંસ યઈ, મેદ હાડ લે જોઈ;

મેદ હાડ લે જોઈ, હાડની યાવે મજ્જા;;

બને પછીથી શુક્ર, સાત ધાતૂની સજ્જા,

વહે વિમ્ભ ભાઈલાલ સિંધુ વિઃભાગી સીમા;

બદન સ્થૂળની મહી, રશી રૂપ ધાતૂ પ્રથમા.

ૐ:—*:—*:ૐ

વૈદ કર્મનો નિદેશ.

(ભુજંગી છંદ)

ગમે તે રિતે તે સમે રોગ એવું,

પુરા જ્ઞાનિ વૈદે નિરિક્ષાધિ જોવું

દવા દેવિ જોથી ફરી રોગ નાવે;

ભઈલાલ તે વૈદનું કર્મ કા'વે

૧

વૈદે ચિકિત્સા કરવા લાયક

પુરૂષો.

(દાહરો.)

રાજા, ધનિ, મંદુરજિકને, બલાધીપ ને જોઈ;

(૨૬)

અયુવેદાદિત્ય

- ઔષધ આપે વેદ તે, થાય યશસ્વી તેહ. ૧
 વળિ વેસ્યા નેશી અને, ભટ, પાળોને સૂર,
 તેનિ ચિકિત્સાથી વધે, ધાન્ય દિતિ ભરપૂર. ૨
 સ્ત્રી બાળક દીન દુર્બળા, જ્ઞાનિ તપશ્ચિ કોઈ;
 અનાથ, શ્રેતીક, પંણિડતા, કોઈ પિડાતા નેઈ. ૩
 તો તેને લીસગ્વરે, દવા દેવિ તે કાળ;
 ભઠશંકર વૈદો બને, તેથિ યશસ્વી સાર. ૪

* દોષ આપનારી ચિકિત્સા.

(ભુજંગી છંદ)

- કુળતી, જુગારી, યશૂ જ્ઞાન જેવા,
 મતીમંદ, પાપી, પુરોહીત, એવા;
 અહંકારિ, ઈર્ષાળુ, ને લાંચ લેતા;
 કરો તેહની ના દવા દામ લેતાં.— ૧
 જુડા, ચાડિઆ, બાડિઆ, ને પિરાણુદ,
 ખરે, ખાધરા, નાયકા, કોણિ કાણા,
 વળી સંઢ, સીપાઈ, ને મુક્ય વહેતા;
 કરો તેહની ના દવા દામ લેતાં.— ૨
 વળી કેફિ, લુચ્ચા, કુઢંગી, કલેશી;
 અશાંધી, કદા જે ન પાળે પરેજી;
 વળી મુસ્ત, કોધી, કુપંથો, ચહાતા
 કરો તેહની ના દવા દામ લેતાં ૩

* વૈદો તો સ્પષ્ટ ધર્મ એજ છે કે દુઃખી માત્રની દવા કરવી. પણ શાસ્ત્રના નિયમોનું સાર (દોષ આપનારી ચિકિત્સા) એ વિષયમાં બતાવેલા મનુષ્યો શાસ્ત્રે દેખીત ઠરાવેલા છે. કે જેની ચિકિત્સા કરવાથી ચિકિત્સા કરનાર વૈદ પાપી ઠરેછે. આમ શાસ્ત્રનો અભિપ્રાય બાળી તે આ સ્થળે દાખલ કરેલ છે. (ક, ભ, વિ, પં.)

પ્રથમ પ્રકાશ

(૨૭)

વટે જેહ વાણી જયા દુઃખ કારી
 ખરું ખોટું આપે, શકે ના વિચારી
 શિખા સ્થાહિ, બહેમી ગણે જે ન ગાથા;
 કરો તેહની ના દવા દાંમ લેતાં— ૪
 લહો જેહ આ શાસ્ત્રથી અન્ય પથે
 કરો દૂર તેવા લખ્યુ એમ ગ્રંથે
 ભઘલાલ ભાપે વહો એમ જ્ઞાતા
 કરો તેહની ના દવા દાંમ લેતાં ૫

ૐ કઇ દશા ચાલતી હાય તે રોગીની
 દવા ન કરવી
 (દોહરો)

સુર્ય, ભોમ, શનિ, રાહુથી, જનો પિડાતા જેહ
 ભઘશંકર, વૈદો તમો, તજે સર્વથા તેહ ૧.

લાંઘનની યોગ્યતા
 (દોહરો)

જેમ રોગનું જેર ત્યમ, લાંઘન એ સુખકાર
 ભઘશંકર, નહિ દેહને, તેથી દુખ તલભાર ૧.

કુપથ્યથી થતાં નૂકશાન
 (દોહરો)

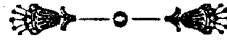
જેમ અગ્નિનો શુક્ષ્મકણ, પડી કાષ્ટ ઢગમાંથ
 ભવ્ય રૂપ વિકાળ થઇ, પૌઢ પ્રકારો ત્યાંથ ૧

ૐ આ વિષય જોતીષ સાસ્ત્રના નિયમાનુસાર ગોઠવેલો છે અથાત્ તે દશાના પ્રબળ
 વડે કરીને અકલ્પની ટેકા ખીલકૂલ ભાગતી નથી.

(૨૮)

આયુર્વેદાદિત્ય

એ રીતે સૌ રોગનું, પથ્ય વીણુ પરિણામ
કવાથ, ગૂટિને ચુર્ણુ સૌ, તને તિહાંથી હામ ૨
ફળ અનુવાસન ફાંટએ, ફેગટ ખેલ જણાય
ભઈશંકર કે' પથ્ય વિણુ, ક્રિયા નકામી થાય ૩

આઠ પ્રકારની ચિકિત્સા.

[દાહરો]

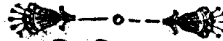
કાચ, બાળ, શાલાકચને, શલ્ય, અમદ, વિષ ભૂત
વાજકરણ, રસાયની, અષ્ટ કળા અદભૂત ૧

આઠ પ્રકારનાં સાધન

(દાહરો)

સ્વેદન, પથ્ય, ક્ષારકર્મ, મર્દન શસ્ત્ર, વિચાર
યંત્ર, અગ્નિ, ઔષધ મળી, અષ્ટ સાધનો સાર ૧

શલ્ય ચિકિત્સા જ્ઞાન

(દાહરો)

યંત્રકર્મ, શસ્ત્રો તથા. બંધ કર્મ જે થાય
વેદક શાસ્ત્ર વિષે તદ્દા; શલ્યોદ્ધર્ણુ ગણાય ૧
તિર; તોમર; વેલી વળી, ભાલો, બરછી, કોઈ
શિલાગ્નિ, વાળા થકી, ગાત્ર ધવાતું બેઈ ૨
તે તેમાંના શલ્યની, જેહ ચિકિત્સા થાય
ભઈશંકર, તે શાસ્ત્રમાં; શલ્ય કળાજ ગણાય ૩

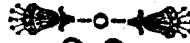
પ્રથમ પ્રકાશ

(૨૬)

શાલાકય ચિકિત્સા જ્ઞાન

(દાહરો)

- શીરક્રીટના રોગને, નેત્ર કર્ણના રોગ
 વળી વિશેષે દાખલું; લહી પુરુષ સંજોગ ૧
 જમર; લમણ, બોચી નસે; જેહ રોગ સૂહાય
 તે પર તેહ પ્રમાણમાં, પંચ ક્રિયા જે થાય ૨
 ભઈશંકર તે લેખવે, લહિ શંહિતા વેશ
 શાલાકય ક્રિયા તે કવે, કવિ મંડળ તિલ કેશ ૩

કાય ચિકિત્સા જ્ઞાન

(દાહરો)

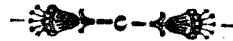
- પાચન, શોધન; કવાચને; ચુર્ણ ગુટી સૌ જેહ
 પેટ બ્યાધિ પ્રેમે હરે, કાય ચિકિત્સા તેહ ૧

*

બાળ ચિકિત્સા જ્ઞાન

(દાહરો)

- ગર્ભ ઉપક્રમ જ્ઞાનને, સુવાવડી ઉપચાર
 બાળ રોગની સમક્રિયા, બાળ ચિકિત્સા ધાર ૧

અગદ ચિકિત્સા જ્ઞાન .

(ચોપાઇ છંદ)

- ગુદા પેદુના રોગો કાજ
 બસ્તિ કર્મતું સજવું સાજ
 અગદ ચિકિત્સા કા'વે એહ
 ભઈશંકર સમજવે તેહ.... ૧

(૬૦)

આયુર્વેદાદિત્ય

વિષ તંત્ર જ્ઞાન

(દાહરો)

સાપ, વિંછિ લૂતા વિષે ઔષધ જેહ પ્રમાણ
ભઈશંકર, સહુ તે ક્રિયા, વિષ તંત્રની જાણ ૧

ભૂત વિદ્યા.

શાકિની, ડાકિની, મહ તથા, ભૂત; પિશાચ વિશેષ;
તે વિષે શાન્તી થવા. ભૂત જ્ઞાન, મેરેશ.— ૧

—❀❀❀—

વાજકરણ વિદ્યા.

(દાહરો.)

અહ્ય વિર્ય વત સંઢની, ધાતુ તૃપ્ત જ્યમ થાય;
તેહ ચિકિત્સા તો ખરો વાજકરણ કહેવાય..... ૧

❀❀❀

રસાયન યંત્ર.

(દાહરો)

ઈંદ્રલુપ્ત, પળિ, કરચલી, અને દંત ખિડ ખાણ;
તેહ મટાડણ જેહ ક્રિયા, યંત્ર રસાયન જાણ.— ૧

❀❀❀

રોગીને ઔષધ આપવા વખત

વિચાર;

(દાહરો.)

ઔષધ અર્પણ રોગીને, પંચ વખત નીમેલ,
તે દર્શાવૂ સ્હેલમાં, વાંચો નિચે લખેલ,.... ૧

પહેલો સુર્ય ઉદય થતાં, બીજો દશ કલાક;
ત્રીજા કાળ પછી ત્રીજો થતાં ત્રણ કલાક.... ૨

પ્રથમ પ્રકાશ

(૩૧)

એથો સુર્યા અસ્તમાં, પંચ કાળ મધરાત;
ભઘશંકર, વેદો, વહે. એજ રીત ભલિ ભાત..... ૩

કયા રોગવાળા ને પહેલે પહોર ઔષધ
આપવું.

(દાહરો.)

પિત્ત, કફ, મેદ' પિડિતને, પ્રાતઃકાળે સદય;
ઔષધ દે ભઘલાલ, તે, જાણો શાણો વેદ..... ૧

કયા રોગ વાળાને બીજે પહોર ઔષધ
આપવું.

(દાહરો.)

કુંઘ, વ્યાન, મળ, હેડકી, અર્ધશીશ, આક્ષેપ,
કચકી, અરૂચી; કંપનો, ફાંટ, નશ્ય ને લેપ;.... ૧

બીજ કાળે તે થતાં, દશ કલાક જરૂર;
દે ઔષધ ભઘલાલ તે, જાણું જ્ઞાનનો પૂર;.... ૨

કયા રોગવાળાને ત્રીજે પહોર ઔષધ
આપવું,

(દાહરો.)

કંઠમાળ. ઉદ્ધવાર્તને, પ્રાણ વાયુ પીડિત;
સિંધુ ધટિ ત્રીજે પ્રહર આપ ચહે જો હીત;.... ૧

કયા રોગવાળાને ચોથે પહોર ઔષધ
આપવું;

(દાહરો.)

(૩૨)

આયુર્વેદાંદિત્ય

સસણી, શ્વાસ, તૂષા તથા; વમન, હેડકી બાળ,
ભઠશંકર, તેને દિને, સુર્ય અસ્ત તે કાળ..... ૧

કયા રોગવાળાને મધરાત્રે આપધ
આપધુ;

(ઢાહરો)

ઉદ્વં, કણુ. પ્રવબ્ધથી, જનો જેહ પીડાય;
મધરાત્રે તેને દવા, આપે રોગ પલાય,— ૧

❖:—*:❖

સર્વ કળા સૂઝણુ વૈદ કોણુ;
(ઢાહરો)

પંચ વખત એ પેરથી, દવા જેહ દેનાર,
ભઠશંકર એ વૈદને મૂઢ કોણુ કહેનાર..... ૧

સુવૈદને શિખામણુ.
(છંદ માલતી.)

કનક લત્તા સમુ ચિત્ત રાખવું,
કુર વિર ના કહિ વેણુ ભાખવું;
મય તુહિ મદજ દુઃખ ટાળવા;
ગરિખ જનો દવા દૈજ પાળવા — ૧

કુવૈદનું કર્મ.

(છંદ વક્રેશ્વરી.)

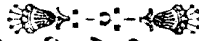
જાઝૂ દુઃખ ચિત્ત વિચાર રે કુડા,
કૂવૈદો ન શૂક ગણાયરે શુડા;
કોપાદીક દુઃખિ દવાજ તે કરે;

પ્રથમ પ્રકાશ

(૩૩)

વીનાજ શ્રમે ધન લે ધર ભરે.-

૧

થતા રોગોની ઝેરી આળ જોડે,

મુલાકાત.

(નારાયણ છંદ)

લગાર ઝેર તિવ્ર રૂપ સર્પ બચ્ચુ કાળ છે,
જરા જરા વિચાર દુઃખકાર અગ્નિ આળ છે;
વિશેષ નાતું દુઃખ એજ રીતથી પ્રમાણવું;
થતાંજ રોગ રોકવો થશે કદા ન જણવું.-

૧

વૈદ પદ ને નહીં યોગ્ય એવા વૈદના

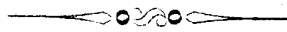
ગુણ કથન.

(ભુજંગી છંદ)

મધૂપાનિ. લોભી, અને કૂર જાતે,
વળી મરું, ને શુસ્ત અસ્થીર વાતે;
મતીહીણ, પાપી, બિકેથી ભરેલો;
ધુતારો, છકેલો, લકંગો, ઉઘેલો -
લખ્યા ગૂણમાંનો લહો આપ એકે,
તજે વૈદ તેવા ખરા ચિત્ત ટેકે;
પુરા જ્ઞાનથી જો લહો વૈદ એવો,
ભઘલાલ તે વૈદથી ત્યાગ દેવો.-

૧

૨

કુવૈદની દવા ન ખાવા માટે રોજિયોને

શિખામણ.

(ભુજંગી છંદ.)

લખી વીધ શાસ્ત્રે વધુ એક જ્ઞાની,

(૩૪)

આયુર્વેદાદિત્ય

કુવૈદ દિવેત્રી દવા સેવવાની;
 ભલૂ વીપ તેથી પિવૂ ઘોળિ ઘોળી;
 નહીં તો પિવો તર્ત જંગાલ ખોળી.- ૧
 નહીં તો પછી સર્જના રાફ માંહી.
 જઈ હાથ ધારો વધૂ અગ્નિ જ્યાંહી;
 ભલે મૃત્યુની ચોટ તે શીર આવી;
 તદા તે દવા પંછિતે નાહિ ખાવી.- ૨

કુવૈદાને શિખામણ.

(ગરબી.)

કુવૈદો કમાણી કાળે ક્યાં કરોરે
 પેટ ભરાયો શિક્ષા આ ચિત્ત ધરોરે - ૧૬
 ગુલ્ય કળા છે આયુર્વેદની, કેમ? ના જીતાર,
 તો તું તેના લેશ વિભાગે, કહે ભણ્યો શું ભાઈ;
 ભણ્યો વિના વિદ્યે ભટકીને, કુકર્મો શેને કરોરે- કું
 આદ્ર કાંકરી આવી હાથમાં; ગાંધી કેમ થવાયે,
 વેદ કળા ના લહી સ્વપ્નમાં ઔષધ કેમ અપાયે;
 કલક, કવાય, ગૂટી. જણ્યા વિણ, ફળો મોટી શું ભરોરે-કું
 પુવેં જેની જરા માહિલી, મહિષિને ના મળતી,
 તેહ કળાને ધરી ધૂળમાં, કરી અગ્નિમાં હજતી;
 શો? જૂલમ જે તોય તમારો, પુણું થયો નાહીં નજોરે.- કું
 ઉત્તૈદાથી આશ તમારી. પુરી કદા ના થાશે,
 જ્યાં ત્યાં ફીકા પડી જગતમાં. માન પ્રતિષ્ઠા જશે;
 અઘશંકર કહે જ્ઞાનિ જ્ઞાન આ; ચિત્તે લઈ અનૂસરોરે.- કું

પ્રથમ પ્રકાશ

(૩૫)

આપધના એ પ્રકારના ઉપક્રમ;

(દોહરો.)

શમન; કોપ એ જનના; ઉપક્રમો કહેવાય;

ભયશંકર એ વેદશી; સ્વેચ્છ રીતે સમજાય.....

કાળ જ્ઞાન,

કાળ જ્ઞાનની મુળ ઉત્પત્તિ

॥ શ્લોક ॥

કાળજ્ઞાનં પ્રવક્ષ્યામિ યદુક્તં શંભુના સ્વયમ્ ॥

યેન વિજ્ઞાન માત્રેણ ત્રિકાલજ્ઞો ભવેન્નરઃ

॥ ૧ ॥

અર્થ—હું તમને કાળજ્ઞાન કહું છું; જે સાક્ષાત શ્રીવત્ કહેવું છે-
જે બ્રહ્મવાદી તે બ્રહ્મસ ત્રિકાળજ્ઞ (ભૂત, અવિધ્ય, ને વર્તમાન)
બ્રહ્મનાર થાય છે.

સૃષ્ટી સંહાર અને પાલનમાં કાળજ્ઞ

મુખ્યત્વે

॥ શ્લોક ॥

કાલે ન સૃજતે પ્રજ્ઞા કાલે ન દરતે દરઃ ॥

કાલે ન પાલ્ય તે વિષ્ણુ સ્તસ્માત્કાલંચ ચિંતયંતે ॥ ૨ ॥

અર્થ—કાળમાં બ્રહ્મા સૃષ્ટી સરજે છે. મહાદેવ સંહાર કરે છે. વિષ્ણુ
જ્ઞાન પાપજી કરે છે. અતઃએવ વૈદ કાળનો ચિંતવન કરે.

(૩૬)

આયુર્વેદાદિત્ય

છઃ માસ પુર્વં મૃત્યું જાણવા વિધે

॥ શ્લોક ॥

કાલજ્ઞાનં કલાયુક્તં શમ્ભુના યચ્ચ માષિતમ્ ॥

યેન વૃષ્ણાસતો મૃત્યુ, પૂર્વે જ્ઞાયેત રોગિણામ્ ॥ ૧ ॥

અર્થ—આ શીવનું કહેલું કળા યુક્ત કાળ જ્ઞાન જે વૈદો બરાબર જાણે છે તે વૈદ છઠ માસ પહેલાં રોગિઓનું મૃત્યુ જાણી શકે છે.

ટુંકામાં લખવા માટે વાક્ય ચાતુરી

(દાહરો)

એમ કથન કથવા થકી, પાર કદા ન પમાય

માટે ટુંકામાં લખૂ, જેમ સહેલ સમજાય ૧

કાઠ જ્ઞાન ચાલૂ,

(દાહરો)

ચાલો ચાલો દૂતજ્ઞે, વદે વૈદ પેં વાણ
એક પ્રહર એ રોગિનું, આયુષ છે નિરવાણ— ૧

અકસ્માત, વર્ણ પ્રકૃતિ, સ્થૂળ દશ બદલાય
તે રોગી પટ માસમાં, નભ મંડળમાં જાય— ૨

ખાતાં પીતાં રોગિજ્ઞે, ક્ષીણ દેહથી હોય
ને પગના મધ્ય ભાગમાં; સદાય સોજે જોય— ૩

શીતળ અંગ બધુ બને, વળી પસીનો પેર
કંઠ સુધી કફ લાગતાં, દુટે આયુષી સેર— ૪

જે રોગીને રાત્રિમાં. દાહ અતીષે થાય
દિનકરમાં અતિ શીતથી, હાડ જેનું ઠુંકવાય— ૫

પ્રથમ પ્રકાશ

(૩૭)

જીલ સ્યામ ખરછી બની, થાય નિંદ્રતા નાશ	
રક્ત વર્ણ ડોળા બની. સુન્ય હૃદય ઉજાસ	૬
અચેન અરૂચી જડત્વને, બળહાનાદિ વિકાર	
મળ અવરોધે જો કદા. થાય મુત્ર વશ હાર	૭
અસાધ્ય ચિન્હો એ બધાં, કદા જીવે ના તેહ	
ભઈશંકર આ સ્વરૂપમાં, લિનો દેહવત છેહ	૮
સદૈવ દહના સ્વર ચળે, સ્થીર વાચ્સ્વર એવ	
એક પક્ષમાં પ્રાણિતે, તજે પ્રાણ તતખેવ	૯
જે પ્રાણીનો એકસ્વર, ચળે ન માસ છ માસ	
હસ્તી ગંડસ્થળ સમી, લહે અંગની વાસ	૧૦
અરૂંધતિ ધ્રુવ વિશ્વ પદ, માતૃ મંડળે જેહ	
જરૂર જોઈ શકતા નથી, બને શુન્યવત દેહ	૧૧
તે દુષ્ણી દીન સાતકે, તેર વીશ તેવીશ	
પ્રાણ તજેછે પિંડથી, જપતાં શ્રી જુગદીશ	૧૨
વસી વસ્તિ વેરણ જીવે, ખલક ખેદથી ભિન્ય	
ભઈશંકર તે પ્રાણિના, ગણો ગતાયૂ દીન	૧૩
ફૂલ સુગંધ મિછે નહીં, વધે અંગમાં તાપ	
સુર્ય પ્રજ્જ્વલિત પેખતાં તજે પ્રાણ તે આપ	૧૪
વિપરિત ગૂણે રસ લહે, ગણે ઉષ્ણને શીત	
મધરાત્રે ભૂખે ભમે, થાય ચિત્ત ભયભીત	૧૫
અક્ષિ તેજ કમતી બને. દુભે અંગના ભાગ	
તે રોગી તિન માસમાં, કરે દેહનો ત્યાગ	૧૬
લજ્યા, લક્ષ્મી, ઓજને, સ્મરણ, શકિતને તેજ	
અકસ્માત જતી રહે, કે ગુણ પલટે સ્ફેજ	૧૮

(૩૮)

આયુર્વેદાદિત્ય

વિના કામ મૂખે લવે; ધુળે જોડની દેહ	
નક્કિ મરે તે માનવી; જાણી નિઃસંદેહ	૧૮
દાંતપક્તિ જે રોગિની, શ્વેત શ્યામ થઈ જાય;	
અમ લકર લહીસી બને, સુજી કડણુ તે થાય.	૧૯
કે જીવહા કાળી બની, ખરે દાંતની હાર;	
એક માસમાં એ મરે, વૈદ ચિત્ત વિચાર.	૨૦
નાક ટેડિ ફીટી લુખી. શબ્દ યુક્ત તે સાથ;	
સંપ્ત રાત્રિમાં તે દુઃખી. પડે કાળને હાથ.	૨૧
જે રોગી બળવાન થા, તજે અન્નનું જોર;	
અન્ન અભાવે રોગિને, ગમે મચાવા શોર.	૨૨
વાતઃપ્રીતા હૃદયમાં, ચઢે ઉંચે કે હેઠ,	
તે રોગી ષટ પ્હોરમાં,, પડે કાળ ને પેટ.	૨૩
લિંગ ભગે સોને ચઢે, સોફ આંકડી તાપ;	
ભઈશંકર, તે રોગિને, તજે વદ સા આપ.	૨૪

વૈદને અરિષ્ટ જાણવા સખંધી મુખ્યતા.

॥ શ્લોક; ॥

અસિદ્ધિમાન્નુયાલોકે પ્રતિકુર્વન્ ગતાયુષઃ ॥

અતોરિષ્ટાનિ યત્નેન લક્ષયેત્કુશલો મિષ્ણ ॥ ૧ ॥

અર્થ—જો વૈદ ગતાયુ અર્થાત મરણાન્મુખની ચિકિત્સા કરેછે. તે જ્ઞાન લોકમાં સિદ્ધિ (ચિકિત્સા ફળ ધન યશાદિ) પ્રાપ્ત થતો નથી તેજ કુશળ વૈદ યત્ન પુર્વક અરિષ્ટાને દેખે.

પ્રથમ પ્રકાશ

(૩૯)

વનસ્પતિ શાસ્ત્ર,

નિઃવિદ્ન થવા માટે વિદ્યાસ્થાન ગુરૂની સ્તુતી.

(ગીતી છંદ)

ગુરૂ આપ પ્રતાપે, વનસ્પતી એ શાસ્ત્ર લખું આજે;
અહો ગુરૂ ગુણદાતા, વિદ્ન વિદારો વદ્ મતી તાજે ૧
વિદ્યારામ કૃપાળુ શીષ આપનો સ્તવે જીવો સામૂ.
લળૂ પગે પ્રેમેથી, ભઈશંકર મન લહે પિડા વામૂ ૨

વનસ્પતિના ગૂણો

(અ)

અતિવિષ—અતી કડવી, ઉષ્ણ; ગ્રાહી, કફ, દિપન,
પ્રાતહર, તથા પાચન કર્તા છે. તે ઉલટી, કફાતિસાર, આમ,
વિષ દોષ, જ્વર તથા હર્ષ સન્નિપાતને મટાડનાર છે.

અક્રીણ—શોષક, કડવું, રક્ષ, ને દસ્તને રોકનાર છે.
તેમજ વાયુ અને પિત્તથી ભરેલ છે,

અરદૂમા—કડવો, હલકો, ઊંડો, ને જ્વરહર છે. તેમજ
કાસ, શ્વાસ, ક્ષય, હૃદય રોગ, રક્ત વિકાર, તૃષા, ઉલટી,
પ્રમેહ, કુષ્ઠ, કફ, અરૂચી, કમળો, રક્તપિત્ત, તથા વિવર્ણતા,
એ રોગને મટાડનાર છે.

અમર્થાંગ—ટાઢો, રક્ષ, કડવો, ને ગ્રાહી છે. તેમજ પિત્ત,
કફ, ચાતુર્થિક જ્વર, તથા સળેખમને હરનાર છે.

અરણી—મધૂર; તિખી, કડવી, ઉષ્ણવિર્ય, ને તુરી છે.
તે અગ્ની પ્રદીપ્ત કરનાર; ને સોફ રોગને સમાવનાર છે.

(૪૦)

આયુર્વેદાદિત્ય

અરીઠાં—ઉષ્ણુ. તૈલી, હલકાં; ને પાચનીક છે. તેમજ વમન; ગર્ભપાત; ત્રિદોષ; પાંડુ; કમ્બી; કુષ્ઠ; પેટનો દુખાવો, અને અગ્નિમાંંચ, તે રોગોને મટાડેછે.

અરઝૂ—ગ્રાહી; કફ, કુષ્ઠર; દિપ્ત્ય; ને જઠરાગ્નિ; ને પ્ર-
દીપ્ત કરનાર છે. ને મરડો, અતિસાર; તથા સંધિવાને અટ-
કાવનાર છે.

અનંતમૂઝ—મધૂર, સ્નિગ્ધ, સ્વેદન, તથા પૌષ્ટિક છે. ત-
થા અગ્નિમાંંચતા, આમ, વિષદોષ; ત્રિદોષ. અરૂચી, સ્વાસ;
કાસ, ને પ્રદર રોગને અટકાવનાર છે.

અઝ્ઝી—કડવી; તુરી, મધૂર, ઉષ્ણુ, દિપ્ત્ય; ને સ્નિગ્ધ
છે. તેમજ ઝાડો; મરડો; કફ, પ્રમેહ, અશ્મરી, ગર્ભપાત; ગ-
ર્ભવમન; ભ્રમી, મુછા અને મુત્ર સ્થાનના અનેક રોગને મ-
ટાડનાર છે.

શ્વેત તથા રક્ત આકઢો—મધૂર; કડવો, ગરમ; હલકો;
સ્નિગ્ધ, ખારો; શોધક, સ્વેદન, કફ, તથા રેચક છે. તેમજ
અરૂચી, કુષ્ઠ, કફ; આશ, પિત્ત શ્વાસ; ચળ, વર્ણ, બરોળ; ર-
ક્તપિત્ત; તથા સગ્રહણીને શુદ્ધ કરનાર છે.

અગેરિઆ—સંધિવા કટીસૂળ; નબળાઈ; શ્વેત પ્રદર,
પ્રમેહ, વાત, પિત્ત; કમ્બી, કફ; રૂધીરદોષ, ચક્ષુપિડ્યા,
ને સમિરાદિ વ્યાધિને મટાડનાર છે.

(આ)

આદુ—મધૂર, રુચી, તિક્ષ્ણ; ગરમ, તિષ્ણુ; દિપ્ત્ય, ને ચિ-
ર્યંને વધારનાર છે. તેમજ જઠરોગ, કંઠરોગ, રક્તપિત્ત, કુષ્ઠ,
મુત્રકમ્બ, ત્રણ, જ્વર, ને દાહને સમાવેછે.

પ્રથમ પ્રકાશ

(૪૧)

આવઝ—....સોથઘ કફઘ. ગ્રાહી, રંગિક અને તુરી છે. તે-
મજ કમગો, મુખપાક, શોષ; ને સમિરાદિ રોગને હરનાર છે.

આંશત્રો—....ગરમ, તુરી, રક્ષ; ને મધૂર છે, તેમજ કફ,
પિત્ત, અને દાહ સખધિ રોગો ને મટાડનાર છે.

આસોદરો—....ટાઢો, તુરી સ્નિગ્ધ, મનોહર, ને મધૂર છે, તે
મજ મેદ, પ્રમેહ, ત્રણ કફ તથા પિત્તના રોગને મટાડનાર છે;

આસોદ—રસાયન રૂપ, કડવી, તુરી ને ગરમ છે; તેમજ
કબજાઆત, ક્ષય સંધિવા. શ્વેદપ્રદર, તંતુઓની નબળાઈ
કળતર, કટિમાં, દુખાવો, કફ, ચિત્રી; સોજ, અને વિર્ય-
ક્ષિણ રોગને મટાડનાર છે. અને બળની વૃદ્ધિ કરનાર છે.

આંવા હઢદર—મધુર, પિત્તહર, રોપ્ય, વાયુકર્તા, ટાઢી
અને કડવી છે; તેમજ 'ત્વચારોગ' શિરરોગ, પેટનો
દુખાવો, કળતર અને જ્વરને બુઝવનાર છે.

આશા—રક્ષ, ગરમ, તિખી, અને મધુર છે; તેમજ પ્ર-
મેહ, રક્ત વિકાર, કાસ, શ્વાસ, શ્લીષ્ઠ, અને બરોળને
મટાડનાર છે.

આંસઘ—ગ્રાહી, ખારી, ભારેને મધુર છે; તેમજ તૃશા
પિત્ત, કફ તથા કમી રોગને હરનાર છે.—તેમજ વમન
કરતા છે.

(૬)

ઈંડલિંઘ....ખાટુ; તિવ્ર, મધુર, મનહરને રૂપાળુ છે; તેમ
જ કાસ, શ્વાસ, બરોળ' જ્વર, અતિસાર, ને ક્ષયરોગને રો
કનાર છે.

(૪૨)

આયુર્વેદાદિત્ય

ઇંદ્રજવ....કડવા; સ્નિગ્ધ. ત્રિદોષહર, ને મધુર છે; તેમજ આસ, વમન કુષ્ટ રક્ત વિકાર; ગુદારોગ; કફ; શુળ; દમ અને દસ્તને રોકનાર છે; વળી જડરાગિને પ્રદીપ્ત કરનાર છે;

ઇંગોલિયુ—કડવું; તિષ્ઠ; ઉષ્ણ; વિરેચી; અને કફને છે; તેમજ કૃમી, ચિત્રી રક્તાતિસાર, કુષ્ટ દંતુ ને પામા રોગનો નાશ કરનાર છે;

ઇંદ્રવારુણી—કડવી; હલકી, ગરમ ને રેચક છે; તેમજ શ્વાસ, ગોટા, ગાંઠ; વ્રણ; ગડ ગુમડ; વિષદોષ વગેરે રોગો ને મટાડનાર છે; તથા ઉષ્ણ વિર્ય છે ને ગર્ભપાત કરનાર છે.

ફલ્લ....રક્ષ; હલકું; ટાઢું ખાડું, વિર્યવર્ધક; ને સ્નિગ્ધ છે; તેમજ બળ દોષ; વિચક્ષિણ, પિનાશપણ. કટિ દુઃખ કળતર; ચસકા; શુળને ભ્રમ રોગને મટાડનાર છે.

(૫)

ઉનાવ—ગ્રાહી; શિતળ, રક્ષ, ગુરુ; મધુર; તુરો; કડવો ને ઉત્કર્ષ છે; તેમજ જ્વર, ખાંસ, બહદજમી; સંધિવા ધારાં; ત્રણ જળોધર નવિનજ્વર અને દમ વગેરે રોગોને નાબુદ કરનાર છે;

ઉપલશરી—....સ્નિગ્ધ; મધુર ગુરુ; સ્નિગ્ધ; ચિકણી ને શિષ્ટ છે તેમજ; કાસ; શ્વાસ; રક્તદોષ દંતપિડયા, વિચ-શ્રાવ; માથાનાં શુળ; ત્રિદોષ ઉપદંશ; ચકરી બાદિને ત્વચાનાં દરદને નાબુદ કરનાર છે

ઉદરકની—....હલકી, રક્ષ, કફહર, તિખી, તુરી, ટાઢી

પ્રથમ પ્રકાર

(૪૩)

તિક્ષ્ણ, અને વિરેચી છે, તેમજ મુત્ર રોગ, સંધિવા, વિષ દોષ, દાહ, કૃમી ગરમી રતવા. શીર રોગ, જીર્ણ જ્વર અને સંયોધરૂપર તર્ત ગુણ આપનાર છે.

વતંકદારો—...શીતળ, મુત્રદ્વ કદ્ધ, પૌષ્ટિક, મધુર; અને તૃપ્તિ આપનાર છે. તેમજ હિનપુષ્પત્વ, ત્રષા. મુત્રકચ્છ અશ્મરિ, રક્તશ્રાવ. શ્વેતપ્રદર, અને શુળરોગને સમાવનાર છે.

ઉવરો—....ટાઢો' મધુર ખાટો ગ્રાહી, ને ઉતકર્ષ છે. વળી ચિત્રી, છીર, સંધીવા, ત્રણ, પાંદુરોગ, કમળો, આર્શ વાતરક્ત, ભસ્મક રોગ, અને ઉપદંશના વ્યાધિને હરનાર છે.

(૬)

ફલચી—તિખી, ટાઢી, હલકી, સુગાંધદાર, તિક્ષ્ણ, વાતહર, કદ્ધહર તથા સ્વાદિષ્ટ છે. તે અમુઝણ, મુખની ખરાબ વાસ, અજીર્ણજ્વર, ઉધરસ, છાતિના રોગ, શિસરોગ મુત્રકચ્છ, અને વમનને નિઃમુળ કરનાર છે.

ફલ્લરો.....કડવો મધુર, ટાઢો ચિંકણો. વિર્યવર્ધક. અને હુબ્ધિક છે. તે ધાતુક્ષય, વિર્યશ્રાવ, જળોધર, નાભદતા જેવાં દર્દને જડમુળથી કાપી કાઢે છે.

ફરડો—...મધુર, ગુરુ, ઉષ્ણવિર્ય. ને શિષ્ટ છે, તે મુત્રાશ્રય. શિરા રોગ, નેત્ર રોગ, વૃણ, વમન તનખા જળોધર, વિસફેટિક, દાહ, વગેરે રોગને મટાડનાર છે, અને દસ્ત સાફ લાવનાર છે,

(૪૪)

આયુર્વેદાદિત્ય

જ્વરો.....કડવો, પૌષ્ટિક, નિશાદાર. પરગેટીવ (રેચક)
એમને ગોગ (દસ્તાન; અથવા રૂતુને નિયમિત કરનાર;
તથા ઓછું આવતું હોય તેણે વધારનાર) કોલેગોગ
(પિત્તની શુદ્ધિ કરનાર) તથા એકબોલી (થાનિનો
સંકેત કરનાર) છે; તેમજ ગર્ભપાત; અશુભી, આંતર
ડાનાં દર્દ; અસ્તિ; વાત રક્ત વગેરે રોગોને મટાડનાર છે

પ્રોદશ.....સ્નિગ્ધ; કડવી, તુરી, રૂક્ષ તથા ગરમ છે;
તે અજીર્ણ નાસુર શિર રોગ નેત્ર રોગ જાતુંક પાદી અને
હૃદયના રોગો ખુબ્બે છે;

ઑંટ —કડવો સુગંધિદાર ને ગરમ છે તે ઉરઃક્ષત ધાતુક્ષય
સન્નેપાતજ્વર અતિસાર મુખશોષ અને ગુદમ રોગને મ-
ટાડનાર છે;

(ક)

કઢવીનદ—ઉચ્ચરેચક. ધોળી, ટાઢી, અને, સ્લિપ્સ છે,
તે સોફ રોગ જળોધર જ્વરને નેત્ર રોગને હરાવનાર છે;

કચૂરો.....તિખો શિતવિર્ય સુગંધીદાર અને દિપ્ય છે.
તે શુતિકા રોગ વિષમજ્વર જગૃતી મુખશોષ; દાહ દમ
ઉધરસ ખુબ્બી રક્ત વિકાર ત્વગ્દોષ, વગેરે રોગને
હરનાર છે.

કઢાછાલ——તિખી, આશીહર, મધૂર, કડવી, ને શુષ્ક છે.
તેથી પિત્તહા. રક્તશૂળ, પિત્તાતિસાર, દાહ પાંડુ રોગ સેજ,
દુખ્ખાપણું વગેરે રોગ મટેછે.

કઠ—ઉષ્ણ, તિખો વિર્યવર્ધક, કડવો, હલકો, વાતહર, ને

પ્રથમ પ્રકાશ

(૪૫)

કફર. છે, તે કાઢ, રતવા, આમ્લપિત્ત, ઉધરસ. રૂધિર વિકાર, લયક, મુઢમાર, દુખાવો, ધારાં, કૃમીરોગ, પિત્તદોષ, ને કફદોષને હરનાર છે.

કઢૂ—રક્ષ, કડતું, પાકમાં તિખું. હલકું, તથા જવરહર છે. તે પિત્તજ્વર, કફજ્વર, -હૃદયરોગ. કાસ. શ્વાસ; રક્તવિકાર, પ્રમેહ, ને દાહ રોગ મટાડી, અગ્નિ પ્રદીપ્ત કરનાર છે.

કરેણ—ચિપ સમાન, તિખી, ઉશણુ વિર્ય, કૃપાય, હલકી; ને શોધક છે. તે ગ્લાનિ. ઉપદંશ, વમન, અપુર્વત્વ, અને જતા વિર્યને રોકનાર છે.

કદંબ—ટાઢું, ચિપહર. તિખું, તુરું, ગુરૂ, રક્ષ, અને ચિર્ય વધક છે. તેથી રક્તવિકાર પિત્ત કફ, મુત્રકચ્છ, તથા વાયુ સખાંધિ રોગો મટાડેછે.

કમ્બ—શીતળ, મધૂર, સુશોભિત, ને શોકહરછે, તે વ્રણ; વિસ્ફોટિક, રતવા, દાહ; વમન, ધ્રુજ, તથા વિરહની વેદનાને દૂર કરેછે.

કરંજ—ભેદક, ગરમ; ગુરૂ; અને અરિષ્ટજનનો નાશકર્તા છે. તેમ અરચી; વ્રણ, ખરજ; કુષ્ઠ, યોનિદોષ, જખમ, હેડકી, બસ્તી; અને બ્રમ રોગ હરનાર છે.

કાંપિલો—ગરમ, કડવો; થંડો; ચક્રીત, અને સુરસ છે. તે વાત રક્ત, ગુદમ; જક્રી; પિત્ત, કફજ્વર; અશ્મરી, જલ્મજ્વર. ચુંક; દદુ. ત્રિદોષ; જખમમાં પડેલા જલ, ને -હૃદયના તમામ રોગને મટાડનાર છે.

કપુર મધૂરી—વિર્ય વધક; મેદવર્ધક; મધૂર, ટાઢી; ને મુગંધિદાર છે. તેમ દમ, અરચી, જ્વર, દાહ; ચળ પ્રમેહ; વિપદોષ ને કુષ્ઠને મટાડનાર છે.

(૪૬)

આયુર્વેદાદિત્ય

કપુર—તિખો; કડવો શિતળ; કોમળ. ચક્ષુ હિતકર, અને સુગંધિદાર છે; તે હથ, લઘુ પ્રમેહ, ગલદોષ; કર્ણરોગ, નાસારોગ; વગેરે રોગ મટાડે છે.

કરમદાં—વિશેષ ઉગ્ર. મધૂર. રૂચી ઉત્પન્ન કરનાર; ને સ્નિગ્ધ- તથા સ્વાદિષ્ટ છે. તે તૃષા, વમન, સર્પદંશ; ખરજીવું પિત્તદોષ તેજક્ષીણ, અને ક્રોધજ્વર, ને શાન્ત કરનાર છે.

કારઆતુ—કડવું, શિતળ, લઘુ; તથા રૂક્ષ છે. અને સન્નિપાતજ્વર. કામ શ્વાસ, કફ; પિત્તદોષ, રૂધિરનાં દરદ. સોફ, તૃષા; કુષ્ઠ, ઉધરસ દાહ; વૃણ, વગેરે ભિન્ન ભિન્ન; દુઃખપર અસર કર્તા છે.

કમળ કાકડી—તુરી. કડવી. મિઠી; ભારે અને શિતળ છે. તે સ્ત્રીનો શ્વેતપ્રદર, રક્તવિકાર; ને વમનને મટાડનાર છે;

કમ્બુ—સ્નિગ્ધ; અવૃષ્ય; તુરાં; રેચક; ટાઢાં; ભારે ને બળતરા કરનાર છે. તે રક્તપિત્ત; કફ, અને મુત્રકચ્છનો નાશ કરનાર છે.

કલ્લથી—ગ્રાહી; મુત્રલ; સ્વેદલ; તુરી; તીખી; તથા ઉષ્ણ-વિર્ય છે. તે આંખનું ઉપશાત્ત, અશ્મરિ, હેડકી, મેદ; જ્વર; વાયુ; કાસ; શ્વાસ; ને બહુ વળતો પસીનો વગેરેને મટાડનાર છે

કસ્તુરી—તિખી, કડવી; ખારી; ગરમ; ભારે, ને સુગંધિવાળી છે. તેમજ કફનઃ મુત્રલ સ્વેદલ, ઉષ્ણ; વગેરે ઉત્તમ ગુણો રહેલા છે. તે મુખરોગ તૃષા; ઉલ્લટી; ઉછાળા; અને વાત રોગનો નાશ કરે છે.

કટોઢાં—રૂક્ષ; ટાઢાં ને મુત્રલ છે. તે અશ્મરિ; પિત્ત; કફ; ને રક્ત વિકારને સમાવનાર છે.

કકોઢાં—પિત્તનઃ; વાતનઃ; દિપ્ય; તથા રૂચિકર છે; તે આં-

પ્રથમ પ્રકાશ

(૪૭)

તરડાંનાં દર્દ; મગજનાં દર્દ, ને રક્ત શ્રાવનો નાશ કરનાર છે.

કાકઢી—ટાઢી; રક્ષ; મધૂર, ભારે, અને રૂચીકર છે. તે મુત્ર વિકાર; બસ્તિ; રક્તપિત્ત ઉલટી, મુત્રકચ્છ ને શિતજ્વરને મટાડનાર છે.

કંકોઢી—તિખી; સુગંધ યુક્ત; કડવી; ને વિષહર છે. તે અપસ્માર; સ્થાવર; જંગમ; ઝેર; સ્તનરોગ; રતવા; મુત્રકચ્છ; સુવારોગ; ગરોળી દંશ; વગેરે મટાડે છે.

કાકઢશિંગી—તુરી, કડવી, તથા મધૂર ઉષ્ણ છે. તે ઉધરસ; શ્વાસ, અતિસાર; તૃષા, દમ, હિક્કા, હિક; અરૂચી, ઉલટી; ને ખાલિ ઉધરસને મટાડનાર છે.

કંકોલ—ઉશ્ણ, દિપન, પાચન રૂચીકર; -હથ સુગંધ યુક્ત; તિખૂ; કડવું; ને હલકું છે. તે મુખજ્વલ્ય. વાતરોગ હરોગ; કમ્બી; મુખ દુઃગંધ, રક્તાતિસાર, સનંપાત; આમ; તથા અગ્નિ માંધનો નાશ કરે છે.

કાથો—ગ્રાહી; મધૂર ને શીત વિર્ય છે. તે ઝાડો; અપચો; લોહિ વિકાર, રક્ત પ્રદર, શ્વેતપ્રદર; પ્રમેહ, આંદાં; પુલેલાં અવાળૂ, ને મુખપાક રોગને મટાડનાર છે.

કાઝી જીરી—રક્ષ; તિક્ષ્ણ ઉષ્ણ; તીખી; કમિદ્ર; ને જ્વરદ્ર; છે. તે અગ્નિને પ્રદિપ્ત; કરી, ચુંક; કમ્બી, અરૂચી; ગુદ્મ; કમઠૌવતિ, અગ્નિમાંધ; અને અનિયમિત થતા રક્તશ્રાવને મટાડે છે.

કાનફુટી—સ્વેદલ; મુત્રલ; વિરેચી, અને શીષ્ટ છે. તે પાઢ; કુષ્ટ, કઠોદર, સંધિવા; ને ગરમીથી ઉત્પન્ન થએલા ફેફ્ફાને રજવનાર છે.

(૪૮)

આયુર્વેદાદિત્ય

કાર્ઝિપાઢ—ગ્રાહી; મુત્રલ; હલદી; અને તિખી છે. તેથી ખરજ, શીળસ; ઝતિમાં દુખાવો; પિત્તશુળ; ચળ દાહ; વિષ. લુખસ; અને એકાંતજ્વર તથા ચતુર્થકજ્વર ને મટાડનાર છે.

કાયફઢ—કડબુ, તૂરં.તિણુ, અને રૂક્ષ છે. તે સરદી. કાલેરા, દમ, રક્તાતિશાર, પિત્તજ્વર, અરૂચી, ઓકારી, શ્વાસ તથા કફ મટેછે.

કારેલાં—શિત, કડવાં, મધૂર; ને પૌષ્ટિક છે. તે વાત. કફ, રૂધિર વિકાર, પ્રમેહ, પાંડું સંધિવા, પગનો નજલો, ગડિયો વાચકત, ને પ્લિહા. તથા હિક્કા, વગેરે રોગને મટાડેછે.

કાંકચ—તૂરી, ટાઢી ગ્રાહી, હલ્દી. અને સ્વેદલ છે, તે અરૂચી, કમ્બી, ચુંક, વમન, સોબ્બે, રૂધિર વિકાર, તર્ષા, અને વૃષણ, ને નિયમિત જ્વર ને મટાડેછે.

કાંચનાર—ટાઢો, તુરો અને દસ્તને સાફ લાવનાર છે. તે મજા અખુંદી, ગ્રથી, ત્રણ. ગુલ્મ, કુષ્ઠ, ભગંદર, દાહ, પત, ગાંઠ, ગંડમાળ, વગેરે રોગોને નાબૂદ કરનાર છે.

કાંમ—શિતળ ગ્રાહી; કૃષાય, વૃષય, અને કડવી છે. તે દાહ. મુખજાડય, ગોટો રક્તપિત્ત, શુળ, ગર્ભપાત, અને વહેતી ધાતુને અટકાવેછે.

કાંટાશેરીઓ—કડવો; મધૂર, ગરમ; સ્નિગ્ધ, શોધક, રોપણ અને શિષ્ટ છે. તે ઉધરશ; ને શરદીને દૂર કરીને કેશને વધારનાર છે.

કાંસઢો—મિઠો, ટાઢો, મધૂર અને કડવો છે. તેમજ મુત્રકચ્છ, રૂધિરવિકાર, પિત્તજન્ય, મુત્રારમરી, દાહ અને ક્ષયને મટાડનાર છે.

પ્રથમપ્રકાશ

(૪૯)

કીડામારી—વિરેચી. ને અપ્રીતીવત છે, તેનો ઉપયોગ કરવાથી શરીરની, અંદરના પ્રકૃતિ બગાડનાર અને દુઃખ ઉપજવનાર જીવનો નાશ કરી, ઉલટી, જ્વર; પ્રમેહ, અરચિ, ચુંક; ને પિતાતિસાર ને રોકનાર છે.

કૌલ—ગરમ; સિન્ધુ અને રચીકર છે. તેમજ ત્વચા ના જીવા રોગ, જીવો પ્રમેહ, ઉધરસ; ટાંકી અને વૃષણ વૃદ્ધિને મટાડનાર છે.

કુંવાડીઓ—મધુર, રક્ષ; હલકા, શિતળ, લઘુ, ઉષ્ણ; તિષ્ણ, તથા વિષાદન છે. તેમજ કૃમી, કોઠ શ્વાસ; ગોટા કુષ્ટ, ગાંઠ, ટાંકી, વ્રણ, વગેરે રોગને મટાડનાર છે.

કુકડેવલ—રેચક, વમન કર્તા ને ગલેપાતી છે. તે કૃમી, શુળ, આર્શ અને સર્પદંશ પર ઉમદા છે.

કૂબા—રક્ષ, સ્વાદિષ્ટ, ઉષ્ણ, તિષ્ણ, મધૂર, ભારે, અને સ્વેદન છે. તેમજ કમગો; ઉધરસ; પિત્તવિકાર, કૃમી; પ્રમેહ; અને શ્વાસ વગેરે રોગને મટાડે છે.

કુંવાર—નેત્રહિતક; ઉષ્ણ; અને જરા રેચક છે. તેમજ અંડવૃદ્ધિ; ખરોળ; રક્તદોષ; વિષદોષ; ગાંઠ; અગ્નિદાહ વિસ્ફોટિક; કફ યકૃત; પ્લિહ; નટાર્તવ; પાંડુ; દમ; તથા વિષમજ્જર ને મટાડનાર છે.

કંબો—તિષ્ણ, સુગંધિદાર, મધૂર, હલકો, કડવો. ઉષ્ણ, અને ચિત્ત તથા નેત્રને હિતકારી છે તેમજ મુખની દુઃવાસ, અંડવૃદ્ધિ; મુત્રાશમરી; વગેરે રોગને મટાડનાર છે. તથા લિંગવૃદ્ધિ; ને યોનિ સંકોચન કરનાર છે.

કેરડો—કડવો; હલકો, તુરો ને રક્ષ છે તેમજ વ્રણ, મેદ, શોષિનો બિગાડો, સુસ્તિ અને શ્વાસને મટાડનાર છે.

(૫૦)

આયુર્વેદાદિત્ય

કેમર—તિષ્ઠુ, ઉષ્ણુ, તિક્ષ્ણુ, વૃષ્ય, સ્તંભન, વિયંવર્ધક, ને રચીકર છે. તે વ્રણ, ખીલ, વમન, કમી, ત્રિદોષ, નષ્ટાર્તવ, દમ, ઉધરસ આર્શ, કમતાકાતિ, અને શોફાદરને મટાડનાર છે.

કોટિ—હલકું, તુરં જરા ભારે, ખટુમર, અને શીષ્ટ છે. તે થી ચુંક, મરડો, અતિસાર, ગુલ્મ, અને ગ્રહણી નામે રોગો મરે છે.

કેઝ—મૃદુ, મધુર, ગુરૂ, શીતળ, સ્વાદિષ્ટ, સુગંધિદાર, ને પૌષ્ટિક છે. તેમજ સોમલ વિકાર, રસ વિકાર, ક્ષય, દાહ, અને રક્તપિત્ત મટાડનાર છે.

કોલંબો—તિવ્ર, ગ્રાહી, અને ગરમ છે. તે મંદશક્તિ, મંદ-જઠરાગ્નિ, મોંમાંથી છુટતું પાણી, કુષ્ટ, અને આર્તવને મટાડનાર છે.

કોકમ—ગરમ, હલકું, તુરં ખટુમર, જરા ગુરૂ, અને રચીકર છે. તેથી રસ વિકાર, પાદપરિષ્ક, મળ વિકાર, અને અતિસાર એ સર્વ રોગ મરે છે.

કોલું—ટાકું, ભારે, મુત્રલ, અને કમિષ્ઠ છે. તે છર્ણુજ્વર, ઉરક્ષત, પિન્સ, નષ્ટાર્તવ અશક્તિ, રક્તપિત્ત, સંગ્રહણી, કુષ્ટ, દાહ, આત્યાર્તવ પીડિત્યાર્તવ, પાંડું, કમળો, આર્શ, ને શ્લેષ્મ ને મટાડનાર છે.

કૌર્વા—પૌષ્ટિક; સ્વેદલ; ને સિન્ગ્ય છે. તેમજ કમી, કમતાકાતી, પાંડું, ને પિત્તના તમામ વ્યાધિને મટાડનાર છે.

(૫૧)

સગ્ગરી—સ્વાદિષ્ટ, ગરમ, મધુર, ને પૌષ્ટિક છે. તેમજ રચી

પ્રથમ પ્રકાશ

(૧૧.)

હરનાર, તૃપ્તિ આપનાર જાડાને રોકનાર. વિર્યને વધારનાર, બળ આપનાર. તથા ક્ષત રક્તપિત્ત, ઉલટી, ભ્રમ, કફ, તૃષ્ણા, શ્વાસ, મુછા, વાત, પિત્ત, અને મધથી થએલા તમામ રોગને મટાડનાર છે.

સ્વાસ્થ્યો....તિળો કડવો; ઉષ્ણ સ્નિગ્ધ; અને તુરો છે તે મુત્ર કચ્છ; પિત્તહાર; ગુદમ; વ્રણ; આશ; પ્રમેહ પિત્તજ્વર ને કફને મટાડનાર છે.

સ્વદશાલિઓ—...હલકો; કડવો ટાઢો; રૂપિર વિકારને હરનાર. વાયુનો નાશ કરનાર; છળજ્વર; પાંડુ; ઉપદંશ; મંદાગ્નિ; ને કેટલાંક ત્વચાનાં દુઃખને મટાડનાર છે.

સ્વસ્વસ—...ગુરૂ, મધૂર; મિટી; ગળી; અને ચિંકણી છે તે મૈથુન શક્તિને બળ આપનાર; કફને વધારનાર; ને વાત દોષને સમાપ્તનાર છે.

સ્વારક—...ભારે મધૂર; વિર્યવર્ધક; ઉષ્ણ યૌષ્ઠિક, અને રૂચિકર છે, તે ભ્રમ, દાહ, મુછા, પિત્તદોષ, શ્રમ અને રક્તદોષનો નાશ કરનાર છે.

સ્વર—...તુરો, કઠવેશ, ટાઢો, ચિંકણો, ને તિવ્ર છે. તે ચિત્રી, સોફ, વ્રણ, જ્વર; મુખ રોગ; સંધીવા બરોળ; ભગદર; હરોગ; પાંડુરોગ; ગ્રંથિ; શ્વાસ કાસ; પ્લીહા; વગેરે રોગને મટાડનાર છે.

॥ ગ ॥

ગરળી—...શિતબ કૃપાગ તિખી રેચક અને શીષ્ છે. તે ચુંક આંદરો વિષદોષ પ્લીહા દદુ અને સંગ્રહણી રો-

(૫૨)

આયુર્વેદાદિત્ય

ગને મટાડે છે.

ગજ્જીખી.....ટાઢી કડવી હઘ હલકી અને ચિંકણી છે. તે મુત્ર કચ્છ કુષ્ટ પ્રમેહ દાહ અને સર્વ પ્રકારના જ્વર ને મટાડનાર છે.

ગરમાલો—....પથ્ય મધૂર શિતળ મૃદુ ગુરુ -હદ્રોગ અને વિરેચી છે, તે અજીર્ણ વાત પિત્તજ્વર કફજ્વર અને અ-રમરી ને મટાડનાર છે.

ગઝી— દિપ્ય રેચક કડવી ને અમૃદુ છે. તેમજ મુત્ર કચ્છ આર્શી, પાંડુ, પ્રમેહ; પ્રદર; વાતરક્ત કમળો દાહ ત્રિ-દોષ અતિસાર ગુલ્મ ક્ષય અને અરૂચીને મટાડનાર છે.

ગઝો— દિપ્ય રેચક કડવી અને અમૃદુ છે. તે મુત્રકચ્છ આર્શી પાંડુ પ્રમેહ પ્રદર જ્વર ને ખરોળ ને મટાડનાર છે. ગાજર --તિક્ષણ મધૂર કડવાં ગરમ તથા ગર્ભપાતી છે. તે સંત્રહણી કમળો અને દદ્રુ રોગને મટાડનાર છે.

ગાંજો—...નિશાદાર ગરમ મુત્રસ તિવ્ર તથા શિષ્ટ છે. તથા આમણ આર્શી હડકવા અને ઉન્માદને મટાડનાર છે.

ગુગલ—....પૌષ્ટિક તિખો રૂક્ષ દીપન તિક્ષણ વાતહર શો-ધક તથા રોપણ છે તે મૈથુન શક્તિને વધારનાર યોનિ દોષ મટાડનાર નાસુર મેદ કફદોષ અરૂચી દુષ્ટત્રણ ફેફર નાભી શુળ્મ સ્ત્રીના રજોદોષ કર્ણ મૂળ પિન્સ પ્રમેહ તથા વંઝા રોગને મટાડનાર છે.

ગુંદર—....ચિકણીને પૌષ્ટીક છે. તે મુત્રદોષ નામદતા અને પ્રમેહ નામના વ્યાધિને મટાડનાર છે.

ગુલાવ—....લઘુ રેચક, શિતળ -હઘ, મુગધંધુકત, અને તિવ્ર છે; તેથી રૂધિર વિકાર; નેત્ર રોગ ત્વચા રોગ ઝાડાની

પ્રથમ પ્રકાશ

(૫૩)

કબજાઆત અને ઉપદંશના વ્યાધિને મટાડનાર છે.

ગંઠ—ટાઢા, મૃદુ, કૃષાયને તુરોછે. તે નેત્ર રોગ લોહીના ધિગાડો અને કણું મૂળને મટાડનાર છે.

ગોઘ્રં—શિતળ. મધૂર. સ્વાદિષ્ટ વિર્યવર્ધક, મુત્રલ અને પૌષ્ટીક છે. તેથી ધાતુક્ય, ચુક, તનખ; મુત્ર વિકાર, કફ પ્રકોપ. અને પિત્ત દોષને મટાડનાર છે.

ગેરોચન—હંડુ સ્વેદલ, સુગંધિત, અને ઉષ્ણ છે તે કાલેરા, જ્વર. અને ત્રીદોષ વિકાર બુઝાવનાર છે.

॥ ઘ ॥

ઘડું—મધૂર ટાઢા, ભારે, રચિકર, સિન્ધ, અને પૌષ્ટિક છે. તેથી કફ, વ્રણ. અને પિત્ત દોષ હરી વિર્યની વૃદ્ધિ કરે છે.

॥ ચ ॥

ચળીકંબાલા—તિખા. તુરા, ટાઢા, શિતવિર્ય, ને અરચિને મટાડનાર છે; તેથી ઉધરસ, તૃષા, કુષ્ટ, પ્રમેહ મુત્રકચ્છ અને કમી રોગનો નાશ કરનાર છે.

ચળા—તુરા, રક્ષ, હલકા, ગરમ, તથા શીષ્ટ છે અને મળ બંધ તૃષા, ચુંક મેદ, અને દાહને નિતેજ કરનાર છે.

ચળોઠા—વિર્ય વર્ધક; પૌષ્ટિક, વિષ યુક્ત અને કૃષાય છે. દુઃખતા સાંધા; મુખશોષ; ભ્રમ; શ્વાસ, તાલ. પ્રમેહ તૃષા, મેદ, વર્ણ વગેરે વ્યાધિને મટાડનાર છે.

ચવક—દિપન, રોચન, ઉષ્ણ, ગુરૂ, અને ગુદાના વ્યા-

(૫૪)

આયુર્વેદાદિત્ય

ધિનો નાંશ કરનાર છે. તે જ્વર વાયુ, મંદાગ્ની, અગ્નિ પેટનાં દર્દ, યુક કમળો; વગેરે રોગોનાં પિડ્યાકારક પરિણામ મટાડે છે.

ચિત્ર — તિષ્ઠો, હલકો; પાચન રક્ષ, દિપ્ય, શોધન; અને ઉષ્ણવિર્ય છે. તે અજીર્ણ, ગુલ્મ, કમ્બી દોષ, સંગ્રહણી, પ્લીહાને ચક્રત રોગને સમાવનાર છે.

ચિવડ—કષાય. ગરમ રક્ષ, પૌષ્ટિક, અને તિવ્ર છે તે નેત્ર રોગ. સ્ત્રીના પ્રદર રોગ, ને આર્તવ દોષને મટાડનાર છે.

ચોખ્ખા—હલકા. સ્નિગ્ધ, કોમળ, મધૂર. ગુરુ, સ્વાદિષ્ટ, પચ્ય; અને પૌષ્ટિક છે તે જ્વર, ત્રિદોષ; ને વાતુ રોગને મટાડનાર છે.

ચોષચિની—ઉષ્ણ, દિપ્ય, મુત્રલ; વિર્યવર્ધક, ને પૌષ્ટિક છે. તે નપુષાર્થ; ધાતુનું જલુ, ફિકાશ પણ, ચક્રી મુછા, ભ્રમ, વગેરે રોગોને મૂળથી ઉખેડવા સમર્થવાન છે.

॥ જ ॥

જડામાંલી—મધૂર. તુરી, ટાઢી, કડવી. મુત્રલ. ઉષ્ણ વિર્યને પૌષ્ટિક છે. તે ધાતુ ગત, વિર્યશ્રાવ, રતવા, વિસ્ફોટિક, ત્રિદોષ. પ્રમેહ, વગેરે વ્યાધિ મટાડી કાંન્તિ સુધારી; મૈથુનશક્તી ને વધારનાર છે.

જવજાર—સુદ્ધ; સ્નિગ્ધ, મુત્રલ, હલકો; એન્ટીફ્લો જ્વેસ્ટિક; (ગરમીને કાપનાર.) અને પચ્ય છે; તે ગુલ્મ, પાંડુ પિલ્હા, ગલરોગ, આશી, અશ્મરી; મુત્રકચ્છ, આંક્રો; ગ્રહણી; મળખંધ, શુળ; ને સૈયોધરને સમાવનારી છે.

પ્રથમ પ્રકાશ

(૫૫)

જવ—ચિકારાવાળા: ગુરૂ, મધૂર, સ્નિગ્ધ, એન્ટીસીડ (ખ-
ટાશને દૂર કરનાર) સ્વાદિષ્ટ ને પાષ્ટિક છે. તે મુત્રરોધ, તનખ
જળોદર, અને વાતદોષને મટાડનાર છે.

જામફળ—ગ્રાહી, મધૂર, તુરૂ; ગુરૂ; શિતળ, એનોડાઇન
(વેદના હારક) ટાકું અને શિષ્ટ છે. તે ઉલટી, તૃષા ને ઉષ્ણ
અંગને શીતળ કરનાર છે.

જવાસો—તુરૂ; ટાકો, હલકો, મધૂર, કટબો. રેચક, અને મુ-
ત્રદ્ર છે, તે મેદ, ઉધરસ, ભ્રમ, ઉલટી, વિસર્પ કફ, મુત્રવિકાર,
ગુદારોગ, વગેરે રોગ મટાડીને સ્પષ્ટ પુરુષાર્થ આપે છે.

જાયફળ—ગરમ. તિક્ષ્ણ, નિશાદાર, મધૂર; ઉષ્ણ વિર્ય, દિ-
પ્પ, શોધક, પાચક, અને જઠરાગ્નિને પ્રદિપ્ત કરનાર છે. તે
દુઃગંધ, કાસ, શ્વાસ, બરોળ; છાતીનાં દર્દ; મળબંધ, સ્વર-
ભંગ અચ્ચી, ત્રણ, શિલ્પદ, વાતરોગ, ને અભેતરિનો નાસ
કરનાર છે.

જાંઘરી—તિખી. તુરી, સ્નિગ્ધ, મધૂર, ગરમ, સુગંધયુક્ત;
મોહક, ઉષ્ણવિર્ય, એન્ટીન્યુરેટીક (તંતુઓની વેદના હારક)
પથ્ય, ને પાષ્ટિક છે. તે ઉલટી, ચુંક, આંક્રો, ઉન્માદ, કાલેરા;
વગેરે દરદોને મટાડનાર છે.

જીરું—તિખું, મધૂર, ટાકું, લઘુ; રૂક્ષ, સ્નિગ્ધ અને વિર્યવ-
ર્ધક, છે. તે વમન, શોકજ્વર, આમાતિસાર, પ્રમેહ; ઉરઃક્ષત;
પ્રદર; ધાતુક્ષય, કફ, અને અચ્ચીનો નાશ કરનાર છે;

જાંઘૂ—ગ્રાહી, મધૂર, કૃષાય, સ્વાદિષ્ટ, વાતલ; તથા કફદ્ર
છે. તે ચકરી. આંક્રો; આત્યાર્તવ, મધુપ્રમેહ, અશમરી વગેરે
દરદોને કરનાર, ને લોહીને ત્વચાના દર્દને મટાડનાર છે.

(૫૬)

આયુર્વેદા દિવ્ય

જૂઝ—હલકી; કડવી; સુગંધયુક્ત; મનોહર, શીતળ અને શીષ્ટ છે તે રૂધિર રોગ; મુત્રરોગ; મુખરોગ, નેત્રરોગ; ગુપ્તરોગ, અને ખેદજ્વરના નાશ કરનાર છે

જેઠીમધ—સ્નિગ્ધ; સ્વાદિષ્ટ, પૌષ્ટિક. મધૂર, રોપણ, અને જરા રેચક છે. તે ગ્લାନિ, ક્ષય, તૃષ્ણા રક્તપિત્ત વિષદોષ, મોહ, પિત્તજ્વર, ઉગ્ર સનૈપાત. અને મગજનાં દરદને મટાડનાર છે.

(૬)

ફેરકચોલાં—કડવાં; ટાઢાં મધૂર. પૌષ્ટિક; ને સ્વેદલ છે તે સર્વ જાતના જ્વર, સોજો, ઉલટી. કમી દોષ, કફદોષ, માથાનો દુખાવો, આંતરડાનું કળતર, ને સનૈપાતને સમાવનાર છે.

ફીજ્જહર—કડવાં; તુરાં, મુત્રલ, અને શિષ્ટ છે. તેમજ મુત્રવિકાર, આંશ, શ્વાસ, ક્ષય, સનૈપાત, હોજરીનાં દરદ, ને ત્રિદોષને મટાડનાર છે.

॥ ૮ ॥

દિંચહં—ટાઢું; હલકું; મધૂર, મિઠું, અને ગ્રાહી છે; તે પિત્ત; પ્રમેહ; ને મુત્ર વિકારને મટાડનાર છે.

દઢીચી—ખારી તુરી; ભારે અને પૌષ્ટિક છે. તેમજ અશ્મરિ પાતદોષ. મુત્રકચ્છ, પ્રમેહ અને સન્નિપાતને મટાડનાર છે.

દઢ્ઢકતેતરી—સ્નિગ્ધ, ગુરૂ; મધૂર. ભારે; ટાઢી; સ્વાદિષ્ટ ને પૌષ્ટિક છે. તે કફદોષ, કટીશુળ, ફાટ અને કર્ણ રોગને મટાડનાર છે.

પ્રથમપ્રકાશ

(૧૭)

॥ ઠ ॥

ઘઠુણી—ગરમ, રૂક્ષ, ચિકણી; તુરિ; અને રૂચીકર છે. તે ઉરઃક્ષત, શિલ્પમ; વાતદોષ; યોનિદોષ ગંડમાળ; અને નાભિ શુળને મટાડનાર છે.

॥ ઢ ॥

ઢુંગઢી—ગુરૂ; તિખી; દુર્ગંધ; નષ્ટ; ને રૂધિર વિકારને વધારનારી છે. કાનના ચસકા; ને કટીશુળને મટાડનારી છે.

ઢેકામાઢી—કડવી, ગરમ, રૂક્ષ ને મુત્રલ છે. તે છાતીનાં દરદ; બદ્ધકોષ્ઠ; ચુંક; પેટનો દુખાવો; મુત્ર વિકાર ને વિસ્ફોટિકને મટાડનારી છે.

ઢમરો—.....સુગંધિદાર, તિખો, જરા રેચક છે. તે કર્ણુ શુળ, પિત્ત વિકાર, સોફોદર, કૃમીવ્ર, વાત રોગને મટાડનાર છે.

ઢુક્કરકંદ—પૌષ્ટિક, ભારે, ગરમ, મધૂર જરા તુરા, ને ગુરૂ છે તે પ્રમેહ, ધાતુક્ષય, ગંડમાળ, તૃષા, અને આત્યાત્તિવને મટાડનાર છે.

॥ ઢ ॥

ઢગરપિંપરી —રૂક્ષ સ્નિગ્ધ, મધુર; અને કડવી છે. તે સર્વ જાતના, જ્વર, બરોળ શુળ, ગુદ્મોદર, ને તૃષાને મટાડનાર છે.

(૫૮)

આયુર્વેદાદિત્ય

॥ ત ॥

તગર—મધૂર સ્તિગ્ધ લઘુ' તિદ્ધણુ તિખી અને ગરમ છે. તે શ્વાસ, ચળ, શિતપ્રશમન, ચેતનાસ્થાપન, વર્ણ પ્રસાદાદન, કકુ, કુદને મટાડનારી છે;

તજ—.....સુગંધયુક્ત, તિખી ગરમ. તિદ્ધણુ, અને મધૂર છે; તે તૃષા વાત, પિત્ત. -હરોગ, કૃમી દોષ, અરૂચી આર્શ ને શોષને મટાડનાર છે;

તજમરીયાં—.....ટાઢાં, મધૂર. અને ચિંકણાં છે. તે પ્રદર, પ્રમેહ, પેશાબની બળત્રા' લુ' પિલહા, ક્ષય રોગને હરાવનાર છે.

તમાલ—કૃપાય' મધૂર. ગરમ, રેચક' રૂક્ષ, તિદ્ધણુ, ને શિષ્ટ છે. તે દાહ' વિસ્ફોટીક' આર્શ, કફ, છાતીનાં દરદ ઉધરસ, મોળ' બાઢી, અરૂચી, વગેરે દરદને મટાડનાર છે.

તલ—જરા કડવા, તુરા મધૂર, સ્વાદિષ્ટ, સ્તિગ્ધ' તુ-ખાને તેલીછે. તેમજ મુત્ર દોષ, કફ દોષ, મેદ, ત્રણ, કુષ્ટ. કૃમી વગેરે રોગને મટાડી, વિર્યની વૃદ્ધિ કરે છે.

તલવાળિ—.....ટાઢી, કડવી, રૂક્ષ, શોધકને દિપ્ય છે. તે અલિન્યાસ, શુદ્ધા; હારિદ્રી, વિષમજ્જવર, ત્રિદોષ, હરોગ, અરૂચી, અંડવૃદ્ધિ, ને તનખ; વગેરે રોગને મટાડનાર છે.

તમાકું—.....ઝેરી, નિશાદાર, ગરમ, શુષ્ક. અને અરિષ્ઠ રૂઝ આપનાર છે. અંતર્ગલ; સોજ હેડકી, અરૂચિ ગુદા રોગ, શ્વાસ, ટાંકી વિસ્ફોટીક, વગેરે મટાડી ખડં પુષ્ટવ આપનાર છે.

તપઘીર—.....પૌષ્ટિક ટાઢી, અને તુરીછે. તે મુખપાક,

પ્રથમ પ્રકાશ

(૫૯)

ટાંકીને; ગરુડમુખને મટાડનાર છે.

તાલેડ—...ભારે સ્વાદિષ્ટ, ટાકું, ખાઈ, અને રોગિષ્ટ છે. તે બાળ આપનાર મુત્ર કચ્છને મટાડનાર અને, રક્તપિત્તને નિઃસુખ કરનાર છે.

તઢઢૂચ—...ગ્રાહી. શિતળ, મધૂર, ગુરુ, ભારે. મુત્રલ; ને સ્વાદિષ્ટ છે તે લેહિની વૃદ્ધિ કરી, મેદને, મટાડનાર ને વિર્યની વૃદ્ધિ કરનાર છે.

તઢ—...અત્યંત મદ વાળો. મધૂર સ્તિગ્ધ. ખટાશ વાળો; પિત્ત તથા વાયુ હરનાર છે. મળને ખસેડી, મેદહરી; વિર્યની વૃદ્ધિ કરનાર છે.

તાલાશી—ઉષ્ણ તિક્ષ્ણ. ગરમ, ને ક્ષયનો નાશ કરનાર છે. તે કફ, વાત, અતિસાર, શ્વાસ, ઉરઃક્ષત, અને જુની ઉધરસને મટાડનાર છે.

તાંદઢજોશીતળ, રૂક્ષ, પથ્ય, રેચક, મુત્રલ, ને મધૂર છે તે ગાંઠ, ખરોળ, બાળત્રા; તૃષા, દાહ; ને મુખ શોષને મટાડનાર છે.

તુલ્કશી—...ગિખી; કટવી; સ્વાદિષ્ટ; દિપ્ય, ભેદક, ન્યુટી ટીવ (સક્તિ આપનાર) ને શુદ્ધ વનસ્પતિ છે. તે શુળનો દુખાવો; પિંછીની વેદના. આધાશીશી; કળતર; પિન્સ વાતજ્વર. મુછા; કફ; વગેરે રોગ મટાડનાર છે.

તેજવલ્લ—...વિર્ય ઉષ્ણ; ગરમ સુગંધિદાર; મધૂર પાષ્ટિક ને પથ્ય છે. તે મુત્ર રોગ; ગુદા રોગ ધાતુક્ષય; ને કફજન્ય ને મટાડનાર છે.

(૬૦)

આયુર્વેદાદિત્ય

॥ થ ॥

ચોર—....ઉષ્ણવિર્ય, તિક્ષ્ણ; કેથાટીક (રેચક) સ્નિગ્ધ તિષ્ણ; હલકો અને શિષ્ટ છે; તે આંક્રો, ગોટો, આર્શ કુષ્ટ પથરિ; પાંડુ; સોફ; અષ્ટલીકા, ઉન્માદને ઉદર રોગને; મટાડનાર છે;

॥ દ ॥

દાહ્ય....સ્નિગ્ધ; આસ્લ; ઉષ્ણ; શિતળ; કૃપાય; તુર મધૂર, સ્વાદિષ્ટ; ગુરુ; શોષણ, ગ્રાહી; જરા કેથાટીક, અને ખટ મધૂર છે; તે ત્રિદોષ; કફ; ને મળ બંધને મટાડી; વિર્યને વધારી તૃપ્તિ કરનાર છે;

દામહો—મધૂર; અને શિતળ છે; ત્રિદોષ; પ્રમેહ; પથરી; ને એન્ડીપાયરેટીક (તાવની ગરમી ઉતારનાર) છે;

દારુહી....ગ્લાનીકર; નિશાખોર; રેચક, કડવી; અને શિષ્ટ છે, તે કૃમી દોષ; ખરજ; આંક્રો; અરચી; જળોદર ગાંઠ; અને બરોળ, ને મટાડનાર છે;

દારુહલ્લહલ....હરમી; શિતળ; ગ્રાહી; શોષક, એન્થેલમિન્ટીક (કૃમીનો નાશ કરનાર) અને પથ્ય છે; તે લોહિનો ચઢાવો, નેત્ર રોગ, અર્ધશીશ, અને શોફોદરને મટાડનાર છે,

દેવદાર—સુગંધયુક્ત; પાચક સ્નિગ્ધ ઉષ્ણવિર્ય સ્વેદલ મુત્રલ કૃમીધ ને કફ છે. તે સુતિકારોગ મુત્ર ભાગનારોગ સ્વરભંગ, સોજો, જી, ચળ પ્રણ કાસ શ્વાસને મંદાગ્નિને મટાડનાર છે.

દેવનલ્લ—રેચક; કડવો; એસ્ટ્રીન્જન્ટ (ગ્રાહી) તુરો કૃપાય ને કૃમિધ છે. તે વાત; કૃમી; કફ; સોજો અને ઉપદંશને હરનાર છે

પ્રથમ પ્રકાશ

(૬૨)

(ધ)

ધમાસો—મધુર; ઠંડો; ગ્રાહી; જરા પરગેટીવ (રેચક) ને વિષહર છે. તે તૃષા; મેદ; ક્રાધ; કુષ્ટ; રતવા; પિત્તશુળ; બ્રાન્તિ; શ્વાસ; કાસ; ઉધરસ તથા વમનને મટાડનાર છે.

ધતુરો—ઉચ્ચ, કડવો; ગરમ; ભારે, નાર્કોટિક (નિંદ્રાલાવનાર) તુરો, ગ્રાહી, માદક ને મુત્રલ છે; તે વ્રણ, વૃષણવૃદ્ધિ, ગુમડાં, કુષ્ટ, સંધિવાના ચસકા, અને મુત્રરોધને મટાડી વિચર્યને વધારનાર છે.

ધાણા—મુત્રલ, તુરા. હલકા, જરા કડવા. તિખા, રેચક, ઉષ્ણ, કૃમિધ છે. તે વિચર્યને હરનાર, ને આંકડી, ત્રિદોષ, શ્વાસ, વગેરે રોગને મટાડનાર છે.

ધાવઢી—તિખી, રેફીજરન્ટ, (ઠંડો) તુરી. ગ્રાહી. હલકી, મુખખકારિણી છે. તે કમ્બી, ચાંદાં, રતવા, અતિસાર આત્યાર્તવ, રક્તાર્શ અને કફને મટાડનાર છે. તથા ચોનીનો સંકોચન કરનાર છે.

ધાલ—ટાઢી, તુરી; ગુર, મધુર, રેચક, ભારે અને ગ્રાહી છે. મુત્રકચ્છ; રક્તપિત્ત, કુષ્ટ, ઉદાવર્ત, ગુદમ ગ્રહણી, ને મદાત્મ્યને મટાડે છે.

ધોલક—મધુર, ટાઢી કડવી, તુરી, હલકી, હીમોટાઇનીક (લોહીને શુદ્ધ કરનાર) ને ફેબ્રીફ્યુજ (જ્વર હારક) છે. તે મળને રોકનાર, વ્રણને મટાડનાર, તથા સન્નિપાત; રતવા, કફ, કુષ્ટ પિત્ત, તનખ, પ્રમેહ, ને ધાતુક્ષયને મટાડનાર છે.

(૬૨)

આયુર્વેદાદિત્ય

(ન)

નગોઢ—કડવી; કૃપાય, હલકી, તિખી, ઉષ્ણ, ને ટોનિક (પૌષ્ટિક) છે. તે કૃમીદોષ, અરચી, લયક, વ્રપણવૃદ્ધિ, કચર; જળોના દંશ. કુષ્ઠ, સુતિકારોગ. આદિતવાયુ; ભગંદર નાસુર, આંચકી; વગેરે દરદોને મટાડનાર છે.

નગોત્તર—ગરમ, રક્ષ, મધૂર; રેચક, -હદ્રોગહર ને ઈમીટીક (ઉલટી આણનાર;) છે. તે કૃમી, ઉદરરોગ; આંક્રો, ચુક, વ રે વ્યાધિને મટાડનાર છે.

નાકશોધી—તિખી ગરમ તિક્ષણ, ને શિષ્ઠ છે. તે પિન્હ, સરદી, માથાનો દુઃખાવો, નાભીશુળ. ને રક્તવાતને મટાડનાર છે.

નાગકેસર—ઉષ્ણ કૃપાય, રક્ષ, લઘુ અને શીત છે. તે સુતિકારોગ; સોફોદર, ભ્રમ, ને ગ્રહણી રોગને મટાડનાર છે;

નાગરવેલ—તિક્ષણ, ગરમ, રેચક -હલ, દિપત, પાચક' પથ્ય, અને તિખી છે. તે ભ્રમ, હાંફણ, મુખ દોર્ગંધ્ય, મળ ભેદક, વાયુ, તથા શ્રમનો નાશ કરતા છે. ને મુખજડય હરનાર છે.

નારંગી—પથ્ય, શિતળ, આમ્લ, જરા કડવી, અને પૌષ્ટિક છે. તેમજ દંતરોગ, રક્તપિત્ત; અને સ્કર્વીને મટાડનાર છે.

નિર્મલી—મુત્રલ, અન્વર્થ, એન્ટીક્લો જેસ્ટિક (ખરમી કાપનાર) મીઠુઆટીક (આંખની કીકીને મોટી કરનાર) છે. તે આંખમાંથી પડતું પાણી ઉલટી, પ્રમેહ, આંખના મોતિઆ વગેરે રોગને મટાડેછે.

નૈહતી—કડવી, જલદ, માદક. તિક્ષણકૃપાય. અને જરા રેચક છે. તે કાસ, શ્વાસ, હાંફ, ખરોળ, ટાંકી. વિર્યક્ષણ, પિત્તહા, જળોધર, પિન્હ વગેરે રોગને મટાડનાર છે.

પ્રથમ પ્રકાશ

(૬૩)

નાઢિર—સ્તિગ્ધ, ડીમીટસન્ટ (ધાતુ પૌષ્ટિક) ચિકાસ
યુક્ત) ગુરૂ, મધૂર, તૈલી, કામળ, ને પથ્ય છે. તે બુદ્ધિ વધાર-
નાર વિર્ય વધારનાર; ભવ્ય, પાચક; કુષ્ટ દર્દુ વગેરે રોગને
મટાડનાર છે;

નેપાઢે—તિક્ષ્ણ, ગરમ, રેચક, એન્ટીસ્પેઝ મોડીક (આંક
ડી તથા શુળને હરનાર) ને એન્યેલ મીન્ટીક (કૃમીનો નાશ
કરનાર) છે. તેથી ખરજ, ટાંકી, કુષ્ટ રક્તવિકાર; મળબંધ,
ઠંસો, પિન્સ' કફ; પિત્તને ગુદાના રોગને મટાડનાર છે.

॥ પ ॥

પ્રોઢ—સારક, કડવું, ઉષ્ણ; તિષ્ણું ભેદક; પાચક, ને અ-
ન્વર્ય છે. તે ધારાં, કુષ્ટ, દાહ, બદ્ધકોષ્ઠ, ને પિત્તજ્વર વગેરે
રોગને હરેછે,

પતંગ—મધૂર, આહી, થાંડુ અને શિષ્ટ છે. તે શિલ્પમ, દંત-
રોગ. યોનિદોષ, ને મટાડનાર છે.

પાપાળ મેદ—કડવો તુરો; થડો, મુત્રલ. અને ઓદટ રેટિવ
(લોહિને શુદ્ધ કરનાર) છે તે પ્રણ, પ્રમેહ, બરોળ, શુળ; યો-
નિકંદ, ને મુત્રકચ્છને મટાડનાર છે.

પિપર—ઝિઢો—મધૂર, આહી. તિષ્ણી, ગરમ, તિક્ષ્ણ, રક્ષ, શો-
ધક, એન્ટી પીરીઓડિક (એકાંતરીઆ તથા ચોથિઆ તાવને
મટાડનાર) છે. તે અગ્નિમંદ, ધાતૂક્ષય છર્ણજ્વર, પાંડુ રોગ,
વાંતવ્યાધિ, કંઠકુબ્જ. પ્રદર ને વાતરક્તને મટાડનાર છે.

પિપરો મૂઢ—ભેદન તિક્ષ્ણ. દિપન ઉષ્ણવિર્ય, રક્ષ, રચિક-
ર, ને એક્રોડીઝીઆક (નામદને પુરૂષત્વ અપનાર) છે. તે

(૬૪)

આયુર્વેદા દિત્ય

પ્લિહા કૃમીદોષ. મસ્તક શુળ, ગાંડ, હેડલી, વગેરે રોગોને મટાડનાર છે.

પોષૈયું—....મધુર, ગુરુ, ઓરોમેટીક (ખુશખો દાર) ને સ્તિગ્ધ. છે. તે દદુ મુત્ર રોગ, સ્તન પાક, ક્ષય, અને શ્વેત પ્રદરને મટાડનાર છે.

—○*○—
॥ ફ ॥

ફટાકિયું....કડવું; તૂરં, સ્તિગ્ધ, ઉષ્ણ, ને હીમોસ્ટેટીક (રક્ત વિકારને દુર કરનાર) છે. તે આંખના મોતીઆ, સ્કર્વા, દંત રોગ, ને ગ્રહણિ રોગને મટાડનાર છે.

—○*○—
॥ બ ॥

બદામ—....સ્તિગ્ધ, મધુર, ગુરુ, તૈલી, વિર્યવર્ધક; ને પૌષ્ટિક છે. તે કુષ્ઠ, રજ દોષ, પશ્ચાતાપ, અશ્મરી; પાંડુ; લિંગ દોષ, મુત્ર રોગ, ઉરઃક્ષત, પિન્સ, બરોળને ગાંડ રોગને મટાડનાર છે.

બજ્જદાળા—....મધુર, ગુરુ, સ્ટીમ્યુલન્ટ (ગરમી પેદા કરનાર) પૌષ્ટિક, સ્તિગ્ધ, ને ઉષ્ણ વિર્ય છે. તે પ્રમેહ ધાતુ દોષ, પિત્તજ્વર, વ્રણ, કુષ્ઠ; ચળ, ને સનેપાત જ્વર ને મટાડનાર છે.

બહુફલી.....તિક્ષ્ણ, કડવી, ગરમ; પૌષ્ટિક સ્તિગ્ધ, મધુર ને વિર્યવર્ધક છે. તે કૃમી દોષ, તનખ, જળોદર, પિન્સ અને બરોળને હરનાર છે.

વાવચી—કડવી, મધુર, તિખી, ઉગ્રમંધવાળી, સ્તિગ્ધ,

પ્રથમ પ્રકાશ

(૬૫)

પૌષ્ટિક, ને રસાયન રૂપ તથા શીત વિર્ય છે, તે ચુંક સંઢ દોષ, આમ્લ પિત, નાભી શુળ, ચસ્કા, ફાટ, ને મગજની અશક્તિ ને દૂર કરનાર છે.

વાવઝ—.....ગ્રાહી, તુરો, ટાઢો મુત્રલ, જરા કડવો, ને સા યક્ષેગોગ (લાળ વધારનાર) છે. તે પ્રમેહ, મુખપાક, નાશિકા રોગને અરૂચીને મટાડનાર છે.

વીજાહ—શોધક' ખાટુ, હલકું ગરમ, સ્ટોમેટિક ટોનીક (જઠરાગ્નિ ને પ્રદિપ્ત કરનાર) છે તે ગ્રહણિ ગુદમ, શુળ, નખળાઈ, રક્ત પિત્ત, હિક્કા; અજીર્ણ, મંદાગ્નિ, વગેરે રોગને મટાડનાર છે.

બેહઢાં—કૃપાય; મધૂર, રૂક્ષ, અને કડચટ છે. તે તૃષા મુત્ર રોગ, છાતીનાં દરદ, ત્રિદોષ ને પિત્તને હરનાર છે.

વિલી—.....તુરી મધૂર, ચિકણી, શોધક ને દિપ્ત છે. તે અતિસાર, ચકરી, પ્લિહા, ચકૃત' ને ચસ્કાને મટાડનાર છે.

બોદાર કાંકરા—લેકસેટીવ, (ઝાડો સાફ આણુનાર,) ને ગરમ છે. તે અતિસાર આર્શ, કુષ્ટ પ્લિહા, પિત્ત' કફ, વગેરે રોગને જડામુળ કરનાર છે.

બોરઢી—મિઢી, સ્નિગ્ધ, શીતળ, બારે ને જરા રેચક છે. તે અંડ વૃદ્ધિ, રૂધિર દોષ. તૃષા વગેરે મટાડી જઠરાગ્નિ પ્રદિપ્ત કરનાર છે.

બ્રાહ્મિ—.....થંડી કૃપાય; કડવી અને રૂક્ષ છે. તે આયુષ વધારનાર, સ્વરને સારો કરનાર, ઉન્માદ રોગને શાન્ત કરનાર, મળને ખસેડનાર ને ઉપદંશના જખ્મ રૂઝાવી, તર્ક વિતર્કને શાન્ત કરનાર છે.

(૬૬)

આયુર્વેદાદિત્ય

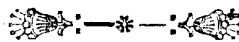
॥ મ ॥

માંચ....તુરી; રચક, ઉષ્ણ; માદક ને સોપારીકીક (નિ શો તથા નિંદ્રા લાવનાર છે. તે હડકવા ઉન્માદ; આત્યા ત્તવ; ચસકા; તિવ્ર ભુખ, તૃષા; ગ્રેહણી, અગ્નિમાંધ સુષ્ક ઉધરસ; હેડકી વગેરે રોગને મટાડનાર છે.

માંગરો—...ગરમ રસાયન રૂપ; નરવાઈન ટોનિક (ધાતુ-પૌષ્ટીક) શોધક ઉષ્ણ, ને રોપણ છે. તે આંચકી અપ સ્માર; ચાંદાં તાવ, ખોડા વગેરે રોગને મટાડી આયુષ ની વૃદ્ધિ કરે છે

મિલામું—પાચક; તુરં તિદ્ધણ; દાહક; મધૂર જરા રેચક મળખંધ હર; વિર્યવધક; ને વેસીકંટ (ચામડીપર ફેલ્લો પાડનાર) છે તે પિત પાંડુ; મંદ, જઠરાગ્નિ; વગેરે રોગ મટાડી મૈથુન શક્તિને વધારનાર છે;

મોરિંગળી—તિખી; ગરમ; કડવી; રક્ષ; હલકી, ને શિષ્ટ છે; તે ખાંશી; મુખનું પિરસ પણું શુળ કુષ્ટ; દંતના ચસ્કા વગેરે રોગ મટાડી વંઝા સ્ત્રીને ફરીથી ગર્ભ ધારણ કરી શકે છે;

॥ મ ॥

મગ—....હલકા; રક્ષ; ગુરુ મધુરા; પૌષ્ટિ; ને પથ્ય છે તે મળખંધ ઉદાવર્ત પિતજ્વર વૃણ અને અતિસારને મ ટાડનાર છે

મજીઠ—....ગ્રાહી તુરી; કડવી અને ઉષ્ણ છે. તે ચોનિ રોગ નેત્ર રોગ સળેખમ પ્રમેહ રતવા; ન્યુનાર્ત્તવ ને મુત્રક

પ્રથમ પ્રકાશ

(૬૭)

૨૭ ને મટાડનાર છે.

મરેઠી—....તિક્ષણ પાચન, ઉષ્ણ તુરી અને રૂક્ષ છે; તે અરચી ઉલટી મળખંધ વિશુચિકા ને હ્રોગને મટાડનાર છે.

મઠ—રૂક્ષ ગુરુ; મધૂર; પૌષ્ટિક ને હલકા છે તે પિત્ત જ્વર વ્રણ ને કમળો, વગેરે વ્યાધિ વિહારનાર છે.

મરચાં....ગરમ ઉષ્ણ ત્રિહી દિપ્ય મધુર ને દાહક છે; તે અરચી કૃમી વાયુ પ્રકોપ તથા વ્રણ રોગને મટાડનાર છે.

મરઠાશિંગી—કડવું એન્યત્ર મીન્ટીક (કૃમીનો નાશ કરનાર) અને તુર છે તે પ્રમેહ ગ્રહણી અતિસાર કુષ્ઠ કર્ણશુભ્ર વ્રણ વગેરે રોગને મટાડનાર છે;

મરી—મધુર તિખાં; સ્વાદિષ્ટ ગુરુ તિક્ષણ ઉષ્ણ રોચન રોપણ તથા દિપન છે તે દ્રષ્ટિનું તેજ વધારનાર બહરને ઉઘાડનાર વાયુને હરનાર અને મુત્ર રોગ મટાડનાર છે.

મહુઢાં....હલ મધુર ગુરુ તથા નષ્ટ છે તે વિર્યને વધારનાર બળ આપનાર તૃષા દમ ભ્રંમ મદ અને રક્તપિત્તનો નિઃશંક નાશ કરનાર છે.

મયાફલ—ગ્રાહી; ચિંકણા; ડીમીસન્ટ (ધાતુ પૌષ્ટિક ચિકાસ યુક્ત) ને સમજાંધી છે તે આર્શ, પ્રમેહ, ટાંકી પ્રદર પ્રમેહ, અશ્મરી; ને મટાડી ને યોનિનો સંકોચન કરનાર છે.

મલકાંકણા—દિપ્ય કડવાં તિખાં ઉષ્ણવિર્ય તથા બળને વધારનાર છે. તે અપસ્માર, કાલેરા ને રક્તાતિસાર ને મટાડનાર છે.

મીઠીઆવઢ—રેચક, તુરી કડવી, -હલ અને ગરમ છે. તે

(૬૮)

આયુર્વેદાદિત્ય

૧

પગનો ચુંથારો, ખુજલી, લુખસ; પિત્ત; કફ તથા પ્રદર રોગને મટાડનાર છે.

મીઠેઝ—ગ્રાહી, મધુર, કડવું; હલકું; તુરં, ને શુભ છે. તે ત્વગદોષ, નળવિકાર, સંધિવા, બલગમ, તથા લુખસને મટાડનાર, તથા લિંગની વૃદ્ધિ કરનાર અને ગર્ભપાત; તથા વ-મન કરનાર છે.

મુશ્કી—કડવી ચિંકણી; રસાયન રૂપ, ભારે; પૌષ્ટિક, કાર્દિઆક્ટોનિક (અંતઃકર્ણને શક્તિ આપનાર) વિર્યવર્ધક; મધુર ગ્રાહી, ઉષ્ણવિર્યને વાતહર છે. તે વિર્યરોગ; ગુદારોગ, માથાનો દુઃખાવો, પ્રમેહ, ઉનવા, કમ્બરનો દુઃખાવો; કળતર, નબળાઈ પીડિતાત્તવ; વગેરે રોગ મટાડનાર છે.

મેથીદાળા—કડવા; તુરા, પૌષ્ટિક; પાચક; વાતહર; ને દિપ્ય છે. તે ગર્ભસ્થાનને સંચોચિત કરનાર, સ્તનમાં વિશેષ દુગ્ધ ઉત્પન્ન કરનાર. વિર્યને વધારનાર, તથા પાચન શક્તિ, મૈથુન શક્તિ વધારી, દ્રષ્ટી તેજને વધારનાર છે.

મૈદાલકડો—સ્નિગ્ધ, તુરી, કડવી ને રૂક્ષ છે. તે હથિઆરના ધાને રૂઝવનાર; સોજે, સોફેદર, માથાનો દુખાવો પગમાં કળતર; ને ત્રિદોષને મટાડનાર છે.

મોચરસ—મધૂર ટાઢો; પૌષ્ટિક; ચિકણો; ને ઉગ્રગંધી છે. તે રૂધિર વિકાર માથાનો દુખાવો; રક્તપિત્ત; ને કણ્થુશુળને મટાડનાર છે.

મેંદી—ગ્રાહી, ટાઢી, એરોમેટિક (ખુશબોદાર) સુગંધયુક્ત; ને શિષ્ટ છે. તે જખમ, ધારાં; વાતરક્ત; દાહ; ને રક્તનેત્રને મટાડનાર છે.

પ્રથમ પ્રકાશ

(૬૬)

મેથ—ગ્રાહી; કડવી તિખી, સ્વેદલ; દિપ્ય ગરમ ને રૂચક છે. તે મંદજ્વરાગ્નિ, મળબંધ, વિષમજ્વર: શિલ્પ્મ, અરૂચી; ને વમનને હણનાર છે.

॥ ર ॥

સ્તવેલી—રૂક્ષ. તુરી, ટાઢી અને કડવી છે. તે ત્રણ; રક્ત-પિત્ત, દાહ, રતવા; ગાંઠ, ને ખરોળને મટાડી; વિર્યની વૃદ્ધિ કરનાર છે.

સ્તાંજલી—શિતળ; લઘુ, મધુર. કડવી, ગ્રાહી; મનહર. ને શિલત છે. તે કુષ્ઠ, ત્વચા દોષ, ઉપદંશ; ને વિસ્ફોટિક રોગને મટાડનાર છે.

સ્તવંતી—શીતળ, તુરી, જરા મધુર, અને મુત્રલ છે. તે રક્ત નેત્ર; પ્રદર, ત્રિદોષ; મુખપાક; મુંઝ; ને તેજહિણ; દ્રષ્ટિને સ્પષ્ટ કરનાર છે.

રાઈ—તિખી; ઉષ્ણ, તિક્ષ્ણ; જરા કડવી; તૈલી ને ગ્રાહી છે, તે ખરજ; કૃમી; કુષ્ઠ; પિત્ત અને કફનો નાશ કરનાર છે.

રાસ્ના—ગરમ, ગુરૂ; કડવી, અને વાતહર છે. તે ઉદર રોગ; સોજ; અર્ધાંગવાયુ; આર્દ્રતવાયુ; સર્વાંગવાયુ; તંદ્રિક, અંત્રવૃદ્ધિ; અંતર્ગળ, અને પડખાંના શુળને મટાડનાર છે;

રાઝ—ટાઢી ભારે; મળરોધક કડવી હરમી; કૃપાય; ને ગ્રાહી છે, તે ત્વગદોષ; મરડો; રક્તાતિસાર, અને સન્નિપાતને મટાડનાર છે;

રીશામળી—તુરી; કડવી, ટાઢી; મનહર; ને સુગંધિદાર છે; તે યોનિરોગ; જળશ; ને અતિસારને રોકનાર છે;

(૭૦)

આયુર્વેદાદિત્ય

રેવંતી—ઉગ્રરેચક; તુરી ને કૃષાય છે; તે મુત્રને વધારે છે; ને કુષ્ટ; પગમાં ફાટ સોજે; પેટમાં ચુંથારો, વગેરે રોગ નાબુદ કરનાર છે,

॥ ૯ ॥

લવિંગ—મુત્રલ; તિષ્ઠ; ઉષ્ણવિર્ય, પાચક, તિવ્ર ને સુગંધ યુક્ત, છે, તે શ્વાસ, હિક, તમક શ્વાસ; ત્રિદોષ; -હૃદ્રોગ; કઠરોગ; હેડકી, પિન્સ; ઉરઃક્ષત; પ્રમેહ; ગ્રહણી; વગેરે રોગને મટાડનાર છે;

લસણ—તિષ્ઠ; ઉષ્ણવિર્ય; વિર્યવર્ધક, રસાયન રૂપ, રૂખી ફેસીયન્ટ, (આમડીને લાલ કરનાર) ને આહી છે; તે છાતીના રોગ, હૃદયજ્વર, વિષમજ્વર, જળોદર, ઉગ્ર વાતરોગ, ઉલટી, અરચી, વગેરે રોગ મટાડી, શરીરમાં શક્તી વધારી, મૈથુન શક્તીને પ્રાકૃમી કરે છે,

લિંબડો....ટાઢો, હલકો, આહી, તિષ્ઠો ને કડવો છે. તે નેત્ર-રોગ, પ્રમેહ, કુષ્ટ, ચસકા, ખરેર, જ્વર, વગેરે વ્યાધિઓને મટાડનાર છે,

લિંબૂ—પાચક, ખાટું, સુગંધયુક્ત, રમણ્ય, તુર, જરા કડ-લુ, હલકું, ગુર, તિક્ષ્ણ, કૃમિધ, છે. તે તૃષા, રૂધિર દોષ, પ્રણ; દર્દ, સ્કર્વિ, સર્પદંશ, ધાતુક્ષય, કુષ્ટ, ને અગ્ની નામના વ્યાધિને મટાડનાર છે.

લોદર....રૂક્ષ, આહી, કૃષાય, અને શિષ્ટ છે તે ત્વગ્દોષ, અતિસાર, મળવિકાર, પ્રદર, પ્રમેહ, આત્યાત્તવ, ચકરી, વગેરે રોગને મટાડે છે.

પ્રથમ પ્રકાશ

(૭૧)

લોચન—સુગંધયુક્ત, ડાયકેરેટીક (ઇન્દ્રિય જીલામ્બ કરનાર) હલકો ને સ્તિગ્ધ છે. તે તનખ, જળોદર, મુત્રદોષ, આંદાં, ઉતવા, અશ્મરી, વગેરે રોગને મટાડનાર છે

॥ વ ॥

વજ્ર....તિષ્ઠો દિપ્ય, પૌષ્ટિક, મુત્રલ ને ઉગ્રગંધી છે તે વિંછીદંશ, રૂતુદોષ, ગર્ભપાત, સન્નૈપાત, વગેરે વ્યાધિને મટાડનાર છે, વરધારો....તિષ્ઠ્યુ; ઉષ્ણવિર્ય; પૌષ્ટિક; ને નિર્મળ છે; તે ત્રિદોષ, કંપવા અઘોગવાયુ, અરૂચી, અને પ્લિહા ને મટાડનાર છે.

વઢ—શીત કૃષાય ગ્રાહી, રૂક્ષ, ગુરૂ, ને પૌષ્ટિક છે, તે પ્રમેહ, યોનિરોગ, ગુદમોદર, દંતપિડ્યા ને કફને મટાડનાર છે.

વંશલોચન—મધૂર; કૃષાય, રૂક્ષ વિર્યવર્ધક, ને પૌષ્ટિક છે તે ક્ષય, ઉધરસ, ખરોળ, રક્તપિત્ત, વગેરે દરદ મટાડી મૈથુન શક્તીને વધારનાર છે,

વાપુંવા—કૃમિદ્વ, ગરમ, ને વાતહર છે, તે બાળકના પેટના ક્રમી, મળબંધ, અરૂચી, આક્રો, નાભીશૂળ, વગેરે દરદ પર વપરાય છે,

વાવાડેંગ—રૂક્ષ, ગરમ, કટવાંને કૃમિદ્વ છે, તે ક્રમી, કફ, ઉલટી, આત્યાત્તવ વગેરે વ્યાધિને નસાડનાર છે,

વાઝો....શીતળ, ગ્રાહી, હલકો, રૂક્ષ, સુગંધયુક્ત, ને જરા રેચક છે. તે તૃષા, રતવા, અરૂચી દાહ, ચળ ને વિષદોષ ને મટાડનાર છે.

વિદારિકદ—પૌષ્ટિક મધુર, ગુરૂ, સ્તિગ્ધ; લઘુ, મુત્રલ; ને શીતળ છે. તે વિર્યને વધારી, ઉરઃક્ષત, નામર્દતા,

(૬૨)

અયુર્વેદાદિત્ય

જ્વર, વળુ, વગેરે રોગ શૌર્યહિણુ કરનાર છે.

॥ રા ॥

શતાવરી—પૌષ્ટિક, રસાયન રૂપ; વિર્યવર્ધક, ટાઢી શિતવિર્ય કડવી, -હલ્દ; સ્વાદિષ્ટ, ને તિવ્ર છે. તે રૂધિરવિકાર, સંગ્રહણી, ક્ષય; અશક્તી, પ્રમેહ, ચક્રી મંદાગ્ની વગેરે દર્દને મટાડી, મૈથુન શક્તિ વધારનાર છે.

શરપંજો—કડવો તુરો, ગ્રાહી, મુત્રલ, કૃમિદ્વ, અને હલકો છે તેથી ચક્રત ગોટો; પિલહા, ટાંકી, અંડવૃદ્ધિ, શુદ્રા, ક્રોધજ્વર સનેપાત, ત્રિદોષ, મુત્રરોધ, વગેરે દરદ મટેછે.

શેરડી....મધુર, ટાઢી, ઉષ્ણવિર્ય, પૌષ્ટિક; મુત્રલ, ને કફ દ્વ છે. તે પ્રમેહને ઉત્પન્ન કરનાર છે. ને વાયુ; રક્તપિત્ત, ખરોળ, ચક્રત વગેરે રોગ મટાડી મૈથુન શક્તિને વધારનાર છે.

શમુદ્રશોષ—પૌષ્ટિક, ઉષ્ણવિર્ય, વિષદોષ હર, ને મુત્રલ છે. તેથી માથાનો દુઃખાવો ચળ સોજ, ફેફડે, વગેરે દુઃખ મટેછે.

॥ સ ॥

સરગ્વો -ગરમ. તિખો, તિક્ષ્ણ ભારે કડવો, જરા મધૂર, ગ્રાહી ને મુત્રલ છે. તે નેત્રરોગ, ત્વચારોગ, ધાતુદોષ, ક્ષય. ઉરઃક્ષત શ્વાસ, વગેરે વ્યાધિને મટાડનાર છે.

સરસવ....ઉષ્ણવિર્ય, કફહર, સ્નિગ્ધ તિક્ષ્ણ, તિખા જરા કડવા તથા શિષ્ટ છે. તે સોજે, મેદ, વગેરે મટાડી, કેશને વધારનાર છે.

સરસહો—પૌષ્ટિક; મધુર તુરો કડવો, મુત્રલ ને કૃમિદ્વ છે. તે વિસ્ફોટક; ભગંદર, ધાતુક્ષય; વિર્યશ્વાસ, શ્વેત કુષ્ઠ, દુષ્ટ વ

પ્રથમ પ્રકાશ

(૭૩)

ણ વગેરે રોગને મટાડનાર છે.

સાદોઢી....થંડી તુરી, તિખી ઉષ્ણવિર્ય, પૌષ્ટિક, ને કફ છે. તે સુતિકારોગ, કમળો; ગ્રહણી, શ્વાસ, શુળ, બરોળ, વગેરે રોગને મટાડનાર છે.

સાઝમ—પૌષ્ટિક, ગ્રાહી, ગુરૂ, મધુર, ને વિર્યવર્ધક છે. તે જ-હરાગિને પ્રદિપ્ત કરનાર, મૈથુન શક્તીને વધારનાર, ને કફ, વાત, પિત્તદોષ ને મટાડનાર છે.

સુવા....પૌષ્ટિક, મધુર, જરા કડવા, તથા દિપ્ત છે. તે સ્તનરોગ, સુતિકારોગ પેટનો દુઃખાવો, ચક્રત, બાદી પેઢાનું સુજ આવવું મરડો, અપચો શ્વાસ, વગેરે દુઃખને મટાડનાર છે.

સૂરણ—પૌષ્ટિક, ગુરૂ, મધુર, ગરમ પાચક, બેદક, તથા પથ્ય છે. તે આર્શ, ગુલ્મ, કફ, પિલહા, દંદુ, ફેફરી, સુતિકા રોગ, વગેરે રોગ મટાડી, મૈથુન શક્તીને વધારનાર છે.

સૂત્તવ—ઠંડી, રક્ષ, તેલમય, પાષ્ટિક, ને શિષ્ટ છે. તે તૃષા, રૂધિર વિકાર, શ્રમ, દાહ; કાસ શ્વાસ, ને હૃદયના રોગોને શાન્ત પમાડનાર છે.

સેમઝો....મધુર, ટાઢો; જરા તુરો, પૌષ્ટિક, ગ્રાહી, ને સ્નિગ્ધ છે. તે રક્તપિત્ત, વિર્યશ્રાવ, આત્યાત્તિવ, વગેરે દરદને મટાડનાર છે,

(૬)

હરડે—તુરી; પાચક, દિપ્ત, બેદક, રેચક ગ્રાહી ને મુત્રલ છે. તે દસ્તની કબજાઆત, મરડો, પ્રમેહ, ખાંસી, અરૂચી, રૂધિર વિકાર, વગેરે દરદને મટાડે છે.

(૭૪)

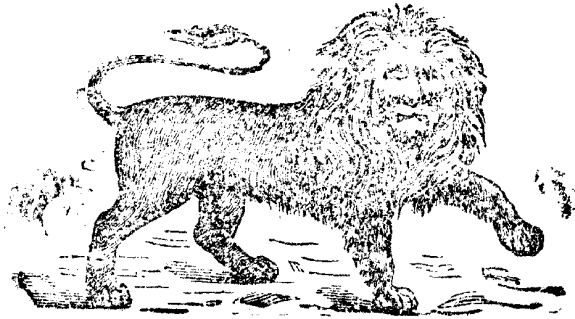
આયુર્વેદાદિત્ય

હઝદઝ....તિખી, હરખી, કડવી, લુખી, ગરમ, પાચક, અને કફ છે. તે કુષ્ઠ, મણુ, મુત્રકચ્છ, સંગ્રહણી, શુળ, વિષમજ્જવર, ને રક્તપિત્ત વગેરે વ્યાધિને મટાડનાર છે.

હિરાબોઝ—તુરો, આહી, એકબોલિક (યોનિનો સંકોચ કરનાર) ને શિષ્ટ છે. તે શ્વેતપ્રદર, ટાંકી; ગ્લેટ, ચક્રત, દૂધ, ચાંદાં સ્કર્વા; વગેરે રોગને મટાડનાર છે.

હિંગ....તિખી દિપ્ત્ય કડવી; મધૂર, સુગંધીદાર પાચક, ભેદક ને ઉષ્ણ છે. તે અજીર્ણ, શુળ મળબંધ, મેલેરિઆ દંત દોષ; વગેરે રોગને મટાડનાર છે.

હીરાવજ—ભેદક; કડવી, તિક્ષ્ણ પૌષ્ટિક, શિષ્ટ, ને કૃમિદ્ર છે તે અંડવૃદ્ધિ, પ્લિહા, યોનિરોગ, સ્તનરોગ ને નાભીશુળને મટાડનાર છે.

પ્રથમ પ્રકાશ

(૬૫)

ઉપધાતુ-ધાતૂઓના ગુણ.

પ્રભુ સ્તવનને ગુરૂ ઉપકાર વિષે

(દોહરો)

શી! સૃષ્ટી જગદીશ તે , ભરી ધાતુથી પૂર	
વળિ ગુણુ તેમાં અવનવા, કોણુ કળે યષ પૂર	૧
તાંબૂ, કાંસૂને સિસૂ, ગંધક ટંકણુ ખાર	
લોહુ, કલ્લઈ, ગેરૂને, પારો તે પણુ સાર	૨
જસત શિલાજીત, ફટકડી, સોમલ સુરો જેહ	
આહા! શી શ્રીજી કૃપા, રહે ભુતળમાં તેહ	૩
એ સધળું તો સ્વસ્થવત, કયાં પાનાં પુખરાજ	
મોતી, હીરો, લસણિઓ, સર્વ જનોને કાજ	૪
એ વિણુ ધાતૂ છે વધૂ, વિઃસ્મૃત નામો થાઉ	
વિધારામ કૃપા થકી, હર્ષે અભંગિત થાઉ	૫
રે રે હે જગના ધણી, તેમાં આપ પ્રવેશ	
વિધારામ કૃપા થકી, લીધો એહ ઉદ્દેશ	૬
ધાતુ; ઉપધાતૂ તણા, ગણુ ગૂણુ આવાર	
તો ભઈશંકરનાં વિભુ, સંકટ હર્ણુ કૃપાળ	૭

॥ ક ॥

કર્ષી-રૂક્ષ, પૌષ્ટિક, ને હલકું છે. તે પિત્ત, ઉત્પન્ન કરના
૨ છે. વિદ્રધી, ત્રપણુ આક્ષેપ, વાયુ, શુળ, પ્રમેહ, વિર્ય
ક્ષિણ, વગેરે રોગને મટાડી મૈથુન શકિતને પ્રબળ કરના
૨ છે.

(૭૬)

આયુર્વેદાદિત્ય

કાંસુ....તુર, તિક્ષણ; ગરમ, વિર્યવર્ધક; ને પૌષ્ટિક છે. તે મળને ખસેડી, રક્ત પિતને મટાડી; મૈથુન શક્તિને વધારનાર છે.

॥ ગ ॥

ગંધક— દુર્ગંધ યુક્ત, દિપન, કડવો, તિક્ષણ ઉષ્ણવિર્ય તુરો તથા નિષ્ણો છે. ને તે ચળ, રતવા; કુષ્ઠ પિન્સ, સોજા અને રક્ત વિકારને મટાડનાર છે.

ગેહં....કૃષાય, તૂરો; કફ, અને ટાઢો છે, તે વૃણને સુધારી કર્ણુમુળ, રક્તનેત્ર; ને આર્શ વગેરે રોગનો નાશ કરનાર છે.

॥ ચ ॥

ચાક....ગ્રાહી, શીતળ, મધૂર, અને જરા તુરો છે. તે પરણેલી સ્ત્રીનો હાર્ટ બર્ન (છાતીમાં બળવું) પેટની ખટાશ, ને પિત્ત દોષ વગેરે વ્યાધિઓને નિઃવંશ કરનાર છે.

॥ જ ॥

જસત તુર, કડવું પૌષ્ટિક; ગ્રાહીને કફ છે. તે ત્રિદોષ નપુર્ષત્વ; ઉધરસ મોતિઆ મંજબંધ; ઉલટી વગેરે દરદને મટાડનાર છે,

પ્રથમ પ્રકાશ

(૭૭)

॥ ટ ॥

ટંકણસ્વાર...તુરો, જરા કડવો. દિપ્ય, એકબોલિક (થો નિ સકોચન કરનાર) ને કફ છે તે ઉધરસ. ગર્ભ સ્થા નની બળત્રા' વગેરે રોગ મટાડી અવશ્ય કાંન્તિમાં વધારો કરનાર છે.

॥ ત ॥

ત્રાંત્રુ—પૌષ્ટિક, મધૂર' કડવું, પાચક રેચક, ગ્રાહી ખા-ટું' તિખું અને મુત્રદ છે તે મુછા, ધાતુક્ષય પ્રમેહ હંદ્રીના નબળાઈ, બળત્રા; અરૂચી, વિર્યનુ પાતળ થઈ જવું; મર-ડો સંગ્રહણી ક્ષય, હાંફ, વગેરે રોગને મટાડી શરીરના તેજ-માં વધારો કરે છે.

॥ ન ॥

નવસાર—જરા રેચક, મુત્રલ; ઉચ્ચ. ને ગરમ છે. તે રૂધિર દોષ, માથાનો ફુખાવો. વિંછીદંશ, ગાંઠ; પ્લિહા, ચક્રત, પ્રદર, અંતર્ગલ; વૃષણ વૃદ્ધિ; વગેરે રોગને મટાડનાર છે.

॥ પ ॥

પારો.... પૌષ્ટિક; હલકો, તથા તુરો છે. તે કુષ્ટ; કૃમી' નપુ-ર્ષત્વ' મળખાંધ ધાતુની નબળાઈ, નાભીશુળ વગેરે રોગને મટાડનાર છે.

પિત્તલ—કડવું રૂક્ષ, ગરમ; દિપ્ય, અને ભેદક છે. તે કૃમી રોગ પાંડુ રોગ, ને ધાતુદોષને મટાડનાર છે.

(૭૮)

આયુર્વેદાદિત્ય

॥ ફ ॥

ફટકડી—તુરી આમ્લ' ગરમ મુત્રલ; ને હલકી છે; તે મુખપાકઃ વૃણુ. વગેરે રોગને મટાડે છે. તે યોનિ સંકોચન કરે છે.

॥ મ ॥

મનશીલ—તિષ્ઠો કડવો, તુરો' તથા દિપ્ય છે. તે ત્વઝ્દોષ' ધુલ' દદુ; ચિત્રી, દમ, મુત્રદોષ, કુષ્ટ વગેરે વ્યાધિ મટાડનાર છે.

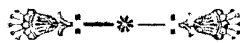
માઠી—મુત્રલ; મધૂર પૌતિક; શિતળને ગ્રાહી છે. તે પેટનો દુખાવો; લુખસ, પ્રમેહ. કફ, તથા જ્વરને મટાડનાર છે.

॥ ર ॥

રસસિદ્ધ—આ ધાતુના, ગુણુ બધા પારાના ગુણુને મળતાજ છે.

સ્પું....ટાહુ, તુર, પોષ્ટિક, પિત્તધ ને મુત્રલ છે, તે સ્વર ભંગ હેડકી મંદાગ્નિ પિત્તદોષ વગેરે વ્યાધિને મટાડનાર છે.

॥ લ ॥

લવણ—ખારં; ગરમ; તિક્ષ્ણ ને હલકું છે. વળી તેમાં પાચક, દિપ્ય ને રેચક, એ મુખ્ય ગુણો રહેલા છે. તે હાડકાંને પુષ્ટી આપનાર, કૃમી, દોષને મટાડનાર, ને જ્વર કુષ્ટ, અરૂચી, હેડકી, વગેરે રોગ નાબૂદ કરનાર છે.

પ્રથમ પ્રકાશ

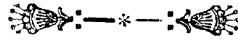
(૭૯)

ભાદું—ટાદું ભારે; તુરં, મધુર, રક્ષ, નેત્રહીતક, ને પૌષ્ટિક છે. તે દસ્ત સાફ ઉતારી, પાંડું, ઝાડાની કબજાઆત. મળરોધ, નામદતા, કટી કળતર, પગનો ચુસાવો, ને માથાના ભારે-જાણે મટાડનાર છે.

॥ વ ॥

વછનાગ—વિષરૂપ, કડવો, હલકો, રક્ષ, વિર્યવર્ધક, ને પૌષ્ટિક છે. તે કુષ્ઠ, દુષ્પર્ણ, અજીર્ણ, આર્શ, વિષદોષ, મસ્તકશુળ સાંધવા, દમ, વગેરે રોગને મટાડનાર છે,

॥ ર ॥

શિલાજીત....(સોનું, રૂપું, ત્રાંબુ તથા લોહાનો ગુંદર જેવો રસ ઝરે છે તેનું નામ શિલાજીત છે.) ભારે, રસાયનિક, જરા કડવાસ વાળો, સ્નિગ્ધ તથા પૌષ્ટિક છે. તે મધુપ્રમેહ; પથરી; મુત્રકચ્છ, શ્વાસ, વાતાર્સ, વાઈ ઉન્માદ, ધાતુક્ષય, સોજ, ઉદર રોગ વગેરે મટાડી મૈથુન શક્તીને સચોટ જગૃત કરેછે.

॥ સ ॥

સિંદૂર....તિખો ઉષ્ણવિર્ય, ને પૌષ્ટિક છે, તે વિસ્ફેટિક, પ્રણ મુખપાક ચકરી, અજીર્ણ; રાહુદોષ વગેરે મટાડનાર છે;

સીસુ—ભારે પૌષ્ટિક, તુરં ને મુત્રદ્ર છે; તે કૃમીદોષ, ધાતુક્ષય મૈથુન શક્તાનું નાશ પામવું વગેરે રોગને મટાડનાર છે;

સુરોચાર—તુરો, હલકો, દિપ્ય ને ડાયફેરેટીક (દુદ્ધિએ જીલામ કરનાર) છે; તે તનખ, પ્રમેહ, તૃષા, વિસ્ફેટિક, ને ખી-

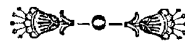
(૮૦)

આયુર્વેદાદિત્ય

જા મુત્ર માર્ગના રોગો મટાડનાર છે;

સાનું... રસાયનિક, સ્નિગ્ધ કોમળ, ભારે ટાઢું; વિર્યવર્ધક, મધૂર, કડવું. તથા પૌષ્ટિક છે; તે આયુષ, મૈથુન શક્તી, સ્મરણ શક્તી ને કાંતીને વધારી પુનઃતેજશ્વી કરનાર છે; તથા ક્ષય ઉન્માદ, વગેરે રોગ મટાડેછે;

સોમલ—વિષરૂપ, કડવો ભારે, રસાયનીક, ને પૌષ્ટિક છે; તે વાતરક્ત; કરોળીઆ, માંકડી, કુષ્ટ; તંતુઓનો દુઃખાવો, ફેફસે જ્વર, ને વિર્યસ્રાવ ને મટાડનાર છે,

॥ હ ॥

હરતાલ—રસાયનિક; પૌષ્ટિક અને ભારે છે તે ઝેર; વાયુ; પ્રમેહ; પત; લોહિનો ખિગાડો, પિત્ત કંદ્રપની કમતાકાતી; આયુષનું અદ્યપ સુખ, જળોદર વગેરે રોગને મટાડનાર છે,

હિંગલોક—ઉશ્ણવિર્ય, પાચક, ભેદક ને તિવ્ર છે, તે નેત્રરોગ કમળો, જ્વર વગેરે દોષને મટાડનાર છે,

પ્રથમ પ્રકાશ

(૮૧)

પરિશિષ્ટ

પાનાં—શિતળ, મધુર સારક, ને પૌષ્ટિક, છે. તેઆમ્લપિત્ત વમન શ્વાસ, અગ્નિમાંધ, હર્ષજ્વર; આર્શ, સોજ વગેરે રોગને મટાડનાર છે.

પુષ્કરાજ—સ્નિગ્ધ, નિર્મળ, પૌષ્ટિક, લઘુ, દિપ્ત ને પાચક છે. તે વમન, કુષ્ઠ, દાહ, વાયુ, આર્શ વગેરે દરદોને મટાડનાર છે.

માળેક—મધુર, રસાયનિક, સ્નિગ્ધ, તેજસ્વી, રમણ્ય ને પૌષ્ટિક છે. તે પુષ્કરાજમાં બતાવેલા રોગને મટાડે છે.

મોતી—ટાઢું, પૌષ્ટિક, રસાયનિક, મધુર, ને સુંદર છે. તે નેત્રરોગ, પિત્ત કાસ. શ્વાસ; જઠરાગ્નિની મંદતા, ધાતુની કંતાકાત ને આર્શ રોગને મટાડનાર છે.

લસણિઆ—ઉષ્ણ વિર્ય સ્વચ્છ, પૌષ્ટિક, મધુર, રસાયનિક, ને ટાઢો છે. તે વાયુ ગુદમ, કફ વગેરે રોગને મટાડનાર છે.

હીરો—રસાયનિક, દેદિપ્ય, પૌષ્ટિક, તેજસ્વી, આયુષ વર્ધક મનહર, વિર્યવર્ધક, ને ઉષ્ણવિર્ય છે. તે સંઘદોષ, શોષ, ક્ષય, પાંડુ, સોજ, ઉદરરોગ, ભગંદર, વગેરે દરદને જડામુળથી નાશ કરનાર છે.

મોટા નાના વૈદ વિચાર પ્રથક્કરણ.

(દાહરો.)

મોટા નાના વૈદના, ધરે લોક જે બહેમ;
તે વીધે વીચારતાં, મને ભાસતું એમ
કે નાના વૈદો જથા, મંદ બુદ્ધિ ના હોય,

(૮૨)

આયુર્વેદાદિત્ય

ને વૈદો જે વૃદ્ધ તે; દિર્ઘ બુદ્ધિથી જ્ઞેય.	૨
પણ એ વીષે સાર એ, દિર્ઘ જ્ઞાનિ જે બાળ,	
વૃદ્ધ વૈદથી તે ભલો, જ્ઞાન તુરંગ વિશાળ.	૩
મતીમંત, કાં બાળને, વૃદ્ધ વૈદ જે હોય,	
કહે ભઈશંકર ત્યાં થકી, દવા આવ માં કોય.	૪

દવા દેવા વિષે વિચાર નિર્ણય.

(દાહરો.)

શ્રદ્ધા વિણ દીધી દવા, ફળી ભૂતના થાય,	
મહેનત પૈસો વખત સૌ ફોગટ ફક્ત પલાય.	૧
શ્રદ્ધા વિણ' શ્રી કૃપણ' ધરે ન તેપર હાથ	
માટે શ્રદ્ધા સેવજે; રિજે જગતનો નાથ	૨
પુર્ણ ભરૂંસે જે દવા' અપાય કે લેવાય	
શ્રદ્ધા વિણથી સત ગણો' સ્પષ્ટ ફાયદો થાય	૩
અચોગ્ય પરહેજ કદી' નહીં રોગિને આપ	
પળાવવા પ્રેમી બનો' ખાઇ ભૂલથી થાય	૪
સુજ્ઞ વૈદ સૌ ચેતજે' તજે કુઠંગી રીત	
સ્થિર ચિતે પ્રવૃત્તજે' ધરી અંગમાં પ્રીત	૫
કલેશી' કોધી માં થશે, લિષગ્ગર સુખ શાળ	
ભઈશંકર નિરણય સદા, ધરજે -હૃદય વિશાળ	

વૈદ શિક્ષા શ્રુતી

(ગરબી)

હુત આવે ત્યાંથિ વૈદે' પરકવી પાર

પ્રથમ પ્રકાશ

(૮૩)

પુરિ રીતે પ્રેમે પેખી' સમજવો સાર
 સમજવો સાર, પછી થયુ'રે તૈયાર—વૈદ કરોરે વિચાર
 રતુ જ્ઞાન' સુખા સુખ શુકન ઉદ્દેશ
 લખ્યું શાસ્ત્ર મહિ જેહ' જુઠું નહિ લેશ
 જુઠું નહિ લેશ' એમ ગણી મન બેશ—વૈદ
 સ્પર્શ, વળુ' પરિક્ષાથી; કળો પછી દુઃખ
 નાદિ નેહ નિરખતાં' કરો તેને સુખ
 કરો તેને સુખ, જેમ ભાગે ભવ ભૂખ—વૈદ
 પછી ગુટી' ચુર્ણ ક્વાથ, જેને જેમ જેય
 પુરાતનિ રૂપીઓની, રચેલી જે સોધ
 રચેલી જે સોધ, કહો જેવી વિધી હોય—વૈદ
 દવા જેહ દેવી તેહ' પુર્ણ શ્રદ્ધા પૂર
 અનધર્મી નહિ દેવી' થયું નહી કુર
 થયું નહિં કુર, રહેવું પાપીયાથી દૂર—વૈદ
 રોગીઓના મન તણું; કરે સમાધાન
 પુરાં શાસ્ત્ર પઢ્યો તેહ, પુર તેનું જ્ઞાન
 પુર તેનું જ્ઞાન, પાંમે જ્યાં ત્યાં સન્માન—વૈદ
 કોગટનો ફેરો નહીં ખાવો કાને ઘેર
 દવા મુલ પહેલું લિજે; પછી ખીજ પેર
 પછી ખીજ પેર' પૂડ્યે માગ્યે થશે વેર—વૈદ
 વૈદ વેશ્યા વાળંદ એ, પહેલું લેતો ઠીક
 પછી પ્રભૂ પાસે માગે; મટે જો તે શીક
 મટે જો તે શીક પછી ધરે શંની ખીક—વૈદ
 નિદાનાદિ પાક ભણી નિત્ય ધરો નેહ

(૮૪)

આયુર્વેદાદિત્ય

સોધો સુખકારી દવા, સુધરવા દેહ
સુધરવા દેહ, કવિ ભઈલાલ કેહ—વૈદ૦

* વ્યભિચાર નિષેધ.

(દોહરો)

ક્રોધ લોભ મદ અહપ છે, તુચ્છ મોહ હુંકાર	
પણ સૌથી તેમાં ભૂંડો, વ્યભીચાર કરનાર	૧
પરનારી પાળી સમી, પ્રીતિ કરો માં કોઈ	
પહેલાં લાગે સોહલું; અંતે રેશો રોઈ	૨
પરનારી પ્રીતિ કર્યે, જય માન સન્માન	
વીષ રૂપ, વ્યભિચાર તે; કો દિન લેવે જાન	૩
પરનારીની પ્રીત્ય તે; ડગલે ડગલે પાપ	
ઘોર નર્કમાં તે ધરે, બુદ્ધિ વિચારો આપ	૪
જર કર્મ, ઝાકળ સમું; પાપ પુર્ણ અંકાર	
વ્યભીચારિ આ વિશ્વમાં; વેઠે દુઃખ અઘોર	૫
પરનારી પ્રીતી થકો, જય જગતમાં ભાર	
અકાળ મૃત્યુ ઉપજે, છટ છટ એ વ્યહવાર	૬
પરનારીની પ્રીત્યમાં; રહેલ આઠે જામ	
કૂળ કલંકીત તે કરે; કરે આપ બદનામ	૭
નાક પતિલા તે હરે, હરે હામને વિત્ત	
વીષ પાનથી દોહિલી; પરનારીની પ્રીત્ય	૮
જર કર્મ કરનારનું; શ્યામ મૂખ જગમાંદ	

* હાલમાં ઘણાજ વ્યભિચાર વધીપડેલો છે તેથી તેવા લોકોને બોધમગ્ને

૧. દેવથી આ વિષય લખેલ છે

પ્રથમ પ્રકાશ

(૮૫)

શ્વાન સમૂ સુખ તેહને; ચેન પડે ના કયાંચ	૯
જર કર્મ કરનાર જો, પેટ ભરી પસ્તાય	
પણ તેની પુર્વે પડી, જર છાપ ના જાય	૧૦
તિત્ર રૂપ તે વેદના; જર ઝેરની જાળ	
નહીં સ્વાદ તેમાં કશો; અંત સમે વિકાળ	૧૧
પરનારી વશ પ્રાણિયા; કિહાં રંકકે રાય	
વ્યભિચારિ આ વિશ્વમાં; તણા તુલ્ય ગણાય	૧૨
પ્રથમ ચિત્ત ચેતે નહીં, થાય પછીથી શોક	
ગર્થ ગુભાવે ગાંઠનો, વ્યભિચારી કે* લોક	૧૩
મલીન બુદ્ધી ઉપજે, કોપ કરે કિરતાર	
સદગુણ તેના ધુળ મળે; જો મનમાં વ્યભિચાર	૧૪
સ્ત્રી રોમે ક્ષય અંગમાં નહીં સુખવત સાર	
દૂર કર્મ વીરા તજે, દુઃખકર તે વ્યભિચાર	૧૫
ચોરિ લાંડતા સમ ગણો, દહાવા કમ દુઃખ ત્હોણ	
પરનારી પ્રીતી સદા, દારણુ દુખ પ્રમાણ	૧૬
પર સ્ત્રી કાળી નાગણી, હાડ માંસને ખાય	
પરનારીના પરભવ્યા; ઘોર નર્કમાં જાય	૧૭
દિવે દાર્પિ શાણા તદા, વ્યભિચાર ચિત ચાલ	
તો બુદ્ધિમદ પંછિડતો; મુખા તુલ્ય ગણાય	૧૮
જર કર્મ કરનારને, સુખજ નહીં લવલેશ	
બળ તન મનને ધન હરે, વ્યભિચાર નો વેશ	૧૯
માટે એ કૂરીતથી, રહો પંછિડતો દૂર	
જાંપ કદામાં જાંખવો ભઈશંકર યશ પૂર	૨૦

* રંડીયાજ છે એમ લોકો કહે

(૮૬)

આયુર્વેદાદિત્ય

* મદિરા નિશેધ.

(માત્રિની છંદ)

ધન તન સુખ તારં;	તેહથી ત્રાસ પામે	
યરા કુળ મરિઆદા,	કુસ્થજે જૈ વિરામી	
મધુર રસ ભરીઉ,	સત્ય તે તોય વારી	
મત પિ જન મદીરા,	દુઃખકારી નિહાળી	૧
વિષ રૂપ મધુ જાતે,	માનવી માં પિશોએ	
નહિ મહિ જગદીશે,	સ્વાદ ધર્મે કશોએ	
તજ તું જગ મહીએ.	શત્રુ રૂપે વિચારી	
મત પિ જન મદીરા,	દુઃખકારી નિહાળી	૨
મદ કર મદિરા એ,	મુખનું તેજ ત્રાવી	
મથિ મર કુળ મેજે,	પુણું પુણેલ વાડી	
લખિ વિધિ સહુ પાકે,	આગના શું પિસારી	
મત પિ જન મદીરા,	દુઃખકારી નિહાળી	૩
નહિ ગુણ રસ એમાં,	ચિત્તને ફેરવે છે.	
કદિ નકિ વણુ ગુન્હે;	જેખમે તે ધરે છે.	
મરતુજ લલુ તેથી,	પેટમાં ધારિ પાળી	
મત પિ જન મદીરા,	દુઃખકારી નિહાળી	૪

(દોહરો)

મદિરા કાળી નાગણી. કરો કોઇમાં પ્રીત્ય
ભઇશંકર જે પંહિડતો; ચહો આપનું હીત ૧

* આ વિષયનો હેતુ મદિરાપાન ન કરવું તેજ છે, = મુખના તેજ ને ના-
શ પમાડે (તેજ હીણુ કરે.)

પ્રથમ પ્રકાશ

(૮૯)

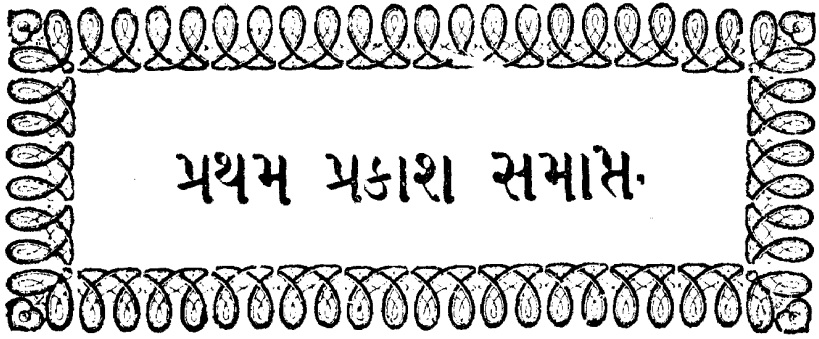
કૃષ્ણ સ્તવન,

(દોહરો)

અરિદળ, હર, જળજળ, પ્રભુ, પાળક, નંદ કુમાર
 પ્રથમ પ્રકાશે, અંતમાં, મંગળ નામ, મુસાર ૧
 ગરડાગર, ગુણ મહતા, બંસીધર; બળનાથ
 પ્રથમ પ્રકાશે, અંતમાં, સ્તવ કૃષ્ણ બે હાથ. ૨

इतिश्चि कृष्णपूर निवाशी विद्याराम तनुजनुपा कवि. भइशंकर
 પાંડિત વિરચિતે આયુર્વેદાદિત્ય ગ્રંથે, સ્તુજ્ઞાન, સ્પર્શપરિક્ષા,
 વર્ણ પરિક્ષા, દુતજ્ઞાન; નાડિ પરિક્ષા, શબ્દ પરિક્ષા, નામા પરિક્ષા,
 રશપરિક્ષા, જિવ્હાપરિક્ષા, નેત્રપરિક્ષા; મઝ પરિક્ષા. મૂત્રપરિક્ષા, તિથી
 જ્ઞાન. સુકન પરિક્ષા, સામોકાઢ, દાળા જોવા વિષે, સ્વપ્ન પરિક્ષા,
 સરોદાજ્ઞાન, છાયાજ્ઞાન, દિશા ચંદ્રજ્ઞાન નક્ષત્ર શઢ યોગ જ્ઞાન, સુ-
 ભામુખ ચંદ્રજ્ઞાન, દિપા શુઢજ્ઞાન, યોગળી ઘરજ્ઞાન; શારરિજ્ઞાન;
 યોગ્યા યોગ્ય ચિકિત્સા કરવા લાયક પુરુષ કથન; પથ્ય વિ-
 ચાર; ચિકિત્સાના પ્રકાર, સાધન પ્રકાર; ઔષધ અર્પણ કાઢ
 નિર્ણય, કુવેદની નિંદ્યા, કાઢજ્ઞાન; વનસ્પતી શાસ્ત્ર. ધાતૂના ગુણ
 દોષ, વેદ શિક્ષા શ્રુતી, વ્યાભિચાર નિપેધ, મદિરા નિપેધ, ને કૃ-
 ણ સ્તવન, આદી વર્ણોનામ પ્રથમ પ્રકાશ સંપુર્ણ ॥ તથાસ્તૂ ॥

આયુર્વેદાદિત્ય

(દ્વિતીય પ્રકાશ)

દ્વિતીય પ્રકાશ ને પ્રારંભે નિઃવિદ્ધ થવા માટે

* વાગેશ્વરીની સ્તુતી.

(મંદાકાંતા છંદ.)

પાપી છૂ છું પિડ દળ દગો; શણુ આહૂ સદાય;
 દૂરા તો ગૂણ નહિ મુજથી; છાય રૂપે વદાય;
 આહો ને ચિન ગુણિ ઝટતો; જ્ઞાનિ મોટો કરેરે;
 નામું મા વાગિશ ચરણમાં, લહાવ તેથી સરેરે. ૧

ઘેલો છું જ્ઞાનહિણ, તદપી, ભક્ત તારો ગણાઉં,
 એકાંતે નામ તુજ સમરું, પાસ પ્રેમે વણાઉં;
 શાંતી દે આજ જગ જનુની, દૂર ક્યાં તું કરેરે;
 નામું મા વાગિશ ચરણમાં; લહાવ તેથી સરેરે, ૨
 સ્તૂતિ તારી મુખ નિત કરું, અદ્ય જ્ઞાને તથાપી;
 ઝાંકૂ બાક્યો ધિર નરજના; આજ તારી ઉથાપી;

* વાગેશ્વરી એ સર્વ કવિજનોની માતા છે ને સર્વને કવિત્વ શક્તિ તેની કૃપાથી
 જ પ્રાપ્ત થાયછે

(૬૦)

આયુર્વેદાદિત્ય

મુખે છું તોય ઝટ ગણુના, જ્ઞાન સિંધુ ભરેરે;
 નામું મા વાગિશ ચરણમાં; દહાવ તેથી સરેરે.
 દેવી તારો નિલ જપ કરું; દિર્ઘ તારી કળાશુ?
 આયુર્વેદાદિત્ય ગુણુનિધી, પાગ પૂરે તળાંશું.
 ચિત્તે ચાંડી અરજ ધરજે; ભાઈલાલજ કહેરે;
 નામું મા વાગિશ ચરણમાં, દહાવ તેથી સરેરે.

જ્વર ચિકિત્સા

॥ શ્લોક ॥

યતઃસકલ રોગેષુ; પ્રાયશો બલવાન જ્વરઃ ॥

તસ્માત્તદ્રોગ નાશાર્થ = ચિકિત્સૌશધં પ્રોચ્યતે ॥ ૧ ॥

અથ—સર્વ રોગમાં બહુધા પ્રકારે કરીને બળવાન જ્વર છે. મારે તે રોગનો નાશ કરવા સાચું ચિકિત્સા લખું છું.

જ્વર સંપ્રાપ્તિ.

(ટાહરો)

મિથ્યા હાર વિહારથી, વાયુ વિકારે જોડ;
 જઠરાગ્નિ રસ હોલવી; ભળે રક્તમાં તેહ. ૧
 શારીરિક જ્વર આ ક્રિયા; આગાંતુક જ્વર અન્ય;
 જ્વર સંપ્રાપ્તી આ સદા, માધવચાર્ય વચન. ૨

જ્વરનાં પુર્વરૂપ.

(* દહર.)

ધીર વીર સાંભળજો,

= ચિકિત્સા ને ઔષધ તે બિન્ય રૂપથી વર્ણવેલ છે * ટાહરો

દિતિય પ્રકાશ

(૬૧)

જ્વરો વાયુથી કદા પિડેતો, તદા બગાશાં આવે,
 પિત્તદોષથી ચક્ષુ બળે બહુ; કંઈ અન્ન અભાવે. ધીર-૧
 મ્હેનત વીના શ્રમે પિડાયે; અયેન થાયે અંગે;
 શીથળ અંગ વધારે થાયે, મોંઢું ફીકા રંગે. ધીર-૨
 નેત્ર અશ્રુથી ભરાઈ આવે; ટાઢ વાયુ પર પ્રીતી.
 અંગ અવયવ તે જાણે ટૂટે; લચી રૂવાંટી બહેતી. ધીર-૩
 બાળશબ્દ પેં થાય અરૂંથી, વલૂર અંગે થાયે,
 ભઈશંકર આ જ્વર પુર્વમાં રૂપ સદા દેખાયે. ધીર-૪

જ્વરના મેદની અનુક્રમાણિકા

(રાહરો)

- આગંતુ^૧જ્વર, ભૂત^૨જ્વર, શ્રમ^૩, પિત્ત^૪, કફ^૫; ટેક
 ખેંદ; વાંતને ક્રોધ^૬જ્વર, દ્રષ્ટી^૭જ્વર, વિશેક ૧
 અભીશાપ ને કામ^૮જ્વર, વીષમજ્વર તે આપ;
 મોહ અને સંતત^૯જ્વર, કરે અંગમાં તાપ. ૨
 વેળા ને એકાન્ત^{૧૦}જ્વર, ત્રીતિય^{૧૧}જ્વર જરૂર,
 ચતુર્થ^{૧૨}ક, મલ, આમ^{૧૩}જ્વર, હીણધાતુ^{૧૪}જ્વર પૂર. ૩
 હૃષ્ણ^{૧૫}, અહૃષ્ણ^{૧૬}, કૃમી^{૧૭}જ્વરો, મેદાંગત, એ પેખ;
 મજ્જાંગત, અસ્થીગતા, રક્તસ્થ^{૧૮}જ્વર, દેખ. ૪
 સુતિકા^{૧૯}જ્વર, ને શીતજ્વર, અતીસાર જ્વર સાર,
 કાળ, બાળ ને, રક્તજ્વર, સનૈપાત એ કાળ, ૫

(૯૨)

આયુર્વેદાદિત્ય

પુર્વ ઉષ્ણ, ત્રીદોષ ને વૈકૃત જ્વર, વિચાર,
 એ રીતે અષ્ટત્રિશા, જ્વરો ચિત્તમાં ધાર. ૬
 ખરી વાત છે ખલકમાં, અતી તાપનું જ્વર,
 તેહ સમાવણ કારણે, સજ્યા દિર્ઘ અંકાર. ૭
 સદભાગી આ સારથી, ધરે અંગમાં બહાલ
 મુર્ખમતી હીણ શું લહે, વદે વિપ્ર ભાઈલાલ

વાતજ્વરે પાચન ક્વાથ,
 (દાહરો)

દિપ્યા, વજ્ર, સુંઠી તથા, ધાણા તેહ * સમાન,
 સમ ઔષધ સૌ તે લહી ક્વાથ કરો ૧ અવસાન ૧
 ઉષ્ણ ક્વાથ રનીશા સમે, વાતજ્વર પર પાચ
 તો તે જ્વર પાચન થઈ સપ્ત પ્રહરમાં જાય ૨

પિત્તજ્વરે પાચન ક્વાથ
 (દાહરો)

નિખેત્વચા, નીશા' ગળો' ધાન્ય સુંઠ એ ૩ ખાણ
 પ્રાતઃકાળે, ક્વાથ એ' પિત્ત જ્વરે' પ્રમાણ ૧

કફ જ્વરે પાચન ક્વાથ.
 (દાહરો)

વચા, ચવાની, ત્રીફળા, સુંઠ વીર સમધાર

* ખરોજર ૧ જર ૨ સાંજે ૩ પાંચ

પ્રથમ પ્રકાશ.

(૬૩)

- તે થકિ ત્રમણા નીરમાં કવાથ કરોએ સાર ૧
 તે પિતાં કફજ્વર મટે, હરે શૂળ કટિ દોષ
 કહે ભઠશંકર આ દવા, કરે પિન્સનો શોષ ૨

સન્નિપાત જ્વરે પાચન કવાથ.

(દાહરો)

- સહી, મુંઠ વજ; કાયફળ; ગળો, ધમાસો એહ
 કવાથ કરી ત્રીદોષપર, પિતાં હીત કર તેહ ૧
 પાચન એ ત્રિદોષનું, શાસ્ત્ર શાક્ષિએ પેર
 સન્નિપાત પર સેવતાં, ભઠશંકર, સુખ સેર ૨

વાતજ્વરે કવાથ—સત પુષ્પાદી

(દાહરો)

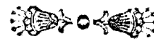
- સતપુષ્પા, રાસ્ના ગળો, પુર્નવા; ત્રાયમાણુ
 કવાથ ગોળ મેળી પિતાં, કરે વાતજ્વર હાણુ ૧

વાતજ્વરે કવાથ—અમ્રતાદિ

(દાહરો)

- ગળો; ધમાસો, મેથને, નિશા, મુંઠ સમ તુલ્ય
 કવાથ વાત જ્વર તેહરે, પિંપર આથ ન ભુલ્ય,

પિત્ત જ્વરે કવાથ—કુટબદિ

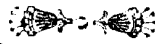
(દાહરો)

- ઘેત શ્યામ અરવિંદને; ગળો સારિવા રોધ

(૬૪)

આયુર્વેદાદ્ય

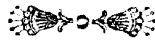
* ક્વાથ સર્કરાથી પિતાં, થાય પિત્ત જ્વર, રોધ ૧

પિત્ત જ્વરે ક્વાથ...શકાદ્યાદિ

(દાહરો)

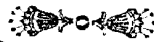
તણ્ડુલ પયમાં^૧ ઇંદ્રજવ; જોડીમધ, અરવિંદ
ક્વાથ પિતાં, ભઘસાલ તે, હરે પિત્ત જ્વર બિંદ ૧

કફ જ્વરે ક્વાથ—ગ્રંથિકાદિ

(દાહરો)

ગ્રંથિક^૧ વાસા^૨ મોથને, કુટુ^૩; ધમાસો, ધાન્ય
ક્વાથ; સુંઠ સાથે પિતાં, થાય કફજ્વર માન્ય ૧

કફ જ્વરે ક્વાથ બ્યાઘ્રદિ

(દાહરો)

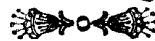
તહદયાધી, ને મૃતાં^૨; રોધ્રં^૩, કુષ્ટ^૪; પટોળ^૫
કહે ભઘશંકર ક્વાથ એ, કરે કફજ્વર રોળ ૧

વેળા જ્વરે ક્વાથ—બ્રંગરાજ્યાદિ

(દાહરો)

ધન્વ^૧, સુંઠ મુસ્તા^૩ મૃતા, દ્વિરિંગણિ, બ્રંગરાજ
નિમ્બત્વચા, સમ ભાગમાં, તેહ ધરો સુખસાજ ૧
મધ મેળી તે ક્વાથને, નર નારી ને પાય
વેળા જ્વર હન્તી કૃત્તા, એહ કૃપાય, ગણાય ૨

* જે સ્થળે તોત્ર ન બતાવ્યું હોય ત્યાં સર્વે એવધી સમ—પરોપર લેવી

દ્વિતિય પ્રકાશ

(૬૫)

દાહજ્વરે પ્રથમ પ્રયોગ—ક્રિડાદિ

(ભુજંગી ૭૬)

વધૂ ભારિ ફૂચો થકી જે લચેલી
ક્રિડા કેલિના ગુલ્લ ભેદે મચેલી
શશી દિવ્ય તેજે ભરી અંબુધીતે
સદાકાળ દાહજ્વરે આપધી તે

૧

દાહ જ્વરે પ્રયોગ બીજો,—વૈભવાદિ

(ભુજંગી ૭૬)

ભલાં તૈલ પુલેલ અંગે ધર્યાથી
રૂડા મિત્ર સાથે સુરા સેવવાથી
જુઓ નાટયરંગો, ભલા જ્યાં ભર્યા છે
ભલભાલ દાહ જ્વરે તે દવા છે.

૧

ચાતુર્થક જ્વરે—વાસાદિ ક્વાથ

(દોહરો)

વાસા; ધાત્રી, ત્રીફળા, તેમાં સુંઠ સમાન
ક્વાથ ચતુર્થક તે હરે, કર મધ ધરિ તે પાંન

૧

છાણુ જ્વરે—પટોળાદિ ક્વાથ

શ્લોક

પટોલ, પાઠા. કદુ રોહણીતે; ધની; ત્વચાનિંમ્બ તુલ્યે ધરીતે

વાક્ષા, મૃતા, ચંદન, નાગરાણી, લે ક્વાથતે, જીર્ણવરે પ્રમાણી

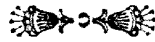
(૬૬)

આયુર્વેદાદિત્ય

હિંચુ આદિ ધૂત—આતુથક જવરે નશ્ય
(કદ છંદ)

ગઉ દૂધ હિંચુ, જૂનું ધૂત ધારેલ
પછી અગ્નિ પેં, ધારિ નેતે પકાવેલ
હરે એથિયા તાવને તેહ નશ્યજ
ભઈલાલ, બાધુ. રહે નિશ્ચ વશ્યજ

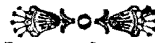
૧

શોક જવરે—જમ્બુ રસ પ્રયોગ
(દાહરો)

જામ્બુ ફળનો રસ કદા, એક અઘોળ પિવાય
તો ભઈશંકર શું કવે, શોક ધૈર' જંપાય

૧

ત્રિતિય જવરે—ત્રીફળાદિ કલ્પ
(સોરઠા છંદ)

ત્ર્યુષણ, ત્રીફળા' તેહ, કલ્ક મધમાં મેળિને
ભઈશંકર, જટ એહ. ત્રિતિય ધૈર તે જય છે

૧

જવરમાં થતા શોષનો ઉપાય
(દાહરો)

ગર્ભ બિન્નેરાનો સદા, મધ, સિંધવની સાથ
લેપ કરે તાળુ સ્થળે, થાય પિ-તથૈર પાત

વાત પિ-ત જવરે—ત્રીફળાદિ ક્વાથ
દાહરો

કંટ ફટ, આદુ, પિંપરી, કડાછાલ વજ, એહ
ક્વાથ કરી મધમાં પિતાં હન્તિ કફજવર તેહ

૧

દ્વિતિય પ્રકાશ.

(૯૭)

વાત પિત્ત જ્વરે ત્રિકુળાદિ ક્વાથ
(દાહરો)

શાદ્મલિ છાલી, ત્રીકુળા' કિરાત રાસના ધાર
તેહ કૃષાય પિતાં મટે; વાત પિત્તજ્વર, સાર ૧

વાત પિત્ત જ્વરે—દ્વિપંચ મુળાદિ કટક
(દાહરો)

પંચ મુળિદ્વિને સુંઠી, મોથ કિરાત, સમાન
કટક કરી તે ગોળમાં; કરે રોગિ જો પાન ૧
વાત પિત્તજ્વર તો મટે; બુઝે દુઃખના ઝાર
ભઘશંકર આ કટક છે, સર્વ વ્યાધિપર સાર ૨

પિત્ત કફજ્વરે—પટોળાદિ ક્વાથ
(દાહરો)

મુર્વા પાઠા, અમૃતા કડુ ચંદન સમ તોલ
તાજી ચીજો સૌ લહી, બેગો માંહી પટોળ ૧
તે ઔષધનો ક્વાથ તે, ચળ ઉલટીને દાહ
પિત્ત કફજ્વર તે પિતાં બુઝે જવાની રાહ ૧

પિત્ત કફજ્વરે—ગડુચ્યાદિ ક્વાથ
(દાહરો)

નિમ્બત્વચા, વાસા, ગળો; માગધિનેજ કિરાત
દ્વિરિંગણિ, દાવાં નિશા' સેઠી પટોળી' સાથ ૧
ક્વાથ કરી તે સેવતાં; મટે કાસને શ્વાસ

(૯૮)

આયુર્વેદાદિત્ય

ભઘશંકર નિશ્ચે કરે, પિત્ત કંકજ્વર નાશ ૨

...ૐૐૐૐૐૐૐ...

વાત કંક જવરે—મુસ્તાદિ કવાથ
(દોહરો)

વાંસા વાળો હરડને; પિત્તપાપડો મોથ ૧
તેમાં શુદ્રા, ને ગળો' સુંઠ ધમાસો નાંખ્ય
એ ઔષધનો કવાથ તે; ભઘશંકર છે સાર ૨
વાત કંકજવર રોગપર; શેષ્ટ સદા હિતકાર ૨

વાત કંકજવરે—શુદ્રાદિ કવાથ
(દોહરો)

શુદ્રા, પુષ્કળમુળ' સુંઠ, ગળો કવાથ કરી આખ્ય ૧
વાત કંકજવર રોગપર, મૂકે આડો કાપ ૨

સન્નિપાત જવર (ત્રિદોષ) નાં લક્ષણ
(ભુજંગીછંદ)

બને તંદ્રતાલશ્ય ને થુંક વાધે ૧
મંઘૂ મૂખને ઉંઘને સોય લાધે
વળી શોષ કંઠે વધે શ્વાસ વાડં
પિઠે, શીશને જીભમાં જડત્વ ધાડં
બળે અંતરે દાહ મુછી વધે છે
વધી ફેફડં અંગ રોગી લયે છે
ભઘલાલ તે રોગિ ત્રીદોષિ કહાવે
વિના વૈદ તેને નહીંકો બચાવે ૨

દ્વિતિય પ્રકાશ

(૯૯)

ત્રિદોષજ્વરે—ભુનિંમ્બાદી ક્વાથ.

(દાહરો)

- દાર, દશમુળ, સુંક, કડૂ, ગજપિંપર, ધનિ, એહ,
કરિઆતું, ને ઈંદ્રજ્વ, કરો ક્વાથ સમ તેહ. ૧
- તેથિ અરચી, દાહને, મોહ શ્વાસ સૌ જય,
ધેન, લવારી, ખાંસિનો, કટો વેરવી થાય. ૨
- એ રીતે ઉપદ્રવો, ખણે કૃષાયક આપ,
ભઈશંકર ત્રીદોષ પર, ખરી ગુણવંત ખાપ. ૩

જ્વર આયુષ પ્રમાણ.

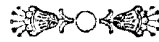
(દાહરો)

- આગંતુજ્વર આડદિન, ભૂત વિષમજ્વર વીશ,
અસ્થિગત, એકાન્તજ્વર, અભિસાપ જ્વર ત્રીશ. ૧
- શ્રમ, મોહ, ને ક્રોધજ્વર, તેહ ધટીકા તેર;
વેળાજ્વર, ને આમજ્વર, રહે દીન સિત્તેર. ૨
- ત્રિતીજ્વર, ચતુર્થજ્વર, મેદગત જ્વર ખાર,
કૃમી, સુતિકા, શિતજ્વર સાત પક્ષ એ સાર. ૩
- ગત ધાતૂને રક્તજ્વર, રહે માસ બે તેહ,
સન્નિપાત ત્રીદોષ ને, બાળકજ્વર ન છેહ. ૪
- અતિસાર જ્વર, ત્રણ દિન, મજ્જિગત દિન સાત,
ખેદ, જીર્ણ ને કામજ્વર, દોઢ દીન ભલિ ભાત. ૫
- અભિપેક જ્વર, સવેદા; કાળ, દ્રષ્ટિ, અગીઆર,
અજીર્ણ, ને રક્ત સ્થજ્વર, મલ, સંતતર્જ્વર, ચાર. ૬
- વૈકૃતર્જ્વર, કફ, પિત્ત એ, સત્તર, દીન સુરેશ,

(૧૦૦)

આયુર્વેદાદિત્ય

પુર્વ ઉષ્ણ શેશિ ભૂજ દિન, ધારે અંગ પ્રવેશ	૭
આયુષ ભોગવિ એ રિતે; જવરો સર્વ જંપાય	
માનવિ તો મથિને મરે, ધાર્યું ધણીનું થાય-	૮
કરતા હરતા શ્રી પ્રભૂ, આઘ અંત આધાર	
ભઈશંકર, સ્વભાગ્યનો; કરો સર્વ વિચાર.	૯

ત્રિદોષ મર્યાદાના સામાન્ય નિયમ.

(દાહરો)

વાયુ પ્રકોપે સાતદિન, પિત્ત પ્રબળ દિન પાંડ	
કફ પ્રાધાન્યે બાર દિન, કરે ધર્યો ચિત્ત ઠાડ	૧

સન્નિપાત જ્વરનાં લક્ષણ.

(દાહરો)

ત્રિદોષ સમ સનિપાતમાં; ચિન્હો સર્વ જણાય.	
અલ્પ બતાવું આ નિચે, જેહ વિશેષ ભણાય;	૧

(ભુજગી છંદ)

મળે થુકમાં રક્ત, ને શુષ્ક દેહી.	
મળા મુત્ર શ્રોતો બને બંધ તેહી;	
ધરેરે ધરીતે ગળામાં ધરેછે;	
કફાચાદ્ર મોંદું પસીનો વળેછે.	૧
બને વર્ણ તે શ્યામ; ને ભ્રમ્મ વાધે;	
શરીરે ચકામાં પડે, શોષ લાધે,	
નહીં ઉંધ નામે સન્નિપાત એછે;	
ભઈલાલ શીવ શિહંતાથી વહેછે.	૨

દ્વિતિય પ્રકાશ

(૧૦૧)

સન્નૈપાતના રોગની અનુક્રમાણીકા.

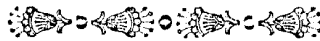
(ચોપાઘ)

- સન્નૈક, અંતક, ને રૂઢાહ જીહ્વક, પ્રત્નાપક, અભિન્યાસ ૧
 ભૂગ્નનેત્રને કર્ણક જાણ; કંઠકુખજ, તંદ્રીક પ્રમાણ. ૨
 ચિત્તવિભ્રમ, શિતાંગક સાધ, હારિદ્ર રક્તશિવિ, અસાધ્ય ૩
 સન્નૈપાત, ચતુરાદશ, જાત, સત્ય કહે ભઘશંકર વાત. ૪

વિશેષ સન્નૈપાત વિષે.

(ચોપાઘ)

- સન્નૈપાતનો છે નહિ છેહ, સંક્ષેપે સમજાવું તેહ. ૧
 અમથાં બેડા ધૂજે પાય, સન્નૈપાતમાં તેહ ગણાય. ૨
 વગર કામના બોલે બોલ, સન્નૈપાતમાં તેનો તોલ, ૩
 ભોંય બોતરે કે કંઈ કરે, સન્નૈપાત દોષી તે ઠરે. ૪
 તોડે અંગ તણું જે માંસ, સન્નૈપાતનો તેમાં અંશ. ૫
 વળે પસીનો છોંડે શીત, સ્વદ્ય સન્નિની એવી રીત ૬
 પણ તે સઘળા સાધ્ય વિચાર, લિખ્યા ગ્રંથ તણો આધાર, ૭
 તેમાં મુખ્ય બતાવું હાલ, વાંચો વિપ્ર વદે ભઘલાલ, ૮

સન્નૈપાત ઉપર—સઠ્યાદિ ચતુર્દશક પાચન ક્વાથ;

(દાહરો)

- પુષ્કળમુળ, ગંજો, સઠી; કદૂ. વિશાલા, સુકં, ૧
 ગજચપળા, રાસ્ના, તથા, દ્વિવ્યાધ્યા, અટરૂપ, ૨
 ધન્વયાસ, કરિઆતુને; કાકડ શિંગી વિચાર ૩

(૧૦૨)

આયુર્વેદાદિત્ય

સોળ ઘણા નિરમાં ધરી. કવાથ કરો સુખ સાર	૨
તે પિતાં સન્નિપાતના; હરે ઉપદ્રવ તર્ત	
શ્વાસ; શૂળ, જ્વરને ખણે, ખળે આવતુ મર્ત	૩
એમ કૃપાય વિષે લખ્યુ' ભેડ સંહિતા માંહ	
ભઠશંકર આ પદમાં, અર્થ તેહનો આંહ	૪

સન્નૈપાત ઉપર—લઘુરાસ્નાદિ કવાથ

[દોહરો]

ધૈના ધાન્ય, સુંડ ગોખર, ભારંગ પુષ્કળ મુળ	
સુરદાર, રાસ્ના' વચા' કવાથ તેહ અનુકુળ	૧
સન્નિપાતના વાયુને, હરે લખે હારીત	
ભઠશંકર શેવો સદા, ચહેા અંગનું હીત	૨

સન્નૈપાતની આયુષ મર્યાદા

(દોહરો)

સંધિક; સાત દિવસ રહે, રૂઢાહક દિન વીશ	
પચીશ, દિન તંદ્રિક રહે, ચિત વિભ્રમ ચોવીશ	૧
અંતક' રક્તષ્ઠિવિ દસ. અભિન્યાસ, જીંહ, સોળ	
આયુષ હારિદ્રિ તણુ' દીધા લેખ કપોળ	૨
પંદર દીન' સિતાંગ રહે' ચૌદ, પ્રતાપક પેખ	
અષ્ટ દિન; ભુજનેત્રને' કર્ણક, નેત્રું ઉવેખ	૩
કંઠ કુળ્જ રહે તેર દિન' એ આયુષ પ્રમાણ	
કરતા હરતા શ્રી પ્રભૂ; ભઠશંકર, અવજ્ઞાન	૪

જ્વર સન્નૈપાત ચિકિત્સા સમાપ્ત:

દ્વિતિય પ્રકાશ

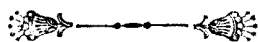
(૧૦૩)

અતિસારની ચિકિત્સા,

અતિસારની સંપ્રાપ્તિ.

(દાહરો)

સપ્ત ધાતુમાંની કદા' કોઈ વિકારે એક
 મળ મિશ્રીતે તે મળે, અગ્નિમંદ થઈ છેક ૧
 પછી વાયુ લઈ સાથમાં' ગુદા પ્રવર્તે જોહ
 ભઈશંકર' નિદાનમાં; અતિસાર કહે તેહ ૨

અતિસારના નામનિ અનુક્રમાણિકા

(દાહરો)

વાત; પિત્ત, ને શોક, કંઈ, વળી પાંચમો આમ
 કહે ભઈશંકર પંચ છે, અતિસારનાં નામ ૧

આમાતિસારે—અતિવિષ હિંગુ પથ્યાદિ કવાથ

(દાહરો)

સુવચ્ચલ' અતિવીષ, સુંઠ, પથ્યા, હિંગ કલિંગ
 કવાથ કરી પીતાં હરે, અતિસાર' આસોદ ૧
 શૂળ, શોષ, સહેજે દમે, મળ ખાંધે તતકાળ
 ભઈશંકર, દુઃખ જાય સૌ' એ ખાવે જો વાર ૨

આમાતિસારે—દારૂવચ્યાદિ કવાથ

(દાહરો)

પથ્યા, દારૂ, ને વચ્યા, મોથ, સુંઠ' અતિ વિષ
 કવાથ' આમાતિસારની, ખણે ખાંતથી દીશ ૧

(૧૦૪)

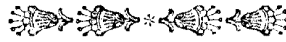
આયુર્વેદાદિત્ય

જ્વરાતિસારે....સુંડયાદિ પાચન ક્વાથ
(દોહરો)

ખાજક, મુસ્તા, બિંદવને, પાંડા, સુંડ, અતિવિષ
ધાણા સમ ભાગે ધરી, ચુર્ણ ખલેથી પીષ ૧
ક્વાથ કરી તેનો પિતાં, મળ પાચન તે થાય
જ્વરાતિસાર, ને ઉલ્લટી' જોતામાં જંપાય ૨

વાતાતિસારે—ઉદિચ્યાદિ પાચન કલક.
(દોહરો)

વાળો, ધાણા કલક તે, ડોલિ પાણીમાં પાય;
તો વાતાતીસારનો, રોધ જલદિથી થાય. ૧

પિત્તાતિસારે—ધાન્ય પંચકાદિ ક્વાથ.
(દોહરો)

ધાન્યપંચ, દશમૂળનો. ક્વાથ સ્પષ્ટ આધાર;
ભઠશંકર નિશ્ચે કહે; હરે પિત્તાતિસાર. ૧

કફાતિસારે—યુષણાદિ પાચન ચુર્ણ.
(લક્ષીત છંદ)

પિંપર, ને, મરી, હિંગ, સાથ એ
શ્યક, ને, વચા, સુંડ, સર્વ તે,
હરડ, વિષનું, ચુર્ણ તે કરી;
વિર વિચારિલે, મધ્યમાં ધરી. ૧
કફાતિસાર નો, ગ્રાસ તે કરે
નિમિષમાં લખ્યું, દેખતાં ફરે,

દ્વિતિય પ્રકાશ.

(૧૦૫)

લખિત આ બધું, શીવ સંહિતા,
સુખ સમેતની; અન્ય પ્રાપ્તતા.

૨

—○*○—
અુપણાદિ પાચન ચુર્ણની મુખ્યતા.

(દોહરો)

મહા નદિ જળ આ ચુર્ણથી, અટકે થતો પ્રવાહ,
તો તે કફ અતિસારમાં, કેમ કરે ના વાહ.

૧

શીવ સંહિતા ઇમ વદે, જો ચૂરણ સેવાય;
તો ભઈશંકર, તે થકી, કફ અતિસાર સમાય.

૨

—○*○—
રક્તાતિસારે—વસ્તકાદિ કવાથ.

(દોહરો)

વસ્તકાતિ, વિષ; બિલ્વને; ધનિ, વાળો; જળધાર,
કવાથ કરી પિત્તાં હરે રક્ત જવરાતીસાર.

૧

શૂળ સહિત શાન્તિજ કરે, જવર ટાળે જમ ભાર;
ભઈશંકર ગુણિજન પિતાં; બને શાનિ દાતાર.

૨

—○*○—
જવરાતિસારે—કનક વિચાદિ ગુટીકા.

॥ શ્લોક ॥

કરણ સ્વર્ગસ્વર્ણચ વૃહતિ કુશમાનિચ ॥

દંશ પાક વલા શ્રઘ્ન નાગકર્પુર કેશરૈઃ ॥ ૧ ॥

લવંગા ફલ્લકામિ શ્રાહિફેનોષણ મસ્તાકિ ॥

જાતિફલ જાતિપત્રી સર્વ તુલ્યાનિ મર્દયેત ॥ ૨ ॥

સૌદ્રેણત્રા પત્ર રસેન કાર્યા ॥

(૧૦૬)

આયુર્વેદાદિત્ય

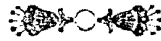
જ્વરાતિસાર મપનાશનિ ગુટિ ॥

રૂપાગ્નિ લુપ્તિ બ્રહ્મવિર્ય વૃદ્ધિનિ ॥

મૂરાદિ સાહેનવિનિર્મિતા સ્વયં

॥ ૩ ॥

અર્થ—કરણતું મૂળ, ધંતુરાનાં ખીજ, રિંગણીતું પુષ્પ, હિંગળોદ, બા-
લબિલી' વછનાગ; કપુર, કેસર; લવિંગ, અક્કલગરો, અશીષુ; મસ્તકી.
જાયફળ, જાવંત્રી, સમાન ભાગે લઈ મધ તથા નાગરવેલના પાનના રસ
સાથે ગોળી કરી તેગોળીતું સેવન કરવામાં આવેતો જ્વર સાથે અતિ-
સારનો ઝાડો મટેછે, વાયુને મટાડેછે, રૂપ તથા બુદ્ધીને વધારેછે, બળને
વિર્યની વૃદ્ધી કરેછે. અને વિર્યતું સ્તંભન કરેછે. આ ગુટિકા મુસદ્દી-
શબ્દ નામના પૈદ કહેલી છે.

અતિસાર મટયાનાં લક્ષણ.

(મનહર હંદ)

પેસાખની સાથ જોનો, મળ જરા સરે નહીં
અપાન વાયુની છૂટય, અતિશેજ થાય છે
પેટ હલકું ને પોચું. ખાધેલું પચે જો ઠીક
અતિસાર મટયો એમ, હરખ ખુઝાયછે
મળ જો પ્રવાહી પેક, વહે નહીં ગુદા વિષે
દવા તણું મુલ્ય ત્યારે. વૈદથી મગાયછે
કહે ભઈલાલ એમ; રોગીને જો ભાસે ત્યારે
સારું થયું કહી વૈદ, ભણી તેઓ ધાયછે.

૧

અતિસારની ચિકિત્સા સમાપ્ત:

(१०७)

गृहणीनुं लक्षण.

(६।७२६)

કરિ જહરાળી મંદને, ઉત્પન્ન કરે વિકાર;

ଅହଞ୍ଜି ନାମ ଗଣ୍ୟାୟ ତେ' କରେ ଦେହନୀ ଛାୟ;

બધશંકર સહુ સીલવે, શાસ્ત્ર નિદાન પ્રમાણ

अहली राजानां पुर्व चिन्हो

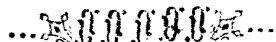
(३५५)

જહરાગની ની મંદતા, કરે પેટને કબજ

આમાશયને આંતરે, ગુંધ ગુંવ એ શબ્દ.

तुषणा आणस अणतरा, अशक्तता ने जडत्व

અત્ર પથેના એ ભંવીં, સંધરણીનાં તત્વ

અહણી રોગના લેદની અનુક્રમાણિકા,

(ચોપાઈ છંદ)

કદ પિતૃ વાયુ ગ્રહણી જાણ, ચોથી સનેવાત પ્રમાણ

ભાઈશંકર અમજાને સાર, વાંચો સુજો કરી વિચાર.

वात ग्रहणी रोगे—वैद भातादि इवाथ पायन.

(६१६२१)

द्विदशं, निशा, गणो, वैदभात सडि, भाथ

ભાર્ગી, રાસના મુંઠને, પુષ્કળ મુળ સમ તોલ

(૧૦૮)

આયુર્વેદાદિત્ય

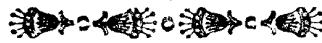
તે ઔષધનો કવાથતે, હરે સંગ્રહણી વાત
કાચા મળ સુધારિને, પકવ કરે શાક્ષાત ૨

પિત્ત ગ્રહણી રોગે—દર્ભમુળાદિ પાચન કવાથ
(દાહરે)

દોભ, કાંસ, ને શૈરડી, વાંસ; દેવનંભ મૂળ
કવાથ કરી પીતાં હરે, પિત્ત ગ્રહણી સ્થુળ ૧

કફ ગ્રહણી રોગે—સુરસાદિ પાચન કવાથ
(દાહરે)

રિંગેણિ, ગ્રંથી' ચવકને' તુળશી' સુંઠ, દાદિમ
નિશા, મોથ, ચિત્રો; ધરી, કવાથ કરે જો એમ ૧
પ્રાતઃકાળે પ્રેમથી, એહ કવાથ સેવાય
ભઠશંકર, તો તેહથી, કફ ગ્રહણી દુર થાય ૨

સુંઠ્યાદિ અમૃત પ્રાશન

॥ શ્લોક ॥

શુષ્ઠી કળા દ્વિરજની, ઘનચિત્રકંચ ॥
૧૫૦ ચતુર્ગળ મિતા, ત્રિફલા સમાંશા ॥
કલ્કં ઘનં ન શિથિલં પરિવાપ્ય તસ્માત્
મહાતકા શતકં પરિયોજ્ય તસ્માત્ ॥
યોજ્યઃ પુનઃ પ્રતિવિષં ત્રિફલા વિઢઙ્ગ
સિન્ધૂત્થવઙ્ગિ ત્રિકટુ ત્રિસુગ્નિધિ યુક્ત ॥
સૂર્ણ પુનર્ગુઢયુતં ઘૃત મિશ્રિતંચ

દ્વિતિય પ્રકાશ

(૧૦૯)

કૃત્વા વિઢાલ પદમાત્ર કમોદ કાંથ
 મક્ષેદ્યથા બલમપિ ગ્રહણી ગદેચ
 અર્શો મગન્દર મરોચકુલ્મ મેદાન
 શૂલાશ્મરી કૃમિજરોગ હરંચ પાષ્ટો
 શ્રેષ્ઠં રસાયનમિદં વલિનાશનં સ્યાત ॥
 વૃણ્યં બલં વિદધતેઽપ્યાતિ કૃચ્છ દોષમ્
 વર્ણેન્દ્રિય પ્રબલ દીપ્તિકરં રુજોઘ્નં
 કુષ્ટ ભ્રમાપ હરણં કુરુતે સદૈવ
 યુક્તોપ મુક્ત મિતિ સર્વ ગૃણાનુ દ્વાદે

અર્થ—શુઠં. પિંપર' હળદર' આંખાહળદર' મોથ, ચિત્રો
 એ સર્વે ઔષધોથી યોગણી ત્રિક્ષ્ણા લેવી. ત્રિક્ષ્ણાના ત્રણે
 ભાગ સમ લેવા, એ સર્વનું ઘાટું કલક કરવું. એ કલક
 માં સો ભીલામા નાંખવાં અને પછી તેમાં ઠાણું અતિવીષ
 ત્રિક્ષ્ણા' વાવડીંગ, સિંધવ, ચિત્રો' સુંઠ, પિંપર તજ, તમા
 લપત્ર, એલચી, એ સર્વ મેળવી તેનું ચુર્ણ કરવું એ ચુર્ણ
 માં ઘી અને ગોળ મેળવીને એક એક તોલાની તેની ગોળી
 ઓ કરવી; પછી ગ્રહણી રોગ વાળાએ પોતાની શક્તિના
 પ્રમાણમાં તે ગોળીઓ ખાવી, તે ગોળીઓ, આર્શ' ભગંદર
 અરચિ, ગુલ્મ, પ્રમેહ, શુળ રોગ; પથરીનો રોગ, ને કૃમી
 રોગ એ સર્વને મટાડનારી છે. વળી તે પાંડુ રોગમાં ઉત્ત
 મ રસાયન રૂપ છે. એના શેવનથી' શરીરપર પડેલી કરચ
 લીઓ, નાશ પામે છે. તે વિર્યને વધારે છે. બળ આપે છે.
 મુત્રકચ્છને કે બીજા કષ્ટતર વ્યાધિને મટાડે છે, શરીરના
 વર્ણને અને ઇંદ્રીઓને સુધારે છે તથા શોભાયમાન કરે છે.

(૧૧૦)

આયુર્વેદાદિત્ય

શરીરની પિડાઓને હરે છે. કુષ્ટ અને ભ્રમ રોગનો સદૈવ નાશ કરે છે. અને એવી રીતે યુક્તિ પુરવક તેનું સેવન કર્યું હોયતો સર્વ પ્રકારના ગુણની વૃદ્ધિ થાય છે.

અભયાદિ અવલેહ.

(-હૃદય દુઃખ, દાહ, મુઠ્ઠા, ગ્રહણી, વગરે રોગ પર)
(દાહરો)

- હરેડે, પિંપર, દ્રાક્ષ ને, કંડૂ, ધમાસો જ્યાંય;
સમભાગે મહિ શર્કરા, વિરા ભેજવો ત્યાંય. ૧
- મધ સાથે તે ભેજવી, પ્રાતઃકાળે ખાય;
-હૃદય દુઃખ મુઠ્ઠા તથા, ગૃહણી, દાહ, સમાય. ૨
- નર નારી ને સમ રિતે, દવા આપિ ના કોઇ,
જો માનો જૂઠું તદા, આયુર્વેદ લે જોઈ. ૩
- અભયાદિ અવલેહ આ; તેજ પુંજ અંખાર;
ભઘશંકર તેને ગણે, નીજ કંઠનો હાર.

વિદારી કંદાદિ ચુણ.

(દાહરો)

- અતિવિષ, હરેડે, શર્કરા, પિત્તપાપદો પાક
વળિ વીદારીકંદ, તે, કુટી ભેજ્ય તે સાથ ૧
- પછી ચુણ તે નીરમાં, ધરી નિત્ત પીવાય
કહે ભઘશંકર, તે ચકી, ગ્રહણી ઝટપટ જાય. ૨

દ્વિતિય પ્રકાશ

(૧૧૧)

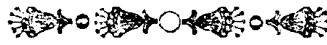
ગૃહણી રોગમાં અપથ્ય વિવેચન

(દોહરો)

મરિ, મરચાંને, મઠ, મધુ; મગને; માંસ મરાળ
શુભ ઈચ્છે, બે અંગનુ, તો સવળૂ તે ટાળ્ય

૧

ગૃહણી રોગની ચિકિત્સા સમાપ્ત,

ગુલ્મ (ગાંઠ) રોગની ચિકિત્સા

ગુલ્મ રોગના હેતુ

॥ શ્લોક ॥

શ્વયધૃત્યૈર પચારૈ સ્તૈશ્વ સંકુપ્તલેહ નિલઃ ।

મન્દાગ્નિના વિષમેણ ગુલ્મં જટરે જાયતે

॥ ૧ ॥

અર્થ—સોજના રોગમાં થએલા અપચારથી વાયુ કોપ પા-
મે છે તેથી, તથા જટરાગ્નિ મંદ પડવાથી, અથવા જટરાગ્ની
વિષમ થઇ જવાથી જટરમાં ગુલ્મ રોગ ઉત્પન્ન થાય છે.

ગુલ્મ રોગનાં સ્થાનક વર્ણન

(દોહરો)

મિથ્યા હાર વિહારથી, બને વિકારી વાત

ગાંઠ પડીને પેટમાં, શોફ કરે શાક્ષાત

૧

પાંચ સ્થાન છે તેમનાં; બે પાંસળને પેટ

નાભી, બસ્તીમાં મળી, પાંચ સ્થાન છે નેટ

૨

ગુલ્મનું સામાન્ય રૂપ

(દોહરો)

-હૃદય, નાભિ, બસ્તી વિષે, અચળ ગાંઠય' દેખાય

(૧૧૨)

આયુર્વેદાદિત્ય

ભઘશંકર, નિદાન' મહિ, ગુહમ તેહ કહેવાય

ગુહમનાં પુર્વ રૂપ

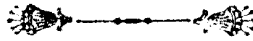
(પ્રાકૃત્ય રસોક નાગ)

ઉર્જાર વ્યાપે, દસ્ત કળ્લ થાએ ॥

અન્નપેં અરૂચી, બળ સર્વ જાએ ॥

પેહૂ ચઢે, તંતુ કળે. કુદેહમ ॥

રાસન્ન ગુહમસ્ય; વદંતિ ચિન્હમ ॥૧॥

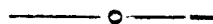
અસાધ્યત્વ ગુહમ લક્ષણ

(દોહરો)

સ્વાસ; તૃષા; ઉલ્લટી અને; મોહ; શોફ જે હાથ

અરૂચી, અતિસારે ગ્રહયો, મરે રોગી શાક્ષાત

૧

-હૃદય ગુહમે—વિશ્વાદિ ક્વાથ.

(દોહરો)

ત્રિકટુ, સડી. યવાનિકા, ચિત્ર, હરીતકિ નામ;

ચુર્ણ ધરી પાણી મહી, ક્વાથ કરો સુખ ધામ.

૧

-હૃદય ગુહમ તેના થકી, ત્રીન પ્રહરમાં જાય;

પેટ ઉપદ્રવ વિષુચિકા. તેહ પિવાથી સમાય.

૨

કૂખ ગુહમે—પથ્યાદિ પાચન ક્વાથ.

(દોહરો)

પથ્યા; દારૂ, મજીડને, રાસ્ના એ સમતુલ્ય,

મુંઠ, કળશિ, વિષ; તે ધરી, ક્વાથ કરો વિણ ભુલ્ય

૧

દ્વિતિય પ્રકાશ.

(૧૧૩)

કુક્ષ ગુલ્મ તેના થકી; જરૂર પચત તે થાય.
પુણુ મટે જે ત્યાં સુધી; ક્વાથ તેહ સેવાય. ૨

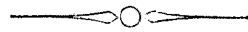
નાભિ ગુલ્મે—પલાસાદિ ક્ષાર ચુણુ.
(દોહરો)

ખાખર; સાદડ; સુરણુ ને, ખાળિ ક્ષાર ખિંચાય,
નીર ધરી પીવા થકી, નાભિરાજ એ જાય. ૧

અસ્તિ ગુલ્મે—નિંખાદિક્ષાર.
(જેકરી છંદ.)

ચિંત્રો, સિંધેવ, સંચંજ, મરી. ત્રિકુળા, કાયલવણુ, તેધરી. ૧
ભસ્મ લિંબુમાં ધાલી કરે, ઉદ્ભિદ ક્ષાર પછી મહિધરે. ૨
અસ્તિ ગુલ્મ વ્યાપે જ્યાહરે, ચાટે ઘૂત ધરી ત્યાહરે. ૩
પાંચ વખત જે પાવે ફરી, અસ્તિ ગુલ્મ સહેજે લે હરી. ૪

રક્ત ગુલ્મે રોધાદિ ક્વાથ.

॥ શ્લોક ॥

રોધાહુનઃ સ્વદિર માગાધિ કાસ્યગ્ના ।
કાથોઽમ્ભવેતસ મધુ ઘૃત સંયુક્તઃ ।
ગુલ્મં સરક્તમપિ ચાથ નહન્તિ ચાથુ
હૃત્કેવનંચ વિનિહન્તિ યઠૃત્ત રક્તમ્
ક્ષારપાનં પ્રદાતવ્યં ઘૃત સૌ વર્ચસાન્વિતમ્
રક્તગુલ્મ વિનાશાય યઠૃતિ સતજેઽપિવા ॥

અર્થ—લોહર, સાદડ, ખેર; પિંપર; મજીડ; આમ્ભવેતસ,
એ ઐષધેનો ક્વાથ કરીને તેમાં મધ તથા ધી નાંખીને પિવો.

(૧૧૪)

આયુર્વેદાદિત્ય

એ કવાથ રક્તગુદ્મને થોડા વખતમાં મટાડેછે. તેમજ છાતી.
માં થતી પીડાને, અને રક્તના દોષ સહીત ચક્રતને પણ મટાડેછે.

...ૐૐૐૐૐૐૐૐ...

વાત ગુદ્મ—દશ મુળાદિ પાચન કવાથ.

(દોહરો)

ચવાન, દશમુળ, સુંઠ, વજ; પિંપર, ધરિ કર કવાથ,
ઉખ્યુ રૂપ નિત્ત સેવતાં, વાત ગુદ્મ રહે હાથ;.

૧

વાત ગુદ્મ—સુવર્યલાદિ પાચન કવાથ.

(દોહરો)

સુંઠ, સઠી સંચળ ધરી કવાથ કરીને પાચ,
વાત ગુદ્મ તો તે થકી; ઝટ પાચન તે થાય.

૧

પિત્ત ગુદ્મ—નિમ્બદલાદિ પાચન કવાથ.

(દોહરો)

દ્રાક્ષ, કૂટકી, નિમ્બદલ, કવાથ ગોળ સહ સેવ,
પિત્ત ગુદ્મ પાચન કરે, પુર્ણ સૌર્યમય એવ.

૧

પિત્ત ગુદ્મ—સર્કરાદિ ચુર્ણ.

(દોહરો)

આમલકી, ને નિમ્બદલ, સિંતા, જેડિંમધ; સાર,
ચુર્ણ મધૂ સહ ચાટતાં; પિત્ત ગુદ્મ લે હાર,

૧

કફ ગુદ્મ—વચાદિ પાચન કવાથ.

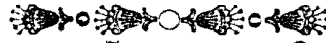
(દોહરો)

ચવાન, વજ ને ત્રીકટુ, ચુર્ણ પાણિમાં લેહ,

દ્વિતિય પ્રકાશ

(૧૧૫)

પાચન કફ ગુલ્મે વડી, ગણું ઔષધી તેહ.

કફ ગુલ્મે—યવક્ષારાદિ ચુર્ણ.

(દાહરો)

વજ્ર, મરિ, ને જવખારનું, ચુર્ણ મુત્ર ગૌ માંદ્ય,
બેળિ પિતાં ભઠ્ઠાલાલ કહે, ગુલ્મ કફાદિક જાય.

૧

ગુલ્મ રોગમાં પથ્યા પથ્ય:

॥ શ્લોક ॥

ષાતાપિત્ત કક ગુલ્મે ન વિદાહીનિચ મોજને ॥

વરૂણા ઇલાકળા ધાન્યં, ગુલ્મરોગો હરાઃસદા ॥ ૧ ॥

અર્થ—વાત, પિત્ત, અને કફગુલ્મમાં દાહકારક ભોજન
ખાવા આપવું નહીં તેમજ વાયવરણો, એલચી, પિંપર ને ધા-
ણા તે પણ નિત્ત ગુલ્મ રોગને હરનાર છે.

ગુલ્મ રોગની ચિકિત્સા સમાપ્ત.

અજીર્ણ રોગની ચિકિત્સા,

અછર્ણ થવાનાં કારણ

(હુજંગી છંદ)

ઘણું નીર પીધે જમ્યાથી વિશેષ

વધૂ ઉંઘતાં કે જતાંમાં વિદેશે

મળા મુત્રના વેગને રોકવાથી

વધૂ દુઃખ પામે અછર્ણ થવાથી

વળી ક્રોધને શોક ખીકે ભરેલો

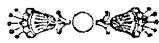
૧

(૧૧૬)

આયુર્વેદાદિત્ય

ધુતારો છકેલો અને શુન્ય ઘેલો
સદા તે અજીર્ણ રહેછે વિકારી
ભઘલાલ ભાખે નિદાને વિચારી

૨

અજીર્ણના ભેદની અનુક્રમાણિકા

(દાહરો)

વીદગ્ધા, વિષ્ટબ્ધને' રસશેષા, ને આમ
વળી વિપૂચિ એ મળી, પ્રથકવાર છે નામ
એ વિષુ વિપૂચિનાં વધુ, નામવાર છે ભેદ
કહે ભઘશંકર' ટુંકમાં, સર્વ ખતાવું તેહ

૨

વિપૂચિ અજીર્ણનાં લક્ષણ.

(મનહર હંદ)

મુરછાને ભુંગળીની, વાટયે ઝાડો વધે વધૂ
વમન ને પાણી શોષ, વિશેષજ થાય છે
શુળ ચકરીને દાહ, બગાસાં વિકારે વળી
ધ્રુજરીને, હદે દુઃખ' પ્રથમ જણાય છે.
વળી રંગ શરીરનો, ફેર રૂપે તદ ફરે
પગમાંહી બાજે પાટચ, નહીં રહેવાય છે
ભઘલાલ નહીં બહેમ' નિદાને લખેલું એમ
વિપૂચિકે ડાલેરા એ' રોગ કહેવાય છે

૧

વિપૂચિ અજીર્ણના ભેદની અનુક્રમાણિકા

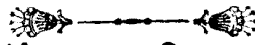
(દાહરો)

અસંખીકા, ને અસંસક, વિપૂચિનાં છે નામ

દ્વિતિય પ્રકાશ

(૧૧૭)

ભઈશંકર, એ ભેદનું, શાસ્ત્ર નિદાને આમ ૧

આમાજીર્ણ—ધાન્યાદિ પાચન કદક

(દાહરો)

ધાણા, સુંડનું કદક તે' પાણિ સાથમાં પાચ
આમાજીર્ણ તે થકી, જરૂર ફાયદો થાય ૧

વિષૂચિ અને અન્નરસ શેષે—સુંડ્યાદિ પાચન ચુર્ણ

(દાહરો)

સંઠિ, વજ્ર, સુંડી, કુષ્ટને, સંચળ સાથ ચવાંન
ઉચ્ચ નીર મહિ ચુર્ણતે, કરે રોગિ જે પાન ૧
વિષૂચિકા તો તેહથી, હિણ પુર્ણાચિજ થાય
ભઈશંકર કહે તે થકી, અન્નરસ શેષ ખણાય ૨

રસશેષને અજીર્ણ વિષે—સુંડ્યાદિ કવાથ.

(ઇંદ્રવિજે છંદ)

સુંડ, ગંજો' સંઠિ ધાન્યજ, મોદક
સંચળ સાથ સદા, સુખકારી
પિંપર, દાડ' પ્રમાણ કરી પછિ,
લે સમ ભાગ નિરે સહુ ધારી
શેષ રસે તદ્દ જીર્ણ વિષે
ગુણિ કવાથ કરી પિવતાંજ વિચારી
કહે ભઈલાલ કવી ઇનથા દિન
રોગ રહે દુર કવાથ નિહાળી ૧

(૧૧૮)

આયુર્વેદાદિત્ય

અજીર્ણ રોગે—હરીતકયાદિ યુર્ણ

॥ શ્લોક ॥

હરતિકી વિપ્પાલિ દાપ્યિકં સઘી

સનાગરં તુંબુરુ હિંગુ સૈધવમ્ ।

સૌ કર્ચલેનાપિ યુતં તુ ચૂર્ણકં

સજીર્ણકં હન્તિ સદૈવ સેવિતમ્

॥ ૧ ॥

અર્થ—હરડે, પિંપર, અજમોદ, ૫૬ કચુરો, સુંઠ, ધાણુ
હિંગ, સિંધવ, સંચળ એ સર્વે ઔષધોનું યુર્ણ સદવ સેવવા
માં આવેતો તે અજીર્ણને મટાડે છે.

શૂળ અને વિષૂચિ રોગે—ધવાદિ ક્વાથ

(દાહરો)

ધવા; સરસ, બદરી તથા, સાદકત્વચા; સમાન

ક્વાથ કરીજ પિતાં હરે; વિષૂચિ શૂળ, મહાન

૧

શૂળ; અજીર્ણે; ને વિષૂચી રોગે—ક્ષાર પાન

(દાહરો)

કેળ; સંખના ક્ષારનું, પાણિ કરી તૈયાર

સંચળ હિંગ, સમાન તે; યુર્ણ કરી મહિ ધાર

૧

મિશ્ર કરી તે સર્વને, ત્રણ વખત તે પાય

શૂળ મટે, વિષૂચિ મટે, અજીર્ણ પાચન થાય

વિષૂચિકા રોગે—મતુ લુગાદિ પાન

(સવચ્ચા છંદ)

બીજેરાનો રસ લે તેથી બમણી કાંજ તે મહી ધાર

દ્વિતિય પ્રકાશ

(૧૧૯)

ને ભૂખને તર્પ ખોરાક એવો
 મળ મુત્રનો વેગ તદાપિ તેવો ૧
 અજીર્ણ ખૂઝી સુધ્ધ અંગ થાયે
 તદ ચિન્હ આ ઉતરાધર્મી જણાયે
 આ જ્ઞાન ભઠ્ઠાલનું સ્વરૂપમાં છે
 પ્રમા ગમ્યુ ચિત્ત સદા કરે છે ૨

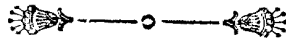
અજીર્ણ રોગની ચિકિત્સા સમાપ્ત.

ક્રમિ રોગની ચિકિત્સા.

ક્રમિ થવાનાં કારણ

(દોહરો)

અજીર્ણ પર ભોજન કરે; મધુર, આમ્લ; સેવાય ૧
 કઠી, સાર એવા બિજ; પ્રવાહિદ્રવો; ખાય
 ૧ પિષ્ટ ગૂડ ૨ ભોક્તા તથા; ૩ વ્યાયામે ૪ વરજીત ૨
 ૫ દિવાસયાનો જન જથા, થાય ક્રમીનો હીત
 વળિ ૬ અગર ને દૂધનો; કરે જનો જે હાર ૩
 ભઠ્ઠાંકર તેને પિડે; ક્રમીરોગ તે સાર

ક્રમીરોગ થવાનાં પાપ રૂપ કારણો.

(ભુજંગી છંદ)

કરી નાત્યમાં કલેશ ને વૈર સાંધે
 કટા વૈરિઓ જુદા જવા પ્રબોધે

૧ ભોટ ૨ સેવવું ૩ કસરત ૪ ત્યાગ કરેલ ૫ દીવસે
 સ્થયન કરનાર ૬ ગાછલાં મરેલાં

(૧૨૦)

આયુર્વેદાદિત્ય

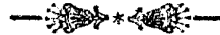
સંચળ; હિંગ સમાન ગ્રહી, કરિ ચુર્ણ પછી તેમાં અનુસાર ૧
તે પિવા થકી મ્હાન વિપૂચી. ત્રાટે તર્ત તપાસી તાળ
ભઈશંકર; આ પાન કરતાં; કૃતાન્ત સરખા કંપે કાળ ૨

વિપૂચિકા રોગે—અંજનવર્તિ

॥ શ્લોક ॥

ફલત્રયં વ્યોષ કરઞ્જબોજં રસં તથા દાહિમાતુલજ્જવાઃ ૧
નિશાયુતં પેષ્યકૃતઃચ વર્તિસ્તદઞ્જને દ્વન્તિ વિષ્ણુચિકાંચ ॥ ૧ ॥
અર્થ—હરડાં, બેહેડાં, આમળાં; સુઠ; પિપર; મરી' કરં
જતાં ખીજ; દાડિમનોને બિલ્વેરાનો રસ; હળદર એ સઘળાં
ને વાટિને તેની વાટ બનાવી તે આંખમાં આંજવાથી વિષ્ણુ
ચિકા નામનો રોગ મટે છે.

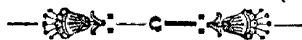

હાથ પગની ચટેલી ખાલીને વિપૂચિ રોગે

રાસ્નાદિ, મર્દન

(દાહરે)

ઈંદ્રવારૂણી, દારૂ; વજ્ર; સુઠ; સર્વા ઉપલેટ
રાસ્ના; સિંધૂ; સમ ધરી, વાટય કાંજમાં નેટ ૧
તે આપધ મર્દન થકી, મટે ખાલિ પગ હાથ
ભઈશંકર; એ સેવતાં; જય વિપૂચી સાથ ૨

જીણુહાર (અજીણુ મટયા) નાં લક્ષણ

(શ્લોક રાગ)

ઉર્જાર સુધ્ધીચિ ઉત્સાહ વાધે
સુ પુષ્પ સુ અંગ પ્રપુલ્ક્ય લાધે

દ્વિતિય પ્રકાશ.

(૧૨૧)

રૂડાં કલ્પ જે વૃક્ષ તે દેખિ કાપે
કમ્પીરોગ તો અંગમાં સદ્દ વ્યાપે ૧

કમિ ઉત્પન્ન થવાનાં સ્થાન ને તેના ભેદ
(દાહરો)

કફ, પસિનો, લોહી તથા, વિષ્ટાથી એ ચાર
વીસ નામછે તેમનાં, સર્વ કમી ઉચ્ચાર ૧
મુખ્ય ભેદ તેના તદા, બાહ્ય અંતરે બેજ
કહે ભઈશંકર સજ્જનો, સહુ સમજાવું સેજ ૨

બહારના મળ તથા મેલથી થતા કમી વિષે વિચાર
(દાહરો)

વાળ વસ્ત્ર વાસી કમી' તલ જેવા તે થાય
મોટી જી નાની લિખો' પ્રથક નામ કહેવાય ૧
ત્વચા રોગ તેથી બને, ગડગૂમડ' ખલુઆળ
વળી, * પિટીકા, ઉંદરી' થાય કહે ભઈલાલ ૨

પેટમાં પડેલા કમીનાં લક્ષણ
(ચોપાઈ છંદ)

શારિર રૂપ તેજ પલટાય
તાવ શૂળ ચુંક અંગે થાય
-હદે દુઃખ વ્યાપેજ વિશેષ
મુસ્તિ, ભ્રમણા પીડે કેશ ૧
અન્ન અભાવે છોડે છોડ
અતીસાર લે તેની કેડ

* દેહા તથા દેહીઆ

(૧૨૨)

આયુર્વેદાદિત્ય

તો કમી પેટ પડયાતે જાણ્ય
દે ભઘલાલ નિદાન પ્રમાણ

૨

કમિ પાડવા સાર....કિમિજતાદિ ચુણિ
(દાહરો)

વાવડિંગ, અજમોદ' વજ, પલાસખિજ, સંડિ હિંમ
ત્રિ વિશ્વા' ધરી તેહમાં, ચુણિ કરોજ અભંગ ૧
ઉજ્જનિરે તે પાવતાં, કમી પડે તતકાળ
ભઘશંકર ગુણિ આ દવા, હરે કમી વિષ જાળ ૨

શિધુ આદિ પાનક
(દાહરો)

મરિ, ગઠોડા' વાવડિંગ' ત્રિવૃત, શિધુ, ચવાન
જો મુત્રે, અલિ તે પિતાં, મરે કમી અવસાન ૧

કમી રોગપર....કડુ વૃંદાવનાદિ કટક
(દાહરો)

મોથ, વાંરણી, ત્રીફળા, ઉંદરકનિ એ સાર
શિધુ ધરી તે સાથમાં, તેલિ દાર, સમધાર ૧
નિર ધારી તે ખસ કર્યે, કટક થાય તૈયાર
કમિ શત્રુ, પિંપર તણું, ચુણિ ધરો તે વાર ૨
તે પીતાં કમિ પિડસા તત્ત તજે ઉલ્લાસ
ભઘશંકર આ શેવતાં, કરવો *દીનપવાસ ૩

* તે દિવસ અપવાસ કરવો દિનપવાસ આશબ્દમાં ન શબ્દમાંજ એ તો સમાવેશ થાયછે

દ્વિતીય પ્રકાશ

(૧૨૩)

ક્રમી રોગપર—કંમ્પિસાદિ કલક

(શાહરો)

ખિડ; કંમ્પિસો, વાવડિંગ દન્તિ' નસોત્તર એહ
 લસણ, સૂરસા, ત્રિકુળા, દોર, પિંપરી, તેહ ૧
 કલક કરી નિરમાં પિતાં, ક્રમી પિડયા સૌ જય
 સ્વર્ગ વિષે ક્રમિ રોગપર આજ દવા વપરાય ૨

અસાધ્ય ક્રમી થવાનાં કારણ

(છંદ ઇંદ્રવિજે)

આજરણે જન ઓધ ભર્યો
 અખળા તણિ પાસ જતાં અકળાએ
 કામ ખન્યા વિણુ વિર્ય છુટે તદ,
 વિર્ય મટી ક્રમી રૂપ જણાએ
 તે વિચરે વદને વકરી, વધ
 તંતુનિ સાથ સદાય વણાએ
 કહે ભઈલાલ દવા વિણુ રાધ,
 પડે ન પડે કદિ કોડ ઉપાએ ૩

અસાધ્ય ક્રમિપર આપધોપચાર

(ભુજંગી છંદ)

ક્રમી રોગ અસાધ્યરે થાય જેને
 દિવેલાદિ રેચો દિઓ ઝટ્ટ તેને
 કરો ખસ્તિને દાહ કીયા કરાળી
 ક્રમી રોગમાં તે વડી દિવ્ય ભાળા ૪

(૧૨૪)

આયુર્વેદાદિત્ય

અસાધ્ય ક્રમી રોગપર....પ્રયોગ-૨-બે

(નારાયણ હંદ)

ક્રમી વિષે દવા વડી, પ્રભૂજી નામ જપવું
 ન જુઠું વેણુ બોલવુંજ, સત્ય વાક્ય થાપવું
 ન ક્રોધ, શ્રોભ, લોભ, મોહથી તમે જરા ડરો
 પ્રભૂ સ્તુતી પુકારતાં, સુ કર્મ હાથથી કરો

૧

ક્રમી રોગે—કૃષ્ણ નામ જપની મુખ્યતા

(દાહરો)

ક્રમી રોગે કરૂણા નિધી, જપશ્રી કૃષ્ણ ઋવિરેષ
 તેહ નામ આશ્રય થકી, વ્યાધિ પિડે નહિ લેશ
 આધ, અંત રક્ષા કરે, એમ એહનું શૈશ્ય

૧

ભઈશંકર, શું ગુણું ગણે, દિર્ઘ = પ્રશંશિત વિર્ય

૨

ક્રમી રોગની ચિકિત્સા. સમાપ્ત

મંદાગ્નિની ચિકિત્સા,

મંદ જઠરાગ્નિ થવાનાં કારણ

(દાહરો)

કફ પિત્ત, વાયુ; તેમની, અધીકતાથી એમ
 કે સમતાથી મંદ સમ, તિવ્ર વિષમ તે તેમ
 એ રીતે વેદાકિતથી, જે જઠરાગ્નિ થાય
 ભઈશંકર નીદાનમાં, સમ રીતે કહેવાય

૧

૨

* વિરએવો = કોઈ દેવાંશીના વિર્યથી ઉત્પન્ન થએલ હશે!

દ્વિતિય પ્રકાશ

(૧૨૫)

તિક્ષણાગ્નિ (ભસ્મક) નાં લક્ષણ
(દાહરો)

- અન્ન પચે પછિ રક્તને, જરૂર પચાવે જેહ
અંગ સંધિ નિરખળ કરે, કૂજઠરાગ્ની તેહ ૧
અન ખાતાં સુખ ઉપજે, પછી તૃષાને શ્વાસ
મુઠ્ઠા સાથે બળતરા, તણો થાય જો દાસ ૨
તો જાણો વેદો તમે, મંદ અગ્નિની મ્હેર
ભઠશંકર પાસે જતાં, કરે સુખાબ્ધી હ્હેર ૩

...ૐૐૐૐૐૐૐૐ...

મંદાગ્નિ રોગે ...લધુ વડવાનળ ચુર્ણ
(દાહરો)

- સિંધેવ પિંપરીમૂળને ચવક, પિંપરી મુંઠ,
ચિત્રો હીમંજ સર્વ એ, ચઢત ચઢત લૈ ધુંટ. * ૧
વસ્ત્રગાળ એ ચુર્ણથી, મટે વાયુ બહુ ભાત,
ભઠશંકર મંદાગ્નિમાં, વડવાનળ વિક્ષાત = ૨

મંદાગ્નિ રોગે—શ્રેષ્ઠ વડવાનળ ચુર્ણ.
(મનહર છંદ)

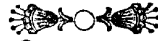
- ચીતરા કિરાલમૂળ, ખીલિ બળવાહી સ્થુળ,
મુંઠ, સોમ; હરડને, કાર્યકાં, વિહારિએ,
પિંપર પાનોળ, નખ; તજ, વજ, ને ચવક,
પંદરમું જયફળ. સમભાગ ધારીએ;
કડૂ મરી, દેવદાર, તેહ ત્રીજે ભાગ ધાર

* ધુટિએ = પ્રસિધ્ધ ૧ ત્રિજા ભાગમાં તે નાંખવું

(૧૨૬)

આયુર્વેદાદિત્ય

નાંખી નિમ્બૂરસ મહીં સાડ અનુસારિએ,
ભઘલાલ હરી દુઃખ, પળમાં પમાડે સુખખ;
વડવાનળ ચુર્ણ વિધી; એમ એ વિચારિએ. ૧

* અગ્નિ મુખ ચુર્ણ.

॥ શ્લોક ॥

દિર્ઘુ પિપ્પાલિ સનાગરા વચા દીપ્યકાગ્નિ સહરીતકી ગદઃ
ભાગ દ્વાદ્ધિ વિનિયોજ્ય ચૂર્ણીતં ક્ષાર ષોગ લવણત્રયૈર્યુતં ॥ ૧ ॥
પીત માત્ર મુરયાચ કાઙ્ગીકૈર્મ સલિલેનવા પુનઃ ।
ઘીદશૂલ ગુદજાવિષ્ઠકં હાન્તિ દીપયતિ વન્દિમૌદરમ્ ॥ ૨ ॥

અર્થ—હિંગનો એક ભાગ, પિંપરના બે ભાગ, સુંડના ત્રણ ભાગ, વજના ચાર ભાગ, અજમોદના પાંચ ભાગ, ચિત્રાના છ ભાગ, હરડેના સાત ભાગ, ઉપલેટના આઠ ભાગ; એ રીતે વજને લઈ એ સઘળી ઔષધીનું ચુર્ણ કરવું પછી તેમાં જ-વખાર, સાજખાર; સિંધવ, સંચળ, વરાગડું; એવા બે ખાર, કે ત્રણ લવણનો એક એક ભાગ લઈને મેળવવો, એ ચુર્ણને મદિરા સાથે અથવા કાંજ સાથે અથવા દહીંના પાણી સાથે; અથવા ગરમ પાણી સાથે સેવવાથી બરોળ, શુભ; આ-શ અતિસાર, સર્વ રોગ મટેછે. તથા જડરાગ્નિ પ્રદિપ્ત થાયછે,

મંદાગ્નિ રોગે—હિંગાષ્ટક ચુર્ણ ગુટિકા,

(જેકરી છંદ)

હિંગ, સુંડ; અજમો; ને જડ; મરિસિંધવ; પિંપર સ્ફાજડ-૧

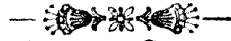
* આ ચુર્ણ દારિતમાંથી લિધેલ છે

દ્વિતિય પ્રકાશ

(૧૨૭)

નિમ્બૂ. આદ્રસે; મેળવી, કરો ગુટિકા તે કેળવી. -૨

મંદાગ્ની વ્યાધિ તે હરે ભઘશંકર જે કંઠે ધરે. -૩

મંદાગ્નિ રોગે—નરસિંહ ચુર્ણ ગુટિકા.

(દાહરો)

તલે, ત્રીકંટુ, ને ત્રીફળા, ભક્ષાતક સમ ભેજ્ય;
કપડ મદ્દિ તેને કરી; મધ સાથે તે ભેજ્ય. ૧

પછી તેનિ અણિ બોરશી, જેહ ગુટીકા થાય;
દહિ સાકર શું સેવતાં અજીર્ણ આરો પલાય- ૨

મંદાગ્ની, મદ્દ ક્ષીણતા, ભિન્ય રોગના ભેદ,
ભઘશંકર નરસિંહ આ. કરે દદ્દ સહુ કેદ, ૩

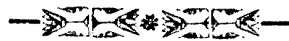

મંદાગ્નિ રોગે—લસણાદિક ચુર્ણ ગુટીકા,

(દાહરો)

લસણ, જીરું; ખારેકને, સિંધવ; મરિ, ને સુંઠ,
પિંપર, સંચળ, હિંગ સૌ, નિમ્બુરસમાં ઘુટ. ૧

એ લસણાદિક ચુર્ણનો અજીર્ણ પર; ઉપિયોગ,
કહે ભઘશંકર સર્વદા, કરે વાયુનો ભોગ, ૨

વમન ને વાયુરોગે—સર્કરાદિ ચુર્ણ

(દાહરો)

મરિ, જીરું, ને શર્કરા; સિંધવ ભેળવી ખાય,
કહે ભઘશંકર તો તદા; વમન વાયુ તે જાય.

મંદાગ્નિ રોગની ચિકિત્સા સમાપ્ત.

(૧૨૮)

આયુર્વેદાદિત્ય

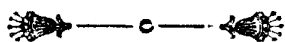
* આર્શ રોગની ચિકિત્સા,

આર્શ રોગનું સંપ્રાપ્તિક પુર્વરૂપ.

(દોહરો)

વાયુ આદિ વીકારથી, ત્વચા; માંસ; ને મેદ,
રૂપ, પલટી મળ દ્વારમાં, દિશે અંકુરે તેદ. ૧

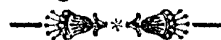
ગુદા મૂખ જાતે વધી, સૂક્ષ્મ રૂપે દેખાય,
ભઠશંકર, આ રોગને, આર્શ એમ કહેવાય, ૨

અસાધ્ય આર્શનું રૂપ દર્શ.

(દોહરો)

હાથ, પાદ મળદ્વારને. નાભિ મૂખપર સોડ,
-હૃદય પાંસળાં જો દુખે, અસાધ્યનો એ રોડ. ૧

આર્શ રોગના ભેદની અનુક્રમણિકા.

(દોહરો)

વાત, પિત્ત, કફ; રક્તને, દ્વીજતી, ત્રીદોષ,
ચક્ર રૂપે ભઠલાલ એ, કરે રક્તનો શોષ. ૧

આર્શ ઉત્પન્ન સ્થાનક દર્શક. =

(દોહરો)

ગુદા, નાસિકા, કાનને, વર્ત્ત, નેત્રની માંદ
ચોનિ મધ્યને લિંગમાં, આર્શ સ્થાન છે ત્યાંદ. ૧
કષ્ટ સાધ્ય તે જાણવો, મટે કયે ઉપચાર,

* ગુજ્જરી લોક આ રોગને હવે એ નામથી બોલેછે, પરંતુ ખરો પુર્વાપુર્વી શબ્દ આર્શજ છે. = આર્શ ઉત્પન્ન થવાનાં સ્થાનક દેખાડનાર ૧ આયુર્વેદા નિયમાનુસાર

દ્વિતિય પ્રકાશ.

(૧૨૯)

માટે લઈશંકર કહે, લહો વૈદ વીચાર.

૨

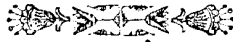
...ૐૐૐૐૐૐૐ...

આર્શ રોગના ઉપદ્રવ,

(હરિગીત છંદ.)

આર્શ રોગે હાથ ને પગ; મુખ, નાભિ, ને ગુદ લિંગ જ્યાં
 બહુ શોફ ને વળિ શોષ સાથે, તાપ ત્રાડે તેહ ત્યાં;
 તમક નામે શ્વાસ વાધે; ઉલટી, મોહ વાધે વધુ;
 અરૂચી ઝાડો કબજ ને, શુળાતિસારજ તે સધૂ.

૧

આર્શ રોગ થવાનાં પાપરૂપ કારણો.

(ભુજંગી છંદ)

બની છાકટા સ્ત્રી તણા ગર્ભપાડે;
 ભરી પેટ પાપે બધા દીન કાઢે,
 દિધૂ દાન માગી; ફરી પાછુ નાપે;
 ખરે આર્શ તેને પિડાકારિ વ્યાપે;

આર્શરોગે—ભક્ષાતકાદિ કલક.

(દ્વાહરો)

પિંપર, દન્તી, વાંવડિંજ, ભક્ષાતક, ઉપલેટ,

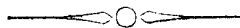
તલ, ધાણા; એ સર્વનો, કલક કરો સમ * નેટ,

૧

તેહ કલક નિરમાં ધરી, પિતાં આર્શ બુઝાય.

લઈશંકર આ ઐષધી, આર્શ પચન કહેવાય;

૨

(૧૩૦)

આયુર્વેદાદિત્ય

આર્શ રોગે—નાગરાદિ કલક.

(દોહરો)

બિંદિ; પિંપરે, ને વાવડિંગ, સર્પિ સુકં હરડે, સાર
ત્રિવૃત્ત, કલક. એ ગૂડમાં, પિતાં આર્શ ક્ષય પાર, ૧

આર્શરોગે—પત્રકાદિ કવાથ,

(દોહરો)

પત્રક, કેસરે, વાવડિંગ, સુકં, એલચી ધાન્ય
તલ ધરિ કવાથ કરી ધરે, હરડ. ધૃત્ત, ગુડ, માન્ય. ૧
ગુદા ઉપર ના આર્શ તો, ખાસ હરે, ઉપભોગ,
ભઈશંકર જો મેળવે, આ ઐપધનો જોગ. ૨

ગુદા આર્શ રોગે—પિપ્પલાદિ પ્રયોગ.

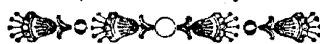
(દોહરો)

પિંપર, હરડે સુર્ણ તે; ગોળ મેળવી ખાય;
તો ભઈશંકર તે થકી, ગુદા આર્શ સો જાય. ૧

આર્શ રોગે—વાતાર્ક પ્રયોગ;

(દોહરો)

વાતાર્કકેળ ખાફીને, તેનો રસજ નિચોવ,
શ્વેત તુળશિરસ; ને દહીં, તેમાં નાંખી * ઘોળ. ૧
તે મિશ્રણના પાનથી; આર્શ રોગ એ જાય;
ભઈશંકર આ ઐપધી; મંજળ રૂપ મનાય.

* મિશ્રકર.

દ્વિતિય પ્રકાશ

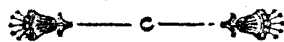
(૧૩૧)

ગુદાકિલ રોગે—ભક્ષાતક વટક,
(દોહરો)

= મગધોમુળ; ને ત્રીકંટ વાવડિંગ ને ચિત્ર,
ભિલામા, મહીં સમ ધરી ભેળો ધરિ મન હીત, ૧
બમણો ગોળ ધરી કુટી, લરો રીઠું જે પાત્ર
નિત્ત ઘેયથી તે પછી; ખાવું તેલો માત્ર. ૨
તો તેનાથી શૂળને ગુદમ જઠરના રોગ;
આશ બુઝાવી સહેજમાં, કરે હર્ષ વત યોગ્ય,

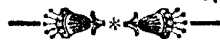
આશ રોગે—ભદ્રક્ષાતક ચતુષ્ટય
(દોહરો)

ભીલામા; તલ, હરડને; ગોળ મેળવી ખાય
નિત્ત પ્રતિદીન સેવતાં, આશ રોગ જટ જાય. ૧

આશ રોગે....દેવાળુક્ષ્ણ મજ્યાનિ લેય.
(સોરઠા જંદ)

કૂકડ વેલી બીજ, ગાય મુત્ર માંહે વસી
ભઈશંકર તતબીજ, આશ મૂળથી જાય છે. ૧

ગુદમ, આશ;ને આમ રોગે—રસોત વલેહ
(દોહરો)

લેસણ, નસોત્તર સમ ધરી, ત્રીન પ્રહર તે ઘોળ
ને પાછ તેમાં ભેળવો; રહિડ તૈલ, ને ગોળ ૧

= પિંપરીમૂળ.

(૧૩૨)

આયુર્વેદાદિત્ય

તે અવલેહ પિવા થકી, શાન્તિ ચિત્તમાં થાય
ગુદમ' આમને આશિતો, અધ તજી ઝટ પટ બય ૧

રક્ત આશ રોગે—અમંગાદિ કલક
(કુંડળીઆ જંઙ)

અમંગા' સાદરત્વચા, *રચામ કમળ સૌ તેહ
શાલમલિ મુળ તે સમ ધરી, અજ દુગ્ધમાં એહ
અજ દુગ્ધમાં એહ, ઘુંટી ઘુંટી પિવાથી
રક્ત આશનું દુઃખ' ઝટતો ખૂજે તેથી
કહત કવી ભઘલાલ, કલક આ સદા | અભંગા
તેમાં સૌથી શેષ્ટ, ત્વચા સાદર અમંગા ૧

ચતુઃસમ મોદક— આશને, ક્ષિણ વિચ રોગે
(દાહરો)

વૃદ્ધ દાર, પુષ્કળ, સુંઠ, ગોળ ધરી સમ તેહ
તોલાપુર ગુટિકા કરો, છે અમૃત રૂપ એહ ૧
વૃદ્ધ પુરૂષ તેં સેવતાં, કામિ અતિષે થાય
ભઘશંકર આ ગોળિથી આશ રોગ એ બય ૨

આશને મંદ જડરામિ રોગે—યુષણાદિ મોદક
[દાહરો)

પુષ્કળ, યુષણ, હરડને; તલ ચિત્રોજ વિડંગ
સમ ઔષધ સૌ તે લહી, ગોળ સાથ કર = મંડ ૧
પછી ગોળિ તેની કરી, પ્રાતકાળે ખાય

* કળ કમળ = ખોયણ | કોઈ દીવસ ભંગ ના થાય તેવું = લોચો

દ્વિતિય પ્રકાશ

(૧૩૩)

આર્શ' મંદ જઠરાગ્નિતો, વિના શ્રમે દુર થાય ૨

શુળ, સરદી, આર્શને; પાણુવીરોગે--શંખુકાદિ વટી=ગુટિકા
(૩૪૨૧ હંદ)

શંશીભૂજ, એ શંખ ભસ્મ હ્યો, લોહ ભસ્મ હ્યો અષ્ટ ધરી
યુગ્મ વેદમાં. સાકર ભેળી, વેદ રસાંજન ભાગ ધરી
મધ ગોળી તેહ બનાવિ' ખાશે ચાવિ જે શાણો
શુળ, શર્દિને' આર્શ, પાણુવી; થકો દૂર તેને જણો ૧
(દેહરો)

શંખુકાદી એ વટી, એહ પ્રકારે થાય
ભઈશંકર, એ રીતથી, સૌ રોગે પસરાય ૧

આર્શ રોગે....લવણોત્તમાધ ચુણું
(દેહરો)

સિંધેવ, ચીત્રો, ઇંદ્રયવ. બકામનિમ્બદલ, નેટ
કરંજ ધારી તે મહી, વાટય * તર્કમાં તેટ ૧
તે ઓગાળી સાત દિન, પિતાં આર્શ તે જય
ઉત્તમ જણી ચુણુઆ. આ સ્થળમાં લખવાય ૨

અર્શાને ઉદર રોગે—એલાદિ ચુણું
(હુલણ હંદ]

સુંડ મુનિ ભાંગમાં ૫૮ ધરો પિંપરી
ખાણુવિભાગ' મરી માંદ્ય ભેળો

(૧૮૪)

આયુર્વેદાદિત્ય

નાગ કેસર ધરો; વેદ વિભાગમાં
પત્રક વનિહ; વીભાગ; મેળો ૧

ત્વક ધરો દ્વિત્યને, એલચી તો શશિ
ચુર્ણ તે, શર્કરા માંહી ધારો
આર્શને ઉદર તે' પાવતાં તો મટે
ભાઈલાલે, લખ્યું તે વિચારો ૨

આર્શ રોગે—ચંચાદિ ધૃત
(દોહરો)

ચવક, પાઠ મુળ, ત્રીકટ્ટ' મગધા મુળ; ખિલિ; ધાન્ય
નિશા; સુરસા' ને જીરૂ, સિંધવ હરડ; સમાન્ય ૧
ગાય ધૃતમાં પકવ તે; રૂડી પેર જો થાય;
તે ધૃત પીતાં ચોળતાં આર્શ દુખ દૂભાય. ૧
રક્ત આર્શ રોગે—કૂટજાદિ દુગ્ધ.

(દોહરો)

કુટજમુળ તાજું લહી; ને અરવિંદી પુલ;
ખેરસાર; કેસર; ધરી; તથા ધાવડી પુલ. ૧
દુગ્ધ સાથ ઉકાળિ તે; પ્રાતઃકાળ પિવાય
તો રક્તારો પિડા બર્ધા, કહે ભઈશંકર જય.

આર્શ રોગે—ભક્ષાતકાદિ કટક

॥ શ્લોક ॥

મહાતકં તુપ્રસ્યાર્દ્ધં જલ પ્રસ્યદ્વયેનચ ।
પ્રસ્યદ્વયં તુગોદુગ્ધે પાવયેદ્વાન્દિ નામતે ॥ ૧ ॥

દ્વિતિય પ્રકાશ

(૧૩૫)

પ્રસ્થાર્દ ગોઘતં મુક્તા પ્રસ્થમાનેતુ શર્કરા ।

તદાષયં પલાર્દતુ આર્શ યાંતીચ મક્ષણાત્ ॥ ૨ ॥

અર્થ—ખિલાત્મા શેર, ૧) પાણી શેર ૪) ગાયતું કુધ શેર ૪) એ સર્વ એકત્ર કરી અગ્નીથી પકાવવું. ત્યાર પછી તેમાં ગાયતું ઘી શેર ૧, તથા સાકર શેર ૨) નાંખવી એ સર્વ ક-લક થયા બાદ તેમાંથી એક પલાઘ લઈ પ્રતઃકાળમાં રોજ રોજ ખાવાથી આર્શ રોગ જલદીથી નાશ પામેછે;

મનઃશીલાદિ ધૂપ—આર્શ ઉપર.

મનશીલ, ગુગળ, સુંકને, સાસર્પપ દેવદાર,
પૌષ્કળમૂળ; અને વળી, વિશદ્યા ને રાજ,
ઘૂત મેળી તેનો પછી; ગુદા ધુમાડો લેહ,
કહે ભઈશકર ના કદી; આર્શ રોગ મુજ રેહ. ૨

આર્શ રોગ ઉપર અપથ્ય.

(ટાહરો)

સુકું માંસે, દહીં; માંછલાં; તેલ, બીલિ વંત્યાંક,
અતિ ભોજન ઉઝગરો, તે કરવું સહુ ત્યાગ. ૧

આર્શ રોગની ચિકિત્સા, સમાપ્ત

શૂઝ રોગની ચિકિત્સા.

શૂળ રોગની મૂળ ઉત્પત્તિ.

(ભુજંગી છંદ)

ત્રિનેત્રે રતીનો પતી મારવાને;

(૧૩૬)

આયુર્વેદાદિત્ય

ધર્યુ હાય ત્રિશૂળ સંહારવાને;
 કરી ક્રોધ કેકયું ત્રિનેત્રે જહારે,
 છુપ્યો કૃષ્ણના અંગમાં તેણિવારે. ૧
 ત્રિશૂળે ધરી પૂડને જાય જેવે,
 વદે વિષ્ણુ હું સ્તબ્ધ રે શૂળ તેવે;
 પછી ખાઈ મુઠા મળ્યું પંચ ભૂતે,
 ભઈલાલ છે શૂળની ઉત્પત્તિ તે. ૨

શૂળ રોગ વ્યાપ્ત થવાનાં કારણ,
 (ટાહરો)

બહુ કસરત કે મજલથી; રતિ સુખ થાય વિશેષ
 રક્ષ ધાન્ય ખાવા થકી, શીતળ નિર ઉદ્દેશ. ૧
 મગર દૂધ સેવન થતાં કાષ્ટ પ્રહાર કવાય
 શુક વાયુ મળ મુત્રનો; સ્તંભ જરા ને થાય. ૨
 કાંઈ, બોર ખાવા થકો ક્રોધ મધ અભિચાસ,
 બહુ પરિશ્રમ કે મોહથી; થતાં અભરણ શ્વાસ; ૩
 શોક; હાષ્ય લવરી થકી, ભક્ષણ ક્ષાર કરાય;
 ઉશ્ણ પદાર્થો સેવતાં, શૂળ પીડિત થવાય. ૪
 જળચર પક્ષી માંસનો, હોય સદા ખોરાક;
 તો ભઈશંકર કહે સદા; પીડે શૂળ અથાગ. ૫

શૂળ રોગ થવાનાં પાપરૂપ કારણ,
 (ભુજંગી હંદ)

પરીતાપ કોને કરે દુઃખકારી
 સ્વધર્મે ન આલે કુછંદી વિહારી,

દ્વિતિય પ્રકાશ.

(૧૩૭)

કુકર્મો કરી કેફમાં જેહ મહાલે,
તદા શુળ તેને સદા અંગ સાલે;

૧

સાધ્યા સાધ્ય શૂઝ વિચાર નિર્ણય.
(દોહરો)

એક દોષથી સાધ્ય, કષ્ટ સાધ્ય દ્વી દોષ
ત્રીદોષે ઉત્પન્ન હવું કરે પ્રાણનો શોષ.

૧

...ૐૐૐૐૐૐૐ...

શૂઝ રોગની સંખ્યા.
(દોહરો)

વાયુ કુપિત જઠરાંતરે, શુળ સંખ્યા દશ થાય,
તેમાં ત્રણ વાતાદિકે ત્રણદ્વી દોષિ ગણાય.

૧

આમ, નિર્મામ, અર્જુને, પરિણામશુળ, પેખ,
ભયશંકર કહે એ રિતે, શુળ સંખ્યા દશ દેખ.

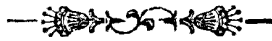
૨

અગીઆરમા શૂઝ વિષે.
(દોહરો)

રક્તશુળ અગીઆરમૂ, રક્ત ધિગાડે થાય,
ભયશંકર વૈદો થકી, નાડિ વિષે પરખાય.

૧

શૂઝ, જઠર, ને ગુદમ રોગે—હિંગ્વાદિ ક્વાથ
(દોહરો)

પૌષ્કર, મોથ પુનર્નવા, સહિ; સંચળ, ને સુઠ;
હિંગ ધરી કર ક્વાથ તે; હરે શુળ, ખસ, ચુંટ.
જઠર રોગ ને ગુદમનું, પાચન કરે પ્રમાણ.

૧

(૧૩૮)

આયુર્વેદાદિત્ય

મહર્ષિ પણ આ ક્વાથથી, કેવળ પુર્વ અન્નણ. ૨

વાતશૂઠ રોગે—હિંગ્વાદિ ચુર્ણ.

(દોહરો)

સિંધવ, હિંગ, યવાનિકા, પથ્થા ને જવખાર,
સંચળ, તેમાં મેળવી, ચુર્ણ કરો તૈયાર. ૧

ઉષ્ણ નિરે જો તે પિબે; વાત શૂળ તો જાય;
ભઘશંકર આ ચુર્ણથી. બિન્ન રોગ સમ થાય, ૨

પિત્તશૂઠે....દાડિમાદિ ચુર્ણ.

(સોરઠા છંદ)

ખીજેરા રસ માંહ, દાડિમ; હરડે, આમળાં,
પટ દેઘ જો ખાય, પિત્તશૂળ તો તે મટે. ૧

કફ શૂઠે....ખિલ્વાદિ ક્વાથ.

(છંદ-હંસ ગમન.)

ખિલિ, અરેણી; અરંડુસો ચિત્ર એ,
એરંડામૂળ, સુંઠ; હિંગ તે. ૧

સિંધવ; બેળી ક્વાથ બનાવે,
ખીતાં કકશૂળ તર્ત હઠાવે. ૨

નહી એ જોટા વેદ વિચારો,
ક્વાથ, અતર્જુણ ક્ષેમ એ સારો. ૩

દ્વિતિય પ્રકાશક

(૧૩૬)

પરિણામ શૂલે—ચિત્રકાદિ મોદક
(દાહરો)

વાવડિંગ, ચિત્રો, મરિ; દંતિમૂળ ને મુંઠ;^૧
 પિંપરિમૂળ ને ત્રીવૃતા, ગોળ સાથમાં ધુટ
 વડી ગુટી તેની કરી, પ્રાતઃકાળે ખાય;
 ઉષ્ણ નિરે ભઈલાલ તો, પરીણામ શુભ બાય. ૨

કૌમૌદિ કવાથ.

(ચુંકવાયુ, શૂળવાયુ, ખરોળ, અભેતરિ, અજીર્ણ ને સંતતજ્વરે.);
 (રૂચિરા છંદ)

મુંઠ. મરિ, પિંપર ને સિંધવ, સંચળ સમ ભાગે ધરવો,
 બીજેરાનો ગર્ભ નાંખિને, કવાથ પછી તેનો કરવો;
 આ કૌમૌદી કવાથ કરેછે; ફના ચુંક; વાયું ગોળા,
 શૂળવાયુ, ખરોળ, દુઃખથી, મુક્ત થયા બહુ મેં જોયા—૧
 વળી વ્યાધિ વિશેષ વિડારે, સ્વસ્થ દેહિ એ આધારે
 જેનું મુદ્ધ્ય જરા નહિ મોંઘું, ને ગુણમાં છે બહુ ભારે;
 અભેતરીનું મૂળ ઉખાડે, અજીર્ણ જ્વર અટકાવેછે,
 ભઈશકર તે * સંતતજ્વરને, શત્રૂ થઈ સપડાવેછે; —૨

પિત્તશૂલે—ધાત્રીફળાદિ ચુર્ણ.
(દાહરો)

પથ્યા; મલકી, ત્રીકટૂ, વજ્રર ચુર્ણ સમાન,
 તેને બીજેસ તથા, દાડિમપૂટ વસાન;
 સાકર સાથે મેળવી, ચુર્ણ તેહ સેવાય;

* જ્વરમાંનો એક ભેદ છે.

(૧૪૦)

આયુર્વેદાદિત્ય

ત્રણ પ્રહરમાં તે તદા, ફના પિત્તગૂઢ થાય, ૨

○●○●○●○
વ્યાક્ર્યાદિ કવાથ.

(કાસ, શ્વાસ, શૂળ; મંદાગ્નિ, કફ, આમ, અનં વાયુદોષ)
(દોહરો)

ભોયરિંગણી, સુંક, ગજો, એરડાનું મૂળ,
કવાથ કરી પિવતાં હરે; કવાસ. શ્વાસને શૂળ ૧
મંદાગ્ની, કફ; આમને, વાયુ દોષ વિશેષ;
કહે ભઈશંકર લે હરી, અચળ આસની શેષ. ૨

વાત પિત્તગૂઢ—દુરાલભાદિ કલક,
(દોહરો)

સુંક, પટોળી, પાંપડો, મોથ, ધમાસો, કેળ =
તેમાં આમસિ લિંબડો, સમભાગે સૌ મેળ. ૧
ધરી શર્કરા તે પીતાં વાત પિત્ત શૂળ ભય,
ભઈશંકર શ્રીજ થકી, ડાહ્યું કોન ું ગણાય. ૨

ગૂઢ રોગે—શાગર ગોટી પ્રયોગ
(દોહરો)

શાગર ગોટી, હરડને, સંચળ, હિંગ સુરેશ
ભઈશંકર આ શેવતાં, રહે શૂળ ના શેષ ૧

પિત્ત ગૂઢ—જીવનત્યાદિ ધૃત
(કક છંદ)

જીવનત્યાદિ ના ચુર્ણમાં ધૃત ધારીજ

= કેળનાં પાનવાપરવાં ું તેનો અર્થ એ છેક પરમેશ્વરથી વધારે ડાહ્યું કોઈ ગણાય

દ્વિતીય પ્રકાશ

(૧૪૧)

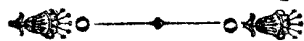
કરી પકવ દૂધ સર્કરામાં પિત્તાથીજ
મટે પિત્ત શૂળો ધણો ગૂણ એમાંજ
ભઘલાલ એવો નહી ગૂણ કેમાંજ

પિત્ત શૂલે—કુશમુળાદિ કવાથ
(કુંડળીઆ)

કુશ, કાસ, ને શેરડી, ને ડાંગરનાં મૂળ
વાળો નેતર, મૂળ સૌ, સમ ભેજો નહિ ભૂલ્ય
સમ ભેજો નહિ ભૂલ્ય, કવાથ જે તેનો કરિએ
તો પિત્તાતિ શૂળ, દુઃખ શીદ અંગે ધરીએ
કહત કવી ભઘલાલ, કહો આ ઔષધ કેવું
મૂળ ઉકાળી પિતાં; દેહનું દુઃખ સહું ખોલું

૧

વાયુ શૂલ, કફશૂલ, આમશૂલ, ને વિખન્ધ શૂલ
દાવાદિ કવાથ
(દાહરો)

સુંઠ, દારૂ વાસા, અને સંચળ હિંગ સંમાન
સુંઠ કવાથમાં ચુર્ણિતે, ધરી કરે જે પાન
તો વાયુ કફ શૂળને, આમ, વિખન્ધક શૂળ
ભઘશંકર, ખાંતે ખણે, આધિ વ્યાધિનું મૂળ

૧

૨

શૂલ રોગપર પથ્યાપથ્ય વિચાર (પથ્ય)
(દાહરો)

સૌવિરમુરા, સુંઠને, હિંગ, મુળાને ગોળ

(૧૪૨)

આયુર્વેદાદિત્ય

સિંધવ; સંચળને સુવા, પિંપર શાખર ડું છોલ ૧

એ દિતકારી શળમાં, ઉત્તમ આપ ગણાય
ભઈશંકર, એ સેવતાં, જરા કળના થાય ૨

* * * * *

અપચય

(ભુજંગી છંદ)

નહી દીવસે ઉંધવું ભોંય પોદી

નહી ખેલવું સનમાં લેધ ઘોડી

વળી પિચ્છ* જેને પદાર્થો જણાયે

સદા તેહ વર્જે અતિ સુખ્ય થાયે ૧

શૂઠ રોગની ચિકિત્સા. સમાપ્ત

પાંડુ રોગની ચિકિત્સા,

પાંડુ રોગની સંપ્રાપ્તિને કારણ

(શ્લોક રાગ)

ભાકતામ્લ, ક્ષાર, પદાર્થ તંદ્રા

મુત્તિકા, અને મધ દિનેત નિંદ્રા

વળી તિક્ષ્ણ* ભોજન જે ઠરે છે

કુસ્પર્શિ તો રક્ત તેથી ઠરે છે

તેથી ત્વચા રંગ પિળાશ મારે

આ ઠર તે રક્ત ઉપ લક્ષણેરે

હારીતનું એમ છે વાક્ય કહેવું

ભઈલાલ ભૂલેતો નિદાન જેવું ૨

* સાખરના સિંગપ્રની છોલેલી છોલ.

* દહી વીગરે.

દ્વિતિય પ્રકાર

(૧૪૩)

પાંડુ રોગનાં પુર્વ રૂપ

(દાહરો)

ત્વચ્ચા ક્ષાતિ, મુખ ક્ષિણ વળે; મૃત્તિકા ઉપર ભાવ
 નેત્ર ગળે, સોળે ચઢે, થાય વાયુનો શ્રાવ ૧
 પિળો રંગ મળ મુત્રનો; ભઠ્ઠશંકર, એ ખેલ
 ખાધુ પચેના, દીલ ગળે પાંડુ રોગની પહેલ ૨

પાંડુરોગ થવાનાં પાપ રૂપ કારણો

(ભુજંગી છંદ)

લખાડી; લફંગા, કરે બ્રહ્મ હત્યા
 ગરીબો પિટે રાજ્યની વીણ સત્યા
 સગાં સ્નેહિ કે નાત્યથી દૂર થાશે
 તદા પાંડુ તે પંડ માંહી ભરાશે.

પાંડુ રોગની સંખ્યા

(દાહરો)

વાત, પિત્ત, કફ, પાંડુને સમિપાત મૃત્તિકાર
 કહે ભઠ્ઠશંકર; એ રિતે, પાંડુ પાંચ પ્રકાર ૧

પાંડુ રોગની સામાન્ય ચિકિત્સા

(રૂચીરા છંદ)

વાત પાંડુ, પાચનથી ત્રાશે, પિત્ત વિરેચનથી વામે
 કફ પાંડુમાં વમન આપતાં, સર્વ દોષ સ્હેજે નામે;
 એ રીતે સામાન્ય ચિકિત્સા, જથા વૈદ જે જાણે છે
 તેજ વૈદ ભઠ્ઠલાલ કવી કહે, અંત પાંડુનો આણે છે

(૧૪૪)

આયુર્વેદાદિત્ય

વાત પાંડુ રોગે—માગધીઆદિ પાયન ક્વાથ

(હરિગીત છંદ.)

દશમૂળ, સુંડનો ક્વાથ તે, પિંપરધરી પાવે તદા
મારતી પાંડુ તે થકી, પિડ સૌ તણ ત્રાડે સદા
હિતકાર ઔષધ એ સદા; પંણિડત વૈદે બાંણુવું
પાયન સદા તેને ગણી, પાંડુ વિષેજ પ્રમાણુવું

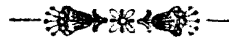
૧

પિત્ત પાંડુ રોગે—ત્રિવૃતાદિ વિરેચન.

(દોહરો)

સાકરે, ત્રિવૃતા, ચુર્ણ તે, ઉષ્ણ નિર ધરી પાય;
તો વીરેચનથી જથા, પિત્ત પાંડુ તે જાય.

૧

કફ પાંડુ રોગે—વચાદિ વમન ચુર્ણ.

(સોરઠા છંદ)

વજ; સિંધવનું, ચુર્ણ. ઉષ્ણ નિર મહિ તે ધરી;
કફ પાંડુનુંજ મણ, તે પિવા થકી થાયછે.

૧

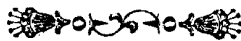

વાત પાંડુ રોગે સુરસાદિ ઘૃત.

(દોહરો)

સુરસા, સુંડથી પકવ ધી, વાત પાંડુમાં પ્હેલ,
ભઘશંકર, એ ચોજવું, જરા નહીં મુશ્કેલ.

૧

કફ પાંડુ રોગે—યુષ્ણાદિ ઘૃત.

(દોહરો)

યુષ્ણ, ત્રિફળા, પકવ ઘૃત; કફ પાંડુનો કાળ,

દ્વિતિય પ્રકાશ.

(૧૪૫)

ભઘશંકર વૈદો કરો. શાસ્ત્ર રીત અનુસાર. ૧

પિત્ત પાંડુ રોગે—યષ્ટિ મધૂકાદિ ઘૂત.
(દોહરો)

જેઠીમધ, ઉપ્પેલેટથી, પકવ ઘૂત જો હોય;
તો પિત્ત પાંડુની પિડા, કેમ ખમે જન કોય. ૧

પાંડુ રોગે—ત્રિક્ષ્ણાદિ ક્વાથ.
(દોહરો)

શુક્રો, કુટક્રી, ત્રીક્ષ્ણા, ગર્જો, નિમ્બની છાલ;
ત્રીવૃત, હરેડે સુંકેને કરિઆતુજ; રશાળ. ૧
ક્વાથ કરી, મધમાં ધરી; પ્રાતઃકાળે પાય-
તો ભઘશંકર કહે સદા; અલગ પાંડુથી થાય, ૨

પાંડુ રોગે—ધાતુ માંક્ષિકાદિ ચુર્ણ.
(હરીગીત છંદ.)

હીરોંકસી, ને ત્રીકૃદ્, લે લોહચુર્ણ સમાન તે;
સૂવર્ણ માંક્ષીકા, ધરી. કર ચુર્ણ તે અવસાનરે;
મધ ધી ધરી ને ચુર્ણ તે. ગૌ દધિ મઠો સાથે પિતાં'
લે પાંડુને હલિમક હરી, નિઃભય કરે કમળો થતાં ૧

પાંડુ રોગે—દુગ્ધ પિંપરી પ્રયોગ.
(લક્ષીત છંદ)

બળ વિચારિને દુગ્ધ યોગમાં
પિંપર ખાય જો, પાંડુ રોગમાં;

(૧૪૬)

આયુર્વેદાદિત્ય

દુખ વિહારિને; શાન્તિ તે કરે,
ગુણ સમૂહ છે, ભાઈલાલ તે.

૧

મણ્ડુર વટક.

(આર્શ, હલિમક, કુષ્ટ, ત્રિદોષ પાંડુ, કટીશૂળ; ને દાહ રોગ)
(દાહરો)

ચિત્રો, યુષ્ણ; ત્રીફળા, દાર, ચવક, ને મોથ;

હેમમાંસિકા, ભાંગરો; ગઠોડા, અજમોદ.

૧

કાજળ જેવો લોહકિટ, તેમાં મેળવ સાર;

પકવ કરો ગૌ મુત્રમાં, ચુર્ણ થશે તૈયાર.

૨

તે અનુક્રમથી સેવિને; ઉપર તર્ક પિવાય,

આર્શ હલીમક કુષ્ટને, કર; કમળો, કમ્બિ જાય.

૩

પાંડુ ત્રિદોષી તે હરે, હરે કટીશૂળ દાહ,

જો ભયશંકર વૈદની; લેશે આપ સલાહ.

લોહ ચુર્ણ વટક.

(કમળો; પાંડુ; આર્શ; -હૃદયરોગ; કુષ્ટ વગરે વ્યાધિપર)
(લલીત છંદ)

યુષ્ણ, ત્રીફળા; મોથ ચિત્ર એ,

સમ વિભાગમાં વાવડિંગ તે,

વજર ચુર્ણ તે, સાથમાં ધરી,

ધક્ષુ રસે થિ તે; ભાવના કરી.

૧

દિવસ સાત તે, એમ થાયજો,

ચુરથ મ્હાનિધી; તે ગણાય તો;

મધ વિમાં ધરી; તેહ ચાટતાં;

દ્વિતિય પ્રકાશ

(૧૪૭)

કમળ પાંડુને; આશી રે' જતાં. ૨
 -હૃદય રોગને કુષ્ઠ કારભો,
 તજ દિલેથિરે, હર્ષમાં રમો;
 મળિ ગુણી દવા, જગત નાદય છે;
 કહત સેવ એ, ભાઈલાલ છે. ૩

સત પુષ્પાદિ ગુટિકા.
 (કૃમી, ગુદમ, કમળો; અતિસાર, ને ત્રિપાંડુ રોગ;)
 (તોટક છંદ)

રજની, ત્રિકટૂ; કટુ, દારૂ; સવાં.
 ત્રિવૃતા; ત્રિક્ષ્ણા, ધનિ ઇંદ્રયવાં;
 દ્વિવિભાગ ધરી, મહિ લોહ રજે;
 મવ પેય વિષે; કર પકવ જ તે. ૧
 ગુટિ તેહ વિશુષ્કજ, અર્ક ફિદા;
 મધ ગૌ મથિ માં તુહિ શેવ સદા;
 કૃમિ, ગુદમ, અને કમળો, લવરી,
 અતિસાર, ત્રિપાંડુ, લહેજ હરી. ૨

વજ્ર મંડૂક વટક—ખનાવટ.
 (છંદ કુંડળીઆ)

પંચકોલ, ને ત્રીક્ષ્ણા, દેવદાર, સમધાર
 વાવંડિંગ, મરિ, તે તદા, સમભાગે અનુસાર. ૧
 સમભાગે અનુસાર; વજ્ર મહિ ચુર્ણ વિથારી;
 ગૌ મુત્રે તે પકવ, કરો મંદાગ્ની ધારી,

(૧૪૮)

આયુર્વેદાદિત્ય

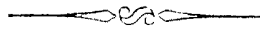
ચણી ધોરશી ગુટી, કરો તેની જે ભાવે,
પંચકોલ પ્રમાણ, સ્વર્ગના વૈદ ગણાવે,

વજ્ર મંડૂક વટક સેવવા વિષે જ્ઞાન.

(દાહરો)

સુરભીમંથી માં સદા; તે સેવે સુખરાશ,
લખ્યા રોગ નિચે હરે; આપી જ્ઞાન ઉજ્જશ. ૧

વજ્ર મંડૂક વટકનો ઉપિયોગ.

(ચોપાઘ હંદ)

કમ્બો, મંદાગ્ની, અતિસાર,
પાંડુ, શોષ કૃમિનો આધાર;
ઉદર, મેહ; ને કમ્બો જેહ,
વ્યાધિ સર્વ વિહારે તેહ. ૧

પાંડુ ને કમ્બો રોગે—કિરાતાદિ ક્વાથ;

॥ શ્લોક ॥

વાસા કિરાતકં મુસ્તા, ત્રિફલા મૃત નિંબજૈ
ક્વાથો મધુયુતો હન્તિ; પાંડુ રોગચ કામલં ॥ ૧ ॥

અર્થ—અરડૂસી, કરિઆતું; મોથ, ત્રીફળા, ગળો અને લિં-
બોળિઓ એ સમાન ભાગે લઈ ક્વાથ કરી અંદર મધ નાંખી
પિવાથી પાંડુરોગ તથા કમ્બોનો નાશ થાયછે,

દ્વિતિય પ્રકાશ

(૧૪૯)

પાંડુ ને કમળા રોગે—ખર વિટ્કાદિ પ્રયોગ.

[દોહરો]

ખરભિંડાં માં દહિં ધરી, પછી પાંડુ પર પાય;
તો કમળો ને પિત્ત દુઃખ તેર ધટીમાં જાય;

૧

પાંડુ રોગમાં પથ્ય ધાન્ય ને શાક વિષે.

(સવૈયા છંદ.)

પાંડુ રોગમાં, ધઉં ડાંગરને, જવ સાઠી ચોખા તે સાર
કાંગ; મગ, ને દાળ તુવેરની; ઘી; દૂધ, તરૂં ગણું સુખકાર
ગજજીલી, વથુઓ, વંત્યાકાં, સૂચાં શાક, સારાં જાણું
નિઃશંશય, એ ધાન્ય શાકને; પથ્ય પાંડુમાં પરમાણું—૨

પાંડુ રોગની ચિકિત્સા સમાપ્ત.

ક્ષય રોગની ચિકિત્સા,

ક્ષય રોગ થવાનાં કારણ.

(દોહરો)

ધર્ષા, મુસ્તી, ગ્લાનિથી કેકુસ્તી, અનુસાર;
ખહુ જમતાં કે મધથી, કે ઉંચકતાં ભાર.
અપાન વા, મળમુત્રનો; કબજ પેટમાં થાય,
સ્ત્રી સંગે, અપવાસથી; ક્ષય રોગેજ પિણય.

૧

૨

ક્ષય રોગ થવાનાં પાપ રૂપ કારણ.

(ઇંદ્રવિજે છંદ.)

મૂરતિ ખંડન, ગર્ભ નિકંદન; કે ગઉ રાય હણેલ; અભાગી;

(૧૫૦)

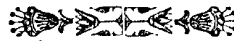
આયુર્વેદાદિત્ય

પુષ્પ પ્રકુલિત, વાડિ ખણી, કદિ પર્વ અતિથ્ય તણી લઈ ભાગી;
ધર્મ અધર્મ લહો મન એક, ન પેખત ધર્મ અધર્મ કુરાગી;
તો ભઈલાલ સદા ક્ષય રોગ; રહે જીવ રૂપ સદા પુઠ ભાગી-૧

ક્ષય રોગનાં પુર્વરૂપ અરિષ્ટ ચિન્હ.

(હરીગીત છંદ.)

પદ, હાથ, ગળતાં શ્વાસ વ્યાપે, કફ પડેછે સર્વદા,
વળિ તાણુ પેં બહુ શોષને' જઠરાગ્નિની છે મંદતા;
બહુ દાદિં તે ગર્વિષ્ટ આપે, શ્વાસથીજ પિડાયછે,
ભઈલાલ આ ક્ષય પુર્વ ચિન્હો, સર્વથા સમજાયછે. ૧

ક્ષય રોગમાં પુર્વે અરિષ્ટ સ્વપ્ન આભાસ,

(દાહરો)

કાગ' ઝીર; ગિધ, સાહુડી; મોર કપી કાચંડ,
પિઠે સ્વપ્ન ને બેસતાં; દેખે આપ પ્રચંડ. ૧
જળ વિણ નદિમાં સ્નાનજો, કરે સ્વપ્નમાં તેદ,
બળતાં વક્ષો અગ્નિમાં; દેખિ પામતાં ખેદ. ૨
ક્ષય રોગી ને પુર્વ આ, થાય સ્વપ્ન આભાસ,
પછી ધાતુનો ક્ષય બની, બને દેહની લાશ. ૩

ક્ષય રોગના ભિન્ન પ્રકાર.

(દાહરો)

વાત પિત્ત કફથી તથા સપ્ત ધાતુ ગત જોહ,
દશ જતીક્ષય થાયછે, લખ્યું સ્વરૂપમાં તેહ. ૧

દ્વિતિય પ્રકાશ

(૧૫૨)

રસની વૃદ્ધિ કરનારાં ઔષધ.

(દાહરો)

જંગલિ પ્રાણી માંસનુ, ભોજન ને સેવાય;
 કે આદૂ, ચવાન. મૃત; ક્વાથ કરીજ પિવાય. ૧
 કે દુધમાં મરી નાંખિને; પિએ તેહ ને રાત;
 તે ક્ષયથી મૂકાય તે, વધે રસાદિક ધાત, ૨

રક્તની વૃદ્ધિ કરનારાં ઔષધ.

(દાહરો)

ધી; દુધ. સાકર મધ મરી, પિંપર ધરિ કર પાન,
 તે હિતકર વૃધિ રક્તની, તેહ કરે નિરવાણ. ૧

માંસની વૃદ્ધિ કરનારાં ઔષધ.

(દાહરો)

આનુપ ધાન્ય મહિષિ વૃત, લસણ કદક, મધ દુગ્ધ;
 સ્તંભ કરે ગત દોષનો, વધે માંસ ને બુદ્ધ. ૧

મેદની વૃદ્ધિ કરનારાં ઔષધ.

(રચિરા છંદ)

માંસરસો જંગલિ પ્રાણીનો, મેદ વૃદ્ધિ કરવા સારો;
 શિતોપલાદી ચુર્ણ, સેવતાં, ગુણ તેનો તેવો ન્યારો;
 અજ દુગ્ધમાં મરી ઉકાળી, કે મદિરા જમતાં સેવો;
 મેદ વૃદ્ધિમાં કહે ભઘશંકર, નાહિ પ્રયોગ દુન્ને તેવો

અસ્થિ વૃદ્ધિ કરનારાં ઔષધ.

(દાહરો)

દુધ, ચંદન, ને દ્રાક્ષવટ, સિદ્ધ વૃત સુખકાર,

(૧૫૨)

આયુર્વેદાદિત્ય

અસ્થિ વૃદ્ધિ કરવા વિષે તેહ પ્રયોગ વિશાળ.

૧

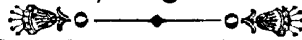

મજ્જની વૃદ્ધિ કરનાર ઔષધ.

(દાહરો)

મજ્જવૃદ્ધિ માં સદા, લખું પથ્થ જે હાર,
જંગલી, પ્રાણી માંસરસ, મધુર ધાન્ય હિતકાર.

૧

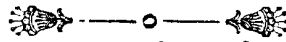

વિર્યની વૃદ્ધિ કરનાર ઔષધ.

(દોષક છંદ)

માંસરસો, મધ; તેલ, ઇલાચી.
અંજીર, ખોડ, તમાલ વિરંચી;
ધૂત, અને દુધ, કેસર, સારં,
વિર્ય વધારક તેહ વિચારં,

૧

વિર્ય વૃદ્ધિ કરનાર—પિપ્પલી વર્ધમાન યોગ.

॥ શ્લોક ॥

પિપ્પલી વર્ધમાનંવા કારયે દુગ્ધ સર્પિષા ।

આદ્ય પચ્ચ પુનઃ સપ્ત પુનરેવ નવ ઋમાત્ ॥

एकादशस्त्रयोदशः पञ्चदशस्तथा सप्तदशः स्मृतः ॥

एकोनविंश एकविंशः पृथक् પૃથક્ ચથાક્રમમ્ ।

एवं क्रमेण वृद्धिः स्यात् कारयेत् शतमात्रयाः ॥

તતઃ ક્રમેણ પુનઃ પશ્ચાત્ યાવત્ શેષંચ પચ્ચકમ્ ॥

भोजयेत् षष्टिकानं तु सर्पिषा मुक्तं संयुतम् ॥

હન્તિ પલિત વાર્ધક્યં નરો નાગબેલો ભવેત્ ।

પિપ્પલી વર્ધમાનં તુ જ્વરે જર્ણે પ્રશસ્યતે ।

मन्दाग्रौ पीनसेवाथ गुदजे वा तथा पुनः ॥

દ્વિતિય પ્રકાશ.

(૧૫૩)

અર્થ—ફાય રોગવાળાએ દૂધ અને ઘી સાથે વધતી જતી પિંપરો ખાવાનો પ્રયોગ કરવો. તે એવી રીતે કે પહેલે દીવસ પાંચ, પછી સાત, પછી નવ, પછી અગિયાર, પછી તેર પછી પંદર, પછી સત્તર, પછી ઓગણીશ, પછી એકવીશ, એવી રીતે દરરોજ બે બે વધારે લેવી. અને એવી રીતે સો પિંપરો એક દિવસે ખાવામાં આવે ત્યાં સુધી વધતા જવું પછી પાછા એજ રીતે બે બે પિંપર કમી કરતાં પાંચ પિંપર સુધી આવી રહે ત્યાં સુધી ઉતરતાં જવું. એ પિંપરનું ચુર્ણ મધ સાથે ચાટવું તથા તે ઉપર દૂધ ને ઘી પિવું. આ યોગ કરનારે સાઠી ચોખાનો ભાત, મગ, અને ઘી ખાવાં તે પથ્ય છે. એ પ્રયોગથી વૃદ્ધાવસ્થાનાં પક્ષિયાં આવ્યાં હોય તે, તથા વૃદ્ધાવસ્થા સખંધી નિર્બળતા નાશ પામે છે. અને પુરૂષના નાંહાથીના જેટલું બળ આવે છે. છૂર્ણજવરમાં આ પ્રયોગ કરવામાં આવે તો ઘણોજ ફાયદો આપે છે, તેમજ જઠરાગ્નિ મંદ હોય, પિન્સ (છોડ) રોગ થયો હોય, અથવા આર્શ રોગ થયો હોય, તો તેમાં પણ જરૂર તે ફાયદો આપે છે.

વિર્ય વૃદ્ધિ કરનાર—બલાદિ ક્વાથ.

(દોહરો)

યદિ ગજો બળબીજને, લઘુ પંચમુળ પેખ,
સાકર મધ તેમાં ધરી, સ્પષ્ટ ક્વાથ ઊવેખ. ૧
તે પીવા થકિ કામનું, વાધે જોર વિશેષ;
કહે ભઈશંકર ક્વાથ આ સેવો દઉં ઉપદેશ. ૨

(૧૫૪)

આયુર્વેદાદિત્ય

રાજ્ય ક્ષમા રોગે—ગડૂચાદિ યુર્ણુ
(દાહરો)

ગજો, ખત્યા ને નાગખંજ, આમલકી, મરિ તેહ,
ગોળ મેળવી યુર્ણુ તે, ખાય પ્રતીદિન જેહ. ૧

તાલકા મૃતક યુર્ણુ.

(રાજ્યક્ષમા, ગૃહણી; નપુશક્તા, વિર્યશ્રાવ; ને વંઝા રોગે)
(દાહરો)

શિલાભેદ; શિલાજતૂ, ક્ષીણ^૪ ઉપલેટ,
ખલાં, એલચી, પત્રકી, તાલં, મુઠિ, ધર નેટ. ૧
હરિયંદન, ને રાસના, તુળશી, કંટ, મજક,
ત્વક, ધેની ને શ્યામ તલ, બે તોલા સમદીટ. ૨
યુર્ણુ કરી મધ ગોળમાં; ભાત, દુધ પર ખાય,
રાજ્ય ક્ષમાની ક્ષીણતા, જ્ઞેતાં માં જંપાય, ૩
ગૃહણી નપુશક્તા હરે, મટે વિર્યનો શ્રાવ;
વંઝા તરણી સેવતાં, પામે પુત્ર પ્રભાવ. ૪
એમ તાલકા મૃતક આ, કરે સર્વને સાહ્ય
ભદ્રશંકર તે સેવતાં આનંદ અંગ ભરાય. ૫

ક્ષય રોગમાં પથ્ય ચીજો.

(દાહરો)

વહિલાં, તેતર, લાવરાં, તેહ પક્ષિનું માંસ;
મધૂ, શીત, અવલેહ ને, ધી, દુધ, ખાતું ખાસ. ૧

દ્વિતિય પ્રકાશં

(૧૫૫)

ક્ષય રોગમાં અપથ્ય પદાર્થ.

(દાહરો)

ખાંડ, ખાટુ, તીખું સુર, તૈલ; તિક્ષણ ને રાઈ,
તે ક્ષય રોગે વર્જતાં, શાન્તિ રોગ તે થાય

૧

ક્ષય રોગ સખંધી જન્મા જન્મી વારસો

(ચોપાઇ છંદ)

ક્ષય રોગે જન જેહ પિડાય,
પ્રજા ઉત્પત્તી તેથી થાય;
તે પણ ક્ષયવંત નક્કી હોય,
કહે ભઈશંકર લે તું જોય,

૧

ક્ષય રોગની ચિકિત્સા સમાપ્ત.

...૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦...

રક્તપિત્ત રોગની ચિકિત્સા

રક્તપિત્ત થવાનાં કારણ.

(ભુજંગી છંદ)

ઘણા તાપમાં થાકમાં ડૂબવાથી,
અતીશોક; પાગે પ્રવાશે ગયાથી,
ખાટું સંગ સ્ત્રીનો અને અગ્નિ પાસે,
તિખું સેવતાં રક્તપિત્તી થવાશે.
ચવાક્ષાર, ખાટું અને ખાંડ ખાતાં,
ત્વરાથી તપી લોહિ તે ઉર્ધ્વ જતાં
અથો માર્ગથી રક્તપિત્તી થવાશે,
ભઈલાલ નિદાનમાં એ લખાશે.

૧

૧

(૧૫૬)

આયુર્વેદાદિત્ય

રક્તપિત્ત થવાનાં પાપરૂપ કારણ.

(હુજંગી ઇંદ)

પદાર્થો નહીં સેવવા યોગ તેવા,
કરે પાન તેનું પડયો નિત્ય હેવા,
કુધર્મિ. કુસંગી, થયું રમ્ય જોને,
યથા રક્તપિત્તો કરે શાંખ્ય તેને.

૧

...ૐૐૐૐૐૐૐૐ...

રક્તપિત્તનાં પુર્વ લક્ષણ.

(હરીગીત ઇંદ.)

મનની વૃત્તિ ઉદાસ થઈ. સુસ્તી વધેછે અંગમાં,
વળિ કંડપર રૂચી ધરે, વાયું સ્વિકારે સંગમાં,
ગળાનિ ગાટીમાંથિતો, જાણે ધુમાડો નીકળે,
લોખંડના તાપીત ગાળે, વાસ રોગી જન કળે. ૧
વળી વાંન્તિ તે વાધે વધૂ, બેચેન અંગે થાયછે;
ગૂદા, મુખે, કે નાસિકે, કે રક્ત લિંગે જાયછે;
આ ચિન્હ તે આ રોગમાં પ્રથમે થતાં નિહાળીએ,
ગતિ ભંજ જન તે થાયછે; ભઘલાલ ભાગ્ય વિચારિએ ૨

—❀❀❀—

રક્તપિત્ત રોગે—વાસાદિ પાનક.

(દાહરો)

વાસા દલરેસની મહીં, પક્ષ પુષ્પ રંજ; કુંદ,
ઘઉંલા રોધ, જેડિમધ, સર્વ ચીજ એ શુષ્ક. ૧
મધ મેળે તેના વિષે; પાનક પ્રીત પ્રવેશ,
પાંડુ રક્તપિત્ત, શ્વાસનો; હરે કલેશિ ઉદ્દેશ. ૨

❀❀❀❀❀❀❀❀

દ્વિતિય પ્રકાશં

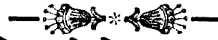
(૧૫૭)

રક્તપિત્ત રોગે—વાસા રસ પ્રયોગ.

(દોહરો)

વાસા રસમાં મધ તથા, ધરી શર્કરા પાચ,
તો નાસા' મુખ નેત્રનું હેતું રક્ત દુર થાય.

૧

રક્તપિત્ત રોગે—વાસાદિ ક્વાથ.

(દોહરો)

વૈદ્યમાતનો ક્વાથ તે, મધ, સાકરમાં શેવ,
રક્તપિત્ત તો તે થકી, તને પિડાવત હેવ,

૧

નાસા પૃવર્ત્ત રૂધિરે—આમલકી લેપ.

(દોહરો)

આમલકી નિરમાં ઘસી, લેપ શીરપર થાય,
નાસાવત રૂધીર તો, પિડા સમેટી જાય.

૧

રક્ત દોષપર—દ્રાક્ષરસાદિ પ્રયોગ.

(દોહરો)

ધી, શાકર ને દ્રાક્ષરસ, રક્તપિત્ત પર પાચ,
તો દૂધ ઉપાય વિષુ રક્ત દોષ ઝટ જાય;

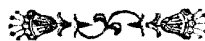
૧

નાસા પૃવર્ત્ત રૂધિરે—હરિતાલકાદિ નશ્ય.

(દોહરો)

દરોવેલિ રસ નાસકે; અળતા રસનો નાસ,
કે દાડિમ રસ નાસતે, હરે રક્ત જતું નાસ,

(૧૫૮)

આયુર્વેદાદિત્ય

નાસા પૃવર્ત્તં રૂધિરે—આમ્રશુકાદિ પ્રયોગ.

(દાહરો)

આમ્ર, જમ્બુના શુક્રમાં; સાકર ધારી સુન્ધ;
તો નાસાવત રક્તનું, મટે કારનું દુઃખ.

૧

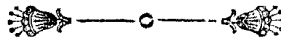
રક્તપિત્ત રોગે—પલાંણુ આદિ નશ્ય.

(દાહરો)

કુંજલિદલના રસ તણો, નાશ કદા લેવાય;
કે જેઠીમધ ચુર્ણ તે, મધ નાંખી સુન્ધાય,
તો ભઠશંકર તે થકી, રક્તપિત્ત સૌ જાય,
નિત્ત એહ સહવાસથી; દિવ્ય દેહવત થાય.

૧

૨

મુખ રક્તપૃવર્ત્ત—કમળ પ્રાગાદિ પાનક.

(દાહરો)

કમળપ્રાગ, મધ; જેઠીમધ; દરો, બાળ; પરિકાષ્ટ,
તે દલના રસ પાનથી, મટે રક્તમુખ વાટય,

૧

રક્ત પિત્ત રોગે—અશ્વગંધાદિ કવાથ

(કાસ; શ્વાસ, ક્ષય, અને રક્તપિત્તે)

છંદ મહા સુન્દ્રા

આસન, ગજો, શતાવરી, દશમુળને બળખીજ
અતિ વિષ કળિ, ને અરકુશી, થા લઈને તતખીજ
કવાથ કરી તેનો પીવાથી, કાસ, શ્વાસ, ક્ષય, ત્રાસે છે
રક્તપિત્ત પણ મટે તેહથી, ભઠશંકરને ભાસે છે

૧

દ્વિતિય પ્રકાશ

(૧૫૯)

રક્તપિત્ત રોગે....ખલાદિ દુગ્ધ

(દાહરો)

ખલા ગોખરૂં આમળાં, દ્રાક્ષ જેઠિ મધુપુલ
તેમાં સિદ્ધ કરેલ દુધ, ખણે રક્તપિત્ત મુળ

મુખ પૃવર્ત રૂધિર રોગે—વટાદિવલેહ

[દાહરો]

કદંબ, વડ, સાદડ, અને, જાંબુ આમ્ર ને ખેર
તે પત્રોનો કલક તે, મધ સાથે તું મેળ્ય ૧
તે અવલેહ ઉવેખતાં, મૂખ પૃવર્ત રૂધીર
કહે ભઈશંકર એ મટે, મુળો વૈદ સૌ વીર ૨

સ્ત્રીના બહેતા યાનીના રક્ત દોષે—વિશાલાદી કલક

(દાહરો)

એલાદલ, ને નિમ્બદલ, હરડે મોથ, મજડ
વીશાલા કંટુ રોહિણી, બે તોલા સમદીટ ૧
વળી જેઠીમધ એલંચી, સર્વ કલક તે થાય
શાકર ભેળી સેવતાં, યોનિશૂળ એ જાય ૨
પિડ તૃષા ને બાવરી, રક્ત યોનિ પ્રવાહ
કહે ભઈશંકર તે વડે, સમે શ્વાસ ને દાહ ૩

મુખ રક્તશ્રાવે—જાંબુપલ્લવાદિ કલક

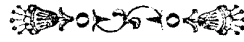
(દાહરો)

પલ્લ જાંબુ ને આમ્રનાં, શૂદ્ધ હરેડે સાર

(૧૬૦)

આયુર્વેદાદિત્ય

કલ્ક કરી મધ શર્કરા; સેવે પ્રાતઃકાળ ૧
તો તેથી મુખ માર્ગનું; ખળે નીકળતું લોહિ
ભઘશંકર આ ઐષધી; નિત અનૂભવ જોઈ ૨

બિજે પ્રકારે કથન—જાંબુપદ્મવાદિવલ્લેહ
(દોહરો)

જાંબુદલ ને આમ્રદલ; હરડે કલ્ક કરાય ૧
મધ સાકર સહ સેવતાં; મટે રક્ત મુખ શ્રાવ

શતાવર્યાદિ ઘૃત,
(છંદ—લેલી.)

વસુમતી, બળળીજ, જેડિમધ, શતાવરી, કાકોલી,
સ્વેતભાંચકંદોળુ ને ઘઉંસા, મેદ, આમલી તોળી. ૧
ખેલાં, અને દાઠીમ ક્વાથમાં; ગોંદુધ, ઘૃત ધારી,
શેષ ઘૃત રહે જ્ઞાનિ વૈદ સા, લહે ઘૃત તે વારી. ૨
પાનક; બસ્તી વિષે ઘૃત એ, મટે દુઃખ સૌ તેવૂ
ચોનિ રક્તનો શ્રાવ થતોને, લિંગ ગુદાનું ંહેવું. ૩
તથા ખાંસિ, ક્ષય, સર્વ મટાડે; ત્રાડે દુઃખ બધાં તેવાં
ભઘશંકર કહે ભજે પ્રભૂને; વાક્ય મુક્તિ પદ એવાં ૪

ચોનિ રક્ત દોષે—કદુ રોહિણીદિ કલ્ક.
(દોહરો)

એલાદલ; ને નિમ્બદલ, મજ્જા, જેડિમધ; સાર,
મૌથ, વાર્ણી; હરડનો, કલ્ક કરો નિરધાર.

દ્વિતિય પ્રકાશ.

(૧૬૧)

તે શાકરમાં સેવતાં, યોનિશૂળની પિડય;
રક્ત વહેતું યોનિ તણું, હરે ધારિ મન હિડય. ૧

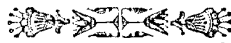

યોનિ રક્ત પ્રવાહે—ત્રિકટૂ આદિ અવલેહ.
(દાહરો)

ત્રિકટૂ અતિવિષ; ધાતુકી, મજ્જા, પાંપડો મેળ્ય,
દાડિમ ધારી તે મહી, મધ શાકરમાં ભેળ્ય. ૧

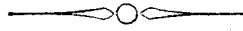
વૃત્ત, દહીમાં તેહ બે, નેકે નિત્ત ચટાય,
યોનિ પ્રવાહક સ્ત્રી તણે, ફના મૂળથી થાય. ૨

બાજના અતિસારનું. એ આપધ મુળ ખાય,
ભરિંકર આ આપધી, ધર્ય મુળખ સમુદાય. ૩

યોનિ રક્ત પ્રવાહે—એલાદિ ક્વાથ.
(દાહરો)

સાલમલી સહ એલેચી; હરડ, પિંપર સમભાગ;
મધ, શાકર; ધરિ પિવતાં. ખૂઝે યોનિ પ્રવાહ. ૧

રક્તપિત્ત રોગમાં અપથ્ય કથન.
(ભુજંગી છંદ)

નહીં તાપ ને સેવવો સૂખ કાપી.
તિખૂ, ખાટુ, ખારું ન ખાવું તથાપી;
તરૂં, ક્ષીર, સૂરા, અને સાથવાનું,
કહ્યું ભાઈલાલે બધું વળવાનું, ૧

રક્તપિત્ત રોગની ચિકિત્સા સમાપ્ત.

(૬૬૨)

આયુર્વેદાદિત્ય

કાસ રોગની ચિકિત્સા.

કાસ રોગ થવાનાં કારણ.

(ભુજંગી છંદ)

ધુમાડો જ મોં, નાકમાં રંધ્રવાથી;
 ઉડે ધૂળ ત્યાં મૂખ ખુલ્લે જવાથી;
 વળી રૂક્ષ ખાણું જ વ્યાયામ થીતો-
 જતાં અન્ન અત્રિક્ષ મળ વેગથી તો. ૧
 કરે આવતી છિંક અટકાવ ને તે;
 તદા પ્રાણ વાયુ વિકારેજ તો તે;
 મળી તે ઉદાને, કફ પિત્ત સાથે,
 મુખે પ્રેરશે કાસનાં કારણો તે. ૨

કાસ રોગનાં પુર્વ રૂપ.

(છપય છંદ.)

ગળા ધાટિ મુખ માંદ્ય, ખુંચેછે કાંટા જેવું
 તિક્ષણ; ઉદય, ઉર્જાર, જ પણ સ્વાદે તેવું
 જણ જણાટતો થાય. જીભમાં મોટી ખામી;
 અન્ન ઉતરી શકે, નહીં તે દગરે દમામી,
 કાસ રોગ થતાં પુર્વ રૂપ; સર્વ ચિન્હ આ થાયછે,
 ભક્ષિંકર લહી પુર્વનું, આપ ગ્રથમાં ગાયછે. ૧

કાસ રોગની જ્ઞતાનુક્રમણિકા.

(દાહરો)

૧ વાત, ૨ પિત્ત, ૩ કફ, ૪ ક્ષત, ૫ ક્ષય, ૬ પાંચ કાસની જ્ઞત્ય;
 ૭ વધુ વિદ્વાન વિચારિ જો, ૮ લખી નિદાને વાત.

દ્વિતીય પ્રકાશ

(૧૬૩)

વાત કાસે—સતમૂળાદિ ક્વાથ.

(દોહરો)

સતમૂળનો કરિ ક્વાથ જો, પિંપર સાથે પાચ,
વાત કાસ તે સેવતાં, તીન કણુમાં જાય. ૧

વાત કાસે—ભાર્ગવિ આટણુ.

(દોહરો)

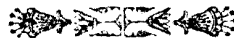
મુંડ, સઠી; ભારંગને; કાકડશિંગી દ્રાક્ષ,
પિંપર ઐષધ ચુર્ણ તે; ગોળ, તૈલમાં નાંખ્ય, ૧
વાતકાસ, આ આટણુ, મૂળ સમેટી જાય,
ભઈશંકર નિષ્ઠા થકી, પ્રભુ ઈચ્છાજ પમાય. ૨

કટફળાદિ કલક.

(દોહરો)

કટફળ, કત્તૂણ; ધનિ, વજ, દારૂ, પાપડો; ધાન્ય;
મુંડ શંઙ્ગિ, દાર, નિશા; કલક કરો અવસાન, ૧
મધ મેળી તે આટતાં; કાસ; શોષ; કષ્ઠ તાજ
કફ; હિક્કા, ને પિન્નનો; મટે પિડાવ; શાવ. ૨

પિત્ત કાસે—દ્રાક્ષાદિ અવલેહ,

(દોહરો)

દ્રાક્ષા, ગલકી, કાયફળ, પિંપર બોર ખજૂર;
તે આટણુ, આટે મટે, પિત્તકાસનું મૂળ. ૧

(૧૬૪)

આયુર્વેદાદિત્ય

પિત્ત તથા કફ કાસે—બલાદિ કલક,
(દોહરો)

બલા, બૃહતૈયા, જેડિમધ, કુષ્ઠ, વૃષ પિચુમન્દ;
દ્રાક્ષ કલક સૌ તે કરી, ધાર નિર મહિ તેહ.
પિત્ત. કફાદિક ખાંસિ તો, ફના કિક્ષયત થાય,
બર્ષશંકર સદભાગિના. તર્ક તેણિ ગમ જાય.

૧

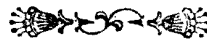

નિરામ્બ ક્વાથ.

(માત્રામેળ—ચચળા છંદ)

નિરામ્બ, પદ્મકોષ્ઠ, કંદ, નિર્મળી; ને નૈરતી;
કિરાજીમુળ, સુંઠ, હિંગ, નાંદરૂખ, પદ્મતી,
નિરામ્બ, ક્વાથ; ભાઇલાલ, પાંચિ સાથમાં થશે,
કાસ; કુષ્ઠ; ઉપદશ, તાપ સ્હેજમાં જશે.

૨

પિત્ત કાસરોગે—શર્કરાદિ અવલેહ.

(દોહરો)

ખેનુર, દ્રાક્ષ, ને શર્કરા, મરિ, મધ; પિંપર ગેર;
તે અવલેહ તદા કરે, પિત્ત કાસ પર કેર.

આદ્રક રસનો પ્રયોગ,

(કાસ, શ્વાસ, સળેખમ, ખાંસી, ને કફજ્વરે)

(દોહરો)

આદારસ મધમાં ધરી; પિચે માનવી જેહ,
શ્વાસ, સળેખમ; ખાંસિથી, થાય મોંઝો તેહ.
વગી, કફજ્વર, કાસ એ; કરે નહીં હેરાન;

૧

દ્વિતિય પ્રકાશ

(૧૬૫)

ભઈશંકર શાણા જનો, આ પ્રયોગ પ્રમાણુ.

૨

ઉધરસે— મુસ્તાદિ ચુર્ણુ

(દોહરો)

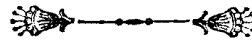
મુસ્તા, અટરૂષ, ત્રીફળા, દારૂ, ભાગી, સમ જાણુ;
વ્યાધિ પુષ્પ, દલ, મૂળસહ, અતિનિષકળી, પ્રમાણુ ૧
વળિ મુર્વા, રાસ્ના અને, સૂરસાદલ, સમ ધર;
ઉષ્ણુનિરે ધરિ તે પિતાં, ટાળે કાસ વિચાર ૨

વાત ને કફમિશ્રકાસે— આટરૂષાદિ અવલેહ

(દોહરો)

અટરૂષદલ, ને નિમ્બદલ, સૂરસાદલરસ, ભેજ્ય;
સડિ, ભાગી, મરિ, મુંડને, ગોળ, તેહમાં ભેજ્ય ૧
તે આટણુ કરિ સેવતાં, ફના દુઃખ બહુ થાય
કફ વાતાદિક મિશ્ર સહ; ખાંસિ સ્હેજમાં જાય ૨

કાસરોગે— ભાગ્યાદિ કવાથ

(દોહરો)

ગજચપળા, ને ભાગીનો, કવાથજ ઉષ્ણુ પિવાય;
પ્રતીશ્યાત, કફ, કાસતો, —હૃદયરોગ સૌ જાય, ૧

બદરીદલ પ્રયોગ

(દોહરો)

બદરીદલ, ને મનશિલે લેપ સર્વથા થાય,
પછિ તડકે તે સૂકવી; વાટય દુગ્ધ; મધ, માંદ ૧

(૧૬૧)

આયુર્વેદાદિત્યં

તે પીવા થકિ કાસને, મહા કઠણજે શ્વાસ
તે સર્વે સ્હેજે દમે, જો રાખે વિશ્વાસ

૨

વાતકફકાસે—પુષ્કળમૂળાદિ દુગ્ધ
(દોહરો)

પુષ્કળમુળ, સડિ, બિલ્વને, સુરસા; ત્રીકટુ પાસ
હિંગ ધરી પયપી મટે. વાત કફાત્મક શ્વાસ

૧

કાસ શ્વાસે—મરિચાદિ ચુર્ણ
(ચોપામ છંદ)

તોલો એક મરી મહિ ધાર
અડધો તોલો પિંપર સાર
તોલા ચાર દાડિમજ લેહ
નગોડ તોલા આડજ ગ્રેહ
અડધો તોલો તે જવખાર
ધુંટી ચુર્ણ કરો તૈયાર
ગરમ નીરમાં જોતે પાય
કાસ, શ્વાસ તો સ્હેજે જાય

૧

૨

વાસારસ પ્રયોગ

(કાસ, શ્વાસ, આમ્લવિત્ત આર્શ ખાંસી વગેરે)

કામદાહ

વૈદ માતને આગળે કરી
વૈદ જો ચહે આ અનૂસરી
કાસ શ્વાસતો ત્રાસ પામશે

દ્વિતિય પ્રકાશ

(૧૧૭)

આમ્લ પિત્ત જૈતે વિરામશે ૧
 આર્શ. ખાંસિ' તે દુર્બળી થશે
 દુઃખળીજ, વીરો, બધાં જશે
 હારિતે કિંધૂ સર્વ એ કથી
 ભીડ સૌ જશે ભાઈલાલથી ૨

કાસરોગે પથ્યકથન

(શિખરજિવૃત]

જુના ચોખા, મિંઠૂ, કળથિ, બિ, તુવેરો બહુબલી,
 મુવા, કાસદેરો' ભિષગવર, સિંધાં, મુખસલી,
 સદા છે એ સારા, મુખકર ગણું, કાસજ મહીં
 ભઈલાલે કીધું, નહિ કદિ દુખો દે જરિ દહી ૧

કાસ રોગની ચિકિત્સા સમાપ્ત,

હેડકી રોગનની ચિકિત્સા

હેડકી થવાનાં કારણ

(તોટકછંદ.)

અતિ રૂક્ષજ, દાહક, ભોજન થી
 બહુભાર જિલેક મુસાફરિ થી
 અતિથે રજડે અતિ મૈથુન થી
 પિડ હેડકિ વ્યાપત સદદ નથી ૧

હેડકીની ઉત્પત્તિ ને તેની અનુક્રમાશિક્ષા

(ચોપાછંદ)

વાત દોષ કંઈ સાથે મળે

(૧૬૮)

આયુર્વદાદિત્ય

હેડકિ રૂપે જઈ તે ડરે
 અનન્ન' વમલા, શુદ્રા, નામ
 ગંભીરા મહતી મ્હા' કામ ૧
 પંચ હેડકી તેહ પ્રકાર
 ભિપગ્ગર ઝટ તું ચિત ધાર
 પુષ્ટ અંગ હૂવે દુઃખ જાય
 બળાહિણુ તો ઝટ પ્રાણ સમાય ૨

—○*○—
 અહારજ્ઞ હેડકીનીચિકિત્સા

(દોહરો)

બિભસ્ત વસ્તુ દર્શ, કે જાય દર્શાવે એમઃ
 અહારજ્ઞ, તો હેડકી, તર્ત મોછે તેમ ૧

—○*○—
 હેડકીરોગે—પટોળાદિ અવલેહ

(દોહરો)

પટોળફળ, ધનિ, ખજુરને, મધ; ધરિ ચાટો થાય;
 તો હિક્કા નું દુઃખ સૌ તર્ત શાન્ત તે થાય ૧

—○*○—
 સુઠંયાદિ દુગ્ધ

(દોહરો)

સુઠં અને મધ, દુધવિપે' કે અળતો દુધસાથ
 નારાયણ કહિ તેપિતાં, હણ હેડકી નાય ૧

—○*○—
 માતુલુંગાદિ પ્રયોગ

(દોહરો)

બીજીરાના રસ મહીં, હરડેચુર્ણ નિદેશ

દ્વિતિય પ્રકાશ.

(૧૬૬)

શાકર ધરિ પીતાંહરે હિક્કા દુઃખ વિશેષ ૧

નગદુહિતા ગુટિકા

(દોહરો)

કાળિપાઠ, ગજવેલ ને, પિંપર, વજ, હરિતાળ,
મરિ, ચીમડ; ત્વક. ગુલછરી, સુંડ; સુવા, સોનાર ૧

રક્તદર્શિ. કંડ, મુશળી, નગદખીજ, નાગોડ,
ધંતૂરા રસમહિ ખલે, જય હેડકી હોડ ૨

શક્તીવદ, શ્વાસ' કૂમીસમે, શોફ, આંકડી, તાપ;
હિસ્ટિરિઆ હલકીપડે, જય પુર્વ વત પાપ ૩

લચક. વાઇ, મૃગિ કેકર; શૂળ; લુતાનાં દુઃખ;
નગદુહિતા ભઠ્ઠાસ કહે. હરી વ્યાધિ દે સુખખ ૪

સૌદર્ય ગાર્વિતા કવાથ

(છંદ ત્રિવેણી)

ભલો કવાથ સૌદર્ય ગાર્વિતા. યશસ્વી સિંધુ નિચે
દૈવઅંશ નભથી ઉતરિયો, સૌકોને સુધાસિંચે

ધોડાવજ, ને, મરી

શુદ્ધ, તેહમાં ધરી

નગદખીજ, ને પિંપરકેરો કવાથ હિંગની સાથે
પીતાં પ્રેમ થકી ભઠ્ઠાંકર, હણે હેડકી હાથે ૧

અપખાદિ અવલેહ

(દોહરો)

સુંડ, હરડ પિંપર. તથા, હરડ આમળાં, સુંડ;
મધ, શાકર ધરિ તે પિતાં, મટે હેડકી દુઃખ ૧

(૧૯૦)

આયુર્વેદાદિત્ય

હેડકી રોગનાં આશાંક્ય ચિન્હ

(દાહરો)

-હદે ચાંદિથી જે બને, શસ્ત્રવાતથી જેહ

અતીસાર જેને પિંડે અશક્ત રતિમાં દેહ

૧

તેવા હિક્કા રોગિને, કરો વૈદ સૌ ત્યાગ

કહે ભઘશંકર તે થકી શ્યામ બને સદભાગ્ય

૨

હેડકી રોગની ચિકિત્સા સમાપ્ત.

શ્વાસ રોગની ચિકિત્સા.

શ્વાસ રોગ થવાનાં કારણ

(ભુજંગી છંદ]

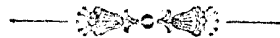
ખડુ સંગ સ્ત્રીનો; અને ટાઢુ ખાતાં

અતીસારથી શ્વાસને વ્યાધિ ખાતાં

વડા વાહને થાય મૂસાફરી નો

ખગે ચાલતાં શ્વાસ પીંડે નકીતો

૧

શ્વાસ રોગનાં પુર્વ રૂપ

(ઇંદ્રવિજે છંદ)

પીડ; -હદે ખડુ શળ કુટે. વળિ પેટ ચડે જરિ તેહ તણાએ

મૂખ ફિકું, તદ સ્વાદ રહીત અને જડયા મહિ શૂળ ખુચાએ

મુત્ર મળે' અતિ શોકિત વધે ખડુ કામ વિષે નહિ ખંત ગણાયે

કહે ભઘલાલજ શ્વાસ થાવતણિ; પુર્વેવધે ચહ ચિન્હ જણાયે-૧

દ્વિતિય પ્રકાર

(૧૭૧)

શ્વાસ રોગના પ્રકાર

(દાહરો)

મહા' ઉર્ધ્વને છિન્ય તે, તમક શુદ્ર, એ સાચ
કહે ભઈશંકર શ્વાસનાં સત્ય પ્રકારો પાંચ

૧

શ્વાસ રોગે—ભાગિ આદિ ચાટણ

(દાહરો)

ભાગિ, ત્રિકુળા, ત્રીકટ્ટ, પુષ્કળ મુળ; સમાન
જટામાંશિ, ખીલી મહી; ધાર રહે જ્યમ માન
ચતુષ્ખાર, ને રિંગણી; ઉષ્ણ નીર ધરિ પાય
તો યકૃતને હેડકી; શ્વાસ રોગ સૌ જાય

૧

૨

એલાદિ ચુર્ણ

(દાહરો)

દ્વિવાળો પિંપર તથા એલચી સુઠં તમાડ્ય
સુરસા ગુરુ ચંદન તથા ભાગિ મેળવો લાલ
શાકર ધરિ તે ચુર્ણજે શીત નીરમાં પાય
ઉર્ધ્વ તમક તો તેથથી જલદ ચાલથી જાય ર

શ્વાસ રોગે—સાર્પિય તૈલ પ્રયોગ

(દાહરો)

ગોળ શાર્પિઉ તૈલ એ પીએ દીન એટ્રીશ
તોતે પાડે કય કદા શ્વાસ રોગથી ચીસ
અજીણું જવર એના થકી કરે જવા તતખીર
ભઈશંકર કહે સજ્જનો સેવો સૌ ભલસીર

૧

(૧૭૨)

આયુર્વેદાદિત્ય

શ્વાસ રોગે—ગુડુચ્યાદિ ક્વાથ

(દાહરો)

બાગિં ભાગિં સુંડી ગળો ક્વાથ પિંપર તે માંદ્ય
સિંધવ ગોળ ધરિ પિયે રહે શ્વાસ કમ કયાંય ૧

ખાંસીરોગે—હરીતથી સુંડીચુણુ

(દાહરો)

હરડ સુંડનું ચુણુતે, ઉણુ નીરે તદપાય
તો કમળો ને શ્વાસથા ખાંસિ રોગ તે બાય ૧

હિંસ્રાધૃત

અંદતિલકેશ્વરી

હિંસ્રાધૃત વિચારો

સર્વ અનિતી ટાળો

વાવડિંગ. ચુપણુ. ત્રીફળા, ત્વક' પત્ર, એલાચી.
ક્વાથ કરી મહિ અન્નદુગ્ધ ને અન્ન ધૃત લે ધારી-હિં ૧
થાય પછી જે પકવ ધૃત તે, પિવા કામમાં સારું
હિક્કા પંચ પ્રકારિક શ્વાસો, મટે તેહથી વારૂ-હિં ૨

ભાગ્યાદિ અવલેહ

(દાહરો)

ભાગિં, સુંડ; દશમૂળ ને તે સમ હરડે સાર
ક્વાથ કરી ચતુર્થાંશ રે' ગોળ, હરડ ત્યાં ધાર ૧
પછી પાક તેનો કરી થાય લાહિ સમ એહ
ત્યારે ત્રીસુગંધ યવ, ત્રીકટૂ મેળવ તેહ ૨
મધ, હરડે સૂરણ ધરી' તે અવલેહ ચટાય

(१७३)

3

॥ श्लोक ॥

અર્થ—વજ, આસન, અંધેડો, તુલસી અને સરસવ
એનું ચુર્ણ ક્ષયિ શ્વાસ રોગિને હિતકારી છે,

(સવયાછદ)

શ્વાસ રોગમાં કઠોળ ને બહુ, ટાહું ધાન્ય તે નહીં ખાતું.
દાહ વસ્તુઓ બધી વર્જવી ને નહીં ક્રોધિ જાતે થાતું.
વળી જ્વરે ને ઉંધરસ રોગે પથ્ય ગણેલાં છે જેજેજે
કહે ભઠશંકર સદા શ્વાસમાં, પથ્ય જાણિ લેવા તેતેતે ૧

श्वस रोगनी चिकित्सा समाप्त,

अपस्मार रोगनी चिकित्सा

અપસ્માર રોગ થવાનાં કારણ

(६५३)

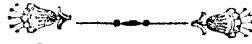
પિત્ત. વાયુ, ઉદાન, કફ. અતી કોપતાં એહ.
 પ્રાણવાયુ. શિરપરજઠ. તર્ત ધ્રુજવે તેહ
 ઈદ્રિ સખંધી નાહિતે કરે રોધ જે વાર,
 એજા સર્વ ટળી જતાં, મૂળી થાય નિરધાર

(૪૭૧)

આયુર્વેદાદિત્ય

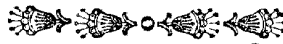
તે સમયે તે રોગિનું; અચેત અંતર થાય
ભઈશંકર. નીદાનમાં. અપસ્માર કહે વાય

૩

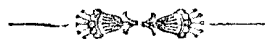
અપસ્માર રોગ થવાનાં પાપરૂપ કારણ
(ઇંદ્રિયજેષ્ઠ)

લોક ડગી જદ પેટ ભરે; વળિ બાળ વિષે કહ્યું અંતર ધારે;
લોભિ નહીં પણ નેક નહીં, કુળ હીણ તણું ધનચિત્ત વિચારે
ચોગિ ચતી સનમાન કરે નહિ, ચિત્ત સદા પર મુજબ ધિકારે
કહે ભઈલાલ કવી જન તેહ સદા વહિ ફેફડ પિડય પુકારે ૧

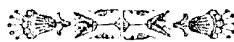
અપસ્માર રોગનાં પુર્વરૂપ
(દોહરો)

-હૃદય સુન્ય, છાતી ધ્રુજે; કામ મુઝે નહિ કાંઈ
કટિપત ચિંત્યા પ્રાપ્ત થઈ, મુર્છિત આપ સુહાર્થ ૧
મોહિત ઇંદ્રી થાય સૌ, નિંદ્રા નાસજ થાય;
અપસ્મારના પુર્વમાં, આ ચિન્હો દેખાય ૨

અપસ્મારના નામાનુભેદ કથન
(દોહરો)

વાત, પિત્ત; શ્લેષ્મિક તથા; સન્નિપાત એ ચાર
અપસ્મારનાં રૂપ છે એવાં ભિન્ન વિચાર ૧

અગસ્ત પત્ર રસાદિ નશ્ય
(દોહરો)

અગથીદલ, મરિ સમધરી, ગૌ મુત્રે ખલતેહ,
નશ્યરૂપે ગુણુકારિ છે, અપસ્માર માં એહ ૧

દ્વિતિય પ્રકાશ

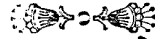
(૧૭૫)

વદ્ન્યા કંઠોદિકા મુળ રસાદિ નશ્ય

(સોરઠાછંદ)

વદ્ન્યા કંઠોણિ મુળ, તૂત શાકરમાં ધુટિતે
નશ્ય તેહ અનુકૂળ, અપસ્માર તો જાય છે.

૧

કુખમાંડ અવલેહ

(હરીગિતછંદ)

*કહોળા તણા કટકા કરી; તે પકવ ગોળેથી કરો,
પછિ ગ્રંથિ, ત્વક, ઇલાયચી વણિ ત્રીકટુ તેમાં ધરો
ધાણા, તમાલજી* મેથિ ભેળી શર્કરા ભેળો વધી,
તે પાવતાં પ્રાતઃ સમે, દુધ તે પરે પીવું નકી ૧
કુખમાંડ છે અવલેહ તે બહુ જોરમાં જાઓ બણે,
જવરઃ ફેફરઃ ક્ષિણ ધાતુનું, તે મૂળ ખાંતેથી ખણે;
વણિ લોહિતા વીકાર ખીજ; તે સમાવે સ્ફેજમાં,
ભઈલાલ કહે આ સેવના. દર્શાવને આદેશમાં

કુખમાંડ ચુર્ણ

(દોહરો)

આહિ, કહોળુ વજ સૂરસા, સતયુષ્પી ધર સાર,
સાદોડી તેમાં ધરી મધ, શાકર, અનુસાર ૧
તે ખાતાં જટ ફેફર; રકતોત્ત બહેવાય,
વદ્ન્યા નારી ગભ ધર; તે આપધ કહેવાય ૨
ઉન્માદાદી દુષ્પણ, બુઝે પેખતાં તેહ
ભઈશંકર, લે પેખિઆ. ગુણિ આપધ છે એહ ૩

* જ્યાંજ્યાં પ્રહોળું વાપરવા કથન કરેલું છે તે તેરથળ જુરા પ્રહોળું વાપરવું
શાકમાં વપરાતું પિયું કહોળું નિર્ધેય છે

(૧૭૬)

આયુર્વદ્દાહિત્ય

માગધી આદિ ગુટિકા

(દોહરો)

મરિ, પિંપર વછનાગ ને. આદ્રરસે તે ઘુંટય,
ગોળિ કરો તેની ખલી દૈ રવિધુલ નો પૂટ ૧
અકેપુષ્પ સહ પાવતાં, મટે વ્યાધિ મૂગિ કોટ,
શંસય વિણુ ભઠસાલ કહે; હરે મૂઠ ને ચોટય ૨

રસોન ત્વચા નશ્ય

(દોહરો)

લશણકંદનાં છોંતરાં; ખાળિ નશ્ય તે લેહ,
તો તે રોગી ને નહીં મૂગી રોગ તે રેહ, ૧

વાનરાદિ પશુપક્ષિ વિષ્ટાનશ્ય

(દોહરો)

વિષ્ટા વાંદર, તિતરની કપોતવિષ્ટા દર્શ,
સમભાગે ધરિતેહ ને લહે મૂગીપર નરય ૧
તો તેથી મટિ ફેફરં, શાંન્તિ અંગમાં હોય.
ભઠશંકર દિક્ષાદિજે, અજમાયશ કરિ જોઈ ૨

આહ્નિ ધૃત

(૭૬ મહા મુદ્રા)

આહ્નિરસ વજ કુષ્ટને, શંખાવળિ તે માંહિ
હર્ષયુત; ત્યાં મેળવો હે ભિસગ્ગર ત્યાંહિ
પછી કરી ધૃત પકવ ભલેરૂ, જેહ રોગીને આપે છે
અપરમાર દુખ મટે તેહનુ, ભઠશંકર સુખ વ્યાપે છે—૧

* ————— *

દ્વિતિય પ્રકાશ.

(૧૭૭)

કુષ્માંડ વૃત

(દોહરો)

- કહોળા રસમાં આઠમે, ભાગ વૃત મહિ નાંખ્ય;
 પછી જેડિમધ, એલચી. સતાવરી વજ, દ્રાક્ષ ૧
 કુષ્ટ, હરદ, શંખાવળી, મજીડ; તેમાં મેળ્ય;
 પુષ્કળમૂળ, તમાલ તે. કટક, કરી મહિ ભેળ્ય ૨
 પછી પકવ કરવા થકી, ધૂત બનેછે જેહ;
 અપસ્માર, ઉન્માદ ને ગુદારોગ હર તેહ ૩
 વળી રક્તપિત્ત તે થકી. હારી હેખક ખાય;
 કહે ભઈશંકર આદવા, ઉત્પમ જત જણાય ૪

પ્રયેતની ગુટિકા

(લક્ષીત છંદ)

- કુટકિ' ત્રીફળ, ને કરંજ, લે.
 વજ, ધરી બધું. હિંગ, સર્પ, તે
 યુષણ; *સિંધુને; ઈંબસ્ત મુત્રમાં;
 ખલિ ગુટી કરો. તે ખલે તદાં ૧
 ચહ ગુટી તણા, અંજને કરી,
 નહિ પિટે કરો, રોગતે કરી,
 બહુજ રોગિના. રોગ જાયછે,
 કરિ ત્વરા નિચે, તે લખાયછે ૨

પ્રયેતની ગુટિકાનો ઉપયોગ

(ચોપાન છંદ.)

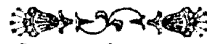
અપસ્માર, ઉન્માદજ રોગ,

* સિંધુ ઈંબરના મુત્રમાં

(૧૭૮)

આયુર્વેદાદિત્ય

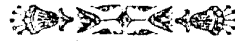
સ્મૃતી બ્રંસ, નો આણે ભોગ;
 બિન્ય ભૂતને, બ્રમ વળગોટ,
 મટે દ્વિચાલિક, તોષ ભરાટ— ૧
 એકાલીક, ચતુર્થક, જય,
 ફના, પડળ, રતાંધળ થાય;
 મટે પિડય માથાની સર્વ,
 સહુ દુઃખનો શોષે ગર્વ, ૨

અપસ્માર રોગમાં દાહ (ડામ) ક્રિયા.

(દાહરો)

ભમ્મર વચ્ચે ભાળમાં; દે લોહાનો ડામ.
 મૃગી તેથિ નક્કી મટે. કહે ભઈશંકર આમ. ૧

અપસ્માર રોગમાં પથ્યાપથ્ય.

(દાહરો)

રક્તપિત્તમાં ત્યાજવા' કહેલ વસ્તુ જોહ;
 અપસ્મારમાં તે સદા; પ્રથમ ત્યાજતો રોહ. ૧
 મધ તુરી સોપારિને, મોહક વસ્તુ અનેક;
 ભઈશંકર કહે તે તમે, તજો ધરી મન ટેક. ૧

કવીનાં નર્મતા ભર વાક્ય.

(દાહરો)

શાસ્ત્ર વિષે જેવું લખે, તેમ ભજવું' વેષ;
 કહે ભઈશંકર માદરો, ગુનો ન જણે લેશ. ૧

અપસ્માર રોગની ચિકિત્સા સમાપ્ત

દ્વિતીય પ્રકાશ

(૧૭૯)

દાહ રોગની ચિકિત્સા

દાહ રોગ થવાનાં કારણ.

(દાહરો)

સમાન વાયુ કોપથી, શુદ્ધ રક્ત જે હોય;
પિત્ત ત્વચા તે જાયછે; દાહરોગ તે જાય.

૧

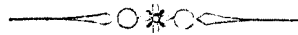

દાહ રોગનાં વર્તમાન ચિન્હ.

દાહરો

બળે છાતિમાં બળતરા, અંતર દાહ ગણાય;
પિત્તજ્વર સમ દાહનાં, ચિન્હો સર્વ જણાય.

૧

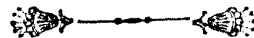

દાહ રોગની નામાનુક્રમણિકા

(દાહરો)

મધજ નિત, રક્તજ થતા, તૃષા, નિરોધક દાત;
શસ્ત્રધાત; ધાતુક્ષય, ક્ષતજ, મર્મ અભિધાત,
એમ અષ્ટવત દાહ છે, રીત અભીષક એક;
ભઠશંકર વ્રજ રાજને, સ્તવો નિભારે ટેક.

૧

ઔષધ યોજવા વિષે ફરજ.

(દાહરો)

લખું ઔષધો તે બધાં; પ્રેમ થયી જે થાય;
કહે ભઠશંકર તે થયી, દાહ રોગ જટ જાય.

૧

(૧૮૧)

આયુર્વેદાદિત્ય

દાહ રોગે—પર્પટાદિ ક્વાથ.

દાહરો

કાળો વાળો, મોથને, પિત્તપાપડો એહ;
ક્વાથ કરી ધરિ શકરા, દાહ વિષે પિવ તેહ. ૧

બાલકાદિ લેપ.

બેકરી છંદ

લહો પિત્ત ને કાળો વાળો,
ચોખ્ખુ ચંદન તેમાં ધારો,
ધસી નીર તે લેપજ થાવે,
દાહ રોગ તેનાથી જાવે. ૧

કાલીયકસાદિ લેપન.

દાહરો

મલયાગુર; ચંદન તણો લેપ અંગમાં થાય,
તો તેથી પણ દાહ તે, સ્વદ્ય વખતમાં જાય. ૧

કૂશ કાસાદિ ક્વાથ

દાહરો

દામ, કાસ; ને શેરડી, એત્રણેનાં મૂળ;
કાળો વાળો મોથને, પીળો વાળો સ્થૂળ. ૧

આમલકી દુર્વા લેપન.

દાહરો

આમલકી; ઘોળીદરો, વાટિ પાણિમાં નેટ,
લેપ કરા તે શીરપર, વાળી હાથ ને પેટ, ૧

દ્વિતિય પ્રકાશ

(૧૮૧)

દાહ રોગ તેથી મટે, મટે મૃગીનો રોગ.
કહે ભઠશંકર આ દવા; મળે ન કરતાં ખોળ્ય. ૨

દવાદિરસ પાનક,

દાહરો

આમલકી, ઘોળીદરો; ભોળ્ય શર્કરા ત્યાંચ,
ધુંટી ખિચિરસ તેહનો. પિએ પ્રીતથી જ્યાં ૧
દાહ મટે તેના થયી, અંતર ખેદ પલાય;
આ ઔષધ પીવા થકો, મેહ રોગ પણ જાય. ૨

દાહ રોગપર—રતી કિડાદિ પ્રયોગ.*

ભુજંગીચંદ

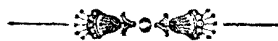
જહાં પુષ્પ સચ્યા ખિછાવી મુકાવી;
રૂંડાં ઝુમ્મરો હાંડિઓ જ્યાં ઝુકાવી;
પ્રિયા સાથ એવે સ્થળે આવી બેસો,
નહીં દાહ તેને કદા દુઃખ દેશે; ૧

રતી કિડાદિ પ્રયોગ—૨-જો

ભુજંગીચંદ

ગલીઆ ખિછાવ્યા રૂંડાં જ્યાં ધિરેથી,
ઉડે જ્યાં પુવારા ગુલાબી નિરેથી;
સુવે પઞ્ચની સાથ જ્યાં નગ્ન વેશે;
નહીં દાહ તેને કદા દુઃખ દેશે.

* આ પ્રયોગ કામી પુરુષોને થતા દાહને દૂર કરનારા છે.

(૧૮૨)

આયુર્વેદાદિત્ય

રતી ક્રિડાદિ પ્રયોગ—૩—જો

ભુજંગી છંદ

બલી, જોની છાતી ભરી છે સ્તનેથી;
છુટે કામની ધાર તે આંખમાંથી;
ગ્રહી જોર તેવી ભીડે નારિ બાથે,
તદા દાહ તેનો મટે ખિડય સાથે

૧

રતી ક્રિડાદિ પ્રયોગ—૪—થો

કટાવ

ગુહ્ય દવાની કરૂં પ્રસંશા,
નહીં ધરો મન તે મહિ શંશા: ૧
હોય પદ્મણી. દિવ્ય તેજમય, બાર વરસની, બહુ રૂપાળી,
ભરી જુવાની, કામ ભરેલી, ક્રિડા પેલી; પુષ્પ સ્પર્શ નહિ,
જ્ઞાન યોવના, શ્યામ કીકીની, નેત્ર વઠની, કળ્પકૃતીમય.
અર્ધદ્રષ્ટિથી; મિથિલાવાસી, કમસમુચ્યત. ઉષ્ણરતીસહ
સંભ્રમોત્પાદક. તેવિ-પત્નિને' લઈ સોડમાં. કરે ક્રિડાતો,
દાહ મટેછે, સ્પષ્ટિ કર્ણશું, કરૂં વધારે—ગુહ્યં ૧

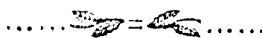

રતી ક્રિડાદિ પ્રયોગ ૫ મો

(ભુજંગી છંદ)

જુના સાસ્રમાં એક ઠેરે લખેલું
દિને નારિને જે રતુદાન પહેલું,
ગ્રહી જે કટી તોડશે બધ પહેલો
નહીં તેહને દાહનો દુઃખ ઠેલો

૧

દ્વિતિય પ્રકાશ

(૧૮૩)

દાહ રોગ પર પથ્યાપથ્ય કથન

(ભુજંગી છંદ)

તિખા. ને તુરા, રીચ ખોરાક તેવા
 નહીં પાવવા આમ્લ જે જાણિ લેવા,
 નહીં દાહ જશે કદા જોજ ખાસે
 ભઘલાલ નહીં ખાવતાં દાહ ત્રાશે

૧

દાહ રોગની ચિકિત્સા સમાપ્ત.

ઉન્માદ રોગની ચિકિત્સા

ઉન્માદ રોગ થવાનાં કારણ

દાહરો

વાત, પિત્ત, વીકાર તે, સરળ માર્ગ નવ જાય,
 અન્ય માર્ગ તે પ્રેરતાં; જટ ઉન્માદ સુધાય

૧

અમિત, ચિત્ત તેથી બને, સ્થીર ચિત્તના હોય
 કહે ભઘશંકર રોગને, લે ઉન્માદજ જોઈ

૨

ઉન્માદ રોગનાં હેતુ

(ભુજંગી છંદ)

કુમાર્ગે કદાચિત્ત પ્રેરી જવાથી
 કદા સુન્ય પ્રેહે, જઘ રેહવાથી,
 અશૂચી, અરણ્યે જથા ચાલવાથી
 પડી એકલા દેવ સ્થળ મહાલવાથી

૧

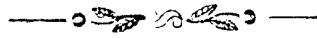
વળી શોકથી ખિન્ય જે ચિત્ત થાયે,
 અતીથી, ગુરુ, બ્રહ્મ દુમાન, થાયે.

(૧૮૪)

આયુર્વદ્દાદિત્ય

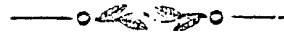
વળી હર્ષં ચિંત્યા, -હદેમાં જલેછે,
તદા રોગ ઉન્માદ તે પૂકય લે છે

૨

ઉન્માદ રોગના હેતુનું પરિશિષ્ટ કથન
(ઇંદ્રવિજે છંદ)

પ્રાણ પ્રિએયિ વિયોગ થએ હય કે અપવીત્ર સ્થળે જઈએકા'
ખિન્ય વિચાર વિષેજ નિમગ્નજ, કે કદિ સ્વપ્ન વિષે પરિ ભેટયા;
કે મન શંક નિશંક બને; અરિભુંથજ જો કદિ સ્વપ્ન નિદ્રાળે;
તો ઉન્માદ પડે પુઠ જોથિ, બડે ગુણિ વૈદ નિઃશંસય હારે.—૧

ઉન્માદ રોગનાં લક્ષણ.

(ભુજંગી છંદ)

રડે, ગાય, નાચે' અને શ્લોક બોલે,
ધ્રુજે વાંન્તિ બ્યાપે, જમીને અળોટે;
હસે. દોટ મારે, અને હેડકેછે,
વળી આંખ બે કેફિ જેવી ટકેછે. ૧
વળી ફેરવે આંખ તે ચાર દીશે;
બહુ તે ભરે બાચકા શીર કેશે;
લખ્યાં રૂપ છે શાસ્ત્રની માંદ્ર જેવાં;
કહ્યાં ભાઈલાલે તદા સર્વ તેવાં ૨

ઉન્મદરોગ નાપ્રકાર

(દોહરો)

વાત, પિત્ત, કફથી અને દીદોષી, ત્રીદોષ,
વળી વીષ સૌએ મળી. પટવિભાગ વિશેષ

દ્વિતિય પ્રકાશ.

(૧૮૫)

ઉન્માદ ભેદ બીજે રૂપે કથન

(દોહરો)

સન્નિપાત, કફ પિત્તને, વાત. શોક, વિષ, ભૂત,
છે ઉન્માદ તણાં જથા, નામ ગુણ અદભૂત ૧

ગ્રહાદિ નામનું અનુક્રમાણિકા

(દોહરો)

દેવ' અસુર, ગ્રાંધવ, પિતૃ, યક્ષ. સર્પ, પીસાચ,
રાક્ષસ આદી ગ્રહ વિષે, શ્વાસ વધે કહુ સાચ ૧

ઉન્માદનાં અસાધ્ય લક્ષણ

(ત્રીભંગીછંદ)

ઉંચું શિર રાખે; નીચુંદાખે, બહુમુખ ભાખે. જેહખરે:
જતી રહે સૂસ્તી, નહિમન કુસ્તી' પિંજર અસ્થી થાયઅરે
બળમાંસ ગળાયે' દોરદિ થાયે, બહુબહુ ખાયે રોગિતદા,
તે નક્કિ મરેછે, પ્રાણહરેછે' મૃત્યુઝરેછે સત્યદિદા:

પસાશાદિ ચુર્ણ

(દોહરો)

કિંશુખીજ, વજ, હિગને, સુંક. જેડિમધ, સાર,
બસમુત્રમાં સર્વથા, ચુર્ણ કરી સહુ ધાર ૧
તેહં પાવતાંમાં સદા, ઉન્માદજ નવ થાય,
કહે ભઘશંકર: તેથડી, ભૂત પિંડય; પણ જાય ૨

અંદ્રપ્રભા ગુટિકા

(છંદ બેસાવર)

અંદ્રપ્રભા ગુટિકા કહું, તેની સહુવિધિસાથે

(૧૮૬)

આયુર્વેદાદિત્ય

સસ્ય જણાવુછું સર્વથા જેમકીધ હારીતે—ચંદ્ર૦ ૧૬
 આમલકીમુળ, એલચી; જેકિમધ; ધરિસાર,
 કપૂર; ગુગ્ગલ, બોરને; સમભાગજ ધાર—ચંદ્ર૦ ૧
 ખાદિત્ત;ને મધુપુષ્પ તે, દાદિમ કળ ધરિ માંદ
 સતાવરીને હિરાકશી; લિંબૂ મેળવો ત્યાંદ—ચંદ્ર૦ ૨
 શર્વકરી તેજ એકદુ, નીચે કિધ પૂટ આપ
 દહી; દુધ ને પછીલાંગલી' રસપૂટ; તેના થાપ્ય—ચંદ્ર૦ ૩
 પછી ગુટીકર તેહની, ચંદ્રપ્રભા છે નામ;
 સર્વ દુખો મટે તેહથી, કહે બહુલાલ આમ. ચંદ્ર૦ ૧

—
 બીજ ચિકિત્સા.

(રાહરો)

અપસ્માર રોગે કલાં, સર્વ આપધી જેહ;
 ઉન્માદક વ્યાધિ વિષે, સદા સેવમાં તેહ, ૧

ઉન્માદ રોગમાં પથ્યા પથ્ય,

(રાહરો)

દાર, અશિષુ, ને આમલી, ફિકા પદાર્થો જોય;
 સર્વ પદાર્થો ત્યાગવા જેહ વાયડા હોય. ૧

ઉન્માદ રોગની ચિકિત્સા સમાપ્ત.

દ્વિતીય પ્રકાશ

(૧૮૭)

વાતવ્યાધિ રોગની ચિકિત્સા

ઉપોદ્યાત.

(દાહરો)

- વાયુ ચોરાશિ જતના બિન્ય ભેદ વતથાય;
અનુક્રમે તે ભાંખતાં ગ્રંથ વડે થઈ જાય. ૧
- માટ સ્વરૂપ રિતે લખી, વધૂ જણાવું વાત;
શાણા જન તે સાંભળી; ચિત્ત થશે રળિઆત; ૨

વાત વ્યાધિનાં મુખ્ય હેતુ.

(ચોપાશ્વ હંદ)

- વિરૂધ, ઠંડા ભોજન થયી,
ઉજગરે, કસરતથી નયી;
રક્ત અંગનું જલે વહી,
વિષમ બિછાને સૂવે તહી. ૧
- હાખ્ય, અશ્રુ, ઉધરસ ને છિંક,
મળ ને મુત્ર બગાસું હીંક;
તેનો વેગ કરે અટકાવ,
પ્રાણ; વ્યાન, ઉદાતજ આવ. ૨
- કરે મુગાફરિ બહુ શ્રમ હોય;
વાતુશીળ તે જાતી જોઈ;
એમ ધણાજ પ્રકારે કરી;
વાયુ અંગ નિરૂઠે ફરી. ૩

(૧૮૮)

આયુર્વેદાદિત્ય

વાત વ્યાધિનાં સામાન્ય ચિન્હ.

(હુજંગી છંદ)

બને * લોભ હર્ષો, વળી ચુટ વાધે,
 થઈ નિદ્રતા નાશ; આર્યિ લાધે;
 બહુ અંગમાં શુળ, અધારિ આંખે,
 ત્વચા. નેત્ર, નખ, રૂક્ષ વિશેષ દાખે, ૧
 સુકાએ શરીરે, હરે = વિર્ય હેતે,
 ધ્રુજે દેહ ને, મંદ જઠરાગ્નિ જો તે;
 વળી ઉંઘમાં સ્વપ્ન શાં ૧ ગુણ લેવાં,
 વડા વાત વ્યાધી વિષે ચિન્હ એવાં. ૨

વાત વ્યાધિનું સાધ્યાસાધ્યત્વ

(રોજાવૃત)

ખિન્ન દોષની સાથ, મળીને રોગ કરેછે,
 તહેને આયુર્વેદ, સાધ્ય વીભાગ ધરેછે;
 વળી વાયુ જો તેહ, એકલો પ્રેર્યો જાણો,
 તે ભઠ્ઠશંકર કહે, સુખખથી સાધ્ય સદાનો. ૧

સ્નેહન વૃત્ત.

(હરીગીત છંદ.)

દિરિંગણી, રાસના, મજ્જક, ગોરખમુડી, જાતી ગળો,
 તે કવાચના સમભાગમાં, દુધ, દહીં અને માંખણ ધરો;
 તે સિદ્ધ થાતાં હે *ભિસગ્ગર, વૃત્ત સ્નેહન થાયછે,

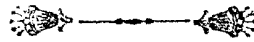
* કવાચકિમાં થાયછે = વિર્યનો નશ થાયછે કે સુખ અદુર વિચાર થઈ

* વેદરાજ

દ્વિતિય પ્રકાશ

(૧૮૯)

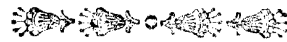
- ખાવા. પિવા, ને ચોળવા તે, વાયુમોંજ અપાયછે. ૧
 એક તોણો એહ ખાતાં, દુઃખ વિહારે સર્વથા,
 અધોગ ને આદિત એવા વાયુના જે જે જ્યા;
 બસ્તિ વિષે બળવત છે, એવાત નિશ્ચે જાણવી.
 બહસાલ વેદોએ મળી, અનુભવ થઈ પ્રમાણવી. ૨

રક્ષણ પ્રયોગ.

(દોહરો)

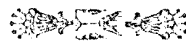
- સિંધવ, કાંજ, સુરસા, સુંડ, નિશા સમ મેજ્ય;
 વાવડિંગ, રાસ્ના વળી, તે ભેગાં તે ભેજ્ય. ૧
 ગરમ નીરમાં ચુણ તે, સદા સેવતાં સાર'
 વાત વ્યાધિથી મુક્ત થઈ; રચળ રહે નરનાર. ૨

ચિકંટકાદિ ક્વાથ;

(દોહરો)

- રાસ્ના, ગોખર, ને સુવા, પુષ્કળમૂળ, પ્રમાણ;
 સાટોડી ધરિ ક્વાથ કર. વાત વ્યાધિ પર જાણ. ૧
 તો પિઠ. ધમનીમાં મચ્યો, મટે વાયુ તે સ્હેજ;
 બહસંકર દર્શાવવા' પ્રેમ ધરેછે એજ. ૨

ગદૂચ્યાદિ ક્વાથ.

(દોહરો)

- દેવદાર. રાસ્ના, ગળો' પુષ્કળમૂળ, જ સુંડ;
 ક્વાથ કરી પીતાં મટે, મહાવાયુ આધુટ = ૧

* ઉધોગ કરી જોવો = કળિ (ખમી) શકાય નહીં તેવો

(૧૬૦)

આયુર્વેદાદિત્ય

અશ્વગંધાદિ કવાથ

(લલિત છંદ)

કવચમૂળ ને, રાસના જરે.
 વજ. હિરાકશી' અશ્વગંધ ને
 કરિજ કવાથને; તે દિવેલમાં
 નકિ પિવાયછે વાયુ રોગમાં-

૧

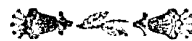
લશણનો પ્રયોગ.

(નારાય છંદ)

રશોન તોલ બે ધરો, જરૂં તથાજ હિંગને;
 મરીચ સિંધવે મળી; કરોજ મેળ તેહને;
 સમુઠ, પિપરો પછી બધૂ કલ્ક તે કરી;
 સુપાત્રમાં દવા બધી; સદાજ ગટ્ટ દયો ભરી.
 તથાપિ તેહ સેવતાં, વધારિ અંગ હોંપને,
 પ્રપુલ્ક્ય તે કળા કરે; દિપાવી કામ જોષને;
 કદાપિ ધૂત મેળિને, જખાય એક માસક;
 નિકંતિ વાત રોગ જો. *મટાદિતં, પ્રતાનકં.

૧

૨

રાસ્નાદિ પાચન કવાથ.

(દોહરો)

રાસ્ના, મુઠ ચત્રાનને, દશમુળ; ધાણા એહ;
 કવાથ કરો વાયુ વિષે, પાચન ઔષધ તેહ.

૧

* તેથી કરિને અદિતને પ્રતાનક નામના વાયુ મરેછે

(૧૮)

દ્વિતિય પ્રકાશ

રશોન કલ્ક

(બેકરી છંદ)

રશોન કેરો કલ્કજ કરી;
 તેમાં તૈલ સમાણું ધરી;
 તે ખાતાં વિષમજ્જવર મટે;
 મહા ભયાનક વાયુ હડે.

૧

—❦—

ગડૂચ્યાદિ તૈલ (આઠ પ્રકારે)

(દોહરો)

ગોખર, રાસ્ના, ને ગજો; સતાવરી બળ ખીજ;
 ચાંદવેલ; કાંટાશરી; અશ્વિગંધ; સમલીજ.
 કલ્ક કરી કવાથને; દુગ્ધ તૈલની સાથ;
 પાચ્ય થતાં રહે તૈલ તે; હરે રોગ જે વાત.
 છે ગડૂચ્યાદિ તૈલ આ; અષ્ટ પ્રકારે થાય;
 કહે ભઘશંકર ભિન્ન દુઃખ; તેહ તૈલથી જાય.

૧

૩

—❦—

નાગરાદિ અવલેહ.

(ચોપાદ છંદ)

સુંક, પિંપર, ને નિશા ધાર,
 વજ, સિંધવ, રાસ્ના સમધાર;
 જજય, જમોદક, મધુકં તેહ,
 સમભાગે સૌ મેળો એહ.
 પછી ચુર્ણ ખાંડી કરખોજ,
 ઘી સાથે પીવું દરરોજ;
 એકાવીશ દિવસ પ્રયોગ,

૧

(૧૯૨)

આયુર્વદ્વાદિત્ય

કરતાં વાયુ તણા લે ભોગ. ૨
 કાંતીવંત બનેછે દેહ,
 વાત જાણવી નિઃસંદેહ;
 કર્ણ રોગનું કાઢે સાલ,
 શાસ્ત્ર લખે એવું બાઈલાલ. ૩

શતાવરી કલક.

(રોજાવૃત)

શતાવરી, વજ, સુંડ, રાસના કદર શક્ત્રી
 દશમુળ, ખીલી, બલા, ગજો ને ધાણા મુકી;
 કલક કરી ધી સાથ, મેળવી ચાટે નેને;
 તે ભઈશંકર કહે, વાયુ ઝટ ત્રાડે પ્રેમે. ૧

શક્ત્રી કવાથ.

(દાહરો)

શક્ત્રિ, ચિંચણિ, ત્વક તજ, કવાથ કરિ ધરિ તૈલ,
 મહા ભયાનક તે પિતાં; મટે વાયુ દુઃખ રૈલ. ૧

ભુંગરાજ તૈલ.

(દાહરો)

ભુંગરાજ રસ કાઢિને કટુતુમ્બિ રસ એહ;
 દશમુળ, કવાથ ધરી પછી, સૌવિર *કરશં તેહ,
 માષત્વચાનું યુષ વળી; અજા હૂત સમભાગ;
 તે ચક્રી અડધું તૈલ તે, મેળવ મહિ અનુરાગ. ૨

* તે પણ તેમાં મેળવ

દ્વિતિય પ્રકાશ.

(૧૯૩)

સિદ્ધ પછી તેને કરી, પીવા બસ્તીમાં એહ;
 વળી શરિરે ચોળવા, શેષ તૈલ છે તેહ.
 ભઈશાંકર તેના વિષે, ગૂણ કથન શું કેહ.
 વાત રોગિ તું ઝડપથી, દઈ દામ તે લેહ.

૪

* વાયુ વિનાશક ગુટિકા

॥ શ્લોક ॥

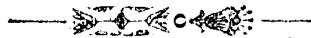
ગોરોચનં જીરકં નાગકેશરં ॥

મિશ્રાહિકેનં સ્વદિર સ્યસારઃ ॥ ૧ ॥

દિમા મયા તિક્તકસ્વપરં તથા ॥

ક્રન્નામરિ વાત વિનાશનિ ગુટી ॥ ૨ ॥

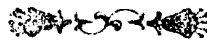
અર્થ—ગોરૂંચંદન; જીરૂં, નાગકેસર. અફીણ, ખેરસાર, હી-
 મજ્જા હરડાં કડુ, ખાપરિયું, પિપર; મરી' સમાનભાગે લઈ
 સિંજુના રસમાં ગોળી કરી પીવામાં આવે તો વાયુનો નાશ
 થાયછે, અને અગ્નિ પ્રદિપ્ત કરે છે,

પથયા પથય સખંધિ વિચાર

(સવૈયા છંદ)

શાળજતની ડાંગર સારી. સાઠી ચોખા ને પણ સાર;
 મગ, કળથી, ને દાળતુવરની. સુવાભાજ રખ વ્યહવાર,
 તાંદળજે, તણવણિ એસારાં, વૃતને તૈલ ગણું હિતકાર
 લખ્યાં વાક્ય જે લખ્યાં પ્રમાણિક, ભઈશાંકર પહિડતે સાર ૧

ૐ પૈસા આપીને હું રોગી તું એ દવા લે.
 થી લખેલી છે

* આ ઔષધી વૈદવલ્લભમાં

(૧૯૪)

આયુર્વેદાદિત્ય

વાયુકારકચિન્તે વિષે વિચાર

(દાહરો)

ગળે ચીજને વાયવી, સદા કરો તેત્યાગ'

ગરમચીજ ખાવા થકી. થાઈ દિવ્ય અનુરાગ

૧

વા . વ્યાધિ રોગની ચિકિત્સા સમાપ્ત

આમ્લપિત્ત રોગની ચિકિત્સા

આમ્લપિત્ત થવાનાં કારણ

(માલિનિ છંદ)

અતિપય ગુરખાતાં, હાર *વિરૂદ્ધ નેદે,

ખટુમર ખહુ જમતાં, આમ્લપિતેથિ પીડે;

લખિ વિધિ ચહરોગે' ચિન્હ ને સાસ્ર નેવાં

અહિરિત ભઈલારે, દાખિયાં સર્વ તેવાં

૧

આમ્લપિત્તનાં ચિન્હ.

(ભુજંગી છંદ)

ગળામાં ખળે અગ્નિ ને દાહ થાયે,

ખરે છાતિમાં શહ નેતાં જણાયે;

કુખે માથુ, હિક્કા વધે નેપમાંને,

વળે ઉદગારો વળી આમ્લ તો તે.

૧

આમ્લપિત્ત રોગનાં ચિન્હ વિશેષ કથન.

(દાહરો)

પેટ પિત્તથી તે ચઢી, ગળા ધાટિમાં જાય;

* વીરૂધ્ધ હાર વિહાર કરવાતી

આયુર્વેદાદિત્ય

(૧૯૧)

વળી આમ્લ તે હોય તો, આમ્લપિત્ત કહેવાય; ૧

નિમ્બહસાદિ ક્વાથ.

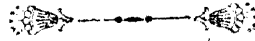
(બેહરે)

નિમ્બપત્રને આમળાં, કરી બેડેનો ક્વાથ;
તે પીતાં જ્વર તે મટે; આમ્લપિત્તની સાથ. ૧

પાટલાદિ ક્વાથ.

(દોહરે)

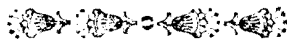
પરવળ, પાટળ, સુંડને, ધાન્ય ક્વાથ તે થાય;
તો તે પીતાંમાં જ્યાં, આમ્લપિત્ત ઝટ જાય. ૧

ગુરુમોહક,

(બેકરી હાંદ)

ગોળ; પિંપર ને હરડે તદા;
લવિંગ; ધાણા એ સર્વથા;
બુટિ તત્તે જે ગોળી કરે,
આમ્લપિત્ત ખાતાંમાં હરે.

કટુઆદિ ક્વાથ

(દોહરે)

ગરૂચિ, પરવળા; સુંડને, કટુ, નિમ્બહસ નેટ ૧
કણપત્ર ધરિ ક્વાથ કર, લાલી સર્વ સમ નેટ.
તે પીતાં દર્દ તથા; આમ્લપિત્ત તે જાય;
ભઠસાંકર આ ગ્રેયમાં, શેષ્ટ તેહને ગાય, ૧

(૧૯૩)

આયુર્વેદાદિત્ય

ધાન્યાદિ પાચન કલક.

(દાહરો)

ધાન્ય સુંઠનું કલક તે; પાચન ઔષધ જાણ્ય;
આમ્લપિત્ત ભઠ્ઠાલ કહે; ઔષધ તેહ પ્રમાણ. ૧

અભયાદિ અવલેહ વિશે કથન.

(દાહરો)

અભયાદી અવલેહ જો, કરે પ્રીતથી પાન;
આમ્લપિત્ત તેથી મટે; કરે જ્ઞાન ગુલતાન.

સાધ્યાસાધ્ય વિચાર નિર્ણય.

(છંદ ચાલિકા.

ઉર્ધ્વ આમ્લ રક્તપિત્ત, ગણાય સાધ્ય;
અધોગ આમ્લ રક્તપિત્ત; ગણો અસાધ્ય, ૧

આમ્લપિત્તમાં પથ્યાપથ્ય,

(દાહરો)

ગોળ, તર્ક ને આમલી, કેરિ, કાંઠ ને તેલ,
આમ્લપિત્ત રોગે સદા, સર્વ ત્યાગવાં પહેલ. ૧

આમ્લપિત્ત રોગની ચિકિત્સા સમાપ્ત

પ્રમંહ રોગની ચિકિત્સા

પ્રમેહના હેતુ.

(દાહરો)

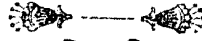
શ્રમ, ઠસરત, કે તાપથી, વિરૂદ્ધ ભોજન જેમ;

દ્વિતિય પ્રકાશ

(૧૯૭)

ઉજ્જૈ તિક્ષ્ણ ભોજન થકી, મઘ પિવાથી તેમ. ૧

બહુ તિષ્ઠુ જમવા થકી, કે બહુ દુગ્ધ પિવાય,
કે બહુ સ્ત્રી સંગે કરી, પ્રમેહ વ્યાધી થાય. ૨

પ્રમેહ રોગના ભેદની અનુક્રમાણિકા

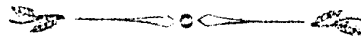
(મનહર છંદ)

જળ^૧, પૂર^૨, ને લવણ^૩, રક્ત^૪; તદ્દ^૫, ખટ્વીકાને
શર્કરા^૬, ચ શુર્ક^૭, વસા^૮, રસ^૯, ઘૃત^{૧૦}, નામછે,
વળી પિત્ત^{૧૧}, કફ^{૧૨}; મધૂ^{૧૩}, એરિતે એ ચાદખત,
પ્રમેહની લાલ્યતણુ; હાએ બુર કામછે
બળતણો ક્ષયકરે; હાડ સૌ હરામી થાય
જેની જવાળ થકી નકી, મુખરૂપ શ્યામછે;
કહે કવી ભાઈલાલ; પ્રમેહ હૂવા કે જખ,
બનેછે આ દેહ જાણે, નરકકું ધામછે. ૧

પ્રમેહના મુખ્ય બે ભેદ ને ગરમ પ્રમેહનાં ચિન્હ

(કુંળીઆ)

પ્રમેહકા દ્વી ભેદ હે, ગરમ શીત સખ પેખ;
ગરમ નિશાની દાખતું, નિચે નજર કર દેખ;
નિચે નજર કર દેખ, ધાત વહે મહેસુર રંગી
ઉટે ગંધ અપાર, નશો સખ થાવે તંગી,
કહત કવી ભાઈલાલ. પિડયના મુકે કેડો;
ગરમ, શીત મળિ પેખ, પ્રમેહનકા દ્વી ભેદ. ૧

(૧૬૮)

આયુર્વેદાદિત્ય

શીત પ્રમેહનાં ચિન્હ

(કુલ્લીઆ)

વાત પ્રમેહક દોષ વેં વધે મૂત્રકા તોર,
 સુસ્તી વાધે અંગમાં, ઘટત જાય સખ જેર,
 ઘટત જાય સખ જેર, બેરમાં કામ ન સૂજે
 શ્વેત રંગ વહિ ધાત કાય વેં થર થર ધૂજે,
 કહત કવી ભઈસલ અંગ તુષાથી શોષે
 વધે મૂત્રકા તોર, લાત પ્રમેહક દોષે

૧

ધનાર્જુનાદિ ક્વાથ—જળ પ્રમેહ

(દોહરો)

અંદન; સાદડ. ધાવડો, શાલિત્વચા સમ તેહ;
 ક્વાથ કરી પીતાં મટ, ભુલે નીર પ્રમેહ.

૧

ખાસાકાદિ ક્વાથ—રક્ત પ્રમેહે

(દોહરો)

કાળો વાળો, કાશને' યષ્ટિક, અંદન. ચાલ્ય;
 રક્ત પ્રમેહે તેસદા, દુગ્ધ ધરીજ પિવાય

૧

સાદડાદિ ક્વાથ—પૂચપ્રમેહે

(દોહરો)

ધાવડ. સાદડ.મેળવી, ક્વાથ કરે જે સાગ;
 પૂચ પ્રમેહે, તે પિતાં, ગુણ દિજે હિતકાર

૧

દુર્ગાદિ ક્વાથ—લવણ પ્રમેહે

(દોહરો)

દ્વિતીય પ્રકાશ

(૧૬૬)

દરૌં કલોરૂં, કેળને, કમળ. સર્વ સમ એવ;
લવણ પ્રમેહે તે સદા, કવાથ કરીને શેવ—

૧

કમિચ્છતાદિ કવાથ—કર પ્રમેહે

(દાહરો)

દારૂં નિશા, શસ્ત્રકી વવટિંગ, અજમેદ;
કદળ, સાદર, ધાવડો. શાળિવૃક્ષની ગાંન્દ
કવાથ કરી જૂદો જુદો, મધ સાથેજ પિચાય,
તો તો કરૂં પ્રમેહનું, કલીંગ જેર સમાય

૧

૨

ચંદનાદિ કવાથ—તકપ્રમેહ. ને ખટિકા પ્રમેહે

(દાહરો)

અરિહં; ચંદન, આમળાં. સાદર વાળો, જ્યાંય;
કવાથ નીર સહનેકરી. મેજ્ય ગોળ મહિ ત્યાંય
પ્રાતઃકાળે કવાથ તે. પિએ પ્રેમવત હોઈ,
તક, ખટિકા મેહથી; કેમ રિએ તો કોઈ

૧

૨

મુર્વા દિકવાથ—શુક્રપ્રમેહ ને રક્ત પ્રમેહે

(દાહરો)

દર્ભ, કાસ, ને દંતિમુળ, દરૌ, શીમળા છાલ;
મોરવેલ; લજ્યાળુ સૌ, કવાથ હાથ ઝટ ઝાલ
શુક, રક્ત પ્રમેહમાં, બહુ ગૂણકારી તેહ,
કહે ભઈશંકર ભાવથી, સેવ સર્વદા એહ

૧

૨

મોરવેલાદિ કવાથ—વૃત પ્રમેહે

(દાહરો)

ગરમાળામુળ, ત્રીકટૂ. મોરવેલ; ને કેળ,

(૨૦૦)

આયુર્વેદાદિત્ય

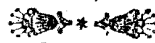
અરિકાદલ; ને સરગુવો' દ્રાક્ષ; સર્વ સમ મેળ ૧
 પત્રી નીર તેમાં ધરી; ક્વાથ ઉકાળી આંશુ,
 ઘૃત પ્રમેહનું તે સદા, કરે નિવારણ બાંધ્ય ૨

પિત્તપર્વ ટાદિ ક્વાથ—પિત્ત પ્રમેહે

(દોહરો)

કુટ્ટે, કડૂં પિત્તપાપડો. કરો ક્વાથ ધરિ નેહ. ૧
 શાકર જાથ મિલાવિને; નિત્ત સેવવો તેહ
 પિત્ત પ્રમેહજી તે થકી શાન્તિ સવેથા થાય ૨
 ભઠ્ઠાંકર, ભજ બ્રહ્મને, વ્યાધિ કીડ સૌ જાય

તરકારિ આદિક્વાથ—વસા પ્રમેહે

(દોહરો)

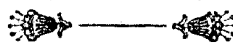
અરણી, પાડળ સમધરી' ક્વાથ કરીને પાય ૧
 વસા પ્રમેહે તેપિતાં, તર્ત મૂણ દેખાય

દૂરાલભાદિ ક્વાથ—વસા પ્રમેહે

(દોહરો)

દૂરાલભા; ને કેશુદલ,*ટુટુક, ક્વાથ વિચા; ૧
 રસમેહે, રસભિજ્જતે, દિવ્ય સુખખ દત ધાર

ધાત્રી ક્વાથ.

(ઇંદ્રવજ્જ છંદ)

ધાત્રી તણો ક્વાથ સદા કરીને,
 દાર્વી; મધૂ, તેહ વિષે ધરીને;

* ટુટુક એનાં બિઝનનામ ટેટું અથવા અરવૂડ.

દ્વિતિય પ્રકાશ.

(૨૦૧)

પ્રીતે પિતાં મેહ સદૈવ ત્રાશે
ખીજાં વધૂ દુઃખ તદા પલાશે.

૧

—❦—❦—❦—
વિજ્યાદિ ક્વાથ.

(ઇર્દાવજ્ય ૭૬)

ભાંગ મરી, વજ, દારૂ. અતીવિષ,
સુંઠ, ગળેા, સહુ તે સમ ધારો,
મેથ, કદુ, હરેડે; બાળખીજજ;
ઉદ્રત્વચા. કુટકી; જવ નારો;
પંચમુળી, બિલિ. દાદિમ, વેતસ,
ઉખન; ક્વાથ સદા સુખ ભારો,
ક્ષયતિસાર; પ્રમેહ વિકારજ;
સ્હેજ હરે ભાઈભાત વિચારો.

૧

—❦—❦—❦—
દુગ્ધાદિ પ્રયોગ—મધૂ પ્રમેહે.

(દાહરો)

દુધ; શાકર; વૃત; મેળવી, મધૂ પ્રમેહે પાચ,
તો તેના શા ભાર જે, મૂળ મુકી ના જાય.

૧

—❦—❦—❦—❦—❦—
ખદિરાદિ ક્વાથ—ત્રીદોષ પ્રમેહે,

(દાહરો)

ખેરસાર, શાકર; નિશા, મેથ, પ્લાટમુળ, પાંચ;
ગોળ મેળિ પીતાં હરે, મેહ ત્રિદોષી સાચ,

૧

—❦—❦—❦—❦—❦—

ભૂધાત્રી યોગ

(દાહરો)

(૨૦૨)

આયુર્વેદાદિત્ય

ભોંય આમલી, એલચી, મરી, પત્તાલીશક
સમભાગે ચીજે સહૂ. ખલો ખલે આ દીશ. ૧

તેહ ચુર્ચુ ખાવા થકી, બુઝે કયાદિ શ્વાસ;
સાંધ્યા સાંધ્ય પ્રમેહનો, કરે સ્વલ્પમાં નાસ. ૨

મળ, મુત્રાદિ દોષનું હરે જતનું ઝેર;
ભઘશંકર સૌ દુઃખપર, કરે કારમો કેર. ૩

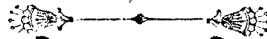
હંસ પાકાદિ રસ ગુટિકા.

(દોહરો)

હેમખીજ, વછનાગને; હસપાક, ને સુંઠ;
વંગ પારદં સમ લલી, પાન રસે તે ઘુંટ. ૧

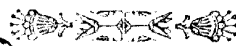
તે ખાતાં ઝામી તણો, વાધે કામ વિશેષ;
સકળ પ્રમેહે શાન્તિ દે; હરે દુઃખ જે રોષ.
હંસ પાકરસ; આ ગુટી, સર્વ જતનાં દુઃખ;
કહે ભઘશંકર લે હરી, કરે અંગમાં સુખખ. ૩

પટોલાદિ ક્વાથ—ત્રિદોષ પ્રમેહે.

(દોહરો)

ત્રીકટુ, નીશા, કુષ્ટ ને પટોળ; એ ષટ ચીજ;
કહે ભઘશંકર મેહમાં ક્વાથ કરી તે લીજ ૧

પ્રમેહ રોગપર—પથ્ય કથન

(ભુજંગ પ્રયાત)

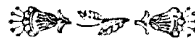
રૂઠા સાડિ ચોખા અને રક્તશાળી
ભલી દાળ તૂવેરની વૃત્ત ધારી,

આયુર્વેદાદિત્ય

(૨૦૩)

મિઠા તે પદાર્થો બધા દેઈ દેવા;
બળે બળતરા આપતાં વર્જ તેવા

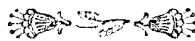
૧

પ્રમેહ રોગપર અપથ્ય કથન
(ભુજંગ પ્રયાત)

નહીં ભોગ સ્ત્રીના, તન્ને ખાટું ખારું;
નહીં મુત્રનો રોધ ગુદ્યાર્ય દેખું
દિને ઘણું પાનખાવાં તજી દે;
અલંકાર વૈરાગના તું સજી લે;

૨

પરિશિષ્ટ કથન
(રોગાવૃત)

રક્ત વસ્ત્રના પહેર' હસ્તકૃત વાયું નહીં ખા
તન્ને રીચ પુજોરાગ, પત્નિની પાસ નહીં જા;
પ્રહ્લે બઈશંકર આમ, રોગિથી નિતી પજાશે,
તે તે રોગ પ્રમેહ' તેહની મેળે જશે

પ્રમેહ રોગનો ચિકિત્સા સમાપ્ત

મૂત્રકચ્છ રોગની ચિકિત્સા

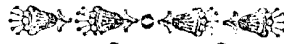
મૂત્રકચ્છ ના હેતુ
(કુંડગિચ્છ)

શક્તી હદ ઉપરાંત જો વ્યાયામે વહેવાય
તિક્ષણ શૌષધ સેવતાં; મૂત્રકચ્છ તે થાય,
મૂત્રકચ્છ તે થાય, રક્ષ ને શુષ્ક પદાર્થો;

(૨૦૪)

આયુર્વેદાદિત્ય

થતાં મદીરા પાન, પ્રવાશે તોરી સાથે;
ફરી ફરીએ જમે ચિત્તજે પડે ન શાન્તે
મુત્રકચ્છ તોથાય શક્તિ હદ લે ઉપરાન્તે

મૂત્ર કચ્છની સંપ્રાપ્તિ

દાહરો

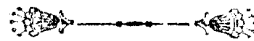
સ્વકારણથી વાત પિત્ત, કફ બસ્તીમાં જાય;
મુત્ર કચ્છ પછિ તે કરે. મુત્ર કળ્બ જ્યાં થાય ૧
તે થકી ઇંદ્રીમાં બળે, દાહ વધારે તેહ;
મુત્ર ક્ષાર જ્યાં તે કરે. મુત્ર કચ્છ છે એક ૨

મૂત્ર કચ્છના ભેદ પ્રકાર

દાહરો

ભિન્ય દોષથી ત્રણ તથા, સન્નિપાતથી એક;
શક્ય, શુક, મળ, પાણવી, થકો આઠ એ નેક ૧

કુષ્માંડ રસ પ્રયોગ

દાહરો

કુષ્માંડ રસઃ મેળવી, શાકર સાથ સેવાય;
મુત્ર કચ્છના વ્યાધિપર, શેષ વેદ તે પાય ૧

હરિતકયાદિ રસાયન સુર્ણ

(મંદ જઠાગ્નિ, ત્રણ, અશ્મરી, ને મુત્ર બળતરા રોગ)

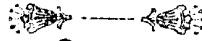
દાહરો

પટ હરડે, સિંધવ ભુજ, પિંપર, વેદ વિચાર;
હિંગુ શશી, લાગે ધરી. ભૂવન ચિત્રો ધાર— ૧

દ્વિતિય પ્રકાશ

(૨૦૫)

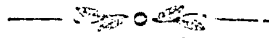
હરિતક્યદિ ચુર્ણ એ, રસાયનીક ગણાય;
તે સેવે જડરાગ્નિનું, જોર વધારે થાય— ૨
વળી હરે વ્રણ, અશ્મરી બિજાં દુઃખ સૌ જાય;
ભઘશંકર, તે સેવતાં, મટે મુત્રની લાલ— ૩

યવક્ષારાદિ પ્રયોગ

(દાહરો)

યવક્ષાર, ને શર્કરા, છાશ સાથમાં પાય;
કહે ભઘશંકર તેહથી, અશ્મરિ વ્યાધી જાય— ૧

એલાદિ ચુર્ણ

(દાહરો)

પ્હાણુ ભેદ, ને એલચી, શિલાજીત પિપેર;
ચુર્ણ મંડમાં સેવતાં, હરે મુત્ર કચ્છ કેર ૧

યવક્ષારાદિ ચુર્ણ

(દાહરો)

યવઃક્ષારનું ચુર્ણ તે હિંગ મેળવી ખાય;
તો તેથી ખટખટ તણ; મૂત્ર કચ્છ જટ જાય— ૨

આરગ્ગવંદ્વજ ગર્ભાદિ ગુટિકા

[દાહરો]

કમળતંતુ ને ટેરિમુ, શતાવરી અખરટ'
પ્હાણુભેદ, હરેડે; તથા' ધાન્ય, ગોખરં. સુડં ૧
કાંટાશરિઓ; ત્રીવૃતા' આરગ્ગવંદ્વજ ગર્ભ
પંચમૂળ ને એલચી, મૂળ મહિત લઘદર્શ ૨

(૨૦૬)

આયુર્વેદાદિત્ય

સર્વ ખડી-સમનીરમાં, કરે ગુટિકા જેહ;
કહું જાઈશ કર સર્વદા. હરે મુત્રકચ્છ તેહ

—○—
દિગ્વીજય ગુટિકા

(કવિત)

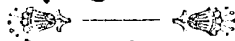
મજીક, અખેર; ખેર^૩ દિકામાળી^૧ નસોતર,
સમેરવો શિલારસ, સહાજીર^૨, પાટલી;
દેવનંગ^{૧૦} દાડી ને; પદ્મકાષ્ઠ^{૧૨} સોનવેલ,
સાલમ. સાટોરિ. રૂખ, અતીવિષની કાળી
શીવેશુ, સુખડ; જરૂર^{૨૦}, લહી સમભાગ બધૂ;
ગરમાળા ગોળમહી, ગોળીકર તે ખડી;
ભાઈલાલ દિગ્વીજય; મુત્રકચ્છ અડગળી;
ભ્રમ; કદ, ચેળ, શૂળ, સપાટામાં લે હરી.

શતાવરી કદક.

(દાહરો)

શતાવરી મુળ કદક તે, ડોલિ નીરમાં પાય;
કે શાકર શું સેવતાં, મુત્રકચ્છ તે જાય.

લોહ ચુણુ પ્રયોગ.

(દાહરો)

લોહ ચુણુ તે છાસમાં. મિશ્ર કરી લે પદ્મ;
તે પીતાં આતંદ્રી. જાય મુત્રકચ્છ જદ.

દ્વિતિય પ્રકાશ

(૨૦૭)

કટકળ પ્રયોગ.

(દાહરો)

ક્ષિપ્રવાદિ ને તકમાં, પીએ સાત દિન આપ,
મુત્રકચ્છનો તે થકી, જાય ભિન્ન સંતાપ.

મુત્રકચ્છ રોગ પર અપચ્ચ કથન.

(ચામર છંદ)

છોટ્ય તેલ, આમલી, લવંગ, ને બિન્નેર, તે;
કુંગળી, મરી વચા, તુ ત્યાગ વીર સર્વ તે;
નાહિ ખાવુ માંસને, ન દારૂ સેવવો જરા;
દાહકાર્ક જે પદાર્થ દેખું તે તુ કર્પરા;
કચ્છ મારવો નહીં. નહીં જહું સ્ત્રી સંગમાં;
કામ વ્યાપ્ત થાય ત્યાં સુધું નહી પ્રસંગમાં;
વજ્રવા લખેલ ચીજ તર્ત જે કરો પરી,
ભાઇલાલ તો લખે પિડા પડે નહીં જરી

૧

૨

મૂત્રકચ્છ રોગની ચિકિત્સા સમાપ્ત

અશ્મરી રોગની ચિકિત્સા

અશ્મરી થવાના હેતુ

(ભુજંગ પ્રયાત)

પિતા માત દોષે; અને મુત્ર રોધે;
કુપંચ્યા વિહારે. કુહારેજ ક્રોધે.
અધ શિશ્ન સ્તંભે, કુવાયૂ વહેથી
અને અશ્મરી વ્યાધિ તેસ્પષ્ટ તેથી

૧

(૨૦૮)

આયુર્વદ્વાદિત્ય

અશ્મરી રોગનાં પુર્વરૂપ

(હંદ કેલી પુત)

અશ્મરી પુર્વ રૂપોએ

ગિશ્ત સુઝે ને આજૂ બાજુ. દાહ અનિષે થાયે,

મુત્ર તેનું મેંદા મુતર શું; જ્વેતાંમાં ગંધાએ

મુત્ર કચ્છ વળી થાવે તાવ અંગમાં આવે

અશ્મરી પુર્વરૂપો એ૦ ૧

અન્ન અભાવે થાય ઉલટી, વળી પસીનો અંગે,

સુસ્તી, શ્વાસ, તૂષાને ઝાડો, બધે વધારે મંગે

કહે ભઈશંકર સિદ્ધિ લા નિદાને વિધી

અશ્મરી પુર્વ રૂપો એ૦ ૨

ઉત્પન્ન થતાં બાળકને અશ્મરી થવામાં કારણ.

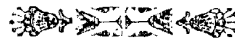
(દોહરો)

મુત્ર હાજથી હય છતાં કરે કામ સંભોગ

તદા શુક્ર તેથી ખરે, મુત્રશ્ચાર સંયોગ

તેહ બિંદુથી ગભજે, રહે નાભિને સ્થાન;

તે અશ્મરી પીડીત રહે સત્ય પ્રસંશા જ્ઞાન

વરૂણ ત્વચાદિ ક્વાથ

(દોહરો)

સુંડ. વરૂણત્વક, ગોખર ક્વાથ કરી તે સાર;

પછી તેહમા ભેળવો, ગોળ અને જવખાર

તે પીવાથી અશ્મરી, મટે ભિન્યવત ભેદ;

કહે ભઈશંકર ક્વાથ આ, કરે દદ સો કેહ

દ્વિતિય પ્રકાશ.

(૨૦૬)

અંદ્રવજ રસ ગુટિકા.

(છઠ ધ્રુમ કેતુ.)

પારો, ગોખર, તે શાલમ, આસન, સુંઠ, વળી દુધ માવો;
 સૂરોખાર, અડીણ વછનાગ, પસાર્ધ પસાધ બધી ચિજ હાવો;
 અંદ્રવજ રસ ચુણ પછી થકિ, નિમ્બૂરસે ઘુંટિ ગોળિ બનાવો,
 અશ્મરી; ધાત, કુધાત પ્રમેહે. કો ન દરે ભઠશંકર દાવો,—૧

કૂશાદિ કવાથ.

(દાહરો)

દર્ભ, કાસ. નલ, વેણુને; વરણ તર્કરીમૂળ;
 પસાસ; પપટિ. ત્રીફળા; મેરવેલ; ધર સ્થૂળ ૧
 પછી ગોખર, મેવલી; કવાથ રસાળજ થાય;
 ગોળ મિશ્ર કરિ તે પિતાં. અશ્મરિ છીડ સમાય, ૨

ગોક્ષુરાદિ ચુણ.

(દાહરો)

બોડુ ગોખરં બીજને; ઘાતુમાંસિ સંયુક્ત;
 મહિષિ દુગ્ધમાં મેળ્ય તે, ચુણ કરી પુનરુક્ત. ૧
 પછી પરોઢે તે પિતાં; અશ્મરિ તે જરિ બય.
 કહે ભઠશંકર આ દવા; શિશન પ્રેરવત થાય. ૨

પ્રભિતૌક્ષરી ગુટિકા.

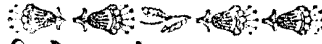
(હરીગીત છંદ.)

વછનાગ, ટંકણ; રોપ્યલસ્મ, મરી, પિંપર એ સર્વથા;
 સાલિપાણિ, પુષ્ટિપાણિ, વજ, ચવક, મોથ, ચિત્રો તદા,
 તે ચુણ પાનરસે પલી પ્રભિતૌક્ષરી ગુટિકા કરો,

(૨૧૦)

આયુર્વેદાદિત્ય

ત્રણ અશ્મરી; સોજ મટે, ભઠ્ઠાલ અમ્રતનો ઝરો;

અશ્મરી રોગમાં પથ્યા પથ્ય વિવેચન.

(કથાવ.)

સાડીચોખા, જુના હોય તે, અને વજી તે;
રાતા ચોખા; સામો સારો; વજી કોદરા;
દાલ મકંટી; દાળ તૂવેરની; ધડિં કળથીને;
જવ ધાણાએ; ભોજન વિષે; પથ્ય બણવા,
વજી માંસમાં, તેતર વહિલાં, મચ્છટેજરી;
માંસ અજનું. અનેક જતે; માંસ ભિન્યવત,
સર્વ તેહને તેહ રોગમાં સદાય ખાવું. — ૧

અશ્મરી રોગની ચિકિત્સા સમાપ્ત

સ્ત્રી રોગની ચિકિત્સા

સ્ત્રી રોગ કથન.

(દાહરો)

ત્રિયા રોગથી ત્રાયછે, ખમે કરી તે કેમ;
હાય પિડ્યા એવી છતાં, રહે કેમ તે ક્ષેમ. ૧
ધાતુપ્રદર, વંઝાપણું, રક્ત પ્રવાહ વિશેષ;
ગર્ભપિડા, રૂતુ સ્થીરતા, ગર્ભ સ્થીરતા લેશ. ૨
મુત્રધાત, ને શોષકાં, યોનિ પિટિકા થાય;
વજી ઉષ્ણતા યોનિમાં; નાભિ દુર્ભ કહેવાય ૩
એમ અતીષે રોગથી; પત્નિ ખાવરી લેહ;
ભઠ્ઠાશંકર તે ત્રાહવા, લખે ઔપચો જેહ, ૪

આયુર્વેદાદિત્ય

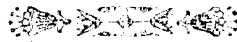
(૨૧૧)

આખુ પુરુષાદિ ચુણું—પ્રદર રોગે

(દોહરો)

મુષકલિંડી, ધાવડી, રક્તબોળ, ને ચીક;
 સમભાગે સૌ તે ખલી; રાખ સાથમાં ઠીક,
 પ્રાતઃકાળે ચુણે તે, સોળ ગુંજપુર ખાય;
 સપ્ત દિવસ તે લેવતાં, પ્રદર તેહથી જાય. ૨

મૂજ, અશક્તી; આંકરો, બિનાં દુઃખનાં વ્રંદ;
 ભઈશંકર હણિ સર્વ તે, કરે શાન્તિ સુખ કંદ. ૩

આમલકી બિજ કદક.—પ્રદર રોગે

(દોહરો)

આમલકી બિજ કદકને, ધરી શકેરા ખાગ;
 શ્વેત પ્રદર ભાઈલાલ તો, પાંચ દિવસમાં જાય.

નાગકેસર પ્રયોગ.—શ્વેત પ્રદર રોગે

(દોહરો)

ફણિધરકેસર, છાસમાં, ઘુંટિ પિજે દિન સાત;
 તો તેને કમ રે' ભાંવીજ; શ્વેત પ્રદર સરખાત. ૧

શાલમ પ્રયોગ.

(શ્વેત પ્રદર રોગે)

(સોરઠા છંદ.)

શાકર, શાલન, સદ, ઘૂત વરીજ ચટાયછે,
 ભઈશંકર કહે જદ, શ્વેત પ્રદર તો જાયછે. ૧

(૨૧૨)

આયુર્વેદાદિત્ય

શર્કરા ત્રિકુળાદિ ચુર્ણ—પ્રદર ને પિત્તદોષે

(સલાત છંદ)

સેકર,ત્રીકુળા. રાજ સધરી;

ચુરણ તેહનું, કહે ભંવીં કરી,

નિર સમેતમાં, તેપિવા થકી,

પ્રદર પિત્તએ, સૌમટે નકી

૧

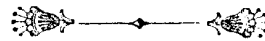
કેતકી મૂળ પ્રયોગ—રક્ત પ્રદરે

(દાહરો)

કેતકિમુળ નિરમાં ધસી, ધરી શર્કરા તેહ;

કહે ભઈશંકર તેથકી, મટે લોહિવા જોહ

૧

કષ્ટ મુક્ત કવાથ

(તૂની. સુન્યવાયુ, આર્શ ને રક્તશ્રાવે,)

(ચામર છંદ)

ભુંગરાજ, હેમખીજ, સ્ફાજીરં, શતાવરી;

ત્રીકટૂજ ત્રીકુળા કવાથ સાથ દે કરી;

તૂનિ, શુન્ય, રક્તશ્રાવ, એહ સવ જાયછે;

ભાઈલાલ' કષ્ટમુક્ત કવાથ એ કવાયછે

દાર્વાદિ કવાથ—રક્ત પ્રદર દોષે

(દાહરો)

ભક્ષાતક, તલ, દાર્વિને. વૃષરસજળદં મેજ્ય

કરિ ખાતૂ સમભાગમાં મોથ, કવાથમાં ભેજ્ય.

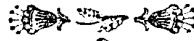
કવાથ પછી તેનો કરી, મથની સાથ પિવાય;

૧

દ્વિતિય પ્રકાશં

(૨૧૩)

તો ભઠશંકર તે થકી. રક્ત પ્રદર તે જય ૨

શાહમલી મુળ કલક.

(દાહ, રક્તદોષ, શોષ ને પિત્તાતિસારે)

(દાહરો)

શિમળાના મુળની ત્વચા, ગોળ, દુગ્ધની સાથ,
જગકર્તા મુખથી જપી. ઘુંટિ પિત્તે દિન સાત. ૧

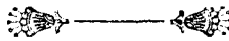
રક્તદોષને શોષ તો. તજ અંગ આધાર;
કહે ભઠશંકર ઝટ મટે, દાહ પીતાતીસાર. ૨

વિશાસાદિ કલક.

(દાહરો)

આ ઐઆપધનું રૂપ સૌ કલ્પું રક્તપિત્ત માંલ;
કહે ભઠશંકર વીર એ, લહે વિચારી ત્યાંલ. ૧

વ્યોસાદિ ચુણિ.—સ્ત્રી રક્ત વાતે

(દાહરો)

વ્યોષ, મોથ ને ધાવડી, મહા કેતકીમૂળ
વિર્ડાં, વજને, આસન; વળીગળો અંકૂર ૧

ચુણે કરીતે સર્વનું નિરસાયે ભાઠસાલ
લલિત વાણિનો લોહિવા. મટે ફાકતાં હાલ ૨

સોમેરી રસ—સોમરોગે

[કુર્ગળચો]

બે તોલા પારો લહી, કંદપત્ર ને કવાથ,
પચન કરીને કાઢવો; પછી ગંધની સાથ,

(૨૧૪)

આયુર્વેદાદિત્ય

પછી ગંધની સાથ, ચાર તોલામાં ધરજો,
ધરીઅગ્નિ પર બેઉ કડ્ડલી તેની કરજો
શ્યામ મરીની સાથ, મેળવી બેતે ખાવે
સોમરસઃ ભઠ્ઠાલ, સોમાતિસાર હરાવે

૧

કદળીફળ પ્રયોગ—સોમરોગે

[દાહરો]

પકવ કદળીફળ પારખી, આમલકી રસ મેળ્ય
સમભાગે તે યોગમાં; પછી શર્કરા ભેળ્ય
પુર્ણ પક્ષ તે સેવતાં સમે સોમનું બેર,
વ્યાધિહરી ભઠ્ઠાલસૌ. દિએ જ્ઞાન અકાર

૧

૨

મુરુ પ્રયોગ—મોઢા વ્યાધિપર

[દાહરો]

એલચિ. પત્રતમાલને; નાંખિ મધનિ માંધ.
પિએ કહે ભઠ્ઠાલસૌ, પેઢા દુઃખ સમાય

૧

તાલકંદાદિ સુર્ણ.

(યોની શુળ રોગે)

(દાહરો)

ખજૂર, જેહિમધ, મુશળી ભાંનકંદ સમ ભાપ;
મધમાં પીશી જે પિએ; તજે અંગના તાપ.
શાકર સાથે નારિને; પથ્ય જાણું પરમાણુ;
યોનિશુળની આપદા; તતે હરે તે જાણ્ય.

૧

૨

દ્વિતિય પ્રકાશ

(૨૧૫)

દેવ દાર્વાદિ ક્વાથ.

(સુખરોગે)

(દાહરો)

દેવદાર્વાદિ ક્વાથ તું નિચે લખેલો વાંચ્ય,
સુવાવડી તે સેવતાં, લહે સુખજ સૌ સાચ, ૧

* * * * *

(છપય છંદ.)

પિંપર, નાગરમોથ. કડૂ દરિઆતુ ધાણા.
દેવદાર; અતિવેષ, ગળા, ગજપિંપર શાણા;
રિંગણિ, કઠ સહાજિરં. કાયફળ; બેઉ ધમાસા,
ગોખર, વજ, ને સુંઠ; હિમજ સૌ બે બે માસા.
તે શોળગણા ધરિ નીર મહીં. ક્વાથ કર્યે સુખજ થાયછે,
ભઠશંકર કહે એ ક્વાથથી સુવા રોગ સમાયછે. ૧

દશમૂળાદિ ક્વાથ--(સુતિકાન્વરે)

(દાહરો)

કડૂ. સરકુઓ, ત્રીકટૂ, અર્કમુળ, દેવદાર;
વજ, દશમુળ, સમભાગમાં; ક્વાથ કરો તે સાર, ૧
દશમૂળાદિક ક્વાથ તે, હરે સુતિકા રોગ,
કહે ભઠશંકર કાસ, જ્વર; શ્વાસ ટાળવા યોગ. ૨

સુવચ્ચલા વ્યોસાદિ ચુર્ણ.

(નષ્ટ પુષ્પ આગમન પ્રયોગ)

(દાહરો)

હિંદુ સંચાળ; ત્રીકટૂ, ભાર્જી; ચુર્ણ સમાન;
ઉષ્ણ નિરે પીનાં લહે. પુનઃ પુષ્પતું માન, ૧

(૨૧૬)

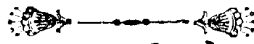
આયુર્વદ્દાદિત્ય

તિલકવાથ.

(નકારી આવતી રૂતુ, ને રક્તગુદ્મ રોગે)

(દાહરો)

ભારંગી, ને ત્રીકટુ, ઘી, તલ ને વળિ ગોળ;
તેલ કવાથમાં તે બધું, આપધ નાંખી ઘોળ્ય,
સ્વચ્છ રૂતુ તે સેવતાં, રક્ત ગુદ્મ ખૂંઝાય;
ભઘશંકર તિલકવાથથી, દેહ સ્વરૂપી થાય

રશાતાલાદિ લેપન

(રોમપાત પ્રયોગ)

(દાહરો)

રશાતાને, કળિ, સમઘરી, લેપ તકમાં થાય,
કહે ભઘશંકર જટ તદા, વાળ યોનિના બાય

કોસંખી તૈલ પ્રયોગ

(રોમપાત પ્રયોગ)

(સોરઠા છંદ)

કોસંખીનું તેલ, ઘસે જે અંગમાં,
ભઘશંકરશે ખેલ, વાળફરી ઉગે નહી

વંઝા દુઃખ નિવારણ ગુટિકા

(વંઝારોગે)

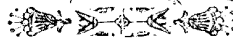
(દાહરો)

કટૂ, ધમાસો, ત્રીકટૂ, રાળ કુશ, વછનાગ;
પાઠમૂળ, ને પંચદળ; કૂંચોચે સમભાગ

દ્વિતિય પ્રકાશ.

(૨૧૭)

ચંદ્રવેલિ; વજ્ર; ને ગંગે, સુચમુખીનું પુલ.	
તિવ્રલોહિ. તજ, નાલમી; દુહી' દ્રાક્ષ; દ્વિમૂળ	૨
ચુષ્કરી તેનું તદ્વા, ખલે કેળરસ ગાલ;	
પછી ગોળિકરિ સેવતાં, વંઝાપમુ વહિ જાય	૩
રજસ્વળા થઈ તે તજે; અદ્યવારમાં દુઃખ,	
કહે ભઈશંકર નારિતે, લહે સતનું સૂખજ	૪

વિર વિનાયક ગુટિકા

(અ.શં; ખાંસી, ઉદરરોગ, વિશર્પ, તે સ્તનપિટે)

(લલિતછંદ)

તજ' તમ,લને. નાગ કેસર,	
હરદ, માલતી, સર્વ તે ધર.	
વજ્ર, ઇલાઈચી, ધાવડી તથા,	
મજ્જા મેમુદી. હિંકા સર્વથા	૧
સરવ તે ખધૂ, પાનમાં ખલી'	
કર ગુટી તદ્વા. ગુંજ તું ભડી,	
વિર વિનાયક, ગોળિ તેહછે;	
દરદ સર્વનો શત્રુ જોહછે	૨
હરશ ખાંસીને દુખંગી કરી,	
ઉદર રોગ તે નક્કિ લેહરી;	
સ્તન, વિશર્પને, આધિ વ્યાધિ એ,	
કળુ ન કો દુભે, ભાઈલાલ, કહે	૩

શિલારસાદિ લેખ.—(સ્તન નર્મકૃતી પર)

(ચોપાઇ છંદ)

પીચડ સુકી તેહ ઉકાળ્ય,

(૨૧૮)

આયુર્વેદાદિત્ય

નીચોવી લે રસ તે સાર;
 પછી રાસારસ તેની માંદ્ય,
 સમભાગે સહુ મેળવ ત્યાંદ્ય. ૧
 સ્તન ઉપર તે લેપન કરી,
 સિસા વાટકી સજ્જ કરી;
 બાંધે સ્તનો પરે તે સાથ,
 ઓઠે નર્તી રાખે દિન રાત્ય. ૧
 ત્રણ દીવસ એ રીત પ્રમાણ,
 કરતાં ગાઢાં સ્તન નિરવાણ;
 ઇચ્છે સ્તનો કડિન કર જોડ,
 ભઠશંકર તેની રત એહ.

ઇંદ્રવાણી મૂળ પ્રયોગ—(ગર્ભપાત પ્રયોગ)
 સોરઠાહંદ

કહુ વંદાજન મૂળ, યોની માંદે રાખતાં
 ભઠશંકર, અનુકુળ, ગર્ભપાત તો થાયછે ૧

પિપ્પલી મૂળાદિ પ્રયોગ—દુધ વૃદ્ધિ પ્રયોગ.
 (દાહરે)

મરિ. ગદોડા મેળવી, દુધ ધરી તે પાચ;
 કહે ભઠશંકર તે થકી, દુધ વૃદ્ધિ ઝટ થાય. ૧

સુજ પુરૂષો પ્રત્યે કવીની ક્ષમા.

(ગીતી હંદ.)

અદ્ય વિધી બતલાવી. ધણું ભાંખતાં ગ્રંથ વધી જાએ;
 વળી વધુ વાંચ્યેથી; પુર્વ લખેલું વિસ્મૃતી થાએ; ૧

આયુર્વેદાદિત્ય

(૨૧૬)

માટેય મુશના દાસે, લખ્યુ ટુંકમાં લગ્નપ્રિયે સમજે,
કહે ભઈશંકર શાણા, પુછી જ્ઞાનિ ને કાર્ય કરે તેતે,

૨

સ્ત્રી રોગની ચિકિત્સા સમાપ્ત

બાલ રોગની ચિકિત્સા

બાળકને યોગ્ય તમના માબાપને સુચના

(નારાયણ)

દમેશ બાળ પોષવા હૃદ વિષે ખુશી રહો.
વિચારિ મુખ્ય વાતએ, શિશુ સમ્મલણી લહો;
સમાવિ ક્રોધ આઉદેશ; રેષપૂર ના ભુલો;
તદા સદાય શાન્તિમાં, વિના પરિશ્રમે બુલો

૧

બાળકોને થતા રોગની શ્રેષ્ઠતા

(દાહરે)

ઝટ કોમળ કરમાયછે, ઠૂંર કડણ વ્યહવાર;
બાળક ને વ્યાધી થતાં, કહો કેટલી વાર
પચ પાનેથી જેજીવે વળી સકોમળ જાત
વળી અયોગ્યજ દૂઝણી, હોય તેહની માત
ને પુરતી સંભાળ નહિ; જોનેના લેવાય;
તોતેને ઝટપટ જથા, વ્યાધિપુંજ, વહેવાય
માટે બાળ વિષે બહુ ચેતવાણીજ રખાય;
તો ભઈશંકર કહે વધુ, બાળ આયુષી આય

૧

૨

૩

૪

(૨૨૦)

આયુર્વેદાદિત્ય

બાળકને માટે પસંદકરવા યોગ્ય દુગ્ધપાન
(રોળાવૃત)

દુગ્ધ નીરની. માંદા, નાંખશો જોણીવારે,
તેમાં પ્રશરી જાય. ફીણ દેખાય ન ત્યારે,
તે દોરાવળ પેર નીરમાં રહે ન ફરતૂ
નીર પરેના તરે તમે ના જઈને કરતૂ
વળી નહીં તેશ્યામ, શ્વત નહીં ઝાઝ દેખો,
નહીં લાલ મંખબુદ્ધ, સુદ્ધ એ દુગ્ધ ઉવેખો,
એમ પરિક્ષા કરી બાળને તેથી પોષો.
તો શાને લઈલાલ, દુઃખ દરિઆમાં શોષો

૧

૨

ધવાડનારી સ્ત્રીકથન
(ભુજંગીછંદ)

સમાની કદેને જુવાની ભરેલી.
નહીં રોગિ ને નર્મ-સ્વભાગ રેલી;
બહુ બહોશના લોભિ ના દુર્બળી તે,
સ્તનો બિલ્વ-જેવાં ન લાંબાં જગીતે
નહીં હોષ્ટ લાંબો વળી રક્ત તેવો,
સુરેખી શરિરે મુખે ચંદ્ર-લેવો;
નહીં કેફિ ને બાળ હંયાત જેનાં,
ચકોરા સમાં આંખનાં ચંદ તેનાં.
વળી બાળપે વહાલ જેને વિધારે,
નહીં નીચ કામો-જયા દ્રષ્ટિ બાળે;
ભરી જ્ઞાન પાને નહીં કાંધ જળુક

૧

૧

* કેપડાની નહીં

દ્વિતીય પ્રકાશ

(૨૨૧)

ભઠલાલ તે પત્નિનું દુગ્ધ સારું.

૩

ધાવણના છ જતના બેદ;

(દોહરો)

કોમળ, ગાદુ, ઉષ્ણને, આમ્લ દુગ્ધ ગુણ હોય;

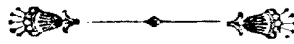
વળી ખાડ, ને અદ્યવત. શષ્ટ બેદ એ જોય.

૧

પણ તેમાંનું પ્રથમ તે સ્ત્રી બાળક સુખકાર;

બાકી પાંચ રહેલ તે; બન્નેને દુખકાર.

૨

કોમળ દુગ્ધના ગુણ.

(ભુજંગી છંદ)

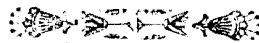
દ્વિએ બાળને જોઈએ આ દુગ્ધ રૂદું;

કરે સુર તે શુદ્ધ માહેન્દ્ર તેડું;

કહ્યાં માનશે જો જનો વાડય મારાં.

રહે કુમળા દુગ્ધથી, બાળ સારાં.

૧

ગાદુ દુગ્ધ સેવવાથી થતા રોગો

(લાવણી)

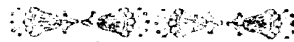
ગાદુ દુગ્ધ તે કુર, રોગ બહુ હોએ;

આ પેટ અદે મળમુત્ર બાંધ તે થાએ;

વળિ શ્વાસ ખાંસિ તે થાય કુળો પુલેએ,

રીત કહે ભઠલાલ, દુઃખ જલેએ.

૧

ઉષ્ણ દુગ્ધ સેવવાથી થતા રોગો

(દોહરો)

જવર, અતિસારજ, ગોળને, ગાંસ. જશૈય, તે જાય'

* બળ નાસ પામે

(૨૨૨)

આયુર્વેદાદિત્ય

ઉચ્ચ દુગ્ધથી બાળને. નિમ્ન રોગ એ થાય.

ખાદ્ય દુગ્ધ સેવવાથી થતા રોગો

(કાવ્ય છંદ.)

ખસ ને આંદાં થાય, નેત્રના રોગ વધેછે.

કફ મળતું મુષ માંદ; ચુટય તો અંજ બધેછે;

વાળી નાક ને મૂખ, સિંટ ને લાળ ગરેદો

કહે ભાઈરાં કર ગૂણ, દુગ્ધ ખારાનો તેવો

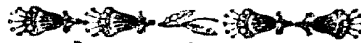

અલ્પ દુગ્ધ સેવવાથી થતા રોગો

(શ્લોક)

શુષ્ક, શ્વાસ વિણ, શ્વાસ, દિન, અતિસાર, હલસાક

અલ્પ દુગ્ધ તે સેવતાં, બાળ બને રૂપ રાક

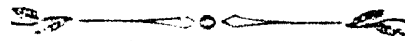

આમ્લદુગ્ધ સેવવાથી થતા રોગો

(ચોપાકછંદ)

અંજ ઘૂંચે ને ઝાડો થાય, નેત્ર નાભિ સ્થળ પીડ જણાય

શુષ્ક અંગ, પિડ્યાનો ઘેર; આમ્લ દુગ્ધનો એવો કેર—

પિત્ત પર્પટાદિ ક્વાથ.....જ્વર ઉપર

(શ્લોક)

ક્વાથ જ્વરટકના કરી, અંજ સાકરમાં પાય

તો જ્વરુપર તે આપધે, જરૂર ફાયદો થાય—

૬. ગોદામાંથી સીકાડી જળ નીચેછે

* આખા દોડે લુપ્ત નીકળે

દ્વિતીય પ્રકાશ

(૨૨૨)

કિરાતાદિ ચુણું—જવર ઉપર

(દોહરો)

કરિઆતાનું ચુણું તે, મધ મેળીજ ચટાડય
જે જવર પર તે સેવતાં, મટે બિન્ય દુખ રાહ *

ભાગિઆદિ ચુણું—શ્વાસ ને ખાંસી ઉપર

(દોહરો)

ભાગી, રાસના, કકડક, મધ સાથે સેવાય
તો ખાંસી ને શ્વાસ તે, અદ્ય વખતમાં બચ

૧

પથ્યાદિ ચુણું—ખાંસી ઉપર

(દોહરો)

ચુંક, હરડ, વજ, મોથ ને, કાકડશિંગી, એહ
ચુણું ગોળ તે મેળવી, ખાય નીર સદેહ
તો ખાજકનો તે થકી, મટે ખાંસીનો રોગ
કહે જાકશંકર આ દવા, પુણી બાળને યોગ =

૧

૨

મંડુકાદિ ચુણું—(દેહપુષ્ટ કરવા માટે)

(દોહરો)

જવ, ખાલી, ને મંડુકી કુષ્ટ, સુક. સમતેહ
ચુણુંકરી નિત સેવતાં, પુષ્ટ થાયછે દેહ

૩

પલાશ ભેદાદિ પાનક—(સુત્ર બંધ રોગે)

(દોહરો)

ત્રિકુળા ત્રપુસૈવાર ને, પલાશભેદ' પિપેર;
ચુણું કરી ચોખાયુષે. શાકર સાથે ઘેર

૪

* દુઃખના પ્રગરાથ મટેછે = બાળકનેજ સેવતા યોગ

(૨૨૪)

આયુર્વદાદિત્ય

ખૂબ ખટી તે સર્વથા' પછી બાળને પાય;
મુત્રમંથ તો તે થકી; પાંચ પ્રકરમાં જાય. ૨

સુંડ્યાદિ ચુર્ણ.....(વિદ્રધી રોગ પર)
(દાહરો)

નાગર, હરડે; દંતિમુળ, ગોળ ચુર્ણ કરિ ખાય;
તે વિદ્રધિ તેથી મટી. મટે મુત્રનો લાલ.

શાકમટી ત્વચાદિ ચુર્ણ;—(અતિસારે)
(દાહરો)

પાદ. બિલી; સોનાકૃતી; શિમળાની ત્વર્કજ્યાંય;
કપાછલ; નેધાવડી; સર્વે મેળવે. ત્યાંય. ૧
પછી દુગ્ધમાં તે ખટી; જો બાળકને પાય;
અતિસાર એથી મટે; સંશય તે ન ગણાય. ૨

અર્જુનાદિ લેપન—(ત્વચા દોષે)
(દાહરો)

સાદડ; કદંબ કુમને; સોનાકૃતિનો લેપ.
ત્વચા પીડય તે ટાળિ દે; ખરી બળવી * ખેપ; ૧

રોધાદિ આંજન—(નેત્રરોગે)
(દાહરો)

રોધ; હરડ; ગેર તથા; રસાંજની મધ માંથ;
મિશ્ર કરી તે આંજતાં; નેત્ર રોગ રે' કુક્યાંથ, ૧

* ખરી રિતે મહેનત (તાલમ) લઈ કહો તે આપય આંતે તો નેત્રરોગ
કહાં રહી શકે?

દ્વિતિય પ્રકારાં.

(૨૨૫)

ચુણાદિ ચુર્ણ—(* હતવાક રોગ ઉપર)
(દાહરો)

ત્રીકટૂ, ત્રિકળા; ધાન્યને. ચવાનિકા સતમળ;
વચા, બ્રાહ્મિ, બાહ્લી બધૂ, કુટી ચુર્ણ કર સ્થૂળ. ૧
પછિ મધમાં તે મેળવી. ચાટણ બાળ કરાય;
વાણિ ચપળતાતો વધી, કંઠ વિણા સમ થાય. ૨

રેવંચીઆદિ પ્રયોગ—(બાળકને રેચકર)
(દાહરો)

રેવંચી, દીવેલ કે; હરડ બુટિને પાય;
કહે ભઇશંકર તે થકી, બધ દુષ્ટ તે જાય. ૧
પ્રથમ ખાતાં વાર ત્રિચારી તે પરથી સુખ

દુઃખ ત્રિચાર જ્ઞાન માહ.
(કુંડળિઆ.)

= સોમ, શુક એ વારમાં, બાળ જેહ અન ખાય;
જર જણો એ જથા, જતે નીરબળ થાય;
જતે નીરબળ થાય, રૂપે રે' ભીને રંગે;
ભોમ, સનીમાં મચે. પચે ના તેને અંગે.
રવિ, બુધ, ગુરુ એ ખાય, પુષ્ટ બુદ્ધીને જોમે
તે થાએ બળહીણ ખાય જે બાળક શોમે. ૧

બાળકને વિદ્યા મેળવતી વખત પાળવાના
કેટલાએક નિયમો.

* બોળગપ યુ = આ ત્રિપચ બોલેતિય શાસ્ત્રના નિયમો સાર છે.

(૨૨૬)

આયુર્વેદાદિત્ય

શ્લોક

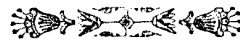
*હિતકારી ગુરોરપ્રાતિલોમયન્વાચા । ઉત્સન્નશ્લાઘઃ ।

અનૃત્તદર્શી । અજનવાદશીલઃ । રહઃશીલઃ ।

સ્ત્રી ભિર્યાવદર્થ સંભાષી । મૃદુઃ । જ્ઞાન્તઃ । દાન્તઃ

હીમાન્ । દઢવૃત્તિઃ । અગ્લાંસ્તુઃ । અક્રોધનઃ । અનમૂયઃ ॥ ૧

અર્થ—વિદ્યાર્થીએ વાણી વડે સામે ન બોલતાં વિધાગુ-
રના હીતમાં તત્પર રહેવું, પોતાનાં વખાણ કરવાં નહીં, વિ-
શેષે કરી નાચરંગ બેવા નહીં, લોકો સાથે વાદ કરવો નહીં
પાડ કરતી વેળા એકાન્તમાં બેસવું, સ્ત્રીઓ સાથે કામ પડતું
બોલવું, કઠોર ન બોલવું; શાન્ત રહેવું ક્રોધો નિયમમાં રા-
ખવી, વડીલોની શરમ રાખવી. દઢ ધૈર્ય રાખવું કાયર થવું
નહીં, ક્રેવ કરવો નહીં અને કોઈની અદનાઈ કરવી નહીં ।

તે વિષે માનવ ધર્મશાસ્ત્ર કથન.

શ્લોક

વર્જયન્મધુ માંસેચ ગંધં માલ્ય રસાન્સ્ત્રિયઃ ।

શુક્લાનિ ચાનિ સર્વાણી પ્રાણિનાં ચત્ર હિંસનમ્ ॥ ૨ ॥

અર્થ—વિદ્યાર્થીએ મદિરા; માંસ ગંધ; પુષ્પમાળા; નાના પ્ર-
કારના રસ; સ્ત્રીઓ; સોડવેલા માદક પદાર્થ; પ્રાણિઓની હિંસા

શૂંત્રંચ જનવાદં પરિવાદં તથા નૃતં ।

સ્ત્રીણાંચ પ્રેક્ષણાલંભ મુપચાતં પરસ્યચ ॥ ૩ ॥

અર્થ....ભુગાર; લોકો સાથે વાદ; નિંદા; ભુકું; ખોટાલાવથી
સ્ત્રીઓ સામે બેઠું; તથા તેમનું આલિંધન; અને પરકાની

* આપ સ્તંભ ધર્મસૂત્રના પ્રથમ પ્રશ્નના પહેલા પટ્ટવનો શ્લોક છે. આ વિ-
ષય ગાળકને સંબંધ્ય જોવા છે.

આયુર્વેદ દિત્ય

(૨૨૬)

ખરાળી કરવી, એટલાં વાંતાં ત્યાગ કરવાં.

શરીરં ચૈવ વાચંચ જ્ઞાદે દ્રિય મનાંસિચ ।

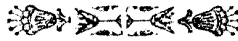
નિયમ્ય પ્રાંજલિસ્તિષ્ઠે દિક્ષમાણો ગુરોમુખં ॥ ૪ ॥

અર્થ—વળી શરીર; વાણી, બુદ્ધિ, ઇન્દ્રિય, અને મનને નિયમમાં રાખી, હાથ જોડી, ગુરુનું મુખ જોતાં ઉભા રહેવું.

નીચ મેવાસનં ચાસ્ય સર્વદા ગુરુ સાન્નિધ્યૌ ।

ગુરોસ્તુ ચક્ષુર્વિષયે નયથેષ્ટાસનો ભવેત્ ॥ ૫ ॥

અર્થ—ગુરુની પાસે એનું આસન સદા નિયું હોવું જોઈએ ને એણે ગુરુના દેખતાં મથેદા મુઠી બેસવું નહીં.

વાંચક વર્ગ પ્રત્યે કવિની અર્જ.

(રોળાવૃત)

લખૂ પુરી જો વાત; પાર તો તેનો નાવે,
એક વિષયમાં વધી, ગ્રંથ તો મોટો થાવે;
પૂરો રૂઠો ખ્યાલ. પ્રમાણિક જનો વહેછે,
પણ ભુટા કળિ કાળ, ક્યાહરે મને બદેછે. ૧

સમય જણિ બારીક, બધું સમજવું સહેજે;
રે વાંચક વિદ્વાન, સર્વ તે ચિત્તે લેજે;
આયુર્વેદનો પાઠ, મહિષી, તે નવ પામે,
તો સંકળના કેમ, તેહ હું થકી વિરામે ૨

મતી અદ્ય મહા કામ, શીર મેં બહારી લીધું,
પણ અડશકે શેષ, કામ છે મેં જો થીધું;
વધે ચિત્ત હુક્ષાશ, ગ્રંથ જ્યાં શેષ્ટ ગણાશે,
ભઈશંકરની ભુદય, સર્વ ત્યાં માફી થાશે. ૩

। વાઙ્મયોગની ચિકિત્સા સમાપ્ત ॥

(૨૨૮)

આયુર્વેદાદિત્ય

સંઠ રાગની ચિકિત્સા

સંઠરોગ પ્રાપ્તથવાનાં કારણ

(દાહરો)

- વિચિત્તણી ક્ષિણતા થકી, કે નહિ મળતાં નાર;
 *સેદક પોદ્યુશન થીજ કે, સ્વપ્ન ધાતુ વહે સાર ૧
 કે મોટી ઉમ્મરમાં તણી. ત્રિયા થકી લે ભોગ;
 પશુ પક્ષી શું મૈથુને, મળે સંઠ સંયોગ ૨
 પાંચ ભેદ તેના વડા; લખૂ વિગતથી તેહ;
 કહે ભદ્રશંકર જ્ઞાનિહે' -હરે વિષે ધર એહ ૩

સંઠરોગના રોગેદ ને તેનાં ચિન્હ

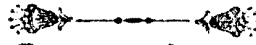
(દાહરો)

- જન્ય ધાતુ ધાતુ ક્ષિણતા થકી, થાય પુરસ્તવ દોષ;
 તેના નામ પ્રમાણનો. નિચે ટુકમાં કોષ ૧
 સંજોડ દેખી સહસ્થળે થાય કામ પીડીત,
 ઇર્ષકસંઠ ગણાયતે, તેની પ્રકૃતી પિત્ત
 હાપ્ય સ્તન મદન થકી, વ્યાપે જેને કામ
 તેને શાસ્ત્ર વિષે કહે, અરોગ્ય એવું નામ ૬
 ગુદામરાવી કોઈથી. પછી કામિ ને થાય;
 તેવા સંઠ પુરુષનું, કુંભિક નામ ધરાય ૪
 વળી ચોની સૂગધથી, થાય કામમાં ત્યાર;
 સૌ ગંધિક એસંઠછે, સ્વદ્ય વાતમાં સાર ૫
 કે નખરાં ચેષ્ટાકરી, પડીચતો સ્ત્રીપેર;
 પર તેજ ધાતુખલે, મહાશંકનો કેર ૬

દ્વિતીય પ્રકાશ

(૨૨૬)

પણ પહેલાંના ચારને, અલ્પ શુક્રથી પૂર;
છે છેડેલો મ્હારાંઠને; છેક શુક્રહિણ શર * ૭

ઉચ્ચટા પ્રયોગ

(ક્ષિણચાતૂ, કમ્ભરનીકાટ, ને ફિકાશપણ રોગે)
(દોહરો)

શુદ્ધ = ચણોડી દુગ્ધમ, પિચ્છેકઠી દિનસાત,
તો સ્વપ્તે તે ના લહે, ધાતુક્ષીણની વાત ૧

કમ્ભરકાટ, ફીકાશપણ, ધરેન હૈએ હામ;
દુઃખ વિહારણ સૌજ્યો, ભઠરાંકર કુંચનશ્યામ ૨

પિપ્પાદયા સવ *

(ક્ષય, ગુહમ, ગ્રહણી, મંદાગ્નિ, ઉદરરોગ, પાંક, આર્શ, પાર્શ્વશૂળ,
અમ -હરોગ, અરૂચી, વાતરક્ત, વગેરે રોગપર)
(હંદ ચક્રધારિણી*)

શૂણો પિપ્પાદયા સવ વિધી

પિંગર, મરી, ચવક, ને હળદર, ચિત્રો નાગર મોથ;
વાવડિંગ, હિંગ, પટોળ, પાઠમુળ, લોદર, વાળો, કોંક,
ધોળું ચંદન, આશોંદ—શૂણો ૧

તમાલપત્ર ને જટામાંશી, આમળાં, લવિંગને સોપારી;
ધઉંલા, નાગકેસર, ગંગો, એત્રચી સૌ લે એ તોલા ધારી

કર તિન્ન ચુર્ણ વિચારી—શૂણો ૨

જ સુન્ય વેદ વસુ તોલા નીરમાં, તિન્ન ચુર્ણ તે નાંખી;

* વિવે વગરનો મદ = ને સ્વચ્છ ચણોડી વાપરવા લખેલી હાય ત્યા ઘોળા
ચણોડી વાપરવી. ને તે શુદ્ધ કરેલ હોવી જોઈએ. નેતુ સરીર કાળુ છે
તેવા શ્રી કૃષ્ણને જ્યો. ૧ પિપ્પાદય મધ ૨ ચક્રધારિણી અથવા શ્રી ૭૮

(૨૩૦)

આયુર્વેદાદિત્ય

શશી નયન શુન્ય, શુન્ય, ગોળ લઘ. બેજ્ય કહું છું દાખી
 હજી ચીન્ને બહુ બાકી—શુભો ૦૩
 વેદ શુન્ય, તોલા ધાવડી કેરાં કુન્ન, ચુણે કરોજ તપાશી;
 નયન વેઃ શુન્ય, તોલા દ્રાક્ષ લઘ, એક પાત્ર દે પાસી
 તજી ચિત સવ ઉદાશી—શુભો ૦૪
 એક માસ ભગી તે સૌ એક પાત્રમાં, રોજભેજ ને રે'શે;
 તોતેથી પ્રસિદ્ધ ચશાશ્વ નામનો, પિપ્પાલ્યા સવ થારો
 ક્ષય, ગુદમ, ગ્રહણિ સૌ જશે—શુભો ૦૫
 ઉદર રોગ, મંદ્રાગ્નિ, પાંડુ અર્શ; પાર્શ્વશૂળ દે ટાળી;
 ભઠશંકર; શ્રમ; હ્રોગ; અરૂચી, વાતરક્ત વિહારી
 જાય સર્વ દુઃખ ત્યાં હારિ—શુભો ૦૬

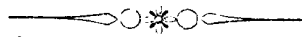

કામેશ્વર ગુટિકા

(જન્ય ધાતુ ઉપર અકસીર)

(દાહરો)

યૂતા, જાતિ, અફીણને. સમભાગે વછનાગ;
 અહિ બદલી રસ તે ખલી. ગોળી * ગુંજ ભાગ— ૧
 તે ગોળી તજ એલચી, બીતાં દુધ સંગાત;
 નિત્યે દશ સ્ત્રી ભોગવે, નિશઃશય એ વાત—૨

પિપ્પાલ્યાદિ દુગ્ધ—(હિન કંદ્રપ ઉપર)

(દાહરો)

પિંપર, એલચિ, ચુણીથી, પકવ દુગ્ધ પી જ્ઞેય;
 તે ભઠશંકર સેવતાં, વિર્યવંત નર હોય.

* ચણેડી જેવડી ગોળી કરવી,

દ્વિતિય પ્રકાશ

(૨૩૧)

કેસર, કસ્તુરાદિ-ગુટિકા—(વિચક્ષિણુ)

(કુંડળિઆ)

કેસર, કસ્તૂરી; કળી. રૂમી મસ્તકી, મોથ;
 સુંડ. ફરાંસી, એલચી. તજ પિંપર ને. કોંઠ;
 તજ. પિંપર. ને કોંઠ; મરી, મેવાડી. પરવળ;
 વળિ આંદિના વગ, પાનરસ માંહે તે ખલ;
 તે ગુટિકા ભાઇલાલ, કરે ધાતૂ ખજને સર,
 વધે કામ, મદ, કોથ, નાજ્ય કસ્તૂરી કેસર.

૧

ધનવંતરી ચુણ.—(પુરૂષત્વ દોષપર)

(હરીગીત છંદ.)

બાળબીજ; ઉટગણ, દ્રાક્ષને, ચીનીકખાલા. બાવચી;
 ગળોસત્ત્વ, સુંડ ગોખરં, અક્કલગરો, શતાવરી;
 ઊંદ્રજવ, કઠ, બહુકળી ને' મોચેરસ, બેડિ મુશળી;
 શાકર ધરી સમભાગમાં, દુધ સાથ પીતું તે વળી.....૧
 તે સઠાં પુરૂષ સેવતાં, સ્ત્રી પાસ હર્ષે જાયછે;
 સદૈવ્ય એ સહવાસથી, જન દિર્ઘ દ્રષ્ટી થાયછે;
 તે ચુણ છે ધનવંતરી, સુર સાથ સેવે સર્વદા;
 ભાઇલાલ ઠહે તે સેવતાં, ત્રાડે નરો સૌ આપદા.....૨

પિપ્પલયાદિ ધૂત.

(વિચક્ષીણુ, શ્યામ, શૂળ, કમિ, ને આર્શ રોગે)

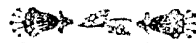
(ભુજંગા. છંદ.)

વસૂ અર્ધ તે પિંપરી કટક મેળી.
 અજા દુગ્ધ તેમાં પુરૂં વીશ ભેળી;

(૨૨૨)

આયુર્વંદાદિત્ય

પછી વૃત્ત ધારી કરો પકવ તેડી,
 પિતાં ચાટતાં ને કરે શુદ્ધ દેહી ૧
 દુખો વિર્યનાં આસ ને રાજા કાઢે.
 કમ્બી, આશ, દુઃખો પડ્યાં તે બચાવે;
 નથી આપધી પિત્તથી પ્રિત તેડી,
 ભઠ્ઠાલાલના શ્યામ શું જાય દોડી, ૨

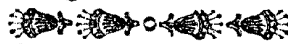

નભરિણી ગુટિકા

(કફ, હિક્કા, ને હિણપુષ્પર્ય રોગપર)

(દોહરો]

કક, કોકમ, કાળીજીરી' ગોરખકંદ, કુવેર;
 સોમવલ્લિ, રસ' સોરહી, રોહિસ, ચેર, ખરેર ૧
 ભારંગી, તજ, ગુલછડી, વરધારો' વજ, મુંડ;
 પછિ ખલમા સો તેધરી, દુર્વારસથી ધુટ ૨
 ગુંજ તેનિ ગોળીકરી, મુવાયુર્ણમાં ખાય;
 તો ક્ષય, હિક્કા, સૌતજ, દિર્ઘઆયુષી થાય ૩
 મદ મેથુન બળ બહુ વધે, તજેતાપ, કમ્બિ, રાજ,
 ભઠ્ઠાશંકર; નભશારિણી, સર્વવાત અનુકૂળ ૪

મોહત્વકાદિ પ્રયોગ

[દોહરો]

મોહનિ અંતર છાલનું; ચુર્ણ ખલી મધ ખાય,
 ગોદૃધ તેપર સેવતાં. મહાકામિ નર થાય ૧

રસાયન ભસ્મગુણા:

હિગળોક, ને પારો, કેળી

દ્વિતિય પ્રકાશ.

(૨૩૩)

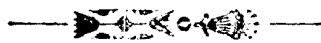
લોહકાટ. હીરો. મહિ ભેળી
ભસ્મકરી ત્રાંબા સીસાની જે સંસારી ખાવેછે
કમ તાકાતી નાસ પામિને; ફરીજુવાની આવેછે;
આર્થ; સુસ્તિ, દમ, મટીતેહના; કમી. કઠોદર. જાવેછે
બઈરાંકર. આરંગ અંગનો, લાલ તેજપર આવેછે ૧

ચાટી મધકાદિ પ્રયોગ

[લોહરો]

લોહાભસ્મ; ને ત્રીકાળા, ને જેહીમધ સાર;
ચુર્ણ કરી તે મધ; ધી; માં, ખૂબ ખલો નિરધાર ૧
દિનઅસ્તે તેચુર્ણજો, પ્રીતવરી લેવાય,
કહે ભઈશંકર તેહનર; ચક્ષાજેવો થાય ૨

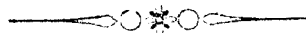
ગોષ્ઠુરાદિ દુગ્ધ

॥ શ્લોક ॥

તિલગૌષ્ઠ્યો ચૂર્ણ અજા દુગ્ધે ન પાચેતં

ગિતલં મધુ સંયુક્તં ચલ વિર્યસ્ય વૃદ્ધિક્રત ॥ ૧ ॥

અર્થ—તલ અને ગોખરું બકરીના દૂધમાં ઉકાળી કંદુ
કરી તેમજે મધ નાંખી પીવાથી બળ અને વિર્યની વૃદ્ધી
થાયછે, આપ્રયોગમાં કહેલ ગોખરું પંચાનન લેવાં ને બકરી
નું દુધ ન મળે તો ગાયનું દુધપણ લઈ શકાયછે

* જેમ ચક્ષુ ગણીપર ચડેછે તે ઉતરેછે પણ રતી કિણથી આવતો નથી.

(૨૩૪)

આયુર્વેદાદિત્ય

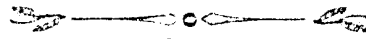
પુષ્ટિકર ષટપાનક

શ્લોક

ગાઘૃતં શિતલં વારિ સુભોજ્યંચ વાંગના ।

દુગ્ધપાનં સદા સ્નાનં ષઢૈતંવપુ પુષ્ટિદં ॥ ૧ ॥

અર્થ—ગાયનુ ઘી, ઠંડુ પાણી, મિષ્ટ ભોજન, બાળા સ્ત્રીનુ સેવન દુધ પાન, અને નિરંતર નહાયુ; એ છ વાનાં શરીર ને પુષ્ટિકરક છે.

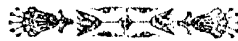
મુશળીકંદ પ્રયોગ

શ્લોક

કણમુશલી કંદસ્ય, સુર્ણતુ ગાઘૃતનચ ।

નરો નિત્ય પ્રકુર્વાણો મત કામલ મેત પુનઃ ॥ ૨ ॥

અર્થ—કાળી મુશળીના કંદ લઈ તેનુ ચુર્ણ કરી ઘી સાથે આટવાથી જતી ધાતુથી અંટકાવેલા કામને ઉત્પન્ન કરે છે.

વૈષ્ણવ પ્રત્યે વાક્ય આતુરી

(દાહરો)

જગ વૈષ્ણવ સૌ તે ભજે. વાસુદેવનો સુત *

પણ વૈષ્ણવ હો નહિ ભજે, વસુદેવનો પુત્ર †

કવી નર્મ પદ

(દાહરો)

ભઈશંકર મતિ લીણ હું, રાહ સર્જનનો દાસ

અદ્વીત દિવ્ય પ્રકાશને પૂર્ણ કરે સુખરાશ

૧

आयुर्वेदादित्य

(२३५)

इति श्री कृष्णरू निवामी० विद्याराम तनुजनुषा कवि भाइशं
कर विरचिते आयुर्वेदादित्य ग्रंथे वायेश्वरीनी स्तुती, ज्वर
चिकित्सा, सान्निपात चिकित्सा, अनिसार चिकित्सा, गृहणी रोग-
नी चिकित्सा, गुह्य रोगनी चिकित्सा, अजीर्ण रोगनी चिकि-
त्सा, कृमि रोगनी चिकित्सा मंदाग्नि रोगनी चिकित्सा, आर्श
रोगनी चिकित्सा, शूल रोगनी चिकित्सा, पाण्डु रोगनी चिकि-
त्सा, क्षय रोगनी चिकित्सा, रक्तापित्त रोगनी चिकित्सा, कास
रोगनी चिकित्सा, हेडकी रोगनी चिकित्सा, श्वास रोगनी चि-
कित्सा अपस्मार रोगनी चिकित्सा, दाह रोगनी चिकित्सा, उ-
न्माद रोगनी चिकित्सा, वात व्याधिनी चिकित्सा, आज्ञापित्त
रोगनी चिकित्सा, प्रसङ्गे रोगनी चिकित्सा, मुत्रकच्छ रोगनी
चिकित्सा, अश्मरी रोगनी चिकित्सा, स्त्रि रोगनी चिकित्सा, वाळ
रोगनी चिकित्सा, संह रोगनी चिकित्सा; वगैरे सर्व रोगनी सं-
प्राप्ति, ते श्रवणां कारण, पायूरुप कारण; तेनां पुर्वरूप, तेनां भेद
निदान, पथ्यापथ्य विचार; ते कवि नर्य पदो; आदि वर्णनने नाम,
द्विनिय प्रकाश संपुर्ण ॥ तथास्तु ॥

ત્રિતીય પ્રકાશ

(૨૩૭)

આયુર્વેદાદિત્ય

(ત્રિતીય પ્રકાશ)

જગત નયંતા વિદ્યાતાનિ સ્તુતી.

॥ શ્લોક ॥

ઇતર કર્મ ફલોનિ સદા વિષો
વિલિસુતાનિ સખચતુરનન્ ।
અરસિકેષુ હરિત નિવેદનં
શિરમિષા મિલિ માલિલ માલિલ

અર્થ—હે જગત નયંતા વિદ્યાતા આશ આરબ્યમાં ગયે તેના
બીજા લેખ લખજો. પણ અરસિકની આગળ કવિત્વ દેખાડ-
વું પડે એ કદી આશ આરબ્યમાં ના લખીશ, ના લખીશ ના
લખિશ.

શાર્દૂલ યુર્ણ

(શુભ; ગુદમ. ને ઉદર રોગે)

(દોહરે)

હિંગ શશી; વજ નયનને, વન્હી બીરલ ખાર;

(૨૩૮)

આયુર્વેદાદિત્ય

- શુક્ર વેદ, છરે સરો, ચક્ર હરેડાં ધાર ૧
 પુષ્કળ મુળ મુની' ગણી. અષ્ટ ભાગ કઠ નાંખ્ય
 ભકિત નસોતર' ભેળવી પાક દાંતિ મુળ ભાખ્ય ૨
 પછી કુટી તેં અનુક્રમે, સર્વ ભેળિને ખાયઃ
 ઉષ્ણ નિરે તે સેવતાં, શૂળ' ગુહમ દુઃખ જાય ૩
 વળી ઉદર રોગો ખિખ. કરે પાંસરા દોરઃ
 ભઈશકર, આ ઓષધી, દુઃખ હર્ષ અકોર ૪

ધાતુકિ ચુર્ણ
 (અતિસાર જ્વરે)
 (દોહરો)

- સુકં ધાતુકિ, રાળને, શિતળ નિરમાં પાય
 ભઈશકર તિસાર જ્વર' ત્રીન પ્રહરમાં જાય ૧

સડિઆદિ ચુર્ણ.

બુદ્ધિ વધક.

(ચપક માળા હેઠ)

- સુકં, કરેચૂ, કાકડશિંગી. કુવર. ચિત્રા ચુર્ણ અભંગી
 ઉષ્ણ નિરે ખીતાં મુખકારી, કિર્તિ બધા તે વિશ્વ પસારી

શુર્ય ક્ષારાદિ ચુર્ણ.

(ઉષ્ણ વાત, પિત પ્રભાવ ને મુત્ર કચ્છે)

(દોહરો)

- સુરોખાર ને શકેશ. સેવ સેવ તું સેવ
 ઉષ્ણવાત, પિત રોગતો, તત્ત મટે તતખેવ ૧
 મુત્રકચ્છ વ્યાધી મટે, ટેરણ સુખજી વીલાસ

ત્રિતીય પ્રકાશ

(૨૬)

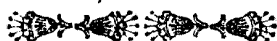
ભદ્રશંકર આ ચુર્ણરજ, જેવો સુર્ય પ્રકાશ

શે'ટ સુદર્શન ચુર્ણ

(બિન્ય બિન્ય જ્વરોથી ઉત્પન્ન થતા રોગપર)

[દાહરો]

ગધિ સમેરવો, લિખડો, ગળો, કડૂ; ત્રાયમાણુ ખડસલિઓ; વાળો તથા, પદ્મકાષ્ટ, પરમાણુ	૧
ઋષભ. જીવક, ઇંદ્રજીવ; યવાન; તજ. લવિંગ વાવડિંગ, વજ; સારિણી; ખપાટ, ચિત્રો, કિંગ	૨
કડાછાલ, કાકોલિ, કડ, સમેરવો, ત્રીજાત સોરઠમૃતિકા, પીલુડી. સૂખડ, સૂભ; સુરાત	૩
થોર; દેવનળ, નાઉળી, નાગછત્ર, ને કોઠ ગોઝારી, મંદારિણી, મરડાશિંગી, મોથ	૪
રોહિષ, તીરર; પાટલી, વારિભદ્ર, ગુણખાસ દાંતી, દીધ, ખુલખુલા; કણ્ઝી' ઓંટ, ખરાસ	૫
તે થકી ત્રમણુ તેહમાં, કરિઆતુંજ નખાય. તો સૂદરસન ચુર્ણથી, બિન્ય જ્વરો સૌ જાય	૬
ચુંક, ચિત્ર, ક્ષય, ને ભ્રમી. કટીશળ, અવિધાર બદહજમી, ને જહાવરી, મુછા, મેદ વિકાર	૭
દાહ, કુષ્ટ, ને ત્રણ, કડ, શ્વેતપદર, શરૂઆત ભદ્રશંકર ક્ષણુ માત્રમાં, હરે સર્વ સાક્ષાત	૮

અક્ષાદિ ચુર્ણ— (ગુલ્મ, મૂળી; નેમુખપાક રોગે)

(કુંડળિઓ)

શતાવરી, બળખીજ' ઉડંગી;

(૨૪૦)

આયુર્વદ્વદિત્ય

હરડ નેડિમંથ, ગોખર, પુન્દ; અક્ષ; પડવાસ
કમળકંદ, ૭૩, આમળાં; હિંગ; સુંઠ. ધર ખાસ
હિંગ, સુંઠ, ધર ખાસ; ખેર કકોલ વિચાર
વાવરિંગ સમભાગ; પશ્ચિમ નેતર ધાર
તેહ ચુરુથી ગુદમ; મૂળી મુખપાક ધરને
પાડ હરે ભઈલાલ, દેખિ નેડીમંથ હરડે

૧

વિષ્ણુકાંતાદિ ચુર્ણ

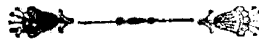
(બાળકની મંદ બુદ્ધિ ઉપર)

(દાહર)

વિટકુંડા; અગ્રાડો અમતા, વજ, સંજાવણિ, સુંઠ;
વિષ્ણુકાંતા, હરડ, ને શતાવરી, સમ ઘુંટ
તેહચુર્ણ વતમાં ધરી, બાળખાય દિનસાત;
કહે ભઈશંકર, જ્ઞાનતો ઉપજે આપ અગાધ

૧

૨

મહાધિ ચુર્ણ

(ધાતુક્ષિણ, ગતધાતુ જ્વર, નેજરા રોગે)

(૭૬ કલેગડીશોરીશ્લુત)

વૈદ સુણો ધરિખિત - હૃદયમાં,
ખિતહૃદયમાં, ધરિએ મનમાં, કોધનતનમાં,
વિજયીજનમાં, સમજુથાવ સદામનમાં—વૈ૦૧
કઠ, કેસર, સાટોડી લાવો;
પિત્તપાપડો. કહેણું. લાવો જટપટજવો, લઈનેઆવો
મુજનેલાવો; જઈને સોધો મહાવતમાં—વૈ૦૨
ચેનમુશળી, ધાણાસંગી, ચુર્ણ અભંગી, કરજેકંગી,

ત્રિતીય પ્રકાશ.

(૨૪૧)

બળમાંજંગી, નવીનુવાની દે તનમાં—૧૦૩
 ભઠશંકર, આયુર્ણ મહર્ષિ;
 ત્રાશે દુખ યુર્ણ આદર્શી. સંકટભર્ષિ, રેછે હરખી;
 જગમાં વપો, કડીવડે નહીં લોભણમાં—૧૦૪

લઘુલાહિ યુર્ણ

(સંગ્રહણી રોગે)

(દાહરો)

પારો' ગંધક, ત્રીકટૂ, હર' હિંગ; ત્રીખાર;
 અજમે, પિંપર, સ્કાહર. સૌ સમભાગે ધાર ૧
 કણત્વચા; ખલ તેહમાં, લઘુલાહિ. એયુર્ણ;
 ભઠશંકર કહે સેવતાં. બુઝે. સંગ્રહણી. ત્રય ૨.

સર્જદિ યુર્ણ

(જાણના વ્યાધિપર)

(દાહરો)

મોચરસ. કથો તથા. ધરો રાજ. સમતુલ્ય;
 દહીંમાં જાણવ્યાધિપર. ખાત કરોમાં ભુલ્ય ૧
 તોતેથી અમજવર અને. અગ્નિમાંવ એરોગ;
 ભઠશંકર. હણિ તેહને કરેપિત્ત ઉપભોગ ૨

વ્યોપાદિ યુર્ણ

(અહર્ણ રોગ, મંદાગ્નિ શ્વાસ ને હેડટી રોગે)

(દાહરો)

હરડે, ત્રીકટૂ હિંગને ઝેર કચોલાં, ગંધ;
 સમભાગે એ યુર્ણ સૌ, કરો શિશામાં બંધ ૧.

(૨૪૨)

આયુર્વેદાદિત્ય

અડધા તોણા નીરમાં, જેહ સપ્ત દિન ખાય;
તો દુખાળવીમાં તદા; દિવ્ય રૂપ દેખાય
અજીણ મંદાળની અને; શ્વાસ, હેડકી. દોસ.
ભઠશંકર આચુણેથી; ખુઝે વાયુનો શોષ

૩

હિંગુ પાંચક ચુર્ણ
(આંકરાના રોગ પર)
(દોહરો)

કોકમ, સિંધવ, હિંગને. રાઈ, સુંઠ, એપાંચ;
ખાય ભેળિ ભઠલાલ કહે, મટે આંકરો સાચ

૧

ત્રિકટૂ ચુર્ણ
(વાત વ્યાધી પર રામખાણુ)

(દોહરો)

સુંઠ, મરી, પિપર, ખલી, સમભાગે એમેળ્ય;
કહે ભઠશંકર; તેથકી, ખુઝે અરૂચી, ચેળ

૧

કાકડાશિંગાદિ ચુર્ણ
(મુત્રરોધ, ને શ્વાસ રોગ ઉપર)

(કુડળિઆ)

કાકડશિંગી' ત્રીકટૂ, સિંધવખાર સમેત,
દ્રાક્ષ, સુંઠ, ને કાયફળ, ઘુટિ ચુર્ણ લેતેત;
ઘુટિ ચુર્ણ લે તેત, મધૂ સમખાવે અસતાં;
મુત્રરોધ હોનાશ, પાંચદિન ચોંચેપીતાં;
સદાકાળ ભઠલાલ; પિએ ત્રીનેત્ર અભગી;
સર્વચુર્ણમાં શેષ, શોભતી કાકડશિંગી

આયુર્વેદાદિત્ય

(૨૪૩)

ઈદ્રજીતાષ્ટક ચુર્ણ

(કુષ્ટ, દમ, દવાલી, રિંગણ, ને ટાંડી રોગે)

(છંદ મહાસુદ્રા)

નખલા જૂઝણ, જસુકી, વળી ધાવડી પુલ;
 વહગુદાં, મરિ' ભિગડો, રક્ત કણ્ઠિકા મળ,
 ચુર્ણકરી તેનિત્ત સેવતાં; કુષ્ટ, દવાલી ને દમનો;
 રે' રિંગણ રોતો ભઘશંકર, ટાંડી ટેક સુકે તેનો

૧

હિંગુ.ટ કણાદિ ચુર્ણ

(વાળા રોગ પર)

ચિત્રપદા છંદ

ટંકણ, હિંડાં, ત્રિમાસા;
 ભેળ રસે તે, વાસા;
 કહે ભઘશંકર ખાસે;
 વાલ કોપરી, જશે

— ૧

નારાયણ ચુર્ણ

(ઉર્ધ્ધમાન રોગ પર)

(મનહર છંદ)

એક ભાગ પિંપરને; ચાર ભાગ નસોત્તર;
 ચાર ભાગ ખાંડ ખલી, મધમાં મેળાવિએ;
 એક તોલો તેમાંથી જો, લહે નરનાર કદી;
 ઉર્ધ્ધમાન ભાઈલાલ' અધૂરો વળાવિએ;
 હેડકી, અરચી, તાપ, પગે લાગી લાગી નાસે;
 વળી, વાયુ, રજ દમ, રૂંદેટી દર વિએ;

(૨૪૪)

આયુર્વેદાદિત્ય

આયું જેતું બળ તેતું, કહે ભાઈલાલ કેમ;
નારાયણ ચુર્ણ એતું, નામ ન ધરાવિએ.

૧

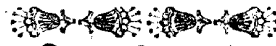
કર્કટાદિ ચુર્ણ

(સર્વ જાતનાં જવર ઉપર)

(દાહરે)

કાકડશિંગી કાયફળ, દ્રાક્ષ, સુંક, પિપેઃ
મધ મેળી તે સેવતાં. હરે જવરાદિક કેર,

૧

ત્રિક્ષ્ણાદિ ચુર્ણ.

(મંદાગ્નિ; ને આંક્રા રોગે)

(દાહરે)

હરડે. બેઢાં આમળાં, કુટી નીરમાં ખાય;
તો મંદાગ્નિ આંક્રા, જોતાંમાં જખાય.

૧

રસાયન ચુર્ણ.

(દાહ, પિત્ત. અને ધાતુ વિકારે)

(દાહરે)

ગળો, ગોખડં, આંખળાં, શાકર સાથ સદાય;

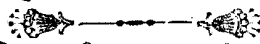
સંવે તેને સ્વપ્નમાં, દુઃખ કેમ દેખાય.

૧

દાહ, પિત્ત શાન્તી કરે. ખુઝે ધાતુ વિકાર;

ભઠશંકર આ ચુર્ણ છે; સર્વ ચુર્ણશ્રી સાર.

૨

વેદક્ષાગદિ ચુર્ણ.—(ખરોળ રોગે)

(દાહરે)

જવ, સાજ, સંયગ તથા; ત્રિધવ એ સખેત્ત;

ત્રિતીય પ્રકાશ

(૨૫)

નિમ્બૂરસમાં તે ધરી. પીતાં મટે ખરોળ

૧

ચંદ્રદિવાકર ચુર્ણ.

(ધનુરવાયુ, આમવાયુ, મળરોધ્ર, ને કણિરોગે)

(હંદ સુર્યકમળ હંસા)

ગળો, કીદરૂં, આમલ સારો,

હિરાબોર. નળી, વરધારો.

શંખ છરૂં, ને સુવા લાવી.

ઘો ચુર્ણ ખત્રમાં અટવાવી,

પુરવાયુને, આમવાયુ કંઠ, ધાક મટાડે, મળ અટવાડે,

કંઠમાળ કરમાવેછે,

ભઈશંકર, એ ચંદ્રદિવાકર ચુર્ણ, ગળેન્દ્ર કહાવેછે—૨

યવાન્યાદિ ચુર્ણ.

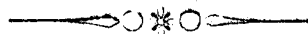
॥ શ્લોક ॥

યવાની હિર્નું સિન્ધૂત્યં ક્ષારં સૌવર્ચલા મયા

સુશમણ્ડેન પાતવ્યા પરિણામે ત્રિદોષજે

॥ ૧ ॥

અથ—જવાની અજમો, હિંગ. સિંધવ. જવખાર, સંચ-
ળ, હરડ, એ આપધનું ચુર્ણ કરીને મધને નીતરતું પાણી
લઇને તે સાથે તે ચુર્ણ પીવું. તેથી ત્રિદોષથી ઉપજેલું પ-
રિણામ શૂળ મટેછે,

હિંગ્વાદિ ચુર્ણ.

॥ શ્લોક ॥

હિર્નું સૌવર્ચલં પથ્યા યવાની સ્પુનર્નવા

।

(૨૯૬)

આયુર્વેદાદિત્ય

વાલેરણ્ડો વૃહત્યો દ્વે તુવરં વ્યાપ સંયુતમ્ ॥ ૧ ॥

ભાર સો વચ્ચંપેતં કાથો વા ચૂર્ણકં તથા ।

સઘો વાતાત્મં શુલ્લં હનતે સઘો ત્રિપૂલ્લિકામ્ ॥ ૨ ॥

અર્થ—હિંગ. સંચળ, હરડે. જવાની અજમો, સાટોડી, નાના એરંડાનું મૂળ. રિંગણી ભોંયરિંગણી, ધાણા; સુંઠ, પિં-
પર, મરિ, એ આષધોનો કવાથ કરીને તેમાં જવખાર તથા
સંચળખાર, નાંખીને પાવો, અથવા એ આષધોનું ચુર્ણ કરીને
ગીને ખાવા આપવું એમ કરવાથી તત્કાળ, વાયુથી થએલું
ગળ મટશે. ને ત્રિપૂલિકા રોગને પણ મટાડે છે.

રાજકાદિ ચુર્ણ—(વાંતી કરવા માટે)

(દાહરો)

રઠ, લોહર; વજ શીરશી, સિંધવ એ સમભાગ
રાજકાદિ એ ચુર્ણથી; ઉલટી થાય અથાગ, ૧

સિતોપલાદિ ચુર્ણ

(વાતદોષ. પિત્તદોષ, જવર, તૃષા, ને ક્ષિયુવિર્ય)

[ઝર...ઝાવણી]

સૌ મુખો નરો ને નાર,

સદ્ગ થશે અવતાર;

મહી મુખ્ય ગૂણ છેસાર ચિત્ત વિચારી

જેથી બ્રમી, ઉન્માદ, જાય સહુ હારી ૧

(૨૬)

ભાગ ભુમિરૂ શાકર સારી,

વંશસોયન લે અષ્ટએ ધારી,

ત્રિતીય પ્રકાશ

(૨૪૬)

વેદ પિંપર નયન ઇલાચી;
 વન્દી લરિંગ ભેળવ સાચી;
 એશિનો પલાદી યુષ્ઠ, વાતપિત-હણ, પુષ્ટિવિધ લે શણ;
 તૃષા જવર ટાળી
 ભઘશંકર મધધી સાથ સેવે જે વારી

૧

इतिश्रो चुर्णाधिकारः

गुटिकाधिकार

ધચ્છા ભેદિરસ ગુટિકા—૧

(શોકેદર. ગુદ્મોદર. મદાગ્નિ. ને શુળરોગે)

(દોહરો)

પારો, ગંધક ત્રીકટુ, હરડેદળ, ને દ્રાખ;
 હળદર, ટકણુ સમ પછી, નેપાળો લઈ નાંખ, ૧
 પછી ગુટી કર તેહની, ગુંજ તુલ્ય પ્રમાણ;
 શોકેદર. ગુદ્મોદરો, મટે સત્ય અવસાન. ૨
 વાત, પિત્ત, કફ. દોષધા. થતાં રોગનાં સ્થૂળ;
 ધચ્છાભેદી રસ થકી, મટે મંદાગ્નિ શૂળ. ૩
 એકાંતરિ ને ટાઢિઓ, કામજવર અભિસાપ;
 ભઘશંકર રસ પેખતાં રહે ન ઉભો આપ;

જવરાંરિરસ ગુટિકા—૨

(ભિન્ન ભિન્ન જવરાદિ પ્રકોપપર)

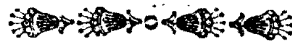
(દોહરો)

મરિ પારો, વછનાગને, કનકળીજ ને ગંધ;

(૨૧૮)

આશુર્વદાદિત્ય

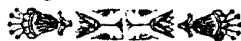
મનશીળ. સમ ભેગી કરો, કપડ મફટથી બંધ; ૧
 પછિ કારેલીરસ મહી; કરો ગુટી બેવાલ;
 અદ્રરસે તે સેવતાં, ગુણ બતાવે હાલ, ૨
 તાવ, મંદ જહરાગ્નિ ને વાયુ આંકરો એહ;
 કફન્યાધી આદીબિજા. બુઝે બિલતા જેહ ૩
 ચળ, સોળ વ્રણ, આંકરો, મટે પિસાંચી તૂત
 જવરાંરિરસ ભઠ્ઠાલએ, તેજપૂંજ ફળિભૂત ૪

વિકટપરસ ગુટિકા ૩

(દાહ, કમી, શુળ, ચળ, સોળ, ને યકૃતરોગે)
 કુંડળીઆ

નાઉળ' પારો, નૈરતી, કડૂ; રાઈ; કંઠ કંદ,
 રૂદ્રવતિ રીશામણી; ભાંગ ચણોડી ચંદ;
 ભાગ; ચણોડી ચંદ; શારિણી; ને હરદેદળ;
 દ્રાક્ષ; સુંઠ ને રાળ; અમૃતારસમાં તેખલ;
 વિકટપરસ ભઠ્ઠાલ; બુઝાવે દાહ કમી શુળ;
 ચળ; સોળ; યકૃત, મુજે દેખીને નાઉળ ૧

ટંકણુ વછનાગાદિ ગુટિકા—૪

(ભિન્નજવર પ્રકોપપર)

(દાહરો)

ટંકણુ; મરિ, પિંપર તથા હિંગળોક. વછનાગ;
 આદારસમાં તેખધુ. ચુલ્લકરો સમભાગ,
 પાંચ પ્રહર તેને ખલે. ઉત્તમ ગુટિકા થાય;
 ભઠ્ઠશંકર તે સેવતાં; ભિન્ન ભેદ જવર જાય ૨

ત્રિતીય પ્રકાશ :

(૨૪૯)

અન્નની ગુટિકા

(નેત્ર સ્પર્શ સર્વરોગ ઉપર)

(બેકરી છંદ)

રશાન્નની લોહર; ત્રીફળા;

શ્વેતકમળ ને સિંધવ ધ્યા;

તુલ્યે વિગંડા, સુષણ્ધરી;

તામ્રપાત્રમાં તેહી ભરી

૧

૨

* * * * *

(ચોપાઇ છંદ)

મેઘ નીરમાં તેહ ખસાય,

અન્નન ગુટિકા ઉત્તમ થાય;

તેસી બકરીના દુધ માંલ

કે ક્ષતશના પુલરસ માંલ

કહે ભઠ્ઠાંકર એ અન્નય;

નેત્રરોગ તો સરવે જાય.

૨

૧

માલતીઆદિ ગુગ્ગુલ ગુટિકા—૬

(બનાવવાની રીત)

(કુત વિસંખિત છંદ)

હરડ, માલતી, સુંડ, વિચારિએ,

કકડ, જીરું, મરિ, સર્પપ ધારિએ;

ચવક, ચિત્રક, હિંગ અને કટૂ;

ભુવન; તે થકિજ. ગુગ્ગુલે બધૂ.

ખસિ મધે પછિ ગૂટિ કદિ કરે.

સખિત વિધીથિ સર્વ અનુપરે;

૧

(૨૫૦)

આયુર્વેદત્તિત્ય

બહુજ રોગનું મૂળ, વઢાયછે,
ગુગળ આ ભઠ્ઠાલ જગાયછે.

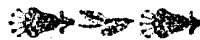
૨

માલતીઆદિ ગુગળ ગુટિકાનો ઉપયોગ
(રાહરો)

શળ, આશ, મંદાગ્નિને, ત્વચા, વિચેના રોગ;
વાતરક્ત વાયુ જરા. અપસ્માર લે ભોગ.
આમવાત, ને સંગ્રહણી; સ્વદપ વારમાંજાય;
ભઠ્ઠશંકર અનુપાનથી. ગુગળ એમ અપાય.

૧

૨

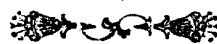
ગંધાદિ ગુટિકા.

(વિષૂચિ નામના રોગપર)

(રાહરો)

ત્રિકટુ, સિંધવ હિંગને; નિમ્બુરસે અનુસાર
તર્ત ગુટી કરિ સેવતાં, ખાય વિષૂચી હાર,
વળી. હર્ષજ્વર આમજો, ખાય દેખતાં હાર,
ભઠ્ઠશંકર આ આપધી, તેજ બુદ આકાર.

૧

અશ્વગંધાદિ ગુટિકા—૮

(વાયુ, આમ્લપિત્ત, કમ્બી, ને ગત ધાતુજ્વરે)

(ચોપાલ હંદ)

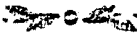
એલાચી. ચિત્રો આશોંદ,
સંયળ, હિંગ, હરં અજમોદ,
સાણમૂળ, પકર, જવખાર,
મુંડ, સાયરા હરડે સાર

૧

આયુર્વેદશક્રિયં

(૨૫૧)

પિપરિમૂળ, અને ઉપલેટ;
 વડલુણું સર્વધરી સમનેટ;
 અરદૂ સીરસમાં બેળવી,
 કરો ગુટિકા તે કેળવી ૨
 વાયુ નામ સુણી દે દોટય,
 આમ્લપિત્ત ની જાણે કોટય;
 કહો કમ્બી તે પછિકયાં જાય;
 ગત ધાતુજ્વર પૂર સમાય ૩
 એમ ગુટીકા આ ગુલુકાર,
 સેવો દુઃખી સૌ નરનાર,
 ખાતાં ગૂટી રોગન જાય;
 તેા ગૂટી શાકામે જાય
 માટે શાસ્ત્ર બધાં તું પેખ,
 શેષ ગુણુરસ જેમ દેખ;
 ભઠ્ઠશંકર ગોળી તે સાર;
 નક્કી હયો તેનો આધાર ૪

— —
 મધુવટક (ગુટિકા)— ૯

અર્શ, સમ્રહણી ત્વચારોગ, જરા, ઉદરરોગ, પાંડુ;
 ગુદન ક્ષય, પ્રમેહ, શ્વાસ, નયનરોગ, વ્રણ,
 પથરી વગેરે રોગપર)

• (લક્ષીત છંદ)

હરદૂ મોથને, પિપરી મુળી..
 તજ, તમાલને, વાવડિંમ ધરી;

(૨૫૨)

આયુર્વેદાદિત્ય

ચવક, આખળાં, સુંડ, એલચી
 શશિ વિભાગમાં, ચુણે લે રચી ૧
 વસુ, નરોતરી, શાષ્ટ શકરા
 ભુવન ભાગમાં, દત્તિમૂળ ધયા
 નિર સમેતમાં તે ગુટ્ટી દરી
 લખિત આ વિધી, ને અનૂચરી ૨
 ગરમ નીરમાં, તેહ સેવતાં
 મળ પિકારથી, દુઃખ રે' જતાં
 હરસ સંગ્રહી; ને ત્વચા જરા
 ઉદર પાંડુને, ગુલ્મથી ભયા ૩
 ક્ષય, પ્રમેહને, શ્વાસ ક્યાં રહે
 નયન રોગના, કેઈ ને દહ
 વરણ, પાણુવી, થી બૂઝે તનૂ
 વચન એમ છે, ભાઈલ લનું ૪

સુરણ, વટિકા (ગુટિકા) ૧૦

આર્શ અને નંદ જડરાગિન વગેરે રોગપર

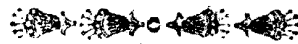
ગુલ્મણાદંદ

તજ, મરી, એલચી, જન્મ ભાગેપરે
 માગથી ત્રીફળા, દ્વીત્ય સાંખે;
 ખિપર મૂળને' વાવડિંગ મૂસાળી,
 સુંડ, ભલ્લી' સદા ભૂજ નાળે —
 પંદ ચિત્રા ભલ્લી અષ્ટસરણ લાહી,
 ગંદુ પડિ, અષ્ટમાં નેહભેળી
 જન્મ રૂતુ લડો, ગેળ રૂડો ધરો

ત્રિતીય પ્રકાશ

(૨૫૩)

ગોળિ બાંધે, બધીનીજ મેળી— ૨
 તેહ ગોળી થકી, આશ બૂઝે નકી
 મંદ અગ્ની સદા તેચિ જાએ
 ભાગ્યમાં જે લખ્યું સુખ બઠલાલ તે,
 ફેર બ્રહ્મા મરે તો ન થાએ — ૩

ગુહમાગધી ગુટિકા— ૧

(કમગો અરચી શ્વાસ, દરોગ અજીણ ખાંસી નેપાંદુરોગે)
 દોહરો

વિંપર, ગોળ સમાન તે, ગોળિ કરીને ખાય
 કમગો અરચી શ્વાસને -હૃદય રોગ તો જાય
 અજીણ ખાંસી. પાંદુ ને કરે દફે આ યોગ
 ભઠશંકર આલવનિધી શુભ પુરુષાય એ પ્રયાગ

સુવર્ણ પર્યટી

ઉરઃશત રોગ ઉપર

છપચઢં

સુવર્ણવક્ર ભુભાગ, અષ્ટગંધકનેપારો
 ધરી કઢઈમાં તમે પછી દે ખખ તપારો
 છાણુ ભુકા પરપત્ર કઢગિતુ કાપી પ્રરો
 રસરેડીઢાંકી પત્ર પુનઃ ભૂકો પછી ઘેરો
 પત્રપરેપછી જેપટકરે ઉં શતહરણીસહી
 ભઠશંકર કવી ગ્રથો થકી સુવર્ણ પર્યટી એ કહી

(૭૫૪)

આયુર્વેદાદિત્ય

જ્વર ધુમ કેતુરસ

[૧૫૪૦]

અભિય રુણ પારે તથા, દિગ્ગોષ, ને ગંધ;
 આરસે સમભાગ સૌ; ખસે ખસેથી મન.
 પછી ગોળિ તેની ફરી, આરસે ને ખાચ;
 તો સૌ જ્વર ભઈલાલ દહે બેતાંમાં જંપા".

૧

૧

इतिश्री गुटिकाधिकार

मोदकाधिकार

તાલીસાદિ મોદક—૧

(૫૬.)

(સરદી; કાસ; શ્વાસ; ને સ્વરભંગ વગેરે રોગપર)

તાલીસાદી મોદક કરે આતે રૌ ભલોરે
 તાલીસપત્ર; સુંઠ મરીને; પિપર આંબડી છાલ;
 આમ્લવેતસ; ચિત્રક છદ; ચાર તોલા તેહ ધાર. ...તા૦ ૧
 તમાલપત્ર, તજ; એલાચી; ત્રણ તોલા તે સ્હાવ;
 સો તોલા ગુડ મેગવીને, મોદક તેના બનાવ ...તા૦ ૨
 માત્રા પ્રમણે કે અનુપાને; રોગન તેનુ થાય
 તો સરદી; કાસ શ્વાસ મટેને, સ્વરભંગ દુઃખ જાય—તા૦ ૩
 દુઃખ પ્રદ ત્રાહે; ને હર્ષ વધારે; અંગે કરે મુખ ચેન;
 પછૂપડે ના આશય તેનું; ભઈશ કરનું વેચુ—તા૦ ૪

દિપ્યાદિ મોદક—૨

(વિષદોષ; ગૃધ્રંસી; ગુદાપિડ, કમર ને વાંસાનો વાયુ, જંધાની
 પિડ્યા, સોજા; તુની; પ્રતુની; તથા કફ સખધી સર્વ વ્યાધિપર)

ત્રિતીય પ્રકાશ

(૨૫૫)

(રાહસે)

- દેવદાર, મરિ વાવડિંગ, વરિઆળી પિ પેર;
 ચિત્રક, પિંપરીમૂળને; સિંધવ એ સુખસેર. ૧
- તે થકિ પથ્યા દશગણી, વરધારો ને સુંક;
 તે સમ ગોળે મેળવી, અન્ધિછ તરેથી ધુટ. ૨
- ઉષ્ણ નિરે તે સેવતાં: તુની, પ્રતૂની જાય;
 ગુદા કમર, વાંસો અને, સથળ રોગ સમાય. ૩
- ગદ્ગસી; સોજ; કફ પિડયા, વીષ; પાંકુને આમ;
 જોતાંમાં તે લે હરી; ભઈશંકરનો શ્યામ. ૪

કૃષ્ણ મોદક—૩

સ્વરભંગ, હીન બળ, કાસ' શ્વાસ, મદ, મુઠા, જ્વર
 પિત્તદોષ, શોષ, રૂગ, અરૂચી, રક્તપિત્ત, આમ્લવાત,
 બરોળ, હેડકી, ઉરઃક્ષત, વગેરે રોગે.)

વિહારી વિહારી કૃષ્ણ મોદક વિહારી
 લખ્યા તોલથી તું લે સહુ ધારી ધારી—વિં ૨૬

પિંપર નયન તોલા તેહ બેળો

બજૂર, ખારેક, સાકર વેદ બેળો

મધુપુષ્પ, તજ, પત્ર; ઇલાચી

અડધો તોલો મેળવ તેહ સાચી

તેહ ચુર્ણ મધની સાથ, કરી મોદક લે હાથ
 સેવે તેની વ્યાધી જાય; સર્વ પિડયા તે સમાય
 ભલા સ્વરને સુધારે; પુષ્ટી અંગમાં વધારે
 કાસ, શ્વાસને, બુઝાવે; મદ મુઠા હરાવે
 જ્વર; પિત્ત, રૂગ, શોષ, ટાળે અરૂચીનો દોષ

(૨૫૬)

આયુર્વદાદિત્ય

રક્તપિત્ત એ વહેવાળ, આમ્લ વાત મુળ નય;

વળી બરોળ * હેડાડી, રહયું ઉરઃક્ષત હારી;

વધું ભઘલાલ વહે શું વિચારી,

વિધી શાસ્ત્ર રિતી પેં અનુસારી.

વિ હ. રી ૧

માણિભદ્ર મોદક—૪

(ઉદર, કાસ; ગુદમ; કુષ્ટ; કમ્બી, પ્રમેહ; ગ્રંથી; ને શ્વાસ રોગે)

(જોકરી કદ.)

ઘાત્રી. વેક્ષા હરડે શશી;

વન્નિહ; ત્રિવૃતા; ન્યુનન કશી;

રૂતુ ગોળ તેમાં ધારતાં;

મોદક રૂપ ગુટી વાળતાં,

ઉદર; કાસ. ગુંજશે કસી;

ગુદમ; કુષ્ટ; હરી લે ધસી;

કમ્બી; મેહ એ સવ જશે,

માણિભદ્ર માગ્યું આપશે.

ગ્રંથિ શ્વાસ; ગોઘાં મારતાં,

ત્રાસે દુઃખ ગુટી ભાળતાં;

ઙ્ગમગ મંડળ કોટે ધારિણી;

ભઘશંકર વટ. સુખકારિણી.

૩

* હેડાડી નામનો રોગ ઙ્ગ આકાશ મંડળને કોટે ધારિ શકે તેવી બળવાંત છે.

ત્રિતીય પ્રકાશ.

(૨૫૭)

ત્રિસુગંધાદિ મોદક

૫

(વિર્ય દોષ, ને ત્વચ્ચાના અનેક વ્યધિ પર)

(દોષરો)

- ત્રી સુગંધી, માગંધી, દુણિધર કેસર સાર;
 ચવક. મુંડ, ચિત્રો, મરી, સમ ભાગે તે ધાર ૧
- પછી મધે તે મેળવી. દિવ્ય ગુટીકા થાય;
 તે દુધ સાથે સેવતાં. વિર્ય ત્વચ્ચા પિડ જાય ૨
- વિષય વિષે, ભરપૂર રહિ. પુરે ચિત્તના કોડ;
 ભઈશંકર ભવિષ્યમાં, નહીં એનિ કો જોડ ૬

મરિચાઈ મોદક — ૬

(ગુદમ. આર્શ, ઉદર રોગ' શૂળ, વગેરે રોગ પર)

(છંદ કૃત્તણ)

- મરિ, શશી ભાગમાં, મુંડ ભૂજ ધરો,
 ચિત્રો વન્હિ લહો. બ્રાન્ત ભાગી;
 વેદ સૂરણ વર્ગી ચુર્ણ તે સો ખલી,
 ગોળ સાથે ગુટી. તેનુ રાગી ૧
- ગુદમ ને આર્શ જે, ઉદર. ને શૂળ તે,
 જાય નક્કી ખડું. કામ કરવું;
 નહિ મતી આપત્રી, થાય ભાઈલાલ તે,
 પંછિડતો ને પુછી, પાગ ભરવું ૨

इति श्री मोदकाधिकार

(૨૫૮)

આયુર્વેદાદિત્ય

કવાથાધિકાર

છિન્નાબ્દવાદિ કવાથ —૧

(સર્વ જાતના જવર ઉપર)

(તોલક ૭૬)

અરદ્રશી, કડૂ, હરડે, અરણી, હિતકારી, ગળોજ પિડા હરણી;
 સુંઠ, પુષ્કળમૂળ, ધમાસ ધરી, નિબછાલ ધરિ કર કવાથ કરી—૧
 ચક્ર કવાથ મધે મુખ માંહિ પિતાં. સકુ દુઃખ હરે નરહીશ બિતાં. ઈ
 વળિ વ્યધિ વિશેષ હર *પલમાં, ભઠ્ઠાલ રહે જન જે જળમાં—૨

(ક્ષુદ્રવાદિ કવાથ—૨

(કુષ્ઠ અને વ્રણ સૌગઉપર)

(દોહરો)

શ્યામઉંબરો ગોળને, તકમરિ; બેઠાંછાલ.

કવાથ કરી પીતાંહરે. કુષ્ઠરોગ નેહાલ

૧

કે ત્રિકુળાના કવાથને, ગુગ્ગુલ ધરિને પાય;

કહે ભઠ્ઠાશંકર તેથકી, વ્રણરોગ પણ જાય

૨

પંચભદ્ર કવાથ—૩

(પિત્ત જવર પર)

(દોહરો)

સુંઠ, ગળો' ધનિ. પાપડો. ને વાસાદલ સાથ;

પીતાં પિત્તજવર મટે. પંચભદ્ર એ કવાથ

૧

કોઈ દુઃખથી શુ કરવાનિહેછે * ઘટીકનો સાકમો ભાગ

આયુર્વેદાદિત્ય

(૨૫૬)

શુક્રાદિ ક્વાથ—૪

(કફદોષ, પિત્તદોષ, વાતવ્યાધિ, ને અર્જુણ રોગે)

(હંદ સવૈયા)

શુક્ર ક્વાથમાં હિંગ સુક્રને સંચળ નાંખી તેહ પીતાં
 કફ, ને વાયુ, અર્જુણ મટેછે; કેમ રહે જનકો બીતાં.
 વળી પિત્તનાં પ્રદહરાવે, અંગ ધરાવે મુખપકારી.
 ભઘશંકર આક્રવાથ પિતાંમાં; કરે ક્તેહ તે મન ધારી ૧

દ્રાક્ષાદિ ક્વાથ....૫

(મુખપાક રોગ ઉપર)

(દાહરો)

દ્રાક્ષ ત્રીફળા અમૃતા, દાવિ. જઠનાં પાન
 ભેળિ ધમાસો તેહમાં; કરે ક્વાથ અવસાન
 મધ સાથે તે ક્વાથને, ધરે મુખપમાં જેહ
 મુખપાક તેના ચક્રી, ખૂઝે નિઃસદ્દેહ

ભાર્ગ્યાદિ ક્વાથ....૬

(જ્વર; -હદ્રોગ; કાસ; શ્વાસ; ને કફ વ્યાધિપર)
 ગજ પિંપર ભારંગ તે; સમ ધરિને કર ક્વાથ
 ઉષ્ણ પિતાં તે જ્વર હરે; કાસ શ્વાસની સાથ
 -હૃદય * રોગ, કફ તોડિને; કરે નિરોગી દેહ
 ભઘશંકર સુખ કારણે; કહયો શુશ્રુતે = તેહ ૨

* હૃદયના રોગ = શુશ્રુત નામના વૈદે

(૨૬૦)

આયુર્વેદાદિત્ય

૫૪ સુઠ્યાદિ ક્વાથ—૭

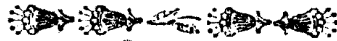
(પિત્તજ્વરે)

(દાહરો)

મુસ્તા, વીરણ, સુંઠને; રતાંજની, કડુ માન્ય

૫૪ સુઠ્યાદિક ક્વાથથી, રહે પિત્તજ્વર માન્ય

૧

પુષ્કળ મુળાદિક ક્વાથ.—૮

(વાત વ્યાધિ, ને પિત્તશૂળે)

(છપય છંદ.)

હિંગ, હરડ, ને સુંઠ, ઈંદ્રજવ, સંચળ સાથે,

પુષ્કળમૂળ વિરેણુ, વચેન્દા ભેળો ક્વાથે,

વળી સંચળ ને હિંગ, પછીથી તેમાં ભેળી,

ક્વાથ પિતાંમાં તેહ; વાયુનો થાયે વેરી,

વળી પિત્તશૂળ, પિડ્યા મટે, દામ પડે ના દામનું;

જય રોગ સો ભઘલાલ કહે નામ જપતાં રામનું.

૧

જીતેન્દ્રિય ક્વાથ—૯

(કાસ, શ્વાસ, ક્ષય, ને અતિસાર રોગે)

(છપય છંદ.)

અરડૂસી ને સુંઠ, મોથ ભાજી, કરિઆતૂ

જટામાંસિ ને કટૂ, નાંખ મન ખૂશી થાઉં,

ઐરંડાનું મૂળ, મરી; ઝિંપર, મરિક્ક ભેળી,

નિમ્બવૃક્ષની ત્વચા; નાંખ જે તે સમ તોળી,

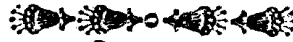
છે ક્વાથ #જીતેન્દ્રિય તે જીતે, કાસ, શ્વાસને ક્ષય જથા;

* જા.છ રિજો || નુક્યાદિ નાના ક્વાથથી * કદ્રિજોને દાંતીશકેતેત્રેક્વાથ

ત્રિતીય પ્રકાશ

(૨૬૧)

ભઈશંકર કહે. અતિસારને, રોકેછે તે સર્વથા— ૧

ચવાદિ કવાથ—૧૦.

(આમરોગ, ગુદમરોગ, અનાહ, ને અજીર્ણરોગે)
(દાહરો)

જવ, પુષ્કળમુળ, સુંકને, દશમુળ, હિંગ દ્વિખાર;

ત્રીકટ્ટ, ભેળી કવાથ એ, પિચ્છે પુરૂષ કે નાર. ૧

આમ, ગુદમ અનાહને, અજીર્ણ જવર તે જાય;

ભઈશંકર, =સુધારૂપી, કવાથ સદાય જણાય. ૨

શંગ્યાદિ કવાથ—૧૧

(કાસ શ્વાસ, કફ, મુખરોગ, કાખપિડ્યા પડખાંનાં
શુભ ને સોજરોગે)

(ગરબી]

મહા જ્ઞાનિ, સિંધુ સુખશીર, શંગ્યાદિ કવાથા;

સૌ સદા પિચ્છે ધીરવીર, શંગ્યાદિ કવાથા;

કાકડશિંઝી, વજ, ખડસલિઓ, કાયફળ; રોહીપર;

દેવદાર; ભારંગિ, મોથ સુંક, સર્વ ખલે તે પીપ. ૧-૧

પછી હરડ, ને ધાન્ય ધરીને. કવાથ કૃપાળું થાવેર;

કાસ' શ્વાસ, મુખરોગ, કફ જવર, જોતાંમાં જ પાવે. ૧-૨

કાખ પિડા ને શાળ પડખનાં સોજ શાંન્ની પામેર;

કહે ભઈશંકર એહ કવાથથી, નન્નારી દુઃખ વામે, ૧-૩

(૨૬૨)

આયુર્વેદાદિત્ય

જૂત કવાથ—૧૨

(પિત્તજ્વર ઉપર)

દોહરો

સુંક ગળો, કઙ્ગિઆતુને મોથ, પાપડો. ખાસ,

* જૂત કવાથ પીવા થકી થાય પિત્ત જ્વર નાશ—૧

મુસ્તા ચપળા દિ કવાથ—૧૩

(વાત જ્વર પર)

દોહરો

સુંક, નિશા, મુસ્તા તથા. ગળો ધમાસો, રાઇ

પિંપર નાંખી કવાથએ, પિતાં વાત જ્વર જાય—૧

મંજીષ્ઠાદિ કવાથ.—૧૪

અંત્ર વૃદ્ધિ' વૃષણા' અંતગેલ, ન્યુનાત્તિવ, ચુંક, હીક, ચિત્રા;
ચેળ, વાતજ્વર. પિત્ત જ્વર' રાજ, વગેરે રોગપર)

(રાગ પરજ)

સુણો શીખ શાણારે, નિતીથી હું પાગ ભરું,

મંજીષ્ઠાદિ કવાથેરે' જનો હિત દુઃખ હરું....

ટેક

મંજી. નેતર, હરણ બેઠાં' કક, લોદર, દેવદાર,

મરડાશિંગી, મોથ' કટું, વજ, નીમક. તજ, ને નાર સુણો ૧

દારહળદર; દાડમદલ ને, ટોડિ, ગળો, બળખીજ,

રાસ્ના, ગોખરૂં, સુંક, કિડાળી, જેડીમધ, મરિ; હિંગ સુણો ૨

તેનો મંજીષ્ઠાદિ કવાથ કરીને; જેહ પિશે નર નાર;

અદ્ધપાયુષી અબ્ધી ઉલેચી; ધારે ફરી અવતાર

સુણો ૩

* પાંચ એકથી તે કાઢો

ત્રિતીય પ્રકાશ :

(૨૩૩)

અંત્રવૃદ્ધિ, વૃષણા; અંતગંત્રી; ન્યુનાર્ત્તવ; ચુક. હીક,
 દાહ' ઉરઃક્ષત આર્શ; બુઝાવી; ટાળે પિસાયની બીક-સુણે-૪
 કહે ભઠશંકર કવાથ પિધાથી; વાત, પિત્ત જવર. શૂળ,
 ચિત્રા; ચેળ હરે એક પલમાં, મુકે ઉદાર્વત મૂળ— સુણે-૫

=ચક્રકવાથ ૧૫

(દ્રષ્ટિ જવર રોગપર)

દાહરો

કાંગ; ધમાસો, ખપડો; કડુ; કરિઆતુ, ચેર
 ચક્રકવાથ ભઠલાલએ; હરે દ્રષ્ટિ જવર પેર

૧

પડાનન કવાથ ૧૬

(શીતજવર

દાહરો

ભુંગરાજ, પુંવાડિઆ; ગળો; કાંસકી; વૃષ્ટ,
 નગોડ; નાંખી તેહમાં, કવાથ કરો ઉતકપ
 પડાનન સુભ કવ થથી, શીત જવર રોગપર
 ભઠશંકર, ભવ દુઃખથી; મુક્ત જવ સૌ થાય

૧

પથ્યાદિહિ માદિશ્ચ કવાથ—૧૭

(વાંતી, આમવ્યાધિ, શૂળ, કૃમિવિકાર, ને કફાદિ પ્રકોપપર)

(લક્ષીત છંદ.)

કડુ, રતાંજળી, ગ્રંથિ ને ગળો,
 હરડ, મોથને; ધાન્ય તે ધરો;
 ગરમ શિંગને, પદ્મ સર્વ તે

= ૭ આપધીનો કાઢો

૭ આપધીનો કાઢો

* દાઢે તાવ

(૨૬૪)

આયુર્વદ્વાદિત્ય

હરત કવાથ એ, દાહ ગર્વ જે.

૧

વમન, આમને; રાજ એ મદે,

કમિ વિકાર તે, શ્રીહરી રટે;

કફ પ્રકોપ સૌ, જયછે ખસી;

ભૃગુ વિઠ વિચારમાં ન્યૂનના કરી.

૨

ગણુ ધરી કવાથ....૧૮

(શાર્દૂલ વિક્રિંતિ હંદ.)

મદાશિંગિ, મજ્જા. પુલપુલી, મંદાર ને પાવિણી,

બોર, હિંગ; ખપાટ, આસન વળી, રાસ્ના મરી સારિણી;

પ્રાહ્લી, મોથ, ઇલાઈચી ગળો; નૈરતિ; ને નિર્મળી;

નાંખિ પાઠ નિરે ધસિ સહ; પી કવાથ તેનો કરી.

૧

ગણુધરી કવાથનો ઉપિઓગ.

(ગીતી હંદ.)

ગુહમ; કઠોદર; સોભ; ચુંક; આક્રો; ચક્રિત થઈ હારે; ૧

મૃગી; શ્વાસને ચક્રત; કહે ભઈશંકર શૌર્ય હિણા સારે-૧

જ્ઞાતિશ્રી કવાથાધકાર

ત્રિતીય પ્રકાશ:

(૨૬૫)

અવલેહાધિકાર

હારિદ્રાદિ અવલેહ.

(શ્વાસ; તૃષા; હેડકી, વગેરે રોગ પર)

(દાહડો)

દ્રાક્ષ; ગેળ, રાસ્ના; મરી, હારિદ્રા ઉપત્રેટ;

ચપળામૂળ લજ્જમણી; સર્વ ભાગ સમનેટ.

૧

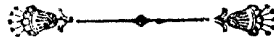
ચુર્ણ ખલી તે તેલમાં; ખાય પાંચ દિન જોહ;

શ્વાસ તૃષા; ને હેડકી; થકો રિખે ના તેહ'

આ અવલેહે આતમા; સ્થીર પ્રકૃતી સાથ;

ભઈશંકર સુખ ચેનમાં; જપે નિરજન નાથ.

૩

એલાદિઅવલેહ ૨

(રક્તપિત્ત; દાહ, શ્વાસ; મુર્છા તૃષા, ને; બકારી રોગે)

(કુંડળીઆ)

એલચિ, કેસર; કાકડી; ધના, પત્ર; ને દ્રાક્ષ,

મધ, પિંપર, સમ ભાગમાં, ખજૂર મેળવો ખાસ'

ખજૂર મેળવો ખાસ, પછી અવલેહ બનાવે.

તે ખાતાં ભઈજાલ. રક્તપિત્ત રોગ હરાવે,

વળી દાહને શ્વાસ, મૂરછા તૃષા બકારી.

ભઈશંકર કહે ગુણી, એલચી શેષ વિચારી

૧

શુલ્વાદિવલેહ ૩

(અતિસારે)

છંદ સોમરાજ

દદિં, શુલ્વ; બેદાં; મરી; રાજ; ગુંદાં,

(૨૬૬)

આયુર્વેદાદિત્ય

ભન્વીં સુખ્ય કરી; અતીસાર હારી

૧

અપળાદિવલેહ—૪

(કફજ્વર; બંધ; શ્વાસ, ખાંસી, પ્રેત પીડ્યા વગેરે રોગે)

(દાહરો)

પિપ્પલી ચુણ કરી તદા; મધ મેળી સેવાય;

વાહ; વાહ; શીએ ફૂતી; કફજ્વર તુરત જાય

૧

બંધ; શ્વાસ; ખાંસી મટે; મટે પ્રેતની પીડય;

ભઠશંકર આ ઐષધી, જેમ જનાવર તીડ

૨

આદ્રકા વલેહ....૫

(પિન્સ, સોજા, ગુલ્મ; આર્શા શુળ; ક્ષય; ને કાપરોગે]

(દાહરો)

દિપ્યા; મોથ. ત્રિજતને. જરૂ. લોહની ભસ્મ;

ભાગી; ધાણા. ત્રીકટૂ, સર્વચીજ એસમ

૧

સતગણું તેથી આદ્રકા, ગોળ મેળવી તેહ;

શાણા ભિષગ્વર કરો, આદ્રકા અવલેહ

૨

તેથકિ સોજા' ગુલ્મને, પિન્સ, આર્શા શુળ જાય,

ભઠશંકર આલેહથી ક્ષય ને કાસ પસાય

૩

અક્ષાવલેહ....૩

(કફ યુક્ત કામ રોગપર)

(કદ જંદ)

બહેડાં શશી ભાગમાં તેહ લાવીજ,

અજમુત્ર તે વેદ ધારી પકાવીજ;

આયુર્વેદાદિત્ય

(૨૬૭)

પછી લેહ તેવો મધુસાય મેળીજ;
બુઝે શ્વ.સ યુક્તે થતીતે બકારીજ

૧

ખદિરાધવલેહ—૭

(ગરબી)

(મુખપાક નામના વ્યાધિપર)

બુઝો બુઝો ખદિરાધવલેહ, શોભા સારીરે;
મદ, મનરંજન, સુખકાર, શી બલિહારીરે
શ્યામ શ્વેત એ ખેર ત્વચાને, રોધ મજીક અરચિંદરે;
જાઈદલ, જામ્બૂની ત્વક ને, અરડૂસો રસ બિંદ. સો-૧
ત્રિફળા, જેડીમધ, ને દાર્વી: એ ઔષધ નિર માંહેરે;
અચ્છિ તરેથી વેદ પકાવો, તિવ્ર અગ્નિ છે જ્યાંહે સો-૨
અનુર્યાંશ રે' બાકી ત્યારે, ગાળી તેહ ઉતારોરે;
ખેરસાર, દાર્વી: કરિઆતૂ વેદ વેદ એ ધારો. સો-૩
મુકિત વિભાગે ગેર ધારો, ફરી પકવ જો થાયરે;
સાકર મધમાં લેહ થતાં એ; મુખપાકે સેવાચ સો-૪
સર્વ રોગને સહેજ સમાવે, ગાવે સ્વર્ગ મુનિદ્રે
જગત જનો સૌ સેવો કહેછે, ભઈશંકર કોવિંદ સો-૫

વસ્તકાવલેહ—૮

(રક્તાતિસાર ઉપર)

(કુંડળા.આ.)

વસ્તકાતિ, ને વિષ કળી, સુક, હરેડે સાગ;
દ્ધિતર, મધમાં તે ખતી, જો ચાટે નિસ્ધાર;
જો ચાટે નિસ્ધાર, ઉરક્ષત શ્વ.સ સમાયે;

(૨૬૮)

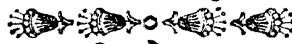
આયુર્વેદાદિત્ય

દાહ રક્તાતીસાર, જોત જોતાંમાં જાએ,
પણ્ડિત કવી ભઠ્ઠાલાલ, હરે શિક્ષા દઈ ભાંતી;
ખડુ ગુણવંત સુરેશ' વિપકળી ને વસ્તકાતી.

વાસાવલેહ—૯

(શાર્દૂલ ત્રિકલિત છંદ.)

વાસારસ ભૂમિ ભૂત લઈને. અગ્નિ પરે તે ધરો;
તોલાચક્ર, ખડીજ સાકર ધરી, તે ભેગિ તેને કરો;
પીછેથી સમધાર વૃત ચપળા, જો લેહ તે થાયતો;
ભાઠ્ઠાલાલ ભગિણ્ય, કોઈ ગ્રહણી, શીતજ્વરો જાય તો;

દ્રક્ષાદિવલેહ—૧૦

(કુડળીઆ)

(પિત્તખાંસી, ક્ષય, પાંડુ; હલિમક; ઉરઃક્ષતે)
બોર, પિંપર ને આમળાં કટકળ દ્રાક્ષ ખજૂર;
લેહ કરી તે સેવતાં, જાય પાંડુ, ક્ષય પૂર;
જાય પાંડુ, ક્ષય પૂર; પિત્તની ખાંસિ મટાડે;
હલિમક વ્યાધી હરી, ઉરઃક્ષત રહેજ હડાડે;
કહત કવી ભઠ્ઠાલાલ, લેહ બેડી વજ્રરણી;
અતલીબળ, મ્હાનીધ, બોર, ચપળા, આમલકી.

इतिश्री अवलेहाविफर

ત્રિતીય પ્રકાશં

(૨૬૯)

તૈલાધકાર

મોહક તૈલ.

(વશીકરણ.)

(દાહરો.)

અષ્ટ ગંધ; સમ માપનાં, શર્શિ તૈલમાં તેહ;
સ્વદન ચત્રમાં તે ધરી, સવં પકાવો એહ ૧
તેવા તલ અભંગથી, માનવિ સા વશ થાય;
ભઠશંકર કહે તૈલ આ, મોહક રૂપ મનાય ૨

અન્વાશન તૈલ ૨

(ગુદા રોગ. સાથળ રોગ. મુઠ વાયુ. પ્રવાહિકા, અનાહ,
મરડો ને નિતંબ રોગે)

(રાગ ગિરધારી)

અન્વાશન તૈલ રે, વિધી પુર્વક બગલાતું, શાસ્ત્ર રીતે નિદર્શાતું;
નહીં જગત મહીરે, ઔષધ બીજું આતું, અન્ય ભારગ ન જાતું,
બાળ દાણા; વજ, વરિઆળી રે;
જેઠીમધ, કચૂરો, કઠ, ધારી રે,
દેવદાર. પિંપર, અનૂસારી રે;

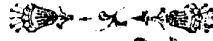
ને કોઠં, ચિત્રકરે, બિલીતું મુળ સ્હાતું—અન્ય ૦ ૧

વળી ગેલ રૂળ રે, સમ ભાગે સહુ મેળી. પછી કલ્ક કરો તે ભેળી;
તે થથી બમણારે. મહિષિ દુધે કલ્ક ઘેરી, તેનું તૈલ પકાવો પ્રેરી;
તેહ તૈલ જથા દુઃખ ટાળેરે;
ગુદા સાથળ, રોગ સમાવે રે;
મુઠ વાયું; પ્રવાહિકા જાવે રે;

(૨૭૦)

આયુર્વેદાદિત્ય

અનાહ ને મરડોરે. નિતાંબ રોગ હરાવું. — અન્ય ૨
ભયંજ કરનારે, સુખ દાતા મુખ ગાવું, અન્ય માર્ગ ન જાવું.

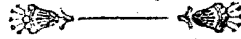

મુવાદિ તૈલ—૩

(દાહ, શિતજ્વર, હૃણજ્વર, શુળ, ફેર ને આંક્રો રોગે)

(દાહરો)

સુઝમાંશી, કઠ, સુંઠ ને, મજીઠ, સાજીખાર,
અજીલાખ, સાં ઝાપથો, સમભાગે તે ધાર ૧
દધિરસ તેથી પટગણો નાંખિ તૈલ તું સિંચ,
તે યોગે શાંન્તિ કરે. દાહ. શિતજ્વર. ખીચ ૨
વળી હૃણજ્વર શુળને; ફેર, આંક્રો જેહ;
ભયંજાંકર કહે વ્યાધિ સૌ, થાય નપુશક તેહ ૩

પડબિંદુ તૈલ—૪

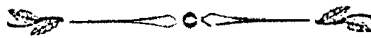
(શિપરોગે)

[કરાવ]

જુઓ જુઓ પડબિંદુ તૈલ આ;

ઘોપદેવ પંછિંતે કહેલઆ;

હરણમરો, વિડંજી. જેડિમધ. પુષ્કળમૂળ
સુંઠી ને સિંધવ, મધુપુષ્પ રાસ્ના વરિઆળી.
તગર, સુંઠ, સમભાગે ધારી, કલક કરીને
તૈલ ધરીને ફરી ફરીને પડબિંદુ આ, તૈલ પકાવે,
શીશ રોગે એ તૈલ જાવે..... જુઓ ૧

યક્ષ કર્દમાદિ તૈલ— ૫

(ઉદગમર, જરા રોગ, જ્વમ, આત્તવ, વિર્યદોષ, વચા

ત્રિતીય પ્રકાશ.

(૨૨૧)

પિડયા, આંફરો. અપસ્માર. ઉન્માદ વગેરે રોગ ઉપર)
(હંદ ચંદ્રાવળા)

યક્ષયદ્દમાદિ તૈલ વિચારો, વૈદ અને નરનાર,
વિશંભરે વિશ્વ રચ્યું ત્યારે, તેહ બનાવ્યું સાર,
તેહ બનાવ્યું સાર ભિલામા;

અષ્ટવગં કચૂરોજ તેમાં;
કપૂર કાયલિ મોથ એ ધારો,
યક્ષકર્દમાદિ તૈલ વિચારો.

વૈદ ૧

ખપાટ; ગોખર દશમુળ સાથે; શતાવરિ બળબીજ,
કંઠશરિમુળ, ગળો; રાસ્ના; કૌચાં એ સમલીજ;
કૌચાં એ સમલીજ વિચાર;

યક્ષકર્દમ તેથી દ્વિત્ય ધાર;
બોર મિઢોળ કહ્યાં છે નાથે;

ખપાટ; ગોખર દશમુળ સાથે. શતા ૨

તૈલ; ઘૂત પછી તેમાં મેળી. માંસરસો અનુસાર;
ચંત્રજ દ્વારા તેહ પકાવી; તૈલ બનાવો સાર;

તૈલ બનવો બારજ જ્યારે
કાકડશિંગી કસેલાં ત્યારે

કેસર; સિંધવ એ સમ ભેળી,

તૈલ ઘૂત પછિ તેમાં મેળી

માંસ ૩

એ તૈલે ઉદ્દગાર, જરા ભ્રમ, આર્તિવ રોગ એ સમાય;

વિર્ય ત્વચાના રોગ હરે ને; અપસ્માર એ જાય,

અપસ્માર એ જાય ખરેરે

આંફરો ઉન્માદ જ ક્યાં રે'

ભાળો વૈદ ભદ્રશંકર ગમ;

(૨૬૨)

આયુર્વેદાદિત્ય

એ તૈલે ઉદ્દગાર જરા ભ્રમ.

આત્મ ૪

દ્વિક્ષારાદિ તૈલ—૬

(કર્ણરોગે)

(દોહરે)

ક્ષારદ્વિ, ત્રીલવણને; ક્ષારાષ્ટક સમંધાર; ૧
 અર્શિ તેલમાં તે ધરી, તૈલ પકાવે સાર,
 કર્ણ રોગ તે તૈલથી; મુળ સાથે મરડાય;
 લઘશંકર આ મ્હાનિધી તૈલ જગત વખણાય ૨

શિઘ્રરસાદિ તૈલની ઉત્પન્તિ

(ઇતિહાસીક)

(ભુજંગી છંદ]

લઢયા રામને લકનો ભૂપ જ્યારે;
 હડૂડે મહા તોપ જંજળ ત્યારે;
 ઘણા શબ્દના ઘેરથી રામ રોન્ય; ૧
 પિડે કર્ણરોગે કશું કે સુણેના
 ચઢી રામને રીષ તેથી તિહારે;
 અરે આપણી હાર થાશે હવારે;
 હવેકોણ ઉપાય જે દુઃખ જાએ,
 મટી કર્ણ રોગો બધે શાન્તિ થાએ ૨
 લલ્યુ નારદે જે પડી ભીડ માથે.
 જઉ લે ધનવંતરી આપ સાથે;
 લિધી આપધી સ્વર્ગથી સુકળ કારી;
 ખુશી થાય શ્રીરામ ચિત્તે વિચારી ૩

ત્રિતીય પ્રકાશ.

(૨૭૩)

ધરી ભૂતગે રામની પાસ આબ્યા,
 પુછે રામજે ઔપધી કાંઈ લાબ્યા.
 કહે વૈદ હાજી ભરી ભૂતગે તે
 કરો તૈલ તેનું દુખાબધી હરે તે
 કરી તૈલ સૌ કર્ણમાં તેહ ધાર્યું
 પિદા બ્યાધિનુ મૂળ તેથી વિદાર્યું
 વડી ઔપધી સ્વર્ગ વૈદા ગણાવે
 ભઈલાલ તે ઔપધી ને જણાવે

૫

શિઘ્રરસાદિ તૈલ—૭ કર્ણરોગે
 (કુંડળીઆ)

અર્કપત્ર રસ, શિઘ્રરસ, સુવર્ણ રસ સમ ધાર
 તેલ ધરી તેમાં પછી, તેલ પકાવો સાર
 તેલ પકાવો સાર, કર્ણના રોગ હરાવે
 કરે દુઃખ કુરખાન, દાવ એને જે આવે
 કહત કવિ ભઈલાલ; દવા આ બહુ ગુણી છે
 ધન્ય ધન્ય રે ધન્ય, મને એ બહુ ગમી છે

નાગ નામત તૈલ—૮
 (આનું કંપાદિ રોગપર લેપન)
 (હંદ મહામુદ્રા)

કુષ્ઠ, મરી, વછનાગને, પિંપર એસમભાગ;
 તૈલવિષે તેનેકટો; તિવ્રઉષ્ણ અનુરાગ;;
 તેહ તૈલના લેપ થકોજન આનુકંપાદિ રોગમટે;
 નામ નામત એ તૈલજણાવી' ભઈશંકર શ્રીકૃષ્ણ રટે ૧

(૨૭૪)

આયુર્વેદાદિત્ય

બલા તૈલ....૯

(વાતગ્યાધિ; જ્વર સુતિકારોગ; અંત્રવૃદ્ધિ, કાસ, ગુલ્મ;
મુત્રધાત ને ઉન્માદે.)

(ગરબી)

- છે બલા તૈલ બળવંત, ચિત્તજ ધારોરે;
સુખશીર સદા દુઃખ અંત; વેદ વિચારોરે. ૧
- દશમુળ; કળથી બોર; જવ શશિ હાજોરે;
બળદાણા; મુળ અંકોર; શષ્ટનુ રાજોરે. ૨
- જન્મ ભાગ મહિ તૈલ; તેહ પકાવોરે;
સિંધવ ત્રિકુળા સુખ સૈવ; શશિ શશિ સ્થોવોરે
ઉટલશરી, ત્રીજત; ને બળદાણુરે;
જટામાંશિ; કઠ સાથ, ભેળવ શાણુરે
મજ્જ; વિદારીકદ, વજ વરિઆળીરે;
જીવનંગણ; આસોંદ; તગર તે ધારીરે, ૫
રક્તબોળ; ને રાળ; શતાવરિ સાથેરે,
અગર; નેત્ર દેવદાર, ભેળવ હાથેરે ૬
ચંદન પથ્થરનાં પુલ, ચુર્ણ એ તેમાંરે;
એ કલક સર્વ અનુકૂળ, મેળવ એમાંરે ૭
તે તેલ થાય તદ્દઆર' સૌ મન લાવેરે
વાયુ વ્યાપ્તિપર સાર, જ્વર સૌ જવેરે ૮
વળી સુતીકા રોગ, અંત્ર વૃદ્ધિરે
કાસ, ગુલ્મ લે ભોગ, કરી તે શુદ્ધિરે ૯
મુત્રધાત ઉન્માદ, તેહ વિડારે રે
અધશંકર કરમાં વાદ, સુખ અનુસારે રે ૧૦

આયુર્વેદદિત્ય

(૨૭૫)

વજ્ર તૈલ—૧૦

(વૃણુ, આર્શ, વાત વ્યાધિ, ગ્રંથિમાળ, કફ પ્રકોપ ને
કુષ્ઠ રોગે

(માફ—કલ્યાણ

મગ વિચાર મહી, ધ્યાન સૌ ધરો;

વજ્ર તૈલ તેહ, આ વિધે કરો;

ભાંગી મુળ; કંદબની છાલી, સુંક સિંધવ ને રાળ;

રાજ કંદળી, નગડ, દારૂડી, મનશીળ; ઘઉંલા સાર મ-૧

દેવદાર. દ્વીમૂળ, ગુગળને કડુ વ્રંદાવન એહ;

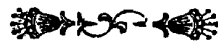
રસાતાલ, ને મોથ રસાંજન; ક પિલ, બિલામા તેહ મ-૨

કલ્ક સર્વ ને થોર જ્યારમાં, સમભાગે મેળાય;

તૈલ ધરીને તેહ પકાવ્યે, અનુક્રમે સેવાય. મ-૩

તો તેથી વ્રણુ, આર્શ, વાયુને, ગ્રંથિમાળ, કફ, કોડ;

ભઠશી કર સૌ હણી કણુમાં થાય નિરોગી જોડ. મ-૪

મહાનિલ તૈલ—૧૧

(કેશ અને કલ્પ કૃત ને શિશરોગે)

બેલાવર છંદ.

મહા નીલ તૈલ વિચારીએ; બતલાવું છું ભાંખી;

શીવણ આંજણી પુષ્પ ને, જાંમળુ; ચંદન નાંખી—મહા ૧

ઘઉંલા મજીક; અગર ત્રીફળા, મધ. ચિત્રક. ચપળા.

નીલકમળ. બિજલાત્વચા કમળતંતુઓ પ્રખળા—મ-૨

શ્યામભાટી. ગળી. સુરમે. લીલામા. આમ્રળીજ;

હિરાકશી. લઘુપિપરી. વેલમોઘરી લીજ—મ-૩

તકમરિ લોદર. તેસદા સમ ભાગમાં ધરવાં.

(૨૭૬)

આયુર્વેદાદિત્ય

બાકિ બતાવેલ આ નિચે, તેથી બમણારે ભરવાં—મહા૦૪
 દારૂ, જેડીમધ, ભાંગરો. સુર્યકળી ને ઢાંગ
 સણુબિજ, સૂરસા પત્રને, કંટશેરિ દ્વી ભાગ—મહા૦૫
 બેઢાંના તૈલ મહીં પછી, કાળી ઘોળી ગળી તે
 આમલકી રસ મેળવી. લોહ પાત્રે ભરી તે....મહા૦ ૬
 સુર્ય ઉષ્ણતા થકુ પછી, ઉષ્ણ થાય એ જ્યારે
 અગ્નિ વિષે અનુસારલુ, પાત્ર સાથે એ ત્યારે—મહા૦૭
 કેશકલ્પ કરે તૈલ આ, શિષ રોગ મટાવે
 કથે કવી ભઘલાલ તો, વ્યાધી બુદ ન આવે .. મહા૦ ૮

શતાવરી તૈલ....૧૨

(વાતવ્યાધિ, વાતરક્ત, બદ, ક્ષિણતા, જરા, કુષ્ટ, શોષ,
 વગેરે રોગ ઉપર)

લાવણી

શતાવરી તૈલ રૂકુ કહાવે, શતાવરી તૈલ રૂકુ કહાવે
 જન્મ થકી દુઃખે પીડાતા, તણાં દુઃખ જાવે
 ઉપલશરી, વરધારો એ હારે, ઉપલશરી વરધારો એહા
 તગર એલચી ને વરિઆળી, જટામાંશિ તેહા ૨
 વિશાખા રાસ્ના એ શાણુરે; વિશાખા રાસ્ના એ શાણા
 ઠઠ સૂખડ આશોંદ શાલવણ, વજ ને બળદાણા ૩
 દાર્વિ ને મજક સમ મેળે, દાર્વિ ને મજક સમ મેળે
 સમ ભાગે લઘ સતાવરી રસ, દુધ તૈલે ભેળે ૪
 પછી તે પકવ બધૂ થાએરે, પછી તે પકવ બધૂ થાએ
 વાત વ્યાધિ ને વાતરક્ત બદ, તે તૈલે જાએ ૫
 જરા ને કુષ્ટ શોષ એવાંરે, જરા ને કુષ્ટ શોષ એવાં

ત્રિતીય પ્રકાશ

(૨૭૭)

ત્રાસે સર્વે કહે ભઠશંકર, શું નામો ગણવાં

इतिश्री तैलाधिकार

घृताधिकार

કુંકુમાદ ધૃત—૧
(શિશ રાગ ઉપરનશ્ય)

દોહરો

કેસર, જેડી, શર્કરા. ઉપલેટ; નવનીત.	
ઘત પકાવો તેહનું, ધરી અંગમાં પ્રીત	૧
તે નાંખેથી નાકમાં. અર્ધશીશ, આલેપ;	
નેપિત્ત દ્રોહિ દુઃખની, જય મક્તની ખેપ	૨
આઘત નશ્યેથીસદા. દૂખ દારિદ્ર પલાય	
ભઠશંકર સૌ ઘતમહિ આઘતશેષ્ટ ગણાય	૩

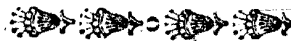

અષ્ટાંગ ઘત—૨

(આયુષ વર્ધક, નેબુદ્ધિ વર્ધક)

દોહરો

સંખાવળિ. બાહિ, ગળો, વજ, વરધાંગે. સ્થૂળ;	
શતાવરી, ને ઉબરો. સુર્યમુખીનું ફુલ	૧
એ આપધમાં ઘત ધરી, પૂરણ પકવ કરાય,	
તેથી વાયુ, પિત્ત કફ, સર્વે રોગ પલાય.	૨
આયુષ, ને બુધ્ધી વધે આયુર્વેદક હાર;	
અષ્ટ અંગિ આ ઘત સદા. ભઠશંકર સુખકાર.	૩

(૨૭૮)

આયુર્વેદાદિત્ય

અદિરાદિ ધ્રત ...૩

(કુષ્ઠ, ને વિશર્પ, વગેરે રોગપર)

(કુંડળીઆ)

નિમ્બપત્ર, વાળો તથા, મોરવેલ બે ખેર;
 દિપ્ત્યા, કદંબ ઇંદ્રજવ, ગરમાળો એ પેર;
 ગરમાળો એ પેર. કાણ્ણિકા તેમાં મેળી,
 કવાથ કરી તે માંહ, કવાથ સમ ધી દે ભેળી,
 તે ધી પીને કુષ્ઠ, વિશર્પજ વ્યાધિ વિડારો,
 ભઘશંકર કર મોજ, ધારિ વીરેણી વાળો.

૧

અત્યાદિ ધ્રત—૪

(ત્રણુરોગે)

(મોદક છંદ.)

ભઘનુ પાન, મજ્જક કરંજક,
 જોડિમધુ, કદ્ધ, તુથ્ય, રસાંજન;
 દાવિ, વિરેણુજ નિમ્બ પટોળક
 મીણુ ધરી, ધ્રત માંહિ તુ ઘોળક
 પકવ કરી પછિ તે ધ્રત સર્વજ
 તે કર લેપ હરે ત્રણુ ગર્વજ
 વ્યાધિ વિશેષજ એ પિડહારક
 જગત મહી ભઘલાલ વિનાયક.

૧

૨

ખિંદુધૃત—૫

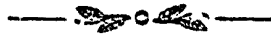
(ઉદરના તમામ રોગપર)

(માલિનિવૃત)

ત્રિતીય પ્રકાશ

(૨૭૯)

શશિ; રતુ રસ ધારી, અમૃતા જન્મ તોલા,
 સિંધુરસ ભુજ ધારી; ત્રિવૃતા વાલ શોળા;
 વણિ ધર તુહિ યુગ્મે; કંપિલો રે કૃપાળુ,
 ભુવન ભુમિ વિલાગે, ધારતુ ધૃત સારં. ૧
 પછિ કરિ બધું પકવ; સેવતાં શ્વાસ જાએ,
 ઉદર, મદ, પિડા તે, દેખતાંમાં પલાએ;
 ઝટ ઝટ ઝટ ત્રાશે, બ્યાધિ બીજી વહીરે,
 ધૃત સુખ ઘટ ધારી, દહાવ લેતું ચહીરે; ૨

કુષ્ઠાદિ ધૃત....૬

(પિત્ત પાંડુપર)

(દોહરો)

જેડીમધ, ઉપલેટથી, પકવ ધૃત સુખરાશ;
 ભ્રમશંકર એ ધૃત કરે, પાંડુ રોગનો નાશ, ૧

અટરૂપ ધૃત....૭

(બનાવવાની રીતી)

(માલિત્રિ હંદ)

પુલદલરશ વાસા. ધૃત તે માંહી ધારી,
 પછિ ધરિ બધુ અગ્ની, તે પકાવે વિચારી;
 અટરૂપ ધૃત એછે શાસ્ત્ર લિખ્યું ખરરે,
 સુખકર ધર પ્રેમી, વૈદ ચિત્તે ધરેરે.

(૨૮૦)

આયુર્વેદાદિત્ય

અટરૂપ ધ્રતનો ઉપિયાગ.

[ચોપાઇ]

આંતિ, રક્તપિત્ત ધૃતિમિર કાસ,
 ગુદમ, શોષ, રતવા, ને શ્વાસ;
 -હત્સ્વરાતૌ, કમળો' હરે,
 ભઘશંકર, નીરોગી કરે.

૧

ઇતિશ્રી ઘૃતાધિકારઃ

કલ્કાધિકાર

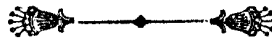
દન્તી મૂળાદિ કલ્ક....૧

(આર્શ પાત્રક)

છંદ ચંદ્રાવળા

દન્તીમૂળાદિ કલ્ક વિચારો, દુઃખ સહુ દૂર થાય
 આર્શ વ્યાધી હરિ લે પલમાં, ભઘશંકર કવિ ગાય
 ભઘશંકર કવિ ગાય છે નેટ
 દન્તી, વિડર્જ તલ ઉપલેટ
 પિંપર; વાણ્ણા ભિલામાનુસારો

દન્તીમૂળાદિ કલ્ક વિચારો, દુઃખ સહુ દૂર થાય- ૧

જેપાળ કલ્ક....૨

(વિંછીના ડંખ ઉપર

દાહરો

જમાલ ગોટા નીરમાં, ધસી કરે જે લેખ
 તર્ત વિંછીની વેદના; હરે કલ્ક આ એક

૧

ત્રિતીય પ્રકાશ.

(૨૮૧)

કલિ ગાદિ કલક

(રક્તાતિસાર. ને કફાતિસાર રોગે)

દાહરે.

કલિંગ પાકા તીવિષા, બલા મોથ મરિ સુંડ
કલક કરી તે સર્વનો, મધ સાથે તે ઘુટ.... ૧

તે ઔષધ ખાતાં મટે, રક્ત કફાતિસાર
ભઘશંકર આ મેદની, પુષ્ટ એહિ આધાર ૨

પથ્યાદિ કલક

(જ્વર ઉપદ્રવ પર)

દાહરે.

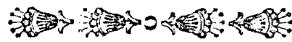
હરડ સુંડ તિંધવ ધરી, કલક કરીને ખાય
તો ભઘશંકર તેહથી. જ્વર ઉપદ્રવ જાય ૧

ચપળા કલક—૫

(કફ જ્વર પાચન)

દાહરે.

કલક માગધી મધ ધરી, ચાટે કફજ્વર જાય
ભઘશંકર આ કલકને, પાચન કલક ગણાય ૧

રસોન કલક—૬

(વિષમ જ્વર ને વાયુ રોગે)

જેકરીછંદ

રસોન કેરો કલકજ કરી; તેમાં તૈલ સમાણુ ધરી
તે ખાતાં વિષમજ્વર મટે, મહા ભયાનક વાયુ હશે— ૧

(૨૮૨)

આયુર્વેદાદિત્ય

શુક્રાદિ કલક—૭

(શ્વાસ. ખાંસી, ને બદ્ધકોષ્ટ રોગપર)

કામદા છંદ

સુક, મોથ, ઘાણા, કટૂ, ધરી,
 દેવદાર, કણા અનૂસરો;
 લેકલિંગ, ને પાકમૂળ તે
 નીરમાં કરો કલક સર્વતે
 શ્વાસ ખાંસિ' તોના રહેઉલી,
 બદ્ધકોષ્ટ, બીજ, તદા હરી;
 કલકથી ઘણાં કામ થાયછે,
 ભઈલાલ તો શેષ ગાયછે

૧

૨

બલાકલક—૮

(પિત્તથી ઉત્પન્ને થએલા કાસશ્વાસે)

દાહરો

નિમ્બ, જેડિમધ રિંગણી કુષ્ઠ અરકુસો, દ્રાક્ષ;
 બલાકલક, નિરમાંધરી, પિતાં કાસને શ્વાસ
 પિત્તોત્પન્ન ખાંસીમટે' સપ્તળ ફળે સૌકામ;
 ભઈશંકર કહે મુખરોડો, રામરામ એનામ

૧

૨

इतिश्री कल्कधिकारः

परिशिष्टाधिकार

ભતિ ફળાદિ દુગ્ધ—૧

(મળ હેડકી; બ્યાન; ને કુદ્ધ રોગપર

આયુ વૈદાદિત્ય :

(૨૮૩)

(દોહરો)

જાતીફળ, કેસરથી, શિદ્ધ કરેલું દુગ્ધ;
કહે ભઈશંકર તેહરે. ન્યાન, હેડકી; કુદ્ધ

૧

ગૌદુગ્ધ—૨

(બાળ રોગ ઉપર)

(દોહરો)

ગૌ દુધમાંધરિ સર્કરા' નાંખિ બાળનેપાચ;
તો ભઈશંકર કહેતદા; બાળક બહુ પોષાય

૧

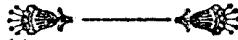
કુર્કુમ દુગ્ધ—૩

(શ્રમ જવર)

દોહરો

દુધ કેસરથી પકવતે, યૈ વનતો આધ્યાર
શ્રમજવરપર એશેષછે' કહે ભઈલાલ વિચાર

૧

ફણિધર કેસર દુગ્ધ....૫

(મગજના તમામ રોગ ઉપર)

દોહરો

ફણિધર કેસરમાં તદા, પકવ દુગ્ધ જે થાય
શીઘ્ર રોગ તે સેવતાં, કહે ભઈશંકર જાય—

૧

મરિયાદિ દુગ્ધ....૫

(પિત્તજવર પર)

માલીનીકૃત

મરિ લહિ શયિ તોલા, દુગ્ધમાં તે ઉકાળે

(૨૮૬)

આયુર્વેદાદિત્ય

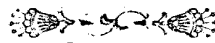
રિત કરિ પછિ પિત્વા, દુઃખ અબ્ધી વિદારે
 ચક્ર રૂપ સુખકારી, ઔષધી દિવ્ય જાણે
 ધિર વિર ધર વૈદો. પિ-ત જવરે પ્રમાણે— ૧

—○●○—
 સર્પાશિ મુળ પ્રયોગ....૧

(અશ્વીણ ખાધાથી ચઢેલા વિષ ઉપર)

દોહરો

સરપંખાના મૂળને, ઘસિ પાણીની માંઘ
 કહે ભઠશંકર તે પિતાં, નાગકેન વીધ જાય— ૧

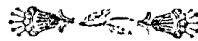

કંપીલાદિ પ્રયોગ....૨

(નાસુર રોગ પર લેપન)

દોહરો

કંપીલો ઘસિ નીરમાં, રશી રૂપે દેખાય
 તે લેપે ભઠજાલ કહે, નાસુર રોગે સમાય.... ૧

કિરાત લવણાદિ પ્રયોગ....૩

(સર્વજતના જવરઉપર લેપન]

દોહરો

સુંઠ સુખડ વાગો તથા; નીમકે ને ઉપસેટ
 કરિઆતૂ સૌ નીરમાં ખસો ભાગ સમનેટ.... ૧

વસ્ત્રગાળથી લેપ એ, જવરો સર્વે જંપાય....
 વધુ ભઠશંકર શું વદે, ધાર્યું ઘણીનું થાય ... ૨

ત્રિતીય પ્રકાશ

(૨૮૫)

કાકમાચી પ્રયોગ....૪

(અતિસાર પર)

દોહરો

કાકમાચિનુ ચુર્ણુ જો, પાણિ સાથમાં પાય
તો ભઘશંકર તે થકી, અતીસાર ઝટ જાય.... ૧

કોલકં પ્રયોગ....૫

(કફ પ્રકોપથી થતી તૃષાએ)

દોહરો

બોર ઉકાળી નીરમાં; તે પાણીજ પિવાય
તો તેથી કફની તૃષા કહે ભઘશંકર જાય— ૧

અગસ્ત પત્ર રસ પ્રયોગ—૬

(ચાતુર્થિક જવ પર નશ્ય)

દોહરો

અગથી દલ રસ કાઢિને, મુકે નાકમાં તેહ
તો તેથી જવર ચો.ચિઓ, જાય નિઃસંદેહ.... ૧

નિમ્બ પત્ર પ્રયોગ—૭

(ત્રણ રોગપર)

દોહરો

નિમ્બપત્ર મધમાં ખલી, રસ રૂપે દેખાય
ભઘશંકર તે લેપથી, વૃણુ સાફ ઝટ જાય.... ૧

(૨૮૬)

આયુર્વેદાદિત્ય

રશોનસ પ્રયોગ—૮

(પાંડુ રોગપર)

(દાહરે)

દુગ્ધ, લસણુરસ, સર્કરા, બેળિ સદા પિવાય;
પિત્તરાગ તે પાનથી, દેહયત્રી દુર થાય.

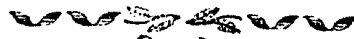

વાસાર પ્રયોગ....૯

(ઉર્ધ્વ રક્તપિત્ત રોગપર)

(દાહરે)

વાસારસ મધ; શર્કરા' ને બેળીજ પિવાય,
રક્તપિત્તના વ્યાધિતો, ત્રીન પ્રહરમાં જાય

દુગ્ધ માગધી પ્રયોગ—૧૦

(પાંડુરોગ પર)

(લલિતજંઘ)

બળવિચારિને. દુગ્ધ યોગમાં
પિપર ખાયજે, પાંડુ રોગમાં;
દુગ્ધ વિદારિને, શાન્તિ તેકરે.
ગુણ સમૂહછે. ભઈલાલએ

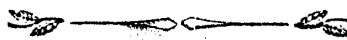

ઉત્પાલ પ્રયોગ....૧૧

(શોકજ્વર ને કામજ્વરે)

(દાહરે)

કમળ પુષ્પ સુગંધથી, શોક, કામજ્વર જાય,
કહે ભઈશંકર સેવએ; આનંદ અંગ ભરાય;

ત્રિતીય પ્રકાશ

(૨૮૩)

ટિંટુકાદિ પુટપાક — ૧

(અતિસાર ઉપર)

દાહરે

પીળા લોદરની ત્વચા; કલક કરીને તેહ;
 કાશ્મરિ પત્રે વિટિને. ખરડ માટિમાં તેહ.
 પછી મંદ અગ્ની વિષે, પુટપાક ને થાય,
 તે રસ મધ ધારી પિતાં અતીસાર તે જાય.
 ટિંટુકાદિ પુટપાક એ; અતીસારનો કાળ;
 ભઈશંકર એ આશ્રયે; વઠ વળે ના વાળ.

૧

કોશાતકી ફળ પુટપાક — ૨

(સન્નિપાત જ્વર ઉપર)

દાહરે

ગલકાનો પુટપાક ને; મંદઅગ્નિમાં થાય,
 તે ભઈશંકર તે થકી, સન્નિપાત જ્વર જાય.

અરલુ પુટપાક — ૩

(અતીસાર; ને આમવાત રોગે)

દાહરે

અરલુ ત્વચાના કલકને; જમ્બુપત્રથી વિંટય,
 પત્રરૂપ ગોટો, કરી; કપડ મટિથી મીટય.
 પછી પકવ તેહી થતાં કલક કાઢિને ચોળય;
 તે રસકાઢી તે મહીં; મધનાંખો ને ઘોળય;
 અતીસાર એથી; મટે આમવાતપાણ જાય;
 ભઈશંકર તેસેવતાં; રહેઅંખિકા સાથ.

૨

૩

(૨૮૮)

આયુર્વદ્વાદિત્ય

ત્રિદાર્યાદિ લેપન....૧

(તૃષ્ણા; ને દાહ રોગ ઉપર)

હરિગીત છંદ

વીદારિકા; લોદર; અને; બિન્નેર; દારિમ ડોંડએ;
 સમભાગ; બાધમેળવી નિરસામાં સૌ ઘુંટતે
 વીદારિકાદી લેપ ને; આતાણુમધ્યે થાયછે;
 ભઠ્ઠાલ સદાભાગીજનો, તથેદાહથીજ મુકાયછે

૧

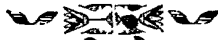

કુષ્ઠાદિ લેપન....૨

(જીંહા પાકે)

દાહરો

મરિ, હરડે, ને, વજ, ઉપલેટ,
 સમભાગે તે, ભેળવ નેટ'
 જીંહે પ્રેમ થકીજ ચોળાત'
 જીંહાપાક તરત તે જાય

તુથ્યાદિ લેપન—૩

(પામા રોગપર)

(દાહરો)

તુથ્ય, સિંદુર ગંધ, રસ; આમલકી, આક્ષેપ;
 ગૌ વૃતમાં તે કાલવી. પર પામા પર લેપ.
 તે લેપે પામા મટે, ખસે ચુંટ નાઝાર;
 ભઠ્ઠાંકર આ લેપનો. એવો છે આધાર.

૧

સન્નેદિ મલમ—

(પાદત્રણ રોગપર)

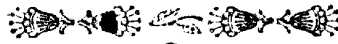
ત્રિતીય પ્રકાશ.

(૨૮૬)

(બેકરી છંદ.)

સાકુ; રાણ અને મિણ પારો,
સમભાગે સૌ ચિજો ધારો;
માંખણ મેળિ મલમ બનાવે,
પાદત્રણ તે લેપે જાવે.

૧

ગંધકાદિ મલમ—૨

(પામા રોગપર)

(દોહરો)

ગંધક અળશી તૈલમાં ધરી મલમ બનવાય;
ભઝશંકર તે લેપથી. પામા રોગ સમાય.

૧

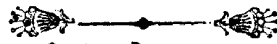

કનક બિજાદિ મલમ.....૩

(પામારોગ પર)

(સોરઠા છંદ)

કનકબીજ, ને સ્નેહ, ગંધક રસ તે લેપથી
કહે ભઝશંકર એક, પામા રોગ પરહરે.

દાર્વાદિ લેપન—૪

(ભક્ષાતક વિકાર પર લેપન)

(ગરબી)

સર્પવ, દારૂં મોથ, ધરી સમભાગેરે;
નાંખી માંખણ; માંહી તેને અનુરાગેરે;
તેનો ભક્ષાતક વિકારે લેપ થાયેરે;
ભાઇલાલ લેપ એ શેષ ગણાયેરે.

(૨૬૦)

આયુર્વેદાદિત્ય

પ્રભુ ઉપકાર કથન

ઉપભત્તીવૃત

ને જગતનાથે જગ સૂખ માટે,

કિધાં ધણા અદ્ભુતકામ હાથે;

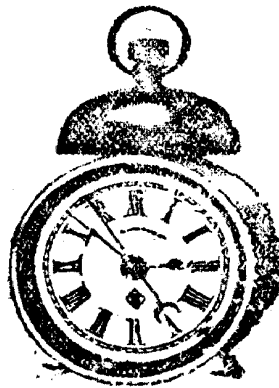
વીધી વડી આપધોની; કબાની,

અહો ભધલાલ, પ્રમાણિ બાની

૧

इति श्री कृष्णपूर निवासी० विद्याराम तनुजनुपा कवि भाइशंकर
 पण्डित विरचिते आयुर्वेदादित्य ग्रंथे; चुण्पाधिकारः गुटिकाधि
 कार मोदकाधिकारः क्वाथाधिकारः अबलेहाधिकारः तैला धिकारः
 घृतार्थिकारः कल्काधिकारः परिशिष्टा धिकारः आदि वर्णननो
 वाम त्रितीय प्रकाश संपुर्ण ॥ तथास्तू ॥

આયુર્વેદાદિત્ય

(૨૬)

આયુર્વેદાદિત્ય

ચતુર્થપ્રકાશ

કાળની ન્યારી ગતી વિષે વિવેચન.

(રોજાવૃત.)

દેખ શૌર્યવત કાળ, કાળ સર્વેનો કરતો,
 નહીં રાયની ખીક, જરા તે મનમાં ધરતો;
 પશુ, પખી ધનિ રંક, સર્વ પર ચોટય ધરેછે,
 કરી માંસનો હાર, હર્ષમાં નિત ફરેછે.
 દયા ન લાવે લેશ, બળું એ ખાધું ભાઈ,
 એજ કૂળ આચાર, નથી કાંઈ આજ નવાઈ;
 તો પણ ભુખ્યો બફ, પેટ ચોંટેલું એનું,
 કહો વિધાત્રી પછી, નામ શું પાડે તેનું.
 નામ ધ્યુ છે એક, કાળ, તે કાળ ખરોડે;
 થયો ધવન પર સ્વાર, ફર તે ક્રોધ ભર્યોડે;
 સત્ય ધન્ય પર ચઢ્યો; દીશ તો દીલે માંતો;

૨

(૨૬૨)

આયુર્વેદાદિત્ય

નહીં કોઈને માટય; જરી તે ધોટી થાતો. ૩
 ધન્ય ટકિ બળવંત. કોણ બળ તાઈં માપે;
 સર્વ તણો ગુણાય; તુજ દરશાવી આપે;
 તુજ ગુણ ગાવા કાજ, નહીં ઝાઝી મત હુમાં,
 શોય અને પુરૂષાય, પૂરતું દેણું તૂમાં.
 તું ધારે તે કરે, રંક ને રાય બનાવે;
 તું દે જીવતદાન. ઝટ તું પ્રાણ હરવે;
 અહો! કાળ, જગ કાળ. બાળ હું આપ તણો છું;
 આયુર્વેદાદિત્ય, ગ્રંથ આ આજ લખું છું. ૫
 તો પણ તારી કૃપા, હોય તો પુણે લખાયે,
 નહીં તો અધરો, રહી ધૂન્ય ધાણી શ્રમ થાયે;
 કાળદેવ પુરૂષાય, કાન્ય પદે પદેછે;
 લખતાં ઇમુક્તિ પ્રકાશ, સ્તુતી લઈલાલ વદેછે. ૬

જન્મ કળા લખવા પ્રભૂ સ્તુતી.

(શાહરો)

જૈં તસ્તર કૃપાળું હે: દયો સેવકને સાહ્ય;
 જન્મ કળા લખવા વિષે; દે મતિ તું જગરાય. ૧

ચતુર્થ પ્રકરણ

(૨૯૩)

* જંત્રકળા.

જંત્ર કળાની સંપ્રાપ્તિ

(રચિત છે)

પુર્વે કાળ પ્રેરેલ ગણીને, જંત્રકળા જણવાતુંછું,
 જ્યાં જે રીતી જેમ કહી ત્યમ, યથા ઇતી બતલાવુંછું;
 જંત્રકળા છે જોખમ કારી, જોઈવિચારી તે કરજો.
 વૃદ્ધ પંહિડતો ને પુછીને; પછી પાગ આગે ભરજો, ૧
 રોગ વિનાશક જંત્ર

જ્ઞાન	આરિય: કચ્છ	શી, સ્પષ્ટી, કં	જ	ત્રો, ગ્રાહ્ય રૂપા	જાર લીધું	શર
		હન:	દાહિદાહ			

(દાહરો)

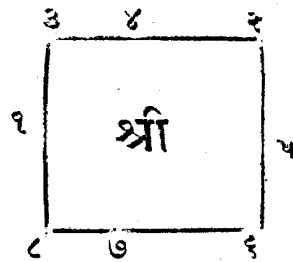
અહિ વધી પત્રે લખી, શુદ્ધ જંત્ર આ રૂપ;
 તેર દિવસ તે દાહરો, જહાં ગ્રામનો કપ ૧
 પછી ગ્રેહ તે લાવિને; ગળો ઉકાળી માંદ
 જંત્ર ધરી મહિ કવાથ કર, નીર અદ્યપ રે' જ્યાંય ૨
 ત્યારે મધ તેમાં ધરી, તેહ રોગિનં પાય,
 તો પિડ નિધિમાં ડોલતાં કરે કૃષ્ણજી રહાય ૩

* યોગ વખતમહી જંત્રકળા નિધી ગ્રામનાતો અતિરૂપિયોગી ગુજર્જરીભાષા
 નો સર્વગ્રંથથી હાપયોગી વધારે અદ્યપડે તેવોગ્રંથ (ગુટકો) અગારી તરફથી બહાર
 પડનારે છે કી- ૪૦ પોષ્ટેજ ૦૦-૦૬ પાછ પાસે નંનંતે કાંની નરર હોય તેણે
 અંત કતા તરફ પોતાનુંનામ, નકત્ર, નેડેકાણું લખવુ

૨૬૧)

આયુર્વેદાદિત્ય

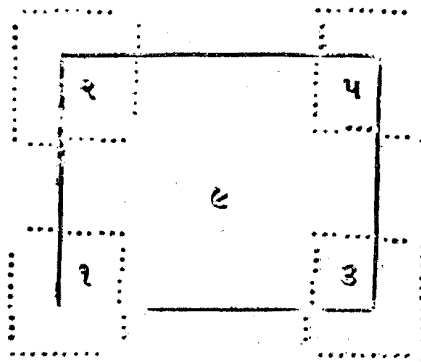
વર્ણિત જન્ત્ર—૨

ઉપવિજય છંદ

જન્ત્ર લખી કદળી દલમાં: યહ પત્ર દુપેયિ તમામ છુત્તરો ૫
 શ્રીફળ લાવિ નવેદ કરી, પછિ મોહક તૈલ વિષે મખ ધારો
 તેહ જહાં પછિ તૈલ વસે જદ; કયાંહુ ગમે નિત નારિ બિચારો
 કહે ભઘલાલ ચહી પ્રિતમાં, રજની સુખરૂપ સદૈવ ગુજરો ૧

દુઃખ હારક જન્ત્ર.....૩

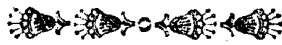

અનુર્ય પ્રકાશ

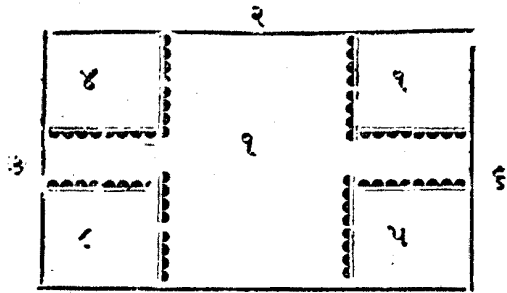
(૨૬૫)

(જેકરિ છંદ)

જન્ત્ર પિંચરતા પત્રે લખી; દાટો બેળિ મળે જ્યાં સખી.*
 ત્રણ દીવસ ત્યાંહી રાખજો, અણ બોદયા રાતે લાવજો,— ૧
 ધૂપ; દીપ, નૈવેદ્ય કરી જતામ માદળી, લે તે ધરી;
 તે કટિ ખાંધી રાખે સદા; તો દુર થાય સહુ આપદા—૨

ધનુષ્યખળ વર્ધક જન્ત્ર—૪

૭

(રૂચિરા છંદ)

ધનુષ્ય પેરે આજન્ત્ર લખીને; શત્રુ સૈન્યમાં ધરેછે.
 ધીર, વીર કાંકોટિ જોદ્ધતે; સ્વલપ મહીં સંહારેછે;
 ઇંદ્રરાયછે, દૈવપતી, પણ, જન્ત્ર તેહકયાં જાણેછે,
 જ્ઞાનસિંધુ ભદ્રલાલ કવી કહે. તેહ કળાજ પ્રમાણેછે ૧

* જ્યાં આમળ સ્ત્રીઓ વાર, તેહેવારે ગાયકે ખીટમિશે ભરાતી હોયતેવી જગ્યામાં
 દાટયો. ત્યાંના માદળીઆમાં ધાલવો

(૨૬૬)

આયુર્વેદાદિત્ય

ખેલજીતક જન્ત્ર....૫

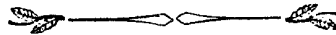
૬૦	૬૭	૨	૭
૬	૩	૬૪	૬૩
૮	૬૨	૯	૧
૪	૫	૬૨	૬૫

કટાવ

ખેલજીતક આજન્ત્ર પેખિદયો;

જદુગરો તુમ રોખિછોડિ ઘો;

ઉપર પ્રમાણે' દારિલિંટિઓ, આડિઉલીને, પછી લખેલા
 જોઈઅક્ષરો, તેહપ્રમાણે, શુદ્ધ અક્ષરે, ખિલીયાંદની,
 હોય ત્યાહરે, વળિનક્ષત્રજ, હોય સ્વાતિતો' તેહ સમયમાં;
 કાડિજન્ત્રને' ગુગ્ગુલલાવી, ધૂપકરીને, પછીપ્રેમથી,
 તેહલઈને. ધાલિમાદળી, તેહ હાથમાં, સજ્જડ ખાંધી,
 પછીતેહજે, ખેલકરેતો, સર્વખેલમાં જીતપામશે' ખેલ-૧

ભય હર્ણ જન્ત્ર....૬

૭૭	૮૪	૨	૮૦
૮૩	૭૪	૮૧	૮૨
૬૨	૭૪	૯૫	૧
૪	૭	૭૧	૮૫

દાહરો

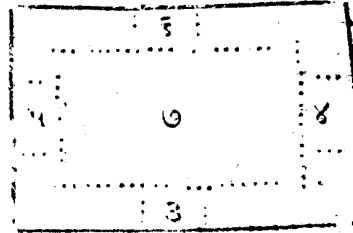
મુતિકા ડિંકરિમાં લખી, જન્ત્ર કોટયમાં રાખ્ય;
 તો ચંડી રક્ષા કરે, ભયપછિ નહિ મુખ ભાંખ્ય

૧

ચતુર્થ પ્રકાશ.

(૨૬૭)

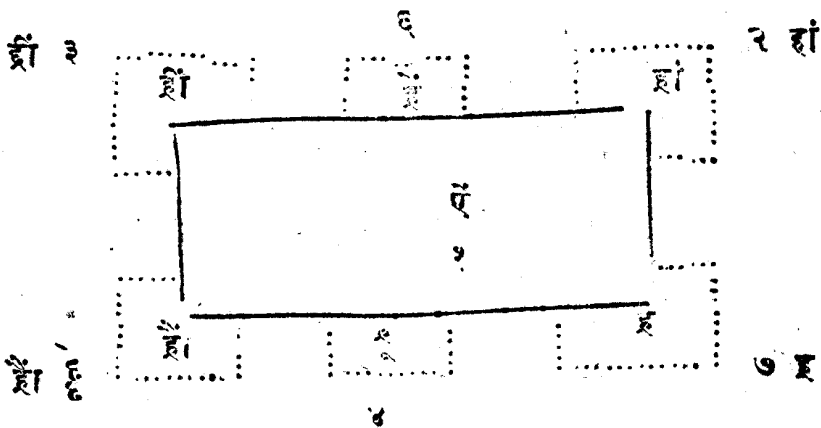
નિયમિતારણ જંત્ર ૭

કાવ્ય હંદ

કમળ પત્રમાં જંત્ર, પુણ્ય આરીત કરીને.
 પાવકમાં કરિશ્રુપ; જંત્રને પરે ધરીને,
 પછિપયમાં તેધરી. ખિલવે રૂડા કામે.
 તેતેથી તતકાળ. કળાહળ, વિષ વીરાએ
 જંત્ર મહા બળવાન. ચઢે એકીસો બહારે.
 દુઃખ, સુખે ના દરે, દેત્ય પણ તેથી હારે.
 જંત્ર લહી સુખકાર; લખ્યો જયમ જગત વખાણે,
 ભઈશ કર, પરિત. હોય તે કળા પ્રમાણે

પ્રસુતી કરનારો જંત્ર—૮

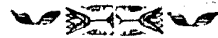

(૧૬૮)

આયુર્વેદશ્લોક

લુપ્તગ પ્રયાત
 લખો ધાતુ પાત્રે બધો જંત્ર વારી,
 બતાવો પિંડે જોડેને ગર્ભ ભારી,
 પછી જંત્ર તે *સેજ્ય નીચે મુકાવો,
 પુરે ગાંભીણીનો પડે ચિત્ત = દહાવો

૧

જ્ઞાનવર્ધક જંત્ર.....૯

	૭	
૩	૪	૬
	૨	

લક્ષીત છંદ

તુહિ વિચાર આ, જંત્ર પત્રમાં,
 લખિ બધો પુરો. દાખ્ય અત્રમાં
 ધુપ કરી પછી, હસ્ત બાંધ તે,
 ગુણ વિશાળ છે, જ્ઞાન વર્ધ તે
 તદપિ જંત્ર આ, રાત્રિ થાયછે,
 વૈવરણ લેખણે; તે લખાય છે,
 કલમ વાંસની. સાહિને લખે,
 તરત કામના, ધારિ તે બને
 વળિ જમાત્ર જો, જંત્ર આ રો,
 તરત શત્રુનો, કાળતો ખુરો.

૧

૨

= મોજ શેખનુ મંડાણુ ઃ વરણના સેયાની કલમકરી તેવડેજંત્ર લખવો
 * સુચના બિહાના નિચે જંત્ર મુકવો.

આયુર્વેદાદિત્વ

(૨૬૯)

બહુજ કામનો. જત્ર આ ખરા.

વિર વિચારિ જ્ઞે; જ્ઞાનનો ધરો

૩

તૃત્રિય જવર હારક જત્ર—૧૦

૧	૨	૩
૪	૬	૪
૮	૭	૮

(રાહરો)

#નાગરદલમાં સહી વતી; ઉપલયો જત્ર લખાય,

તૃત્રિયજવર પીડીતને, તે કોટ બંધાવ.

૧

પણ જ્ઞે જે વિણ ધૂપ તે, કરે ન ધાર્યું કામ,

નિજ =સંશય ભઘલાલને, પૂછિ લહે અભિરામ.

૨

પુત્ર પ્રાપ્તિ કર સાધન જત્ર....૧૧

૩૩	૩૧	૨	૮
૭	૩	૩૭	૭
૩૪	૪૩	૮	૩૧
૪	૬	૨૫	૩૭

(હરિગીત છંદ.)

રોટીપરે આ જત્ર લખિને, શ્વાનને જવરાવતું,

ૐ મેરો કોટ ખાડો

* નાગરવેલના પાનમાં જત્ર લખવો.

= પોતાની પદનાન્હેમ બંધાવ (અંચકના) ને પુછી જ્ઞે.

(૩૦૦)

આયુર્વેદાદિત્ય

છે કાર્ય તે સુભ જાણુનું ધર્મે કરિને નીભાવતું,
બધલાસ તે કૃતિથી બહાં, બહુ કાચ કા.કો, નાંસરે,
જો પુત્રનું સુખ પામવા, કાં ઇચ્છતા હો અતરે

શત્રુ વિનાશક જન્ત્ર...૧૨

	૨	૬	
૭	૧	૫	૮
*	૩	૪	૯
	૦	૦૧	

(દોહરો]

ઃ ચંદ્રચક્રોરા, પત્રમાં. યન્ત્ર ઉપરનો લેખ,
ધૂપ કરી તેને પછી, પ્રતીદીન તું દેખ.
ત્રીશ દિવસ એ પેરથી. પુણ્ય જ્યાહર થાય,
ત્યારે તે ધુટી પછી, જો શત્રુને પાય.
આ રીતે જ્ઞાની કષ્ટ, કરે સર્વથા કાઠ,
તો શત્રુના પ્રણનું, જોખમ નક્કિજ હોય.

મહેપિયહર જન્ત્ર—૧૩

શુક્રશુક્રા	શુશાનયા
નક્ષ	
શુ (શ્રીરામ)	ક્ર
ચીદયો	મપ.રવી

૧ એ નમંતી શુન્દરી લેકો સાચકારી કોઈકે તે જાતે કાળી ને કાળી તપાકરીછે

ચતુર્થ પ્રકાશ

(૩૦૧)

લક્ષીતથા

લખિત જન્મ આ ધાતુ પાત્રમાં,
ધુપ કરી જીવે; ગર્ભ પિડયમાં;
પછિ મુકી તમે તેપરે સુવે
ગરભ દુઃખથી, તો ન તે રૂવે

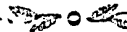
પરપ્રિતી મેળક જન્મ....૧૪

હૈવહ્મણે નમઃ શાંતિ શાંતિઃ

મનહર છંદ

શીકલ દેખીને પછીઃ અકલપી નકલતું,
-હૃદય રસીશ વિશ, વસા વિસવાસનો
પછી મૂખ ફાડી જરા, લાજ તજ ધીર ધરા,
બોલીથી બકીશ હીક. સામું ચિત્ત ઠાર તો,
જપાટામાં પછી ધરી, લાજ મૂકી તજ પરી;
સામ દામ, ભેદ કરતાં, માં તું વિચાર તો
કહે ભઈલાલ મહા, જન્મ મોહ રૂપ જાણ્ય,
વિના *પરિશ્રમ પર, પ્રિતીમાં ભળીશ તો

૧

 ભય વિહારણ જન્મ ૧૫

શ્રી	કુ	ળા	યે	ન	મઃ	દે	વા
૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮

* રજર મોતદથી

(૩૦૨)

આયુર્વેદાદિત્ય

દાહરે

કાગળમાં આ જત્રને, લખે પાણિથી જોઈ
 પછિ બાંધે તે હાથમાં, વહે નીર સદેહ ૨
 તો ભય તેને નહિ રહે, દહે દુઃખના કોઈ,
 કહે ભઈશ કર, સદ્ આ, જત્ર * વિચારી જોઈ ૨

ધાન્ય વધુ જત્ર ૧૬

ઝ	ઙ	ઞ	ટ
ઠ	ક	કિ	કૈ
ચ	ચે	છ	જ
હઝી	હઙે	હઞ	૧૪

તોટક છંદ

લખિ જત્રજ વેણુ દલે ઉપલ્યો,
 પછિ ધૂપ પરે ઝટ તે ધરિ દો,
 તદ ધાન્ય કુઠાર વધે ધરતાં,
 બહુ ધાન્ય વધે સુખસો ભરતાં ૧

હિંદના શૌર્યમાં સાવધતા

કાવ્ય છંદ

રે વાંચ્યેથી કેમ, આપણો દાડો વળશે,

* આ જત્ર રાત્રિમાં લખવો તેનો ધુલ દેઈ કવિયોગ કરવો.

ચતુર્થ પ્રકાશ

(૩૦૩)

હુમ્મરમાં પશ્ચાત, દેશ કમ આતે ચઢશે;
 કળા ફરે તમ પાસ' હોય જયમ દોર દરાયું
 તોપણ કોથી નહીં, કામ કો દિવ કરાયું ૧
 રે, રે, મહા અફશોષ. દોષ મમ સવ વિહારી,
 કાવ્યકળા, પ્રપુલ્કય, કરો પરમેશ વિચારી,
 કહે કવી ભઈલાલ, પુવનું પુન્ય ઉજશે,
 ત્ય રે હિંદ વિશાળ. પુવના જેવો થાશે ૨

ઘાતૂ તથા ઉપવાતૂની સોધન તથા મારણવિધી

કથીરની સોધન તથા મારણ વિધી

કથીર — પ્રથમ તપાવી, ગાળી ગાળી. તેલ, છાસ, કાંજ.
 ગૌ મુત્ર, ને કળથી ના કાઢામાં ત્રણ ત્રણ વાર ઠારવું, અને એજ
 રીતે આકાશના દૂધમાં પણ ત્રણ વખત ઠારવું, એટલે કથીર
 સુદ્ધ થાય છે. આ સુદ્ધ થયેલા કથીરને ભસ્મ કરવા માટે એક
 માટીના વાસણમાં નાંખી. એથી ચોથે હિસ્સે તેમાં આમલી
 તથા પિંપળાની છાલતું ચુર્ણ નાંખી; બે પ્રહર સુધી બધું
 સાથે ઘુંટવું તે સર્વ તૈયાર થયા પછી તેના જેટલીજ તેમાં
 હરતાળ નાંખવી. અને તેને ખરલમાં નાંખી લિંબૂના રસથી
 ઘુંટવું. પછી સરાવ સંપૂર્ણ કરી ગજપુટ અગ્ની આપવો. વળી
 પુનઃ—ફરીને તેના દશમા હિસ્સાની હરતાળ નાંખી લિંબૂના
 રસથી ઘુંટવું, અને ગજપુટ અગ્ની આપવો. એ પ્રમાણે ફરી
 ફરી હરતાળ મેળવી, લિંબૂના રસથી ઘુંટી દશ અગ્ની પુટ
 દેવાથી તસ્માદ કથીર ભસ્મ તૈયાર થાય છે.

* * * * *

(૨૦૪)

આયુર્વેદાદિત્ય

ગંધકને સુદ્ધ કરવાની વિધી.

ગંધક—એક લોહ પાત્રમાં ઘૂત નાંખી તેને ગરમ કરવું. અને જોડણું તેમાં ઘૂત રેડવું હોય તેટલાજ ગંધકનું ચુણ કરી તેમાં નાંખવું. પછી નાંખેલો ગંધક તમામ ગળી જાય ત્યારે એક દૂધથી ભરેલા પાત્રમાં દૂધમાંજ પડે એવી રીતે વાસણ પર લુગડૂ બાંધી તે ધી વાગો ગંધક ગાળવો તે ગંધક વસ્ત્રપાર થઈ દૂધમાં પડશે એટલે તે દૂધ કાઢી નાંખી તેમાં પડેલા ગંધકને લેઈ લેઈ ઘોઈ સાફ કરી લેવો તેજ ગંધકને સુદ્ધ સમજવો.

* * * * *

ચણોઠી સુદ્ધ કરવાની વિધી.

ચણોઠી—તેનાં ઉપરનાં ફેતરાં કાઢી નાંખી તેની બન્ને દાળ જુદી કરવી. ને તે વચ્ચેની ઝેરી જામ કાઢી નાંખવી, ને તે દાળ ઉપિયોગમાં લેવી.

* * * * *

ચીમેડ સુદ્ધ કરવાની વિધી.

ચીમેડ—તેનાં ઉપરનાં કાળાં ફેતરાં કાઢી નાંખી અંદરની પિળી મીજ કાઢવી. ને તેને કાંસાના વાસણ પર મુકી વાસણ નિચે જરા અગ્ની રાખી કાંસાની વાટકીથી તે મીજને વાટવી. પછી તે થએલા ચુણમાં મીઠું કે છાસ નાંખી અંજન કરવાથી આંખની તમામ પિડ્યાઓ મટેછે,

* * * * *

જસતને સુદ્ધ કરવાની વિધી.

જસત—તેને દેવતા પર રાખી રમ કરી, તેને એકવીસ વખત દૂધમાં ઠારવાથી તે સુદ્ધ થાયછે. તે સુદ્ધ થએલા જસ-

ચતુર્થ પ્રકાશ.

(૩૦૫)

તને એક માટીના વાસણમાં નાંખી તળે અગ્ની પ્રદિપ્ત કર-
વો. એટલે તે જસતનો રસ થઈ જશે. તે રસને લિંબડાના
લાકડાથી હાથાવ્યાથી જસતની સુદ્ધભસ્મ તૈયાર થાયછે. તે
ભસ્મને પછીથી કુંવાર, ત્રિફળા, તથા ભાંગરાના રસની ભા-
વના દેવી, દરેક ભાવના દિધા પછી ગજપટ અગ્ની દેવો
એમ કરવાથી ઉપિયોગી ભસ્મ તૈયાર થાયછે.

* * * * *

ઝેરકચોલાંની સુદ્ધ કરવાની તથા મારવાની વિધી.

ઝેરકચોલાં—તેને તેર દિવસ સુધી એક માટીના વાસ-
ણમાં ગાયના મુત્ર સાથે નાંખી મુકવાં ને દરરોજ નવું નવું
ગામુત્ર દાખત કરવું ને જીવું કાઢી નાંખતા જવું; પછી મુદ્
ત (તેર દિવસ) પુરી થયેથી ગામુત્રમાંથી કાઢી લેઈ ઘોઘ
સુદ્ધ કરી તેને દિવેતમાં બોળી બોળી ભસ્મ કરવી. ને તે
ભસ્મ ખાવાની દવાના ઉપિયોગમાં લેવી.

* * * * *

ટંકણખારને સુદ્ધ કરવાની વિધી.

ટંકણખાર—તેનાં પાટિઆંને ઘોઘદેવતા પર ફુલાવવાં
એટલે તે સુદ્ધ થાયછે. ને દરેક વખત તેજ દવાના ઉપિ-
યોગમાં લેવાયછે.

* * * * *

ત્રાંખાને સુદ્ધ કરવાની તથા મારવાની વિધી.

ત્રાંબુ....સુદ્ધ ત્રાંખાનાં પાતળાં કરેલાં પતરાં ને અગ્નીમાં
તપાવી તપાવી. તેલ, છાસ, કાંજ, ગામુત્રને કળથીના કાઢા
માં ત્રણ ત્રણ વખત ઠારવાં એટલે તે સુદ્ધ થાયછે, પછી

(૩૦૬)

આયુર્વેદાદિત્ય

એ સુધ્ધ કરેલાં ઝીણાં પતરાંને ત્રણ દિવસ સુધી લિંબુના રસમાં બાફવાં, પછી તેથી ચોથા ભાગનો પારો લઈ ખરલ માં નાખી તેની સાથે ત્રાંબાનાં ઝીણાં પતરાં પણ નાંખી તાળ લિંબુ રસથી ખરલ કરવું. ત્યાર પછી તે પતરાંને એક પહોર સુધી લિંબુના રસમાં ખરલ કરેલ ગંધકથી લેપન કરવું પછી ચાર પાન વાળી ખારી લુણી અથવા સાટોડીને વાટી લુગદી કરી તેના ઉપર ફરતો બબે આંગળ થર ચઢાવી પછી તેને એક હાંડલીમાં મૂકી. તે પર ઉંધૂ ઝેડીઉં ઢાંકવું અને હાંડલીનો ખાલી રહેલ ભાગ રેતીથી ભરવો. પછી તે હાંડલી નુ મોંઢું રાખ ને મીઠાને મેળવી કરેલ લુગદીથી બધ કરવું આ પ્રમાણે તૈયાર કરી. ચુલા પર ચઢાવી અનુક્રમે વધતા વધતા અગ્નિથી ચાર પહોર સુધી સારી રિતે આંચ દેવી. પછી અગ્ની ઠરીજાય ને હાંડલી ડાઢીપડીજાય ત્યારે તેમાંથી ત્રાંબૂ કાઢી લેઈને તે ત્રાંબા ને એક પહોર સુધી સુરણના રસમાં ખરલ કરવું અને પછી તેનો ગોળો કરી સુરણના પેટમાં નાંખી તે ઉપર અંગુઠા નેટલો નડો માટીનો થર ચઢાવી તેને ગજપુટ અગ્ની દેવો એટલે તામ્ર ભસ્મ તૈયાર થાયછે આ ભસ્મ જ ઉપયોગી સ્થળે વાપરવી. ત્રાંબાની ભસ્મ સફેત થતીજ નથી. પરંતુ જે જોગી લોકો સફેત કરી બતાવેછે તે આબુહેબ ઢોંગ છે. તેવા ડગી સાધુથી ડગાવું નહીં એજ મારી વિજ્ઞાપ્તી છે તેમજ તે લોકો તેવા ઢોંગને મજબૂત સત્ય ઠસવવા તેના ગુણનું અચ્છ બ્યાન કરેછે પરંતુ આયુર્વેદ શાસ્ત્રના નિયમ પ્રમાણે ત્રાંબુ કાંઈ વિશેષ પુષ્ટીકાર નથી માટે તેવા ઢોંગી લોકની ઢોંગાઈને ઢોંગી દ્રષ્ટાંત સત્ય માનવાં નહીં ને તે શ્રવણ પણ નજ કરવાં.

આયુર્વેદાદિત્ય

(૩૯૭)

નેપાળો સુધ્ધ કરવાની રીત.

નેપાળો—નેપાળાના બીજની પોટલી બાંધી તે પોટલી ત્રણ દિવસ સુધી ભેંસના છાણમાં રાખી મુકવી એટલે નેપાળો સુધ્ધ થાયછે. પછી તે પોટલી કાઢી તેમાંનાં બીજ ઘોઘ તેની ત્વચાને ફેડવી એટલે અદરથી દાળ નિકળશે તેદાળના મધ્ય ભાગમાં ઝેરીજીભ રહેલી હોયછે તેજીભ કાઢી નાંખવાથી તેદાળ સર્વ આપણે પચારના ઉપયોગમાં આવેછે

* * * *

પરવાળાં નેસુધ્ધ કરવાની તથા મારવાની વિધી

પરવાળાં—સારાં તેજ યુક્ત પરવાળાં લાંવી તપાવી તપાવી કળથના કવાથમાં શાન્ત કરવા, એમ ત્રણ વખત કર્યાથી તેને આકાશના દુધમાં મેળવી સરાવ સંષ્ટ ગજપુટ અગ્ની આપવાથી સુધ્ધ ભસ્મ તૈયાર થાયછે

* * * *

પારો મુદ્ધત કરવાની વિધી

પારો તેને થોરિઆના પાનમાં ખરસકરી એક પ્રહર પછી કાઢવો નેપછી એક પ્રહર સુધા જીરૂની ઘંટના બીકાળામાં મરદનકરવું એરિતેતે પારો સુધ્ધ થાયછે પછી એ સુધ્ધ થએલા પારાને આપઘોપચારમાં વાપરવા હરકતનથી

* * * *

પિત્તળને સુધ્ધ કરવાની તથા મારવાની વિધી

પિત્તલ તેનાં પાતળાં કરેલાં પતરાંને અગ્નીમહોતપાવી તેલ, છાસ, ગૌમુત્ર ને કળથીના કાઢામાં અનુક્રમે ત્રણ ત્રણ વખત ડાગ્યાં એટલે તે સુધ્ધ થાયછે પછી તે પતરાંના વજન જેટલોજ ગંધક લઈને તેને આકાશના દુધમાં વાટવો પણ

(૩૦૮)

આયુર્વેદાદિત્ય

પેલાં શુધ કરેલાં પતરાંને ખાટારસથી વારંવાર સાફકરવાં અને પછી તેપતરાંને ઉપર પ્રમાણે તંયાર કરેલ ગંધકથી લેપ કરવો. અને તેને કુંડામાં કપડ મઢિકરી ગજપુટ અગ્ની દેવો એ રિતે તેને બે વખત ગજપુટ દેવાથીશુદ્ધ પિત્તજની ભસ્મ તૈયાર થાયછે

* * * * *

ભિલામા શુદ્ધ કરવાની રીત

ભિલામાં.....તેને ગાયના છાણની સાથે ઉકાળી પાણીથી ધોઈ સાફ કરી પછી ઓષધોના ઉપયોગમાં લેવું, ભિલામા ખાત્રા આપતાં તેની સાથે ઘણું કરીને ટોપરાં ને તલ ખાવાનેજ ભલામણ કરવી;

* * * * *

મનસીજ સુધ્ધ કરવાની રિત્ય

મનશાઙ્ગિ —ત્રણુદિવસ સુધી દોલાયંત્રમાં આયંત્ર શી રીતે કરવોતે પુઠળ ચંત્રજ્ઞાન વિભાગમાં તપાસી લેવું, તેને બકરીના મુત્રના સાથે પદાવવો અનેપછી બકરીનાં પીત્તની સાતત્યાર ભાવનાદેવી એટલે મનસીજ સુદ્ધ થાયછે,

* * * * *

રૂપું(ચાંદી) સુધ્ધ કરવાનીતથા મારવા નીવિધી

રૂપું તેનાં પાતળાં પતરાંને અગ્નિમાં તપાવી, તપાવી. તેલ, છાસ ડાંણ, ગોમુત્ર: અને કળથીના કાઢામાં અનુક્રમે ત્રણુત્રણુ વખત ઠારવાથી રૂપું સુધ્ધથાછે. પછી એક ભાગ હરતાળને કોઈ ખાટારસથી એક પહોર સુધી ખલમાં મર્દન કરવું ત્યારબાદ હરતાળથી ત્રણુગણા વજનનાં રૂપાનાં

ચતુર્થ પ્રકાશ

(૩૬)

પતરાંને તે હરતાળથી લેપન કરવું, પછી તેને સપુટ કરી કપડ મટ્ટિ કરી તેપર ત્રીસ આડાયાં છાણાંનો અગ્ની કરવો તે અગ્ની ટાઢ પડ્યાપછી પુનઃ હરતાળનો લેપકરી ઉપર પ્રમાણે અગ્ની કરવો એવી રીતે ચાદ પુટદેવાથી રૂપાની સુધ્ધ ભસ્મ તયાર થાયછે

* * * * *

લોહ સુદ્ધ કરવાનીવા તથા મારવાનીવિધી

લોહ—ગજવેલનાં પાતળા કરેલાં પતરાં અગ્નીમાં તપાવી પાવી, તેણ, છાસ કાંછ ગ.મુત્રને કળથીના કાઢામાં અનુક્રમે ત્રણ ત્રણ વખત ઠારવાં એટલે તે સુધ્ધથાયછે. તે સુધ્ધ થએલાં પતરાંને ઘસી તેનું ચુણું કરી, તે ચુણથી દશગણો હિંતજોક નાં ૧ બેપહોર સુધી તેને કુવારના રસમાં વાટવું અને પછી ગજપુટ દેવો એપ્રમાણે સાતવખ ૧ ગજપુટદેવાથી સુધ્ધ લોહભસ્મ તયાર થાયછે.

* * * * *

વછનાગ સુધ્ધ કરવાનીરિત

વછનાગ—તેના કડકા કરી લુગડામ બાંધી એક માટલામાં ગૌમુત્રભરી તેમાં તેને ડુબાવીરાખવા, ને તેમાટલા ને ત્રણદીવસ સુધી તડકે રાખી મુકવું ગૌમુત્ર હમેશ નવું નવું નાંખવું પછી મુદત (ત્રણદિવસ) પુરીથએથી, તે કડકા બહાર કાઢી સુકાવી ચુર્ણ કરવું તે સુધ્ધ વછનાગ કહેવાયછે-

શિલાજીત સુધ્ધકરવાની રીત

શિલાજીત—તેના ઝણા કડકા કરી તેને ખૂબ ઉષ્ણ પાણીમાં નાંખી એક પહોર સુધી રહેવા દેવ; પછી પાણીને ખૂબ મીઠા

(૩૧૦)

આયુર્વેદાદિત્ય

વસ્ત્રથી ઝાળીલેણું. અને એક માટીના વાસણમાં તડકે રાખવું એમ તડકે રાખતાં પાણીની ઉપર જે ઘાટો ભાગ આવે તેને લઈખીજ વાસણમાં નાંખવો. તેને ફરીથી ઉગણુ (ઉના) પાણીમાંનાંખી એક પહોર સુધી રહેવાદઈ પાણીને ઘોળી ગળી માટીના વાસણમાં તડકે રાખવું, ને ઉપરજે ઘાટો ભાગ તરી રહે તેલઈ લેવો; એ પ્રમાણે બે માસ સુધી વારં વાર કરતાં છેવટ પાણીપર ઘાટો ભાગ ન આવે અને સઘળો કાળોભાગ વચ્ચે રહેતે સુધ્ધ થએલ શિલાજીત સમજવો

* * * *

સિસુ સુધ્ધ કરવાની તથા મારવાની વિધી

તિસ્ત્ર — કથીરમાં બતાવ્યા પ્રમાણે સિસાને સુધ્ધ કરી, પછી થોડો મનસિળ લઈ તેને નાગરવૈલનદા પાનના રસમાં ખૂબ ખરલકરી તેવડે સિસાને લેપ કરવો. અને પછી તેને ગજ પુટ અગ્નિ દેવો એ પ્રમાણે બત્રી ગજ પુટ દેવાથી સુદ્ધ સિસાની ભસ્મ તૈયાર થાયછે.

* * * *

સોનાને શુદ્ધ કરવાની તથા મારવાની વિધી

સોન — તેનાં પાતળાં પતરાં કરી અગ્નિમાં તપાવી લાલ કરવાં અને પછી તેલ છાશ, કાંચ, ગે મુત્ર. ને કળથીના ફિકવાથમાં અનુક્રમે ત્રણ ત્રણ વખત ઠારવાથી તે શુદ્ધ થાયછે. પછી સોના ના તોલથી બમણો પારો લઈ તે પતરાં સથે તેને ખરલ કરી તે નો ગોળો કરવો. અને તે થએલા ગોળા જેટલો ગ્રંથક લઈ તેનું ચુર્ણ કરી તે ચુર્ણ ગોળાની ચારે બાજુ લગાવી દેવું. અને ગોળાને રાખવાનાં બે કોડિયાંમાં પણ પાથરી દેવું પછી તે

અનુચિત પ્રકાશ

(૩૧)

કોઠિઆમાં પેલો ગોળો મુકી તે સરાવ સંપુટ ને કપર મટી થી બંધ કરી, સુકાવી, ત્રીસ અડાયાં છાણાનો અગ્ની કરવો સઘળાં અડાયાં બળી તેની રાખ થંડી થાય. એટલે તે સરાવ સંપુટને બહાર કાઢી એજ રિતે બીજી વખત ગંધક જેઈ ફરીથી ત્રીસ અડાયાંનો અગ્ની દેવો, એ પ્રમાણે ગંધક લેખ ન કરી વારે વારે ચૈદ વખત અગ્નિ પુટ દેવાથી સુદ્ધ સુવણ ભરમ તૈયાર થાય છે.

* * * * *

હરતાળની સુદ્ધ કરવાની તથા મારવાની વિધી

હરતાલ...તેનો ભુકો કરી તેને એક પહોર સુધી દોલા યંત્રથી (આ યંત્ર શીરીતે કરવો તે યંત્ર જ્ઞાનમાં જોતું પુઠું) કાંજમાં બાફવો, પછી કુષ્ટમાંડ-કહોળાના રસમાં મીઠા તેલમાં તથા ત્રિક્ષ્ણા-હરડે. બહેડાં ને આમળાંના પાણીમાં એ રિતે ચાર પહોર સુધી બાફવો એટલે હરતાલ શુદ્ધ થાય છે પછી તેને માઠોડીના રસમાં વાટી સુકાવવો. પછી એક હાંડલીની અંદર અર્ધ ભાગમાં સાટોડીનો ખાર ભરીને તે ઉપર હરતાલનો ગોળો મુકી ઉપર હાંડલીનું મોઢું બાંધી સાટોડીનો ખાર નાંખવો પછી તે પર બીજી હાંડલી ઉધી પાડીને તે હાંડલી ને ચુલે ચઢાવી તળે અગ્ની કરવો પછી અનુક્રમે અગ્નિ વધારતા જવો આવિ રીતે પાંચ અહો રાત્રી સુધી અખંડ અગ્નિ દેવાથી હરતાલ મરી જાય છે.

* * * * *

હિંગળો સુદ્ધ કરવાની તથા મારવાની વિધી

હિંગળો....ગાડરના દુધની તથા ખાટો પદાર્થના રસની સાથે

(૩૧૨)

આયુર્વેદાદિત્ય

ભાવના આપવાથી હિંગળો સુધ્ધ થાય છે. લિંબુના રસથી, અથવા લિંબુના પાનના રસથી એક પહોર સુધી હિંગળો નું મર્દન કરી હિંગળના પારાને ઉચો ચઢાવવો પછી ઉપલાં હાંડલીમાં લાગી રહેલા તે ઉત્તમ પારાને લઈ લેવો અને તેને સુધ્ધ કરી ઉપીયાગમાં લેવો.

* * * * *

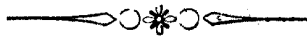
મોતી સુધ્ધ કરવાની તથા મારવાની વિધી

મોતો....તેને બુધના રસમાં દોલાયંત્રથી (યંત્ર જ્ઞાનમાં બેલું) એક પહોર સુધી બાફ દેવાથી તે સુધ્ધ થાય છે. તેમ જ કાંજ, લિંબુનો રસ, ગૌમુત્ર, દુધ, વગેરેમાં પણ સોધાય છે. પછી સુધ્ધ થએલા મોતીની સાથે ગંધક, ને પારો લેઈ તે ત્રણ નેદુધની સાથે ખરલ કરી સરાવ સંપુટમાં મુકી, ગજપુટ અગ્નિ દેવાથી સુધ્ધ મોતીની ભસ્મ તૈયાર થાય છે

* * * * *

હિરો સુધ્ધ કરવાની તથા મારવાની વિધી,

હિરો-તેને ભોંપરિંગણી (ભોટંગડી) ના કંદમાં નાંખી દોલાયંત્રથી, કળથી અને કોદરાના કવાથમાં સાત દિવસ સુધી બાફવાથી તે સુધ્ધ થાય છે, પછી ત્રણ વર્ષની નાગરવેલનાં ખીજની લુગદી કરી તેમાં વચ્ચેવચ્ચ હિરની મુકી તેને સંપુટમાં ઘાલી કપડ મદિ કરી ગજપુટ દેવો આ પ્રમાણે સાત ગજપુટ આપવાથી સુધ્ધ હિરની ભસ્મ તૈયાર થાય છે.

ચતુર્થ પ્રકાશ:

(૩૧૩)

યત્રજ્ઞાન

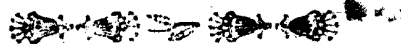
વાલુકાયંત્ર.... એક વેંતના ઉડા વાસણમાં આપધની શીશી મુકી તેને બહાર ગળા સુધી ચારે બાજુ રેતી ભરી વાસણનિચે અગ્ની કરી આપધ પકાવતું અરિતથી ફરેલ યંત્રને વાલુકાયંત્ર કહેછે.

દોલાયત્ર-આપધને ભોજયત્રની અંદર દોરાથી બાંધીતે બે જ પત્રપર ત્રેતડું લૂગડું બાંધવું પછીતે પોટલી ને દોરાવતી એક લાકડાના દંડીકાના મધ્યમાં લટકતી બાંધવી અને કાંછ-આદી આથાના પદાર્થોથી ભરેલ હાંડલીનાકાંડપર વચમાંતે લાકડું બાંધી હાંડલીમાં તે પોટલીને અધવચ લટકતી રાખવી અને હાંડલીની નીચે તેને પ્રયોગના પ્રકરણમાં કહ્યા પ્રમાણે અગ્નીની આંચદેવી આયત્રને દોલાયંત્ર કરીને કહેછે.

સ્વદનયંત્ર હાંડલીમાં પાણી; ભરી તેના મોઢાપર લુગડું બાંધવું અને પછીતે લુગડાપર બાફવાનું આપધ મુકી તેપર ઢાંકકણું ઢાંકી હાંડલી નિચે અગ્નીકરી તેને બાફવું આયંત્રને સ્વદનયંત્ર કરીને કહેછે.

મુરયંત્ર ... એક મેટા ખાડોકરી તેની અંદર વચમાં એક નાનો ખાડોકરી તે નાનકડા ખાડામાં રેતી ભરી તેમાં પારો ભરેલી કુલડીકે હાંડલી મુકી ઉપર મેટા ખાડામાં આપધ છાણાંને અગ્ની કરવો આયંત્રને મુરયંત્ર કરીને કહેછે.

દમકયંત્ર.... એક હાંડલીપર ખીજ હાંડલી મુકી બન્ને હાંડલીનાં મોંઢાંના સાંધાને બધકરી દેવો આયંત્રને દમકયંત્ર કરીને કહેછે,

(૧૪)

આયુર્વેદશિક્ષા

ઔષધનાં નિમ્ન રૂપ

કલ્ક—હીલી ઔષધીને એમ ને એમ વાટી અને સુકી ઔષધીને પાણીની સાથે વાટી ચટણી જેવી લુગદી કરવામાં આવે તે કલ્ક કહેવાયછે.

ક્વાથ—સારી રિતે કચરેલ ચાર રૂપિઆભાર ઔસડમાં સોળગણું પાણી નાંખી તેને માટીના વાસણમાં ઉકાળવું, આઠમે ભાગ પાણી બાકી રહે ત્યારે ઉતારીલેવું (ચારથી ઉપર) અને સોળરૂપિઆભારની અંદરના ઔષધમાં આઠગણું પાણી નાખવું અને સોળથી ઉપર તથા ચોસડ રૂપિઆભારની અંદરના ઔષધમાં ચારગણું પાણી નાખવું અને તેમાંથી આઠમા ભાગનું પાણી રહે ત્યારે ઉતારવું આ રિતે પકાવેલ ઔષધ ક્વાથ કહેવાયછે.

પુટપાક —ઔષધનો કલ્ક કરી તેપર સીવણનાં, વડનાં, કેળખૂ વગેરેનાં પાન સારી રિતે વિટી તેપર બે આંગળેનો માટીનો થર ચડાવી તેને અગ્નીમાં મુકવો અને માટી લાલચોળ થઈ જાય ત્યારે તે ગોળાને બહાર કઢાડી લેવો અને પછી તેથર ઉપેડી અંદરના કલ્કને નિચોવી રસ કઢાડી લેવો આ કલ્ક પકાવવાની રીતને પુટપાક કહેછે,

ફાંટ —ઔષધના ચાર તોલાના ચુર્ણને માટીના વાસણમાં નાંખી તેમાં સોળતોલા ઉનું પાણીરેડી પછી તેમાંથી લેવું એ ગાળેલ ચુર્ણનું પાણી ફાંટ કહેવાયછે.

દોમ....ચાર તોલા ઔષધને સારી રિતે ખાંડી અથવા વાટી ચોવિશ તોલા પાણીમાં આખી રાત્રિપલાળી પ્રાતઃકાળમાં તેપાણી ગાળી લેવું આ રિતીથી કરેલ ઔષધને દોમ કહેછે.

આયુર્વેદશિલ્પ

(૩૧૧)

દેશી દવાનાં તોલ માપનાં કોટકાં

ચોખાપુરથી ૧ તોલો સુધીનું કોટક ... ૧
ગુજરાતમાં ચાલતું.

૬...ચોખાભારની	=	૧...રતિ
૩...રતિ નો	=	૧...વાલ
૧૬...વાલ નો	=	૧...ગદિઆણો
૧...ગદિઆણો	=	૧...તોલો

કોટક—૨૦૦

૨૦૦...તોલોનો	=	૧...ઐસ
૧...વાલના	=	૬...ઐન
૬...રતિના	=	૨...ઐન
* * *		*

તોલના માપનું કોટક.....૩

॥ શ્લોક ॥

દશાર્દ ગુજ્જં પ્રવદંતિ માપ ॥

માપાણ્યૈઃ શાઢશ ભિશ્વકર્ષ ॥

કર્ષાઃશ્વતુર્મિશ્ચ પલંતુલાજ્ઞાઃ ॥

કર્ષ સુવર્ણરંપઃ સુવર્ણ સર્જ ॥ ૧ ॥

અર્થ ...પાંચ ચનોખડીનો એક માસો અને શોળ માસનો
એક કર્ષ. અને ચાર કર્ષનો એક પલ, તથા એક કર્ષ સુવર્ણ
ને સુવર્ણ સંજ્ઞા કહેછે.

* * * * *

(૩૬૬)

આયુર્વેદાદિત્ય

ક્રમેષુ દવાના નોંધ માપનાં કોષ્ટક.

કોષ્ટક ૧૬

૨૦....ગ્રેમનું	=	૧....૨૬૫૫
૩....૨૬૫૫નો	=	૧....દ્રામ
૮....દ્રામનો	=	૧....આંસ
૧૨....આંસનો	=	૧....પાંડ

કોષ્ટક....૨

૧....ગ્રેમનો	=	શુભારે ૧....૩૬૮૫૨
૧૦....ગ્રેમનો	=	૧....દ્રામ
૧૬....આંસનો	=	૧....પાંડ અથવા ૨

નતલ શુભારે ૩૯ તોલા

* * * * *

પ્રવાહી પદાર્થ માપવાના નોંધનું કોષ્ટક

કોષ્ટક—૧૬

૧....મીનીમનું	=	૧....ટીપું
૧૦....મીનીમનો	=	૧....દ્રામ
૮....દ્રામનો	=	૧....આંપ
૧૬....આંસનો	=	૧....પાંડ
૨૦....આંસનો	=	૧....પાંઈન્ટ
૮....પાંઈન્ટનો	=	૧....ગ્યાલન

કોષ્ટક—૨ નું

૨....પેટનો	=	૧....કવાર્ટ
૪....કવાર્ટનો	=	૧....ગ્યાલન
૪૨....ગ્યાલનનો	=	૧....તી

અનુચ્છેદ પ્રકાશ

(૩૧૭)

૬૩.....ગ્ધાલનનો	=	૧.....હાગઝેડ
૮૪.....ગ્ધાલનનો	=	૧.....પંચન
૨.....હાગઝેડનો	=	૧.....પૈપ અન બટ
૨.....પૈપનો	=	૧.....ટન

હરામી લોકનાં કુવચન સાંખી પ્રભુ આશ્રયે ગ્રંથ પુરો
કર્યો તે વિષે.

રહેલ દોઢ વર્ષ હુંજ * કુસ્થળી પુરી વિષે,
તદા હરામી દુષ્ટ લોક કાર્ય શું કહી હિસે,
વદે અરિષ્ટ લોક તોય ટેક ગ્રંથમાં ધર્યો,
અહો કૃપાળુ દેવ તું કૃપા થકી પુરો કર્યો— ૧

આશ્રય લિધેલા ગ્રંથની અનુક્રમણિકા ને ગ્રંથ પુરો
કર્યાની જન્મગાંડ.

ઘણા ગ્રંથ આશ્રય થકી, રચ્યો ગ્રંથ આ રીત્ય
શુશ્રુત, ભાવ પ્રકાશને, હારિત, પેખિ પવિત્ર... ૧
શારફ ધરની, સળિંતા, વળી પરાસર પાડ
ભાળ્યો અગ્નિ વેશને, શીવ શળિતા હાડ.... ૨
કાશિરાજ્ય ધન્વંતરી હશરાજ્ય સુખકાર
વૈદામૃત, ને વાગબટ, લિધો સર્વ આધાર— ૩
નિદાન મૂહાધવ મહાનિધી બિજા ગ્રંથની બૂજ
કરી કસોટી આ રચ્યો, ગ્રંથ જ્ઞાન મહ ગુંજ— ૪

* હાગઝેડનો અર્થ તુલસી ગામ બહિ નગરો હોડે આવેલ

(૨૧૮)

આચાર્યવૈદ્યવિદ્ય

એમ ધણા પ્રથો અને, ગુરૂ પાસે લઈ શાન્ત	
વંદે મિત્રે ગે મિત્ર થઈ, લખ્યો પ્રથ અવસાન—	૫
વળી યોગિ યતિ પાસથી. સુભ સારદ કિંધ શોધ	
ગજજરિ ભાષા દાખવી, થવા બાળને બોધ....	૬
દુર્વ ધે સરખંડમાં, ભરતખંડ પ્રખ્યાત	
વાળ તેમાં પણ શ્રેષ્ઠ છે. સર્વ થકો ગુજરાત....	૭
છે તેના મધ્ય ભાગમાં. કૃષ્ણપુરી સુખવામ	
ઝટ સંસાર તરી શકે, લેતાં તેનું નામ—	૮
ત્યાં માળવિ શ્રીગોડમાં, વિદ્યારામ તનૂજ	
માદગલશ્યજ ગોત્રમાં, પેખ્યુ પર્વ ઃ ત્રિનૂજ	૯
સુભ શાખા માવન્દિની, ભઈશંકર નિજ નામ;	
પરોપકારી પક્ષનું, કરે સર્વથા કામ.	૧૦
કિંકર સહુ કવિજન તણો, મદ મસ્તાને નર્મ;	
અમક અમક વસુ ભેદનો. તે ન લહે કંઈ મમ,	૧૧
સન અરાઠ અફાણુમાં, તારિખ ત્રીસ વિચાર;	
સુભ મહિને સપ્ટેમ્બરે, શુક્રવાર જ્યાં સાર.	૧૨
ગ્રંથ પુણે તે દિન કયો, ધન્ય થઈ પળ તેહ.	
જય મહાલક્ષ્મી માત જય. સોંપિ તુને આ દેહ,	૧૩
કૃપાસિંધુ છો સસ્સ્વતી, મમમાયા મહાર્ણવ;	
જગત જનેતા ઇશ્વરી, દિગ્વ્ય તેજ તદરૂપ.	૧૪
પદ દાર્શન છો પદ્મણી ચિન્હ પુણે અભિધાન;	
-હસ્ત દિવ્ય ખણુ નહીં, માલ ખજો અવજ્ઞાન.	૧૫
કરો કૃપા કરોશ્વરી, પ્રહ સુતા હર શાન્ત;	

= સરખાં

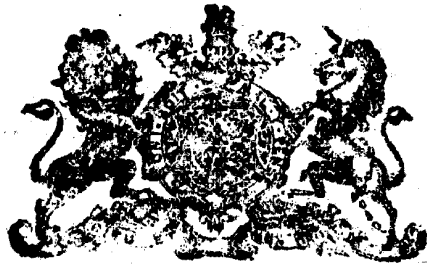
૩ ત્રીપદ

ચતુથે પ્રકાશ

(૩૧૬)

આશ્રય આપી દાસને, કરો માતજ શાન્ત,	૧૬
અધિક માતજ હું લઉં, લખાઈમાં લેવાઉં,	
કલ્પતરૂં કલ્યાણિ હે; તુજ આશિકળ થાઉં.	૧૭
ધટિ ધટિ મા તુજને જપે, સજેડિ હાય આ દાસ,	
તુજ કૃપાથે મા મને, પ્રગટયુ જ્ઞાન પ્રકાશ,	૧૮

इतिश्रि कृष्णभूर निवासी० विद्याराम तनुजनुषा कवि भाइसं
कर पाण्डित विरचिते आयुर्वेदादित्य ग्रंथे कालगति विवचन
रोग विनाशक जंत्र, रूसीकर्ण जंत्र, दुःखहारक जंत्र, धनुष्य बल
वर्धक जंत्र, खेलजीतक जंत्र, भयहणं जंत्र, विष विडारण जंत्र,
प्रसुती करनारो जंत्र, ज्ञानवर्धक जंत्र, त्रितयज्वरहारक जंत्र, पुत्र
प्राप्तकर जंत्र; शत्रुविनाशक जंत्र; गर्भापिच्छ हर जंत्र; पर प्रीति मे-
लक जंत्र, भय विडारण जंत्र, धान्य वर्धक जंत्र, हिंदमां शौर्य शाय
यता, धातू तथा मारणाविधी चंतज्ञान, आपधोनां भिन्य रूप, देशी
तथा इंग्रेजी वचानां तोल मापनां कोष्टको, नै ग्रंथ अंत सूत्री आदि
वर्णननां नाम चतुर्थं प्रकाश संपुर्ण ॥ तथास्तू ॥

(૨૦)

આયુર્વેદાદિત્ય

(મનહર છંદ)

ચણા પ્રથ પુવે કાળે, પૂરણ કીધેલ છતાં,
 વૈદ વિદ્યા સદા કાળ, માનેલી અમાપા છે,
 ભિન્ન ભિન્ન ભેદ કળા - હૃદયમાં ધરી માટે,
 વેદ પરમેશ રૂપ. અખરિત આપ છે,
 સગાં સહોદર ભિન્ન, ભુકુ રૂપે લલ્યાં તદા,
 વૈદ બધા વિશ્વ તણો, જાહેર માખાપ છે;
 ભાઈભાલ ભવિષ્યનું, થવાનું ઉચ્ચારે તેથી
 વેદ પ્રસૂતિત કળા, સદગુણ ખાપ છે.

૧

 સમાપ્ત

કકણ શબ્દનો કોષ

(૩૨૧)

કઠળ શબ્દનો કોષ

કનિજન = વાવડિંગ
 કંણલી = ગળો
 કદ = કદોળું
 કદમીજન = કેળાં
 કનકખીજ = ધતુરાનાં ખીજ
 કાકડી = કમળ કાકડી
 કોવિદાર = ગરમાળો
 કોલકં = બોર
 કિસુખીજ = ખાખરાનાં ખીજ
 કકોટિકા = કકોડી
 કસેરં = કપુરકાચલી
 કોસાતકી જન = ગતકું
 કણિકા = કરેણુ
 કલિંગ = ઇંદ્રજવ
 કુશ = દાલ
 કુષ્ટ = ઉપલેટ
 કૂટજ = કમળ
 કળો = પિંપર
 કટુરોહણી = કટુ
 કટુવંદાવન = ઇંદ્રવરૂણી
 કેશુડાં = ખાખરાનાં ફુલ
 કળી = કળીયુનો
 કુટત્વક = ઇંદ્રજવના ડોડની

છાલ
 કળશી = પુષ્ટિ પર્ણિ
 કતુણ = રોહિષ ધાસ
 ગળજલી = ભોંયપાથરી
 ગોમથી = જાયનાદૂધનો મઠો
 ગુગુલ = ગુગળ
 ગવાદની = ચારોળી
 ગંધ = ગંધક
 ગુંત = ચણોડી
 ગંદુપડી = ગોંધારી
 ગુદશ્રંશ = આંમણ
 ગ્રથિક = ગંદોડા. પીપરી મૂળ
 ગ્રન્થા = સંખાવળી
 ગદૂચી = ગળો
 ગજ ચપળા = ગજ પિંપર
 ગરમ શિંગ = ગરમાળાની શિંગ
 ચપળા = પિંપર
 ચબ્ય = ચવક
 ચિંચણીત્વક = આંખલીની છાલ
 ચતુરમ્લ = અમલ વેદ કોકમ,
 મોટું લાંબું લિણુ ને, ગોળ
 ખાટું લિણુ
 ચિત્રક મૂળ = રાતો ખેર

(૬૨૨)

આયુર્વેદાદિત્ય

ચૌમગન્ધા = વજ

ચતુર્રણ્ય = સુઠ, મરી પિંપરી મૂળ

ચક્ર = છ સંજા

જવરાદિ = જવર વીગેરે

જતિ = જયક્ષ્ણ

જેઠિ = જેઠિમંદ્ર

જતિક્ષ્ણ = જયક્ષ્ણ

જળપ્રમેહ = પાણીના જેવો પ્રમેહ

જન્મ = એક સંજા

જઘદક્ષ = જઘના પાન

જજ્જય = જ્જ

(અ) જમોદક = અજમોદ

તદ્વદ્રયાધ્રી = રિંગણી

ત્વક = તજ, છાલી

તમાલ દલ = તમાલ પત્ર

ત્રિવિશ્વા = નસોતર

તુમ્બર = ધાણા

ત્રિક = કટીના છેડાનો ભાગ

લવણ્ય = સિંધાલુણ્ય, સંચળ ને

ખિડલવણ્ય

ત્રિકટુ = સુઠ, પિંપર, ને મરી

ત્રિવૃતા = નસોતર.

ત્ર્યુષણ્ય = સુઠ, મરી, ને પિંપર

ત્રીજાત = તજ, એલચી, ને

તમાલપત્ર

ત્રિમાસા = ત્રણ માસા

તણ્ડુલપય = ચૌખાનું ધોવરા

મણ્ય

તક્રપ્રમેહ = છાશ જેવો પ્રમેહ

તુથ્ય = મોર થુથુ

તિથી = પંદર સંજા

ત્રિકંટ = ગોખર

ત્રોણ્ય = એક હજાર ચોવીસ તો

લાના માપને

દિશા = દશ સંજા

દ્વિદાર = દેવદારને સરળ દેવદાર

દાર્વિ = દાર હળદર

દશમુળ = બીલી, શીવણ, કાં

કચ, અરણી, અરલૂ, શમેરવો,

ગધિ સમરવો, ઉલી રિંગણી;

બેઠી રિંગણી ને ગોખર.

દન્તી = દાંતી મૂળ

દધીરસ = છાસ

દૂવા = દરો

દ્રવંતી = ઉંદર કની

દ્વિજ્જ = જ્જ ને સ્હાજ્જ

દ્વિક્ષાર = સાજી ખારને જવખાર

દ્વિખેર = શ્વેતખેરને શ્યામખેર

દિધ્યા = અજમોદ

ધવા = ધાવડો

કડણ શબ્દનો કોસ

(૩૨)

ધાતું = ક્ષિક = હિરાકશી
 ધાત = આમળાં
 ધમાસ = ધમાસો
 ધના = મોથ
 ધાતુકિ = ધાવડીનાં ફુલ
 ધન્વ = ધમાસો
 ધન્વયાશ = ધમાસો
 ધાન્યપંચક = ધાણા મોથ સુંડ
 બાળ બિલી, ને ત્રિરણુ વાળો
 ધાન્ય = ધાણા
 દ્વિવ્યાધ્રયાગ્નિ = બેઉ રિગણીને
 ચિત્રક

નષ્ટ = નકાર સંજ્ઞા
 નિમ્બૂ = લિંબુ
 નચન = બે સંજ્ઞા
 નાડી = ત્રણ સંજ્ઞા
 નિરસહયહકવાથે = પાણી સાથે
 એ કવાથે
 નાગેન્નવિષ = અફીણનું ઝેર
 નેટ = સત્ય
 નવનીત = માંખણ
 નિમ્બહલ = લિંબડાનાં પાન
 નિવડુંગ = થોર
 નિશા = હળદર, રાત્રી

પુષ્કળ મૂળ = એરડાનું મૂળ
 પ્લીહા = ખરોળ
 પુજ = ઢગલો
 પિયુમન્દ પત્ર = લીંબડાનાં પાન
 પ્યાજ = ડુંગળી
 પત્રદ્વી = તાલિસ પત્રને તમાલપત્ર
 પિત્રુપર્ણિ = મોરવેલ
 પંચજીરક = જડું સહાજડું કાળી
 જીરી. યવાન, ને અજમોદ
 પક્ષમકુચક = એક પાસું સકોચ
 ઇજવાનો વાયુનો સેગ
 પંચલવણ = મીઠું બિહલવણ
 ટંકણ ખાર, સિંધાલણ, સંચળ
 પૌઠા = કામથી અધ ભરપુર બુ
 વાની વાળી અને પતીને દબાવ
 નારી જે સ્ત્રી તે પૌઠા કહેવાયછે
 પાન્દ = પારે
 પથ્યા = હરડે
 પુતના = ચાર આંસ વાળી હરડે
 પંચકોલ = પિંપર. પિંપરીમુળ,
 ચવક, ચિત્રો ને સુંડ
 પંચામ્લ = અમલવેદ કોકમ,
 મોઢું લાંબુ લીંબું નાનું ખાટું
 લીંબુ ને બિન્નેર

(૩૨૪)

આયુષદત્ત

પત્ર = તમાલપત્ર

પાઠા = પાઠ મૂળ

પાટલા = પાટળ

પુયપ્રમેહ = પડે જેવો પ્રમેહ

પુષ્કર = પુષ્કળ મૂળ

પિન્સ = છોડ નામનો રોગ

પુનર્નવા = સાટોડી

પિંપરીમુળ = ગંદોડા

પાદપ્રણ = પગનુકાટનું, ઘેઠ

પર્પટા = ઘાસિઓને ખડસલિઓ

પિત્તપાપડો

પર્પટી = પિત્તપાપડો

પંચદળ = ત્રિકદૂનુદલ, અળો

ડદલ ગેલકળનુદલ હરડેદલ. ને
અભેદદળ.

પદ્મ = પદ્મક

પુવાડિઆ = કુવાડિઆ

પ્રિયજૂના ધાણ

પલાંણકું = ડુંગળી

ફણિધર કેસર = નાગકેસર

ખસ્તમુત્ર = બોકડાનું મુત્ર

ખટપંચમુળ = બિલી, સીવ

ણ; કાંકય; અરણી; ને અરહુ

ખીડલખાર = ખીડલવણ

ખેઉમુશળી = કાળીમુશળી ને

શ્વતમુશળી

બ્રહ્મલાખ = પિપળા નીલાખ

બંલા = બળળીજ, કાંસડી

બેમુળ = પુષ્કળમુળનેબિલી

બાલક = વિરણ વાળો

બિહવ = બિહુ

બીજપ્રપુરશય = બીજેર

ભક્તિ = નવસંજા

ભંગરાજ = ભાંગરો

ભવ્વી = ભઠશંકર ત્રિધારામ

(કવિનું નામછે)

ભોંયકંદ = ભોંયકહોળુ

ભુમી = એકસજા

ભુજ = બેસંજા

ભુવન = ત્રણસંજા

ભાર્ગી = ભારંગ

ભાનુ = ખારસંજા

ભાનિ = ભિલામા

ભુનિમ્બ = કરિઆતું

મુત્રગૃહ = પેસાળનો અટકાવ

મધૂ = મદ

મગધજા - પિંપર

મોક્ષકવૃક્ષ - ઘંટા પાતલી

મન્થવૃક્ષ - અરડૂસી

મગધામુળ - પિંપરીમુળ ગંદોડા

કડણ્ય શાબ્દનો કોસ

(૩૪)

મંક્ષિક -- કિરાકસી
 મુગક લિ ડી- ઉદરની લિ ડી
 મય- દાઃ આસવ, સોમવહિરસ
 મોચરસ - શેમળાનો ગુંદર
 મધૂપુષ્પ - મહુડાં
 મુસ્તા - મોથ
 મુદગપર્ણિ - જંગલી મગ
 મ.પર્ણિ - જંગલી અડદ
 માગધી - પિંપર
 મુની? - સાત સંજા
 મંદા - ઉપલેટ
 મંત્રી - ત્રિમત
 મરહટ્ટિ - ગજ પિંપર
 માષ - અડદ
 નિમક - મિઠું
 મુર્ધા - મોરવેત
 મધુક - જેડિમધ
 મૃદ્રિકા - દ્રાક્ષ
 મનાશીતા - મનશીલ
 મેય = મોથ
 મુડી બોડિઓ કલાર
 યકૃત = હૃદયમાં જે ગુદમ થાય છે તે
 યવાનિકા = જવાની અજમો
 યક્ષકર્દમ = કેસર, અગર કસ્તુરી
 ને શ્વેત ચદન

યૂતા = જવંત્રી
 યૂષ = ચોખાનું ધોવરામણ,
 કેનરી.
 યક્ષ = ચૈદ સંજા
 રોધ્ર = લોદર
 રસ = પારો
 રતુ = છ સંજા
 -હૃદય રોગ = છાતીના રોગ
 રસોન = લસણ
 રદ્ર = અગિઆર સંખ્યા
 રસાતલ = હડતાલ
 રણા = મણક
 રચક = સંચાળ
 રક્તકરણી = રાતિ કરણ
 લૂતા = કરોળીઓ નામનો રોગ
 લઘુ પંચ મુળ = સમેરવો, ગંધિ
 સમેરવો ઉભી ભોરિંગણી, બેડી
 ભોરિંગણી ને ગોખર.
 લવણ પ્રમેહ = પારો પ્રમેહ
 લોહકિટ = મંદુર
 લવણ = મિઠું
 વેતસ = અન્નલ વેતસ
 વસુમતિ = ખજુરી
 વેણું = વાંસ
 વરણત્વક = વાય વારાની છાત્ર

૨ :

આવુવેદ દિવ્ય

વૃમરય = અરડ મોતો પગનો રસ

વાલ કાપરી = વાળો

વન્હી = વાણ સંજ્ઞા

વગ = કક્ષર્થ

વેદ = ચાર સંજ્ઞા

વિડંગા = વાવ રિંગ

વૈદમાતા = અરડુશી

વસ્તકાતી = કડાછાલ

વિષ = વધકાળી

વિદારિકા = શિવેણી

વચેન્દ્રા = વજ

વસૂ આડની સંજ્ઞા

વર્તા = બિભેરાનું મુળ

વિશાલા = ઝંદ્ર વારણી

વ્યોસ = સુંઠ, પિંપર, ને મરી

વેલ્લા = વાવરિંગ

વન્કયા કકોટિકા મુળ - વાંઝ

ણી કકોડીનું મુળ

વયા - વજ

વિશર્પ - રતવા નાનનો રોગ

વિશાખા - સાટોડી

વટ - વડ

વૂકી - પાઠ મુળ

વિષૂચિકા = મુછી નાનો રોગ

વજ્ર = ચુર્ણ - લોહ ચુર્ણ

સવાંસકા - અરડસો

શિરીષ - સ્પંસ વૃક્ષ

શ્રમી - કાકડ શિંગી

પડપણ - સુંઠ, પિંપર, પિંપરી

મુળ, ચવક, ગિન્નો, ને મરી.

ક્ષારત્રય - સાજખાર, જવખાર

નેટકણ ખાર.

ક્ષારાષ્ટક - ખાખરનો ખાર

થોરનો ખાર, અંધેડાનો ખાર,

આંબલીનો ખાર, આકડાનો ખાર

ર. તલનો ખાર જવ ખાર ને

સાજખાર.

સુવર્ણમાંક્ષિક = ડબડીસોનામુખી

ક્ષિપ્ર = કાચકળ

સોનાકૃતી = સોનાગેર

શશી = એક સંજ્ઞા

સર્કરા = શાકર

સકર = શાકર

સુરભીમંધી = ગાયદુધની છાસ

શક્તી = શાલી વૃક્ષ

શુલ્ક = હરડે, બેહેડાં, આમળાં

શાલ્મલી મૂળ = શીમળાનું મુળ

સુરસા = તુળશી

શર્કરા પ્રમેહ = રેતી જેવો પ્રમેહ

સુવર્ચસ = સંચાળ

કઠણ શબ્દનો કોસ

૭૩૨૭

શાષ્ટ = છ સંજ્ઞા

શાલુગાર = શોળ સજ્ઞા

શક્કર = શાકર

ષડ = વજ

સખપુષ્પી = સખાવળી

શુર્ય ખાર = સુરોખાર

શિધરસ = સરગુવાનો રસ

શ્રીપર્ણિ = શી વેણુ

સતપુષ્પા = સુવા

સઠી = સડક ચુરો

સર્જ = રાગ

સખરસ = મીઠું

શુદ્રા યુગ = ઉલી રીંગણી બેઠી
રિંગણી

સિતા = શ્વેત દુર્વા, શાકર

શીવા = હરડે

સિતાઢય = શાકર

શિલાજતૂ = શિલાજીત

શિલાભેદ = પાષાણુ ભેદ

શુટકા = ધોળા દિવેલાનુ મુળ

સુડી સુઠ

શુક્ર પ્રમેહ = વિર્ય જોવો પ્રમેહ

સખિલવ ખાળક - પિળો વિરણુ
વાળો

હંસિકા - રિંગણી

હારિદ્રા = હળાદર

હિગુ = હિંગ

હેમખીજ - ધંતુરાના ખીજ

હસપાક = હિંગપોક

હેમરસ - ધંતુરાના પાનનો સ

-હત્સ્વરાતો - હૃદયરોગ, ને
સ્વર ભેદ રોગ.

હેમમાંક્ષિકા = સુવર્ણમાંક્ષિકા

હરિચંદન - પિળું ચંદન

હિસ્ટ્રા = જટામાંશી

અર્ધપલ - બે તોલા

અસુમતી - સાતવણુ

અશટક વર્ગ = જીવક, રૂપમ,
મેદા, મહામેદા, કાકાલી, રૂદ્ધિ
ને વૃદ્ધિ.અષ્ટગધ = શ્વેત ચંદન, કસ્તુરી
ગોરોચન, કેસર, અગર, દેવદાર
તગર, કૃષ્ણાગુરુ

આમલકીશુક = આમળાનાં ખીજ

અખિધચુણુ = સમુદ્રફીણુનુ ચુણુ

આદ્રરસ = આદાનો રસ

અર્કમુળ = આકાશનુ મુળ

અહિવહ્ની = નાગરવેલ

અષ્ઠ = આઠ

અર્જુનવૃક્ષ = સાદડ

(૩૨૮)

આયુર્વેદાદિત્ય

અશ્વિગંધ = આમન

આનુષ = ગણ થાન પ્રદેશ.

અગસ્ત્ય પત્ર રસ = અગથીઆના પાનનો રસ.

અમગા = વિશામણી, લાઝળુ.

અરલુ = અરકુસો

અરવિદ = કમળ

એલાદલ = ગળીનાં પાન

એલવાલુક = કપુર કાચલી

આરગ્વધ ફળ ગર્ભ - ગરમાળા ની શિંગનો ગર્ભ

અગ્નિમંથ - અરણી

અર્કદિદા - સુર્યના તાપથી નહીં

અપસ્માર - ફેફસે નામનો રોગ

એકપલ - ચાર તેલા

અર્કપત્રરસ-આકાશનાપાનનોરસ

અક્ષ = બહેડાં

આમ્રખીજ - કેરીની ગોટલી

અશ્વગંધા - આસોંદ

આદમાન-પેટના આંકરાનો રોગ

ઓદમ્બર - ઉમરડો

અકંદલ - આકાશનાં પાન

એલા = એલચી

આગુર - અગર

મસખ ગોળ - ઓથમીચર

ઈંદ્રચવા = ઈંદ્રજવ

ઈક્ષુરસ - સેરડ નો રસ

ઈત્યાદી - એ સિવાય

ઈંદ્ર - ઈંદ્રજવ

ઉશીર - કાળો વિગળ વાળો

ઉદગાર - ઓટકાર

ઉદિચ્ય - વાળો

ઉત્પાલ - કમળ

ઉંખર - ઉંમરડો

ટેટુ - અરલુ

જીવ નિય ગણ - જીવક રૂપમ,

મેદા મહામેદા કાકોલી સિરકાકો

લી નદિ વૃદ્ધિ, જેડિમંથ, ખર

ખોડી જંગલીમગ જંગલીઅદદ.

જામ્બ - રશાંજન

૩૨૯

આ પુસ્તકના અગાઉથી આશ્રયદાતાઓની અમર નામાવળી.

દોહરો

મહત્ત કાવ્ય ગણનાકરી, આશ્રયજેણે દીધ,
લેરા સજ્જન સર્વ ને, પ્રાપ્ત પદમાં કીધ

૧

કાવીડા

- ૧- રા. રા. જમનાદાસ નાગર દાસ શાહ
૧- રા. રા. રતનચંદ લાધાજી શાહ
૧- રા. રા. ઝવેરચંદ ભગવાનચંદ શાહ
૧- પા. ભાઈલાલભાઈ મુળજીભાઈ
૧- પા. ડાહ્યાભાઈ મથુરભાઈ
૧- પા. ભાઈલાલભાઈ જોશીભાઈ મુખી
૧- પા. ભાઈલાલભાઈ ઇચ્છાભાઈ
૧- પા. પરભુદાસ જોશીભાઈ
૧- પા. નાથાભાઈ આતમભાઈ
૧- રા. જોશી ભાઈશંકર રેવાશંકર ઉપાધ્યાય
૧- રા. રા. પા. શંકરભાઈ લુલાભાઈ મારતર
૧- " પરભુલાલ મયારામ પંડિત
૧- " કુલશંકર ન્યાયશંકર. ઉપાધ્યાય

સીમરડા

- ૧- " લલ્લુભાઈ વિશ્વનાથ પંડિત
આસી
૧- " ભાઈશંકર કિરપાશંકર મારતર
સંદસર
૧- " પા. ઝવેરભાઈ કાજિદાસ મુખી
વહેરા
૧- રા. રા. ભાઈશંકર વેણિરામ જોશી
પેટલાદ
૫- હંદરત દિ. આ. અણીભાઈ જશભાઈ
માજી દીવાન સાહેબ રાજ્ય મહેદરા
૪- વૈદશાસ્ત્રિ પરભાઈશંકર આશ્વારામ
૪- રા. રા. પંડિત ગંગાશંકર મયારામ
૨- વૈદશાસ્ત્રિ મુનિલાલ ગંગાશંકર પંડ્યા

- ૧- રા. રા. અંબાલાલ વેણિશંકર પંડ્યા
૧- " અમીનભાઈ જમનાશંકર. આ. મા
૧- " શા. અંબાલાલ લરંગાવિંદાસ સરાફ
૧- " અંદુભાઈ માણેકલાલ શાહ

હીંબડી

- ૧૦- રા. આ. ઝવેરભાઈ નાથાભાઈ અમીન
દિવાન સાહેબ બાહાદૂર

હેદરાબાદ

- ૫- ગ. આ. આનંદશંકર શાંકળેશ્વર. એમ. એ
૩- આ. આ. નવરાજનજી પુરસેદજી એમ.
એ. એલ. એલ. બી

- ૧... મહેરા વલિભાઈ ઇઆહિમ

કંઠ લુગ

- ૧૦- રા. આ. મોતિલાલ લાલભાઈ દિવાનસા.

ઢાટાકંદપુર

- ૧૦- મહારાવશ્રી કોતેસિંહજી મોતી સિંહજી
મંબાઈ

- ૮- રા. શેઠ મોતીરામદાસ ગોકળદાસ તેજપાળ

- ૨- " શેઠ મોતીરામજી જમસેદજી જીજીભાઈ

- ૧- " અંદુભાઈ શ્રીકૃષ્ણ બી. એ,

પુના

- ૧- શેઠ કરદુનજી મનચેરજી દરદુર એમ. એ,
રાખજી

- ૨- શેઠ પેસ્તનજી પુરસેદજી મોદી ઇનામદાર
મોઠવાણી

- ૩- રાજ્યાશ્રી પ્રતાપસિંહજી આપજી સં. બા.
વડોદરા

- ૫૦ - શ્રીમતી ભારત માર્તંડી માહારાજ

૩૩૦

ધિરાજ શ્રી સયાજીરાવ મહારાજ
ગાયકવાડ સરકાર બાહાદુર

૪ - ખા. બા. જમસેજી અરહેસર દયાદ
એમ, એ, એમ, એમ, બી, વિદ્યાધકારી
અમદાવાદ

૫ - ,, નવનિધરાય માધવરાવ. ગાયતતદાર
એડા

૧ - રા. રા. ગોર શંકરભાઈ કાળિદાસ
૧ - ,, ,, શિવરાજકર કાલ્યાનાઈ પંજા
૧ - ,, દમોદરદાસ કાળિદાસ દવે મધુ. કા.
૧ - ,, ,, નાથાલાલ કાળિદાસ આ. મા.
૧ - ,, ,, મણીલાલ કેળાનામ પંડિત
૧ - ,, ,, કેશવલાલ મુળીનાઈ આ. મા.

બામરા

૨ - વૈષ્ણવ સાધુ અગેડાજી પુર બાગદોનજી
કેડોલ

૧ - રા. રા. પા. કાશિભાઈ શંકરભાઈ મુખી
૧ - " " મેનિલાલ જલોતરાસ પારેખ
૧ - ,, વખતરામ લુસેશ્વર મારતર

રૂડેશ

૧ - ,, ,, પરભાઈકર જ્યોતિકાદાસ દવે
સુવા

૧ - ,, ,, પા. મહિષભાઈ અગાલાભાઈ મુખી
બોરસદ

૧ - ,, કેશવલાલ અબૂભાઈ માતર સ. ઇ.
૧ - " છોટાલાલ કાળિદાસ ચિદ્ર કા. સાહેબ
૧ - ,, કિશાભાઈ આશાનામ ચિદ્ર કા.
૧ - વૈદ્યાજી કેશવલાલ કાળિદાસ
૧ - ,, આતાદાસ મથુરાભાઈ હેડ-કા-સાહેબ
૧ - પા. મુળજીભાઈ નાગાદાસ ચિ કા-કા,
૧ - ,, ,, દયાશંકર ધમદાસ આ. ક-ક.
૧ - મનોક મિયાંસાહેબજી લલાના ન આ. મા.
૧ - સા. મુલાજીદાસજી પુર રાધિકાદાસજી

૧ ,, ,, પંજા પુનરામ દયા,, તર

૧ - લક્ષ્મીદાસ નાનાયણદાસ તલાખા. છે
કપડવણજી પા,

૧ - ,, ,, તત્તાદિ પરસોતમ વ્રજ,, ૨
કલુજી ૫

૧ - ,, ભટ્ટ મિખાલાલ ગરબડદા
જાનાલ રવિ

૧ - ,, ,, પા' ભાઈલાલભાઈ મેસિ
મહુવા

૧ - ,, ગોર મળનાલા જીરામ,
બોરસદ

૧ - પા. લાથીભાઈ દેવાઈભાઈ ક્રર
૧ - પા. દાનિભાઈ વેલિદાસ

૧ - ,, ,, જીવજીભાઈ લક્ષ્મીચંદ્ર
૧ - ,, ,, પા' જીવજીભાઈ રણજી

૧ - ,, ,, ભક્ત વિશાલ રા. કોર
નાંદાલ મા

૧ - ' ,, અખાલાલ કોરજી
કેસર

૧ - ,, ,, તરમેરામ હરજીવંતદાર
વાંઠવાળી

૧ - ,, ,, પા. પરસોતમ રાખિદાસ
પીંડ

૧ - ,, ,, પા. વલ્લભભાઈ મુરાજી
વિરસદ

૧ - રા. રા. પા. વલ્લભભાઈ મહુરબા
૧ - ,, ,, પા. મેનિલાલ ઉમેદવાજી

૧ - ,, ,, હકર, ઇશરદાસ મરધર
૧ - ,, ,, પા. કલાનાલાલ ગરબાઈ

મરીયાદ

૨ ખા. બા. કર. નાના રાહમ નાના
બી. એ.

૧ - ,, ,, માણુકભાઈ કાળિદાસ ચિ.

૩૩૧

ધ્યાત્રી, તલાડી, નાથાલાલ બાપુજી
તલાડી, ઠોરાલાલ ખુશાલસિ આ. મા.
પા, લલુભાઈ રણુજીડભાઈ માસ્તર
પા. મણીલાલ ઠોરાલાલ શાહ

પા. સિવલાલ કાગિદાસ

શેરડી

રવિભાઈ સપ્રદાય ધર્માચાર્ય શ્રીમંત
સામિશ્રી રાધિકાદાસજી રવાદાસજી

સરસવણી

આ. મા. જલદવાલ દાજીભાઈ

મોનધડ

કાંતજીભાઈ લવજીભાઈ સર. જોદાર

પ્રાણજી

હરજીવન જલદરામ બ્યાસ

કંઠાજી

દારેશ્રી માવસંગજી અનુભાઈ

મારશ્રી સરદારસિદહજી મભિરસિદહજી

કુવજીભાઈ બેચરભાઈ શેલકી

રા. શાહ સંકરભાઈ ત્રિભોવનદાસ

ખાનગી કારભારી

સા. લાલદાસ શિવલાલ લલાડી

સિવાભાઈ માનસંગ

મોતીલાલ પિતાંબરદાસ હુકાર

દામોદર ચંકરભાઈ સુતાર

પરભાઈકર માવજી પંડ્યા

શા કસ્તુરભાઈ મથુરભાઈ

અમરામ અલિભાઈ

ભાઈલાલ ગિરધરદાસ કશાલ

કર ભાઈલાલ કલપત માસ્તર

ખડોદી

ત્રિવાડિ પ્રાણુલાલ રણુજીડદાસ માસ્તર

જગન્નાથ અભેરામ આ. મા.

દેહેવાજી

૧ કાકર શ્રી મહેરામજીશિદહજી કુતેસિદહજી

૨ કાકરશ્રી ખુમાનજીશિદહજી કુતેસિદહજી સા

૧ ,, ,, ચેત્રિસપા. મોતીચંદ ખુસાલચંદ

૧ ,, ,, દયાશંકર દાદાજી કારભારિ સાહેબ

૧ ,, ,, માસ્તર દાજીભાઈ હરિવંશદાસજી

૧ ,, ,, નાથાલાલ મોનરજી કંકર,

૧ " " જગનનાથ અભેચંદ સાહ

૧ " " કંકર આશારામ મોરારજી

કનકાપુરા

૧ " " અંબાલાલ મોતીરામ તલાડી

શેરડી

૧ કાકર શ્રી હરીરામજી ભુપતસિદહજી

પાંપળી

૧ " " પા, ભાઈલાલ મગનભાઈ

માણજી

૧ " " પા. ઉમેદભાઈ જુલાભાઈ

ખંખાત

૨૫ દિસ્તાઈ પુનિત નેકનામદાર જાકરઅ-

લ્લિખાંત સાહેબ નગમ સરકાર બકાદુર

૧૦ રા આ. માધવલાલભાઈ હરીનારાયણ

પ્રજા પ્રિય દિવાન સાહેબ બાકાદુર

૨ સાલ્મિ ભાઈનારાયણ મગનનાથ

૧ " તલાડી હરીલાલ ત્રિભોવન

૧ " રૂ વેરીલાલમનસુખરામ

૧ " વેદશાસ્ત્રી પ્રાણુશંકર

૧ વેદશાસ્ત્રી પુનરામ

૧ કાકર હિમતલાલ

૧ " " હરજી

૧ " " હરજી

૧ " " હરજી

૧ " " હરજી

૧ " " હરજી

૧ " " હરજી

૧ " " હરજી

૧ " " હરજી

૧ " " હરજી

૧ " " હરજી

૩૩૨

આણંદ

- ૧ " " મણીલાલ આદિત્યરામ ડોળાઆ
 ૧ " " પા, કીરોરભાઈ કુમેરભાઈ ક. આ
 ૧ " " હમીઆઈકર નારાયણજી
 ૧ " " રામચંદ્ર ભવાનીશંકર આસ્તર
ભેટાશી
 ૧ " " ત્રીભોવનદાસ માધવદાસ ઠક્કર
 ૧ " " ઠાકોર શ્રી હનુજીસીંહજી બાપુજી
નાપા
 ૧ " " " મોસ્તર જીવીલાલ મકનજી
 ૧ " " , ભોગીલાલ મોહોલાલ શાહ
ભાદરજી
 ૧ ' , , પા, ગણાભાઈ લાલાજી આ, આસ્તર
 ૧ " , ભાઈલાલભાઈ ભોતીભાઈ આ, મા.
અંબારસા
 ૧ " , , આસ્તર હરિશંકર અમથારામ
પાદરજી
 ૧ " , ભોટાલાલ હુશાવદાસ ઠક્કર
અનંતજી
 ૧ " , , કમનલાલ વીરુવદાસ ઠક્કર
 ૧ વાઘશંકર અભોરામ બેશી
તાપા
 ૧ " આસ્તર અણીશંકર દુલભરામ ડણાક
મોગારી
 ૧ " , , નાગલાલ ગરબદાસ મેતા
 ૧ " , , કેશવલાલ ત્રીભોવનદાસ ઠક્કર
 ૧ " , , લલુભાઈ જરખદાસ ગોર
 ૧ " , , ગકર સોનધર લલુરામ
ખાતર
 ૧ " , , બાની બાળાશંકર રણછોડલાઈઆસ્તર
 ૧ " , , પદોત કેશવલાલ વજેરામ આસ્તર
સોણના

- ૧ " , , પરસોતમ કુગરભાઈ બી નારાયણદાસ
 ૧ " , , નાથાભાઈ હમેદભાઈ બી, હાથીભાઈ
ગાજણા
 ૧ " , , ઠાકોરશ્રી હીમતસીંહજી રાયસીંહજી
 ૧ " , , પો. પ. દામોદરદાસ માવજીભાઈ ઠક્કર
સ્ટેટના પબ્લિક કારભારી સાહેબ
તારાપુર
 ૧ ' , , નંદરામ વીધારામ પંડ્યા
 ૧ ' , , ગણુપત્તરામ કેશવરામ પંડ્યા
મીતાણુ
 ૪ બડેબાઈ અમરસીંહજી રામાભાઈ સા.
ઉતેજિઆ
 ૧ કુમારશ્રી સુરસીંહજી સા, બાહાદુર
ગોમર
 ૫ ઠાકોરશ્રી અમરસંગજી અંદરસંગજી સા,
 ૫ ઠાકોરશ્રી ગમાનસંગજી બાધરસંગજી સા.
 ૨ " , , છવાભાઈ હરિભાઈ કારભારી સાહેબ
 ૧ " , , અંપત્તરામ હિમતરામ કારભારી સાહેબ
મુળી
 ૧ કુમાર શ્રી હિમતસિંહજી સા બાહાદુર
દસાડા
 ૧ કુમાર શ્રી જીમખાનજી સા, બાહાદુર
સિસવા
 ૧ " , , પા પરસોતમભાઈ શંકરભાઈ મા
ખાતર
 ૧ રા. સા, તનમણિશંકર રતનશંકર ત્રિવે
મિ. ડો. મામમતદાર સાહેબ
વલોડ
 ૧ " , , હરીશંકર રણછોડ મેતા ના.
વાડાશિનોર
 ૭- નેક નાનદાર નવાળ સરકાર બાહા.
 ૧ " , , મેસર્સ ડસનલાલ ગરભારી સાહેબ

